

TamSaha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi

● Mayıs 2015

● Sayı 126

Öncü profesyoneller

Bu yol yıldızların yolu...

Ay Yıldızlılar ile yolculuğumuz 1996 yılında başladı.
O günden bugüne tam 19 yıldır, Millilerimiz ile her mücadeleye birlikte çıktık.
Bundan sonra da Millilerimiz'in yanında olmaya devam edeceğiz.

 /MercedesMilliTakimlar

 /MBMilliTakimlar

Türk Millî Futbol Takımları Ana Sponsoru

Mercedes-Benz

SARAR.COM

SARAR

Türkiye Futbol
Federasyonu
Adına Sahibi
Yıldırım Demirören

Sorumlu Yazışleri
Müdürü
Mazlum Uluç

Yazışleri
Bağış Erten
İlker Uğur
Barış Tarık Mutlu
Nihat Özten
Türker Tozar
Gürsel Kuru
Aydın Güvenir
Mine İpek
Rasim Artagan
Deniz Ak

Görsel Tasarım
Hasan Teoman

Fotoğraf Editörü
Haydar Tanışan

Yazışma Adresi
Türkiye Futbol
Federasyonu
İletişim Müdürlüğü
Hasan Doğan Millî
Takımlar Kamp ve
Eğitim Tesisleri Riva
Beykoz - İstanbul

Telefon
0216 554 51 00
Dahili: 57 59 / 57 60
e-mail: iletisim@tff.org
Web sitesi
http://www.tff.org

Öncü Profesyoneller

6

19. takım geliyor

Mayıs içindekiler

52

Hakan
Barış

Övgü
değil
eleştiri
istiyorum

Profesör
72

Ralf
Rangnick

22

Steven
Gerrard

Melekler
şehrinde bir
KAPTAN

60

Ayaktopu Hikâyeleri

Memleketin ilk futbol birincisi

Bilal Meşe

94

↓ Ay-yıldızla
300 maç

Ömer
Bayram

28

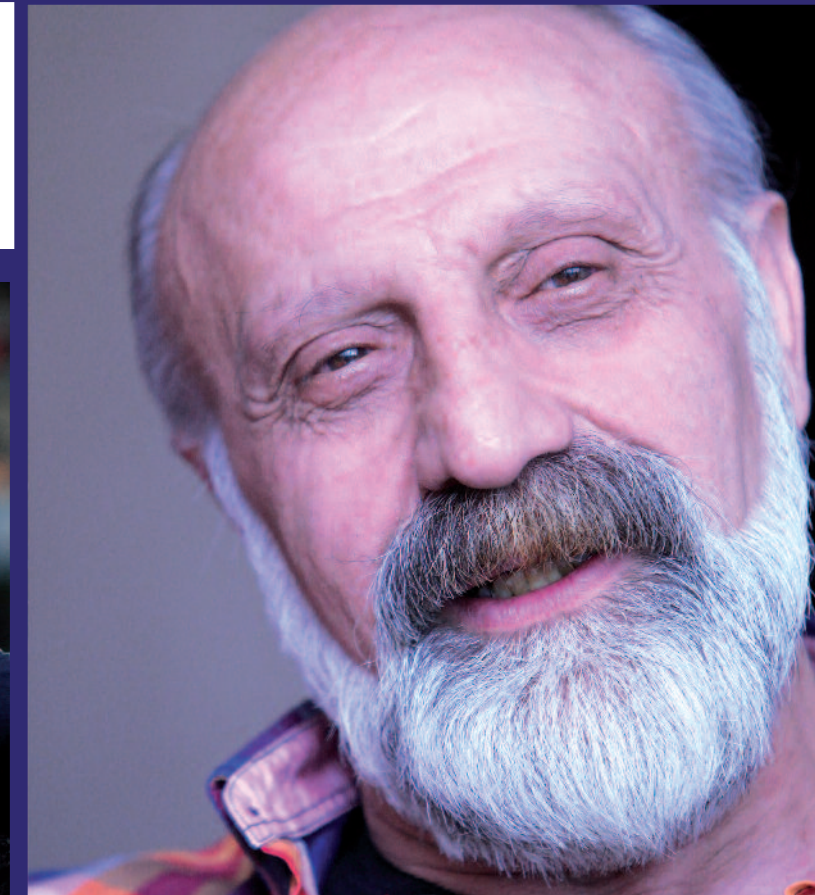
Hayatımı futbol
kurtardı

38

Ibrahimovic

Zlatan efsanesi

78

Özgür Özdemir

Defanstaki top ustası

Öncü Profesyoneller

19. takım geliyor!

Türkiye Futbol Federasyonu tarihi bir adım atarak “profesyonel hakemlik” uygulamasını başlattı. Türkiye’nin ilk profesyonel hakemleri Cüneyt Çakır, Fırat Aydınus, Hüseyin Göçek, Mete Kalkavan, Barış Şimşek ve Ali Palabıyık’la devrim niteliğindeki yeni uygulamayı masaya yatırdık. Öncü profesyoneller, Riva’daki mükemmel çalışma ortamının kendilerini bir takıma dönüştürdüğünü ve Avrupa’daki meslektaşlarıyla rekabette bir adım öne geçirdiğini söylerken, Cüneyt Çakır asıl hedefi “Gelecek sezon Süper Lig’de daha fazla maç yöneten arkadaşlarımızın da katılımıyla 19. takım olarak Türkiye Liglerinde yer alacağız” cümlesiyle özetledi.

Rasim Artagan

Her yeniliğin bir gerekçesi, bir alt-yapısı vardır. Profesyonel hakemliğe geçiş sürecinin altyapısı neydi, neden böyle bir yeniliğe ihtiyaç duyuldu? Talep hakemlerden mi geldi?

● **Cüneyt Çakır:** Öncelikle profesyonel hakemliğin gerçekleşmesinde bugüne kadar katkısı olan bütün başkanlarımız ve hocalarımız, inanarak bu projeyi desteklediler. Bu girişimi sonuçlandırmak ise bu davaya gönülden inanan ve

gerçekleşmesi için gayret gösteren MHK Başkanımız Sayın Yusuf Namoğlu Hocama kismet oldu. Aynı zamanda bu fikrin destekleyicisi olan ve bu yönde karar alan, Türk hakemliğinin dünya hakemliği ile rekabetinde desteklerini esirgemyen Federasyon Başkanımız Sayın Yıldırım Demirören’e ve Yönetim Kurulu üyelerine, şahsım, arkadaşlarım ve Türk hakemliği adına teşekkür etmek istiyorum. Çünkü bu çok önemli bir proje. Dünya hakem-

liğinin artık profesyonelleştiği bir ortamda Türk hakemlerinin de bu gruba katılması beklenen bir şeydi. Bu konuyu ilk olarak 2007 yılında dillendirmiştım. O zaman dünya hakemliği profesyonelliğe adım atmaya başlamıştı. Bizim ülkemize ise o dönemde çok uzak bir kavramdı. Belki bazı insanlara çok ters geldi, uzak geldi, imkânsız geldi. Belki kendi camiamız içerisinde bile birçok kişiye uzak geldi. Fakat bugün gelinen kaçınılmaz noktada,

6 hakemle başlanan süreçte Türk hakemliği de profesyonelliğe adım attı. Aslında tek taraflı bir şey değil bu. Yani sadece hakemlerin istediği bir uygulama değil. Çünkü karşımızda bir gereklilik var. Konuya sadece maddi anlamda bakmamak lâzım. Maddiyatla hiçbir alâkası yok. Sahada herkesin profesyonel olduğu bir ortamda sadece hakemler amatör. Oysa siz bir yöneticisiniz. Orada çok üst düzey oyuncular, takımları yönetiyorsunuz. Düşünün, böyle bir ortamda amatör olarak görev yapıyorsunuz. Profesyonel hakemlik kaçınılmaz sondu

Cüneyt Çakır
Konuya sadece maddi anlamda bakmamak lâzım. Sahada herkesin profesyonel olduğu bir ortamda sadece hakemler amatör. Oysa siz bir yöneticisiniz. Orada çok üst düzey oyuncular, takımları yönetiyorsunuz. Profesyonel hakemlik kaçınılmaz sondu ve gerçekleşti.

ve gerçekleşti. Ben tekrar emeği geçen herkese çok teşekkür ederim.

● **Hüseyin Göçek:** Cüneyt Hocam çok güzel açıkladı. Yıllardır profesyonel hakemliğin yürürlüğe geçmesi için çaba sarf ediliyordu. Bu projeyi gerçekleştiren herkese çok teşekkür ediyoruz. Bizim için çok yararlı olacağına inanıyorum. Özellikle profesyonel hakem olduktan sonra burada Merkez Hakem Kurulu Başkanı Sayın Yusuf Namoğlu önderliğinde, yönettiğimiz maçların analizlerini yapıyoruz. Yaptığımız hataları irdeliyoruz. Bu tür çalışma-

Hüseyin Göçek
İşyerinden soyutlanarak buraya geldiğimiz zaman hakemlikle yatıp kalkmaya başladık. Yaptığımız hataları irdeliyoruz. Neler yapabiliriz, kendimizi nasıl geliştirebiliriz, bunu düşünüyoruz. Arkadaşlarla tartışarak hep beraber bir yerlere gelmeye çalışıyoruz.

ların yararı ilerleyen günlerde daha çok olacaktır. Daha önceden işyerinde kaldığımız için mental olarak işyerindeki sorunlarla, sıkıntılarla başa çıkmaya çalışıyorduk. Ancak bu şekilde işyerinden soyutlanarak buraya geldiğimiz zaman hakemlikle yatıp kalkmaya başladık. Yaptığımız hataları irdeliyoruz. Neler yapabiliriz, kendimizi nasıl geliştirebiliriz, bunu düşünüyoruz. Hep beraber arkadaşlarla tartışarak bir yerlere gelmeye çalışıyoruz. Bu sistemin çok yararlı olacağına inanıyorum. Çünkü profesyonel hakemler olarak büyük bir sorumluluğun altındayız. Sonuçta arkadan gelen genç hakem ordusuna da ışık tutuyoruz. Bu sorumluluk bilinci altında daha büyük başarılarla imza atacağımıza inanıyorum.

● **Ali Palabıyık:** Öncelikle böyle değerli hakemlerimizin arasında bulunmak mutluluk ve gurur verici. FIFA hakemi olduktan sonra burada yer almak kendi gelişimim açısından çok önemli. Çünkü hocalarımızla beraber kendi analizlerimizi yapma fırsatı buluyoruz. Ben Ankara'dan, Barış Şimşek Hoca Trabzon'dan geliyoruz. Bizim için biraz daha zor gibi görünse de burada kendimize daha fazla zaman ayırıyoruz. Riva'da kalıyoruz. Kendi antrenmanımızı, kendi eğitim programımızı yapıyoruz. Kendimizi geliştirebilmek için yapmamız gereken ne varsa burada hocalarımızla beraber, MHK Başkanı veya üyeleriyle beraber yapmaya çalışıyoruz.

Emeği geçen herkese teşekkür ediyoruz. Cüneyt ve Fırat Hocalarının bu işte çok büyük katkısı var. Yıllardır bunun mücadelesini veriyor, çabasını gösteriyordu. İlk olmak da ayrı bir mutluluk.

● **Mete Kalkavan:** Herkesin sevdiği işi yapması çok güzel bir şey. İnsan sevmediği şeyi ayakları geri geri giderek yapar. İşten zevk almayınca da katkı sağlanamıyor. En başından beri hakemliğin gönül işi olduğunu düşünüyorum. Birçok arkadaşım da sanıyorum benimle aynı fikirde. O yüzden de zevk aldığımız bir şey amatör değil, profesyonel olarak katılabiliriz çok daha güzel. Profesyonellik başarılarımızı daha çok arttıracaktır. Sahada bu işi yapan futbolcular, teknik direktörler, diğer teknik elemanlar, doktorlar, fizyoterapistler hayatlarının merkezinde, 7/24 bir iş olarak yapıyor. Biz bunu amatörce uygulamaya çalışıyorduk. Her ne kadar profesyonelce yapmaya çalışsak da amatörce uyguluyorduk. Sonuçta bizim profesyonelce yaptığımız ya da başka yerlerde çalışarak yaptığımız başka işlerimiz vardı. Şimdi artık hakemliği bu şekilde iş olarak birinci sıraya koyduğumuz zaman daha da başarılı olacağımızı düşünüyorum. Ben de ağabeylerim, arkadaşlarım gibi bu süreci başlatıp, buralara getiren herkese çok teşekkür ediyorum.

● **Barış Şimşek:** Hocalarımız pek çok yönden profesyonel hakemliğin gelişimini aktardı. Ben farklı iki detaya değinmek istiyorum. Her şeyden önce biz burada altı kişi birbirimizden bir şeyler öğrenebiliyoruz,

Barış Şimşek
Her şeyden önce burada altı kişi birbirimizden bir şeyler öğrenebiliyoruz, birbimize destek oluyoruz. Riva Tesisleri ise federasyonumuzun bulunmaz bir nimeti. Antrenmanından, masajından, fitness salonuna kadar böyle bir ortamda çalışmak da çok keyifli. Şehirden uzak, rafine bir ortamda çalışıyoruz.

birbimize destek oluyoruz. Bir sinerji yaratmak bize pozitif anlamda etki edecektir diye düşünüyorum. İkincisi de Riva Tesisleri, federasyonumuzun bulunmaz bir nimeti. Antrenmanından, masajından, fitness salonuna kadar böyle bir ortamda çalışmak da çok keyifli. Şehirden uzak, rafine bir ortamda çalışıyoruz. Profesyonel hakemliğin bu anlamda da bize pozitif katkısı olacağını düşünüyorum. Emeği geçen herkese teşekkür ediyorum.

● **Fırat Aydınus:** Türkiye'de futbol olgusu bu kadar profesyonelce yaşanırken hakemlerin bu işe profesyonelce bakıp amatörce yapması işin çok gerisinde kalıyordu. Artık futbol olgusunun içerisindeki en önemli mihenk taşlarından birisi olan hakemliğin, biraz önce Mete'nin de söylediği gibi merkeze yerleştirilip profesyonelce icra edilmesi gerekiyordu. Bu görevi ifa ederken mental olarak ne kadar profesyonel olsanız da sonuçta hayat şartları ve size geri dönüşü anlamında hakemliğin o denli profesyonelce yapılması birçok konuda artı kazandıracaktır. Ali biraz önce söyledi; biz bu konuda yıllarca Cüneyt'le birlikte uğraş verdik. Bazen tam olacakken değişimler ve farklı şartlardan dolayı profesyonel hakemlik gerçekleşemedi. Ama netice itibarıyla şu anki Merkez Hakem

BİR HATIRA Fırat Aydınus

Hakemliğe başladığımda ilk çıktığım maçı unutamam. İMES'te amatör bir maçı. Maçın hakemi de ağabeyimdi... Maç sürecinde yaşanan bazı şeyler oldu. Maçın hakemine küfür edildi. Artık dayanamadım, arkamı döndüm. Seyirci diyor ki; "Hocam sana değil, hakeme küfür ediyoruz..." Yani küfür ettikleri benim de annem... Ama bana diyorlar ki, "Senin annene değil, hakemin annesine küfür ediyoruz."

BİR HATIRA Cüneyt Çakır

Tabii ki bir çok maç var unutamadığım. Sadece benim için değil, Türk hakemliği için unutulmayan çok maç var. Avrupa Ligi Yarı Finali, Şampiyonlar Ligi Yarı Finali, Avrupa Şampiyonası Yarı Finali, en son Dünya Kupası Yarı Finali, Kulüplerde Kıtalararası Final Maçı... Ama tabii bunların içerisinde benim için çok özel bir tane maç var; o da Avrupa Şampiyonası Yarı Finali... Maçı başlatmak için arkadaşlarımdan işaret alırken en son dördüncü hakeme döndüğüm zaman arkasında bulunan tribünlerde bir şey gördüm... Maç Donetsk şehrindeydik. 4. hakemin arkasında onlarca Türk Bayrağı açıldı. O anı hiç unutamıyorum. Hâlâ tüylerim diken diken olur. Hani derler ya "Hakemin taraftarı yoktur; yalnızdır" diye... O an anladım, "Hakemin de artık taraftarı var!"

Kurulumuz ve Başkanımızın katkıları, federasyonumuzun öncülüğünde bizlerin bu konudaki bakış açısının ortak noktada birleşmesi bu süreci getirdi. Bunun gerekliliği tam oturduktan sonra ileride sistematik olarak ne kadar faydalı olacağını herkes görecek. O zaman "Keşke daha önce başlasaydı" denilecek.

Avrupa'daki örneklerle bakıldığı zaman İspanya, İngiltere, Almanya ve İtalya'daki durum nedir? Oradaki profesyonel hakemlikle buradaki profesyonel hakemlik arasındaki farklar nelerdir? Bizim sistemimiz, öncü ülkelerin sisteminde ne kadar benziyor?

● **Cüneyt Çakır:** Şimdi şöyle söylemek gerekiyor. Profesyonel hakemlik, hakemliğin geleceğidir. Şöyle düşünün. Bir müsabaka oynanıyor. Futbolcular buna bir hafta boyunca çok iyi hazırlanıyor. Teknik adamlar kendi tesislerinde gerek fiziksel, gerek taktiksel olarak çok iyi hazırlanıyor. Ama hakemlerin kendi işleri var ve kafalarının bir bölümü maalesef onlarla. Böyle bir ortamda maç yönettiğinizi düşündüğünüz zaman ne kadar zor olduğunu anlıyorsunuz. FIFA Başkanı Sepp Blatter, 2010 Dünya Kupası bittikten sonra, "2014 yılındaki Dünya Kupası'na profesyonel olmayan hakemler çağrılmayacak" de-

mişti. Bu açıklama zaten dünya hakemliğinde profesyonelliğe geçişin ilk adımıydı. Daha sonra Avrupa bunun öncülüğünü yaptı ve bütün ülkeler profesyonel hakemliğe adım attı. Profesyonellik ismi aslında insanları korkutmamalı. Buna “sözleşmeli hakemlik” diye bakabiliriz. Nasıl futbolcular takımlarıyla sözleşme imzalıyorsa, hakemler de Türkiye Futbol Federasyonu ile sözleşme imzalıyor. Şimdi 2014 Dünya Kupası'nda ben evimden 150 gün ayrı kalmışım. Düşünün, Dünya Kupası'na hazırlanıyorum ve bu süreçte evimden 150 gün ayrı kalıyorum. Bir tarafta bir iş var ve bu şartlarda ben Dünya Kupası'na katılan tek amatör hakemim...

Olaya bu şekilde bakmak lâzım. Tabii ki diğer Avrupa ülkeleriyle kıyasladığınız zaman biz onlardan çok şanslıyız. Riva Tesisleri'nin yapılmasında emeği geçen herkese çok teşekkür ediyorum. Çünkü biz burada her türlü imkâna sahibiz. Burada antrenmanlarımızı yapıyoruz. Eğitimimizi alıyoruz. İşte diğer ülkelerle fark bu. Onların böyle tesisleri yok. Biz burada 6 arkadaş her şeye sahibiz... Şimdi aynı zmanda şöyle de değerlendirmek lâzım profesyonelliği... Şimdi düşünün, binlerce hakem amatör kümelerde maç yönetiyor. Bu uygulama üç aylık bir uygulama olarak başladı. Ama ben geriye doğru bir dönüşün olacağını düşünmüyorum. Profesyonelce yaşamının zorunlu olduğu futbol dünyasında profesyonel hakemlik uygulamasından bundan sonra geriye doğru adım olmayacağına ve uygulama alanının genişleyerek devam edeceğine yürekten inanıyorum. Bu süreç hep ileriye gidecektir. Seneye bunun şartları daha iyi olacak. Arkadaşlarımızın sayısı artacak. 6'dan belki çok daha fazla olacak.

● **Hüseyin Göçek:** Avrupa'da profesyonel hakemlik daha önceki senelerde geçilmiş bir sistem. Biz de sonuçta Avrupa'yı yakalamış durumdayız. Kullandığımız tesis ve

BİR HATIRA Hüseyin Göçek

2004 senesinde Süper Lig'e çıktım. Kayserispor-Ankaragücü karşılaşmasıydı. İlk maçımın tebligatını aldığım da tabii ki tatlı bir heyecan sardı beni. Maça gittik. Hatta sahaya ısınmak için çıktığımızda o kadar heyecanlıydım ki, sprint temposunda ısınıyordum. Birden omuzlarımda iki el hissettim. Yardımcı hakemlerim, “Hüseyin biraz yavaş” diyerek beni uyardı. Bunu umutlamıyorum.

bize verilen olanaklar açısından kıyaslanmaz bile. Biz şu anda en üst seviyelerde tesis ve olanaklara sahibiz. Profesyonel hakemlikle ilgili mesela İngiltere'den örnek vereyim. İngiltere'de profesyonel hakem kadrosu bizden biraz daha fazla. Mesela 18 hakem her hafta görev alabiliyor. Bu sistem sonuçta Avrupa'da çok yaygın ve oturmuş. Bizde de bu sistem gelişerek devam etmek durumunda. Ve ilerleyen senelerde bundan çok daha yararlı bir şekilde verim alacağımıza inanıyorum.

● **Barış Şimşek:** Bu işin şöyle bir yönü de var. Daha önce yurtdışındaki maçlarda başka hakemlerle bir araya geldiğimizde herkes ortamda “Profesyonel hakemim” söyleminde bulunurken biz bir kenarda amatör hakem olarak duruyor gibiydik... Ama artık biz de rahat rahat bu ortamlarda kendimizi ifade edebileceğiz. Göğsümüzü gere gere bunu söyleyebiliriz. Avrupa'daki meslektaşlarımızla aynı şartları yaşıyoruz diye düşünüyorum.

● **Fırat Aydınus:** Burada Cüneyt Hoca gereken her şeyi söyledi... Ben sadece bir detayı eklemek istiyorum.

Graham Poll bir kitap yazmıştı ve aynen şu cümleyi kullanmıştı: “Bana mesleğimi sorana; mesleğimin hakemlik olduğunu söylüyorum...” Sanırım burada en fazla Cüneyt'le benim tecrübemiz var. Yanlış hatırlamıyorsam 21 yıldır hakemliğin içerisindeyiz. 1994'ten bu yana hakemlik yapıyoruz. Buradaki herkesin hemen hemen 20 yılı hakemlikle geçmiştir. Dolayısıyla bize “İşin ne?” diye sorduklarında akademik olarak aldığımız eğitimlere göre “İşletmeci”, “Mühendis”, “Doktor” diyoruz. Aslında herkes bizi hakemliği ifa ettiğimiz paralelde tanı-

Fırat Aydınus
Graham Poll bir kitap yazmış ve aynen şu cümleyi kullanmıştı: “Bana mesleğimi sorana; mesleğimin hakemlik olduğunu söylüyorum...” Profesyonellik ilerleyen zamanlarda daha da oturduğunda biz de mesleğimizin hakemlik olduğunu söyleyebileceğiz.

yordu. Yani bizim mesleğimizin hakemlik olduğunu zannediyorlardı. Profesyonellik ilerleyen zamanlarda daha da oturduğunda mesleğimizin hakemlik olduğunu söyleyebileceğiz. Yarı veya tam profesyonellik olarak bunun Avrupa'da çeşitli örnekleri var. Polonya, İtalya, Almanya, İngiltere bir şekilde... Türkiye'de bunun olması, sayının ilerleyen zamanlarda artması, hakemlerimizin bakış açısına da bağlı olacak. Profesyonellik önümüzdeki sene itibariyle sayı olarak da artacak diye düşünüyorum.

● **Ali Palabıyık:** Burada en yeni ben olduğum ve çok fazla deneyime sahip olmadığım için dolayı görebildiğim kadarıyla farkları anlatabilirim. Tabii ki böylesine mükemmel bir tesise sahip olmamız, Avrupa ülkelerinden ya da başka ülkelerdeki hakemlikten bir adım daha önde olmamızı sağlıyor. Çünkü orada bu kadar kapsamlı bir bakış açısı yok. Biz şu anda 6 kişi topluyoruz, beraber hareket ediyoruz, beraber eğitim yapıyoruz, beraber idmana çıkıyoruz. Ama yurtdışında böyle bir imkânın çok fazla olduğunu düşünmüyorum. Belki ayda bir-iki defa bir araya gelip çalışabiliyorlar. Bu sistemin bize çok büyük yararı olacak. Sayımız biraz daha arttığında hepimiz için daha güzel olacak.

● **Mete Kalkavan:** Uluslararası arenada üst seviyede maçlara Cüneyt ağabey ile Fırat ağabey bizden çok önce çıktı. Bu yüzden de vizyonları bizden çok ileride. Ben de 2013 yılında FIFA kokartlı hakem olduğum zaman ilk gittiğim turnuvada bir İsveçli ve bir İngiliz hakem vardı benim dışımda maç yöneten... Bu hakemlere mesleğini sorduğum zaman İngilizler artık dünyaya mal olmuşlardı. Üniversite eğitimleri ne olursa olsun profesyonel hakem olarak herkes onları biliyordu. İsveçli hakem bile - ki ligleri bir Belçika, bir Hollanda gibi, bizim seviyemizde değil - daha da aşağı bir seviyede olmasına rağmen yarı

Ali Palabıyık
Böylesine mükemmel bir tesise sahip olmamız, Avrupa ülkelerinden ya da başka ülkelerdeki hakemlikten bir adım daha önde olmamızı sağlıyor. Çünkü orada bu kadar kapsamlı bir bakış açısı yok. Bu sistemin bize çok büyük yararı olacak. Sayımız biraz daha arttığında hepimiz için daha güzel olacak.

profesyoneldi. Aynı zamanda polisti kendisi... O zaman ben de Cüneyt ağabey ile Fırat ağabeyin bu mücadeleyi niçin verdiklerini daha iyi anladım... O mantıkta benim de düşüncelerim gelişmeye başladı. İki sene içinde bu seviyeye ulaştı durumumuz... Biz de artık Avrupa'ya maçlara gittiğimiz zaman, “Mesleğiniz nedir?” diye sorulduğunda, “Hakemiz” diyebiliriz. Bunu söylemek önemli değil. Önemli olan oraya gittiğimizde kendimizi gös-

termemiz... O insanlar yüzde yüz hakemlikle haşır neşir olabiliyor. Ama biz gittiğimiz zaman maalesef ne olursa olsun, kendimizi ne kadar diğer yaptığımız işten soyutlamaya çalışsak da sonuçta o iş bâki ve onu da düşünmek zorunda oluyoruz yurtdışında.

Profesyonel bir hakem, ne zaman emekli olur? Kaç yaşına kadar sahaya çıkar?

● **Cüneyt Çakır:** Şu anda FIFA'nın yaş sınırı var. Biz Türkiye olarak FIFA'nın bu kuralına bağlıyız. Yani 45 yaşına gelmiş bir hakem, o sene veda ediyor. Ondan sonra yöneticilik kısmına geçebiliyor. Fakat her ülkede böyle değil. Her ülkenin kendi federasyonu bunu değiştirebiliyor. Bizdeki uygulamada yaş sınırı 45. Bence yeterli atletik testleri geçebilme durumunda olan hakemler devam etmeli. Zaten FIFA'nın da 45 yaş sınırını kaldırması gündemde. Çok yakın bir zamanda bununla ilgili bir karar alınacak. Biz hakemler olarak bu konuyu takip ediyoruz. Tabii ki sonuçta devam edip etmemek her hakemin kendi kararıdır. Çünkü o gücü his-

BİR HATIRA Barış Şimşek

Ufak bir sakatlığım vardı. Telefonum çaldı. MHK Bölge Sorumlumuz Turgay GÜDÜ, hafta içinde işim olup olmadığını sordu. Ben de “Yok hocam” dedim. Telefona Zekeriya Alp Hocamızı verdi. Zekeriya Hocamız bana, “Barışçım pasaportun, vizen var mı?” diye sordu ve “Seni İsviçre'ye CORE kursuna gönderiyoruz” diye ekledi. Bu arada, “Turgay söyledin mi?” diye Turgay GÜDÜ'ye sordu. Ben de “Neyi hocam?” diye atıldım. “Seni FIFA listesine yazdık” dedi. Bir dakikada iki mutluluğu aynı anda yaşamış oldum.

Mete Kalkavan
Hakemlikte moral, hedeflere ulaşmak ve beklentiler de önemli. Belki bir hakem 45 yaşını bile beklemeden bu işten ayrılmak ister. Daha değişik bir karakter, daha değişik bir yaradılış, fiziği elverdiği sürece hakemlik yapar. 51 yaş örneğini Premier Lig'de gördük. Böylesine üst seviye bir ligde o yaşta bir hakem görev yaptı.

setmeniz, o testleri geçebilmeniz çok önemli. Bazı hakemler için öyle bir zaman oluyor ki; örneğin çok üst düzey hakemlerden bahsederseniz bir Dünya Kupası, bir Avrupa Şampiyonası öncesi birkaç ayla bu turnuvayı kaçırmış olabiliyor. Bu açıdan da bakıldığında zaman aslında bu yaş sınırının kalkmasına olumlu bakıyorum.

● **Mete Kalkavan:** Biraz da insanın morali önemli. Hedeflere ulaşmak ve beklentiler de önemli. Belki bir hakem yaradılış olarak 45 yaşını bile beklemeden bu işten ayrılmak ister. Yeri gelir daha değişik bir karakter, daha değişik bir yaradılış, fiziği elverdiği sürece hakemlik yapar. 51 yaş örneğini de İngiltere Premier Lig'de gördük. Böylesine üst seviye bir ligde o yaşta bir hakem görev yaptı.

● **Fırat Aydınus:** Eskiden futbolcular özellikle Türkiye'de 30'lu yaşlara geldiğinde jübile yapıyordu. Şimdi bu yaşlar da ileriye çekilmeye başlandı. Bu biraz da bizim spor sistemimizin, antrenman sistemimizin daha da bilinçlenmesi, altyapımızın daha da oturmasıyla ilgili bir şey. Doğal olarak bu durum hakemlere entegre edildiğinde de bu süreç, bu şekilde yaşanıyor. Cüneyt Hoca'nın da söylediği gibi artık bu sınırdan ziyade fiziksel ve mental performansın belirleyici olması gerektiğini düşünüyoruz. Sanırım FIFA da

BİR HATIRA **Mete Kalkavan**

4. hakem olarak Cüneyt Hoca'mla görev aldığım bir maç vardı. Bursaspor'un şampiyonluk maçıydı. O güne kadar dört kulüp şampiyon olmuş. Bursaspor ikinci sırada. Fenerbahçe-Trabzonspor maçının sonucu bekleniyor. Artık o maç anlatmama gerek yok. Mücadelenin bütünü benim için çok farklıydı, çok ilginçti. Çünkü Bursaspor seyircisi, teknik heyeti ve futbolcuları için çok farklı bir andı. O atmosferi orada hissetmek benim için çok farklı bir tecrübe oldu.

bu paralelde düşünüyor. Yarın öbür gün bu konuda bu karar çıkar diye tahmin ediyoruz.

Profesyonel olan hakemler, liglerimizdeki diğer hakemleri eğitmek için nasıl bir yol izleyecek? Ne gibi çalışmalar yapacak?

● **Cüneyt Çakır:** Bizim böyle bir rolümüz yok. Profesyonel hakemlik demek; eğitimci görevini üstlenmek demek değil. Bunun amacı bizim saha içindeki performansımızı daha iyiye çekmek. Daha önce dediğim gibi, amatör olarak görev

Cüneyt Çakır
Binlerce hakem var amatör kümelerde görev yapan... Bunları eğiten İl Hakem Kurulları var. Ama bizleri de eğiten İl Hakem Kurulları'nın eğitim yapacak yerleri yok! Hakemleri izlemeye giderken benzin paralarını kendi ceplerinden ödüyorlar. Aslında bu profesyonellik onlara da gerekiyor.

yapan profesyonel yöneticilerin hak ettiğini almasıdır. Bizim herhangi bir hakemi eğitime gibi bir rolümüz yok. Zaten eğitimcilerimiz var. Herkesi çok iyi şekilde eğitiyorlar. Benim burada söylemek istediğim çok önemli bir şey var. Binlerce hakem var amatör kümelerde görev yapan... Bunları eğiten İl Hakem Kurulları var. Hakemlik ilerdeki aday hakemlik süreciyle başlıyor. İl Hakem Kurulları büyük bir özveriyle yarının Süper Lig hakemlerini yetiştirmeye çalışıyor. Hakemlerin ilköğretim onlar. Biz onlara büyük değer vermiyoruz. Hepimiz amatör kümelerden geldik ve bizleri eğiten İl Hakem Kurulları'nın eğitim yapacak yerleri konumunda sıkıntıları var. Hakemleri izlemeye giderken benzin paralarını kendi ceplerinden ödüyorlar. Bu şekilde maç izliyorlar. Her şeyi kendileri yapıyorlar. Aslında bu imkânların iyileştirilmesi onlara da gerekiyor. Hakemlik altyapısına yapılacak yatırımlar da yakın zamanda Federasyonumuzun projeleri arasında yer alacaktır. İleride bu da kaçınılmaz bir son olacak! Belki bunun için biraz erken ama bizim

rolümüz bu yükü iyi taşımak, görevimizi gereğince yerine getirmek ve aslında amatör kardeşlerimize hizmet eden o hocalarımıza, o eğitimcilerimize bu yolu açmaktır. Amatör kümelerde binlerce hakem emekçisi var. Onlar görünmeyen kahramanlar!

● **Hüseyin Göçek:** Benim daha önceki konuşmamda belirttiğim gibi alttan gelen genç bir hakem kadrosu var. Bizim göstereceğimiz performans, ilerleyen dönemlerde vereceğimiz eğitimler bunlara ışık tutacak. Onların daha iyi olmasını sağlayacaktır bu durum...

● **Fırat Aydınus:** Spesifik anlamda Cüneyt'in de söylediği gibi biz bir eğitimci modülü değiliz. Eğitimcilerimiz mevcut. Ama şöyle bir şey var. Teorik anlamda bu profesyonellik kisvesi altında genç hakemlerin bir şeyleri bakarak öğrenmeleri gerekiyor. Profesyonel hakemlik netice itibarıyla gereksinim ve bunun geri dönüşümü olacak. Ancak bizlerin aktarımları ve saha içindeki performansımız, bunun getirileriyle birlikte genç hakemlerimize de katkı sağlayacak. Netice itibarıyla kamuoyu profesyonel hakemliğin ne kattığını çok düşünmüyor. Biraz önce konuştuğumuz gibi kimse hakemlerin nasıl eğitildiğini sormuyor. Bu performanslar kısmen de olsa belirleyici olacak. Ancak şu var ki, hakemliği seçecek genç arkadaşlar için de çok önemli, cezbedici noktalar olacak. 6 hakem sayısı da zamanla artar ama bu tamamen hakem ve kurumun karşılıklı mutabık kalacağı noktalar paralelinde olacak. Üst tarafta bir sistem otursun. Bu sistem zamanla alt liglere de sirayet edecektir. **Hakemlere karşı ülkemizde ve dünyada bir peşin hüküm var. En ufak bir hatada bile insan faktörü hesap edilmeden hakemler eleştiriliyor. Bu algıyı değiştirmek için hakemlerin veya federasyonun ne yapması lâzım?**

● **Mete Kalkavan:** Bence kimse takım tutmasın (gülüyor). Tek

çözüm takım tutmamak. Ama insanlar sadece futbola değil, diğer müsabakalara da taraftar gözüyle baktığı zaman işler değişiyor. Duygusal bir durum ortaya çıkıyor. Empati yapıp, kendimi onların yerine koyduğum zaman onlar da taraftar olarak duygusal bir tavır izliyor. Taraftar gözlüğünü taktıkları zaman o gün seyrettikleri hakemleri haksız bulabiliyorlar. Ancak taraftarların o gün izlediği maç Şampiyonlar Ligi'nde ya da farklı bir kulvardaysa daha farklı bir gözle bakabiliyorlar. Hakemi eleştirmezler. Atılan golü, çıkan kartı, atılan dirseği daha objektif bir şekilde değerlendirebilirler. Tartışılan pozisyonlar kendi tuttukları takımın maçında olursa eğer bilmiyorum nasıl bir yorum yaparlar?

● **Ali Palabıyık:** Herhalde fanatizmin en yüksek olduğu ülkelerden biri Türkiye... Herkes kendi tuttuğu takımın kazanması için her şeyi mubah görüyor. Burada herkese büyük iş düşüyor. Yöneticilere, medyaya büyük görevler düşüyor. Çünkü insanlar hedef haline getirildiği zaman, herkes karşısındakine

farklı bir gözle bakmaya başlıyor. Bunun sonucunda da bizim verdiğimiz kararlardan sonra tepkiler artıyor. Beğenilmeyen kararlarda protestolar veya başka şeyler başlıyor. Bu konuda biraz daha dikkatli olunması ve eğitimin üst seviyeye çekilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Haftada üç gün Riva'ya gelip, burada Türk futboluna hizmet edeceksiniz. Yapacağınız çalışmalar, planlarınızdan bahsedebilir misiniz? Yeni sistemin size yüklediği sorumluluklar neler?

● **Cüneyt Çakır:** Biz burada tamamen saha içinde daha iyi performans göstermek adına çalışmalar yapıyoruz. Farklı bir şey yapmıyoruz. Antrenmanımızı yapıyoruz. Yönettiğimiz maçların analizini yapıyoruz. Bunun dışında zaten ekstra bir şey yok. Dinleniyoruz. Burada dinlenmek çok önemli. Mesela antrenman yapıyorsunuz. Antrenmandan sonra dinlenmeniz, masaj yaptırmanız gerekiyor. Burada bu imkânlarla sahibiz. Profesyonellik başlamadan önce ya işe gitmeden önce antrenman yapıyor, apar topar duşumuzu alıp işe gidi-

BİR HATIRA **Ali Palabıyık**

Anne tarafım Beypazarlı. Babamla maça gittik. Beypazarıspor'dan bir oyuncuya kırmızı kart gösterdim. Bunun üzerine babamın yanında oturan bir çocuk bana küfür etmeye başlamış. Babam da "Oğlum küfür etme, o da Beypazarlı" demiş. Çocuk, "Bırak amca ya... Nasıl Beypazarlı, baksana adam attı bizden" deyip yine küfür edince, babam da sinirlenip bir tane tokat atmış. Sonra çok üzülmüş tabii. Ondan sonra babamı veya hiçbir aile üyemi maça götürmedim. Bu da bana ders oldu.

yorduk. Ne dinlenebiliyor ne de masaj yaptırabiliyorduk. Maçın analizini yapabilmek için belki iki gün bekliyorduk. Ben genel konuşuyorum. Buradaki üst düzey arkadaşların hepsi zaten profesyonel yaşıyor. Biz sadece almamız gereken hakları aldık. Yani burada "Saha içerisinde performansımız nasıl iyileşir?" sorusunu soruyoruz ve çalışmalar yapıyoruz. Burada inşallah hep birlikte gelecek sezon Süper Lig'de daha fazla maç yöneten arkadaşlarımızın da katılımıyla tam bir takım anlamında biz 19. takım olarak Türkiye Liglerinde yer alacağız.

Üzücü olaylara da değinmek durumundayız... Fenerbahçe'nin başına gelen üzücü olay nedeniyle Süper Lig'e ara verildi. Futbolun paydaşları olarak tansiyonu düşürmek ve futbolun kalitesini arttırmak için siz de dâhil genel olarak ne yapabilirsiniz?

● **Cüneyt Çakır:** Ben o müsabakayı yöneten hakemdim... Olayların içerisinde az-çok ben de vardım. O yüzden çok üzüldük. Fenerbahçe Kulübü'ne geçmiş olsun diliyorum. Hem kendim hem arkadaşlarım hem de hakem camiası adına tekrar geçmiş olsun dileklerimizi sunuyoruz. Kime yapılırsa yapılsın, kesinlikle olmaması gereken, bir daha da görmek istemediğimiz bir olay. Tabii

ki futbol ailesinin her birine çok büyük sorumluluklar düşüyor. Bunların içerisinde hakemler de var. Ben her zaman şunu söylüyorum... Biz hakemler hep deriz ki; "Bize saygı gösterin... Bize saygı gösterin..." Saygı görmek istiyorsanız önce sizin saygı göstermeniz lazım. Biz hakem camiası olarak yaptığımız işe saygı duyuyoruz. Ve bu yüzden bu sorumluluk bilincinde çalışıyoruz, hazırlanıyoruz. O yüzden de herkesin üzerine düşen sorumluluğu bu şekilde yapması lazım. Herkes birbirine saygı göstermeli. Seyirciler bunu unutmamalı. Herkes şunu düşünmeli; "O sahada herkes bir ter akıtıyor, bir takım için en iyisini yapmaya çalışıyor." Bunun aksini düşünemeyiz. Bu sadece bir spordur. Bunu böyle görmemiz ve keyif almamız lazım. Evet, belki futbolun geldiği seviye şu an çok daha farklı yerde. Ama yine de bu bir oyun sadece... Bunu asla unutmamak lazım. Saha içerisinde olan, saha içerisinde kalmalı. ● **Hüseyin Göçek:** Ben de Fenerbahçe Kulübü'ne büyük geçmiş olsun diyorum. Bu sonuçta hepimize, futbol camiasına mâlolan bir durum. Bu yüzden futbol ailesinin içerisindeki bütün bireylerin daha sağduyulu açıklamalar yapması gerekir. Tansiyonu düşürmek lazım. Hepimize görev düşüyor burada...

En başa geri döneceğiz. Daha sağduyulu yaklaşırsak, birbirimize saygı gösterirsek bu olayın daha iyiye gideceğine inanıyorum. ● **Fırat Aydınus:** Üzülmemek elde değil. Sonuç itibarıyla Fenerbahçe Kulübü'ne karşı yapılmış bu saldırı, Türk futboluna genel anlamda büyük bir yara açtı. Her şeyi bir kenara bırakırsak, Allah aşkına futbolun içerisinde bir candan daha önemli ne olabilir? Futbolun hangi parçası bir insan canından daha önemlidir? O yüzden geçmiş olsun... Bence sadece Fenerbahçe Kulübü'ne değil, Türk futboluna, hepimize geçmiş olsun diyorum. Umarım bu olaylardan ders alınır. Gerekli kişi ve kurumlarca gerekli yaptırımlar uygulanır. Hepimiz bu konuda ne yapmamız gerekiyorsa, elimizden geleni yapmalıyız. ● **Ali Palabıyık:** Fenerbahçe Kulübü'ne büyük geçmiş olsun. Böyle tehlikelerle karşı karşıya kalmak üzücü. Böyle bir olayın içinde olmak da üzücü. Futbol bir spor oyunu. Biz elimizden geldiği kadar oyunu güzelleştirmek istiyoruz. Sahalarımızda centilmenlik, maç sonunda Cumhurbaşkanımızın yapmış olduğu açıklama gibi futbolcuların birbirine sarıldığı, el ele sahadan çıktığı özlenen tablonun, güzelliklerin olmasını istiyoruz. Futbol sahalalarına, tribünlere bunun gelmesini

istiyoruz. Bu doğrultuda herkes elinden geleni yapmalı. Açıklamalarını, demeçlerini süzgeçten geçirmeli.

● **Mete Kalkavan:** Spor; sağlık için, zevk için yapılan bir şey. Bunun için yapılan bir şeyin içerisine şiddetin karıştırılması bilmiyorum doğru bir kelime olur mu ama "tik-sindirici." Yaralanan şoför kardeşimize, bu olayı yaşayan herkese geçmiş olsun diyorum. Gerçekten inşallah bir daha böyle şeyler yaşanmaz. Olaydan sonra kendimi oradaki bir kişi yerine koydum. Orada olan için de bunaltıcı bir durum ama ailesi ve çevresi için daha da korku verici. O an ve sonrası için insan başka şeyler hayal edebiliyor. İnşallah bir daha böyle olaylar yaşanmaz. **Hakemlik kariyerinizde ulaşmak istediğiniz zirve nokta neresi?** ● **Fırat Aydınus:** Hakemlikte muhakkak hayaller kuracaksınız ki hedeflere ulaşmanıza vesile olsun. Hayal kurmadan hedeflere ulaşmazsın. Ama şöyle bir şey var; ha-

kemlikte her maç size bir şey öğretir. Ben şuna inanıyorum; 45 yaşında son maçımı yönettiğimde de bir şeyler öğreneceğim. Netice itibarıyla hakemlikte eğer en son diye bir şey düşünürsen; hayallerinin ve hedeflerinin biteceği anlamına gelir. Hakemlikte hayaller ve hedefler bitmez. Hep bir sonrası vardır. Hep bir sonrasını hayal edeceksin. Hayal ettikçe o heyecanın içerisinde kalacaksın. Ama "şu" diyemezsin... Şampiyonlar Ligi Finali, Dünya Kupası Finali hayallerin ve hedeflerin sonu değildir. ● **Mete Kalkavan:** Benim bu işte felsefem; hep bir sonraki basamaktı. Yani FIFA kokartını almadan önce bana "Bir sonraki basamağın nedir?" diye sorduklarında FIFA'yı söyledim. FIFA kokartını aldıktan sonra hedefim 3. Kategoriydi. Sonra 2. Kategori oldu. Şimdi hedefim 1. Kategori. Benim imkânım, yeteneklerim, sağlık durumum elverirse 1. Kategori hedefim. Ona ulaştıncaya size bir hedef söyleyebilirim. ● **Hüseyin Göçek:** 2011'den beri Av-

rupa Ligi'nde maç yönetiyorum. Kısa süreli hedefim Şampiyonlar Ligi'nde maç alabilmek. Tek hedefim Allah'ın izniyle bu... ● **Cüneyt Çakır:** Ben Türk hakemliğini uzun yıllardır büyük bir garda bekleyen bir tren gibi görüyordum. Biz onun vagonlarını harekete geçirdik. O tren hareket ediyor. Biz bayrağı taşıyabileceğimiz en üst seviyeye taşıyacağız. Ondan sonra genç hakemlere teslim ettiğimizde, ümit ediyorum ki final maçı olduğunda adaylardan birisi mutlaka Türk hakem olsun. Bir daha 40 sene beklenmemeli Dünya Kupası'na gitmek için. Ben sadece İstanbul'da değil, diğer şehirlerde de hakem arkadaşlarımızla buluşuyor, görüşüyorum. Onlara tecrübelerimi aktarıyorum. Onlar beni alkışladıkları zaman en büyük hayalimin şu olduğunu söylüyorum; "Bir gün ben bu işi bırakacağım ve sizin oturduğunuz yere oturacağım. Benim en büyük hayalim sizlerden birini orada avuçlarım kanayınca kadar alkışlamaktır."

FUTBOLA HAIN

Türk futbolu, Fenerbahçe kafilesinin Rize deplasmanından Trabzon Havalimanı'na dönüş yolunda silahlı saldırıyla uğramasıyla büyük bir şok yaşadı. Otobüs şoförünün başından yaralandığı kazada büyük bir felaketin eşiğinden dönülürken, Spor Bakanı'nın da katıldığı toplantının ardından TFF ve Kulüpler Birliği'nin ortak kararıyla Spor Toto Süper Lig ve Ziraat Türkiye Kupası'nda maçlar bir hafta ertelendi.

Futbolumuz, tarihinin en ağır saldırılarından birisini 4 Nisan 2015 günü yaşadı. Çaykur Rizespor'la deplasmanda oynadığı maçı 5-1 kazanan Fenerbahçe takımını taşıyan otobüs, Trabzon'un Sürmene ilçesine girerken silahlı saldırıya uğradı. Yol kenarından açılan ateşle başından yaralanan şoför Ufuk Kıran, yine de otobüsü durdurmayı başararak muhtemel bir felâketi önledi. Olayın ardından Fenerbahçe otobüsü güvenlik çemberine alınırken, sarı-lacivertli kafile zırhlı araçla havalimanına ulaştırıldı ve ardından da İstanbul'a uçtu. Bu arada Trabzonspor Basın Sözcüsü Yakup Aslan ve Trabzon Valisi Abdil Celil Öz havalimanına gidip Fenerbahçe kafilesine geçmiş olsun dileklerini ilettiler. Fenerbahçe takımını taşıyan otobüse yapılan silahlı saldırı sonrası futbol ailesi 6 Nisan günü İstanbul'da toplandı. Yapılan toplantılar sonrası, TFF ve kulüplerin aldığı ortak kararla Spor Toto Süper Lig ve Ziraat Türkiye Kupası'nda o hafta oynanacak çeyrek final maçları bir hafta ertelendi. Yapılan ilk toplantıda TFF Başkanı Yıldırım Demirören, Genç-

lik ve Spor Bakanı Akif Çağatay Kılıç ve Kulüpler Birliği Vakfı Başkanı Göksele Gümüşdağ, Beykoz-Riva'da yer alan TFF Merkezi'nde olayları masaya yatırdı. Bu toplantının ardından Spor Toto Süper Lig'de mücadele eden kulüplerin başkanları, TFF Merkezi'nde Bakan Kılıç, Başkan Demirören ve Başkan Gümüşdağ ile bir araya geldi. Taraflar, yaşanan saldırı sonrası Fenerbahçe kulübünün ilerleyen haftalarda oynayacağı Spor Toto Süper Lig ve Ziraat Türkiye Kupası müsabakalarının durumunu ve böyle bir olayın bir daha yaşanmaması için alınacak tedbirleri görüştiler. Toplantının ardından bir basın açıklaması yapıldı. TFF Başkanı Yıldırım Demirören, toplantıda şunları söyledi: "Değerli basın mensupları, maalesef Cumartesi günü bir terör olayı yaşanmıştır. Bu terör Fenerbahçe Kulübümüzden çok; aslında Türk futboluna yapılan bir harekettir. Ben öncelikle yaralanan değerli şoför arkadaşımıza acil şifalar diliyorum, Fenerbahçeli futbolcu ve yöneticilerle birlikte tüm Fenerbahçe camiasına geçmiş olsun diliyorum.

KURŞUN

Bugün federasyonumuzda Sayın Spor Bakanımız Akif Çağatay Kılıç'la beraber Kulüpler Birliği Başkanımız Göksele Gümüşdağ ve tüm kulüp başkanlarımızla beraber Türk futbolu adına konuşup, dertlerimizi ve artık senelerdir konuştuğumuz klasik olayın başımıza gelmiş olmasından ötürü de 'Futbolumuzun önünü nasıl açabiliriz' konusunu birlik beraberlik hâlinde federasyonumuz, kulüpler ve Spor Bakanlığımız ile masaya yatırdık; fikir alışverişinde bulunduk. Tabii ki herkesin bildiği gibi Fenerbahçe Kulübü'nün kupa maçını ve önümüzdeki hafta oynayacağı

Bursaspor karşılaşmasını ertele-miştik. Bunun iptal sebebi iki nedende birleşmiştir. Birinci neden, yaşanan olayın bir terör olayı olduğuna inancımız tamdır. İkinci sebep de futbolcularımızın psikolojik durumlarını göz önüne aldık. Buna önem vererek erteleme kararını aldık. Fakat bugün Türk futbolunda çok güzel bir şey yaşadık. Bütün kulüp başkanlarımız önümüzdeki hafta lig maçlarının kaydırılmasını talep etti. Bunun tek sebebi yapılan olaya tepki göstermekti. Yani yarından itibaren oynanacak olan kupa maçlarının tamamı ve önümüzdeki hafta oynanacak lig maçlarının hepsi bir hafta kaydırılmıştır. Ben öncelikle

kulüp başkanlarıma teşekkür etmek istiyorum. Çünkü biz federasyon olarak tamamının ertelenmesine sıcak bakmıyorduk. Çünkü bu olayı yapan kişinin ödül almış gibi gözükmemesini ve ülkemizde güvenlik sorunu varmış gibi gözükmemesini istemedik. Yine altını çizerek özellikle söylüyorum. Bu kararın alınmasının tek sebebi, bütün kulüp başkanlarımızın Türk futboluna ve Fenerbahçemize yapılan bu olaya tepki olarak ortak aldıkları karardır. Tekrar kendilerine teşekkür ediyorum. İnşallah bu yaşananlar son olur. Bütün kulüplerin ortak kararı liglerin bir hafta kaydırıl-

masıdır. Ondan sonra federasyonumuzun bütün kuralları devreye girer." Kulüpler Birliği Başkanı Göksele Gümüşdağ ise şunları söyledi: "Bugün olağanüstü çağrı yaptığımız Kulüpler Birliği Vakfı ve Türkiye Futbol Federasyonu toplantısına Sayın Bakanımız Akif Çağatay Kılıç da iştirak etti. Kendisini uğurladıktan sonra da biz toplantıyı neticelendirdik. Değerli arkadaşlar geçtiğimiz hafta sonu yaşanan elim olayı sıcağı sıcağına kınamıştık. Bugün de tüm kulüp başkanları olarak hepimiz kınadığımızı söylüyoruz. Futbolla uzaktan yakından bir ilişkisi olmadığını, bu ruh sağlığı bozuk olan, insanlık dışı, akla-vidana sığmayan davranışı hepimiz kınıyoruz. Fenerbahçe Futbol Kulübü'ne, takımına, yönetim kurulumundaki tüm üyelerine ve camialarına geçmiş olsun dileklerimizi bildiriyoruz. Ben sadece Fenerbahçe Kulübü'ne yapılmış bir eylem olduğunu düşünmüyorum. Türk sporuna, Türk futboluna yapılmış bir eylem olduğunu düşünüyorum. Ve bu eylemin renklerinin olmadığını düşünüyorum. Bu her renge yapılmış bir eylemdir. Hiçbir camiayla da bağdaştırmak istemiyorum. Zaten faili meçhulleri Sayın Bakanımızın, İçişleri Bakanımızın, Başbakanımızın, Cumhurbaşkanımızın, tüm kamuoyunun da takip ettiğini biliyoruz. En yakın zamanda inşallah failerin bulunduğu bir durumla karşı karşıya kalacağız. Bugün Kulüpler Birliği Vakfı'nın herkesin mutabakatıyla bu hafta özellikle Süper Lig maçlarının ve kupa maçlarının oynanmamasına karar verdiğini söylemek istiyorum. Bir daha inşallah Türk futbolunda böyle bir olay yaşanmaz. Hepimiz bugün bir aradayız. Tek vücuduz ve futbolu dimdik ayakta tutmaya size söz veriyoruz. Dolayısıyla ben bir

kez daha ev sahipliğinden dolayı Sayın TFF Başkanı Yıldırım Demirören'e teşekkür ediyorum. Herkese saygılar sunuyorum. Federasyon Başkanımız ve Kulüpler Birliği Başkanı olarak ben üyelerimizi teker teker davet edeceğiz. Şehir dışında olanlar var. Fenerbahçe Kulübü'ne geçmiş olsun ziyaretini gerçekleştireceğiz. Türk futbolu geçmişte olduğu gibi bugün de ayakta. Sadece bu verilen arayı lütfen karıştırmayın. Bu ara bütün kulüplerin hepsinin tek vücut olduğunu göstermek içindir. Yoksa herhangi bir güvenlik ya da diğer bir konu hakkında sıkıntımız yoktur. Biz kulüpler olarak bu haftayı boş geçmek istiyoruz. Herkes bunu derin derin düşünelim. Futbolun tüm paydaşları bundan kendisine ders çıkarmalı. Hepinize saygılar sunuyorum" şeklinde konuştu.

Bakan Kılıç: "Alçakça ve haince bir saldırıdır"

Kulüp Başkanları ile yapılan toplantı öncesi Gençlik ve Spor Bakanı Akif Çağatay Kılıç, basın mensuplarına açıklamalarda bulundu. Bakan Kılıç şöyle konuştu: "Bugün burada Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde hem Federasyonumuz hem de Kulüpler Birliği Vakfı ile bir araya gelmiş bulunuyoruz. Sözlerime Cumartesi akşamı Fenerbahçe kafilesine yapılan saldırıyı tekrar kınayarak ve hiçbir şekilde bunu bir daha yaşamak istemediğimizi belirterek başlamak istiyorum. Alçakça ve haince bir saldırıdır. Olayda yaralanan şoför kardeşimiz Ufuk Kıran şu anda hızlı bir şekilde iyileşme sürecinde. Ümit ediyorum en kısa süre içerisinde ailesinin yanında olacaktır. Rab-bim ona da acil şifalar versin.

Bugün burada gerçekleştireceğimiz toplantıda Federasyonumuz ve tüm kulüplerimizin temsilcilerine genel anlamda şu anda İçişleri Bakanlığımız ve Adalet Bakanlığımız ile yaptığımız görüşmelerdeki bilgileri paylaşacağım. İnaniyorum ki burada yapılacak olan toplantıda Türk sporumuz, Türk futbolumuz bu olaydan çok daha güçlenerek, birbirine kenetlenerek çıkacaktır. Bu toplantı sayesinde gelecekteki çalışmalara çok daha azimli bir şekilde yürüyeceğimiz bir değerlendirme olacaktır diye düşünüyorum. Tabii ki spor denince akla ilk gelen şey dostluk, kardeşlik, birliktelik ve saygıdır. Bunları da tekrar dile getirmek istiyorum. Sorunları masaya açıkça yatırarak ve bunları açık yüreklilikle değerlendirerek, özeleştirimizi de yaparak geleceğe doğru yürüyeceğiz. Sözlerimin başında söylediğim

gibi inanıyorum ki bu olaydan Türk sporu ve futbolu güçlenerek çıkacak. Tabii burada kulüplerimize, Federasyonumuza, Kulüpler Birliğimize düşen görevler var. Hepimiz bunların bilincinde olarak çalışmalarımıza devam ede-

ceğiz. Bu anlamda bugün hızlı bir şekilde bir araya gelen, toplanan değerli başkan ve temsilcilerimize teşekkür ediyorum. Bu refleksi göstermenin önemli olduğunu düşünüyorum. Bu saldırı Fenerbahçe Spor Kulübü'ne değil, Türk

lülpler Birliği Vakfı Başkanı Göksel Gümüşdağ, Fenerbahçe Kulübü'ne "geçmiş olsun" ziyaretinde bulundu. Heyette, TFF Yönetim Kurulu Üyesi Cengiz Zülfiaroğlu'nun yanı sıra Çaykur Rizespor Kulübü Başkanı Metin Kalkavan, Bursaspor Kulübü Başkanı Recep Bölükbaşı, Sivasspor Kulübü Başkanı Mecnun Otyakmaz, Eskişehirspor Kulübü Başkanı Mesut Hoşcan da yer aldı. Fenerbahçe Kulübü Başkanı Aziz Yıldırım ve yöneticiler, ziyaretlerine gelen heyeti kulübün kapısında karşılayıp, yönetim kurulu toplantı salonunda kabul etti.

sporuna ve Türk futboluna yapılmıştır diye düşünüyorum. Ve bunun karşısında tek bir yürek olarak duracağımıza inanıyorum. Zaten bugüne kadar olan süreçte de bu birlik ve beraberliğin örneklerini gördük. Umarım bunlar daha da artacaktır. Herkese teşekkür ediyorum."

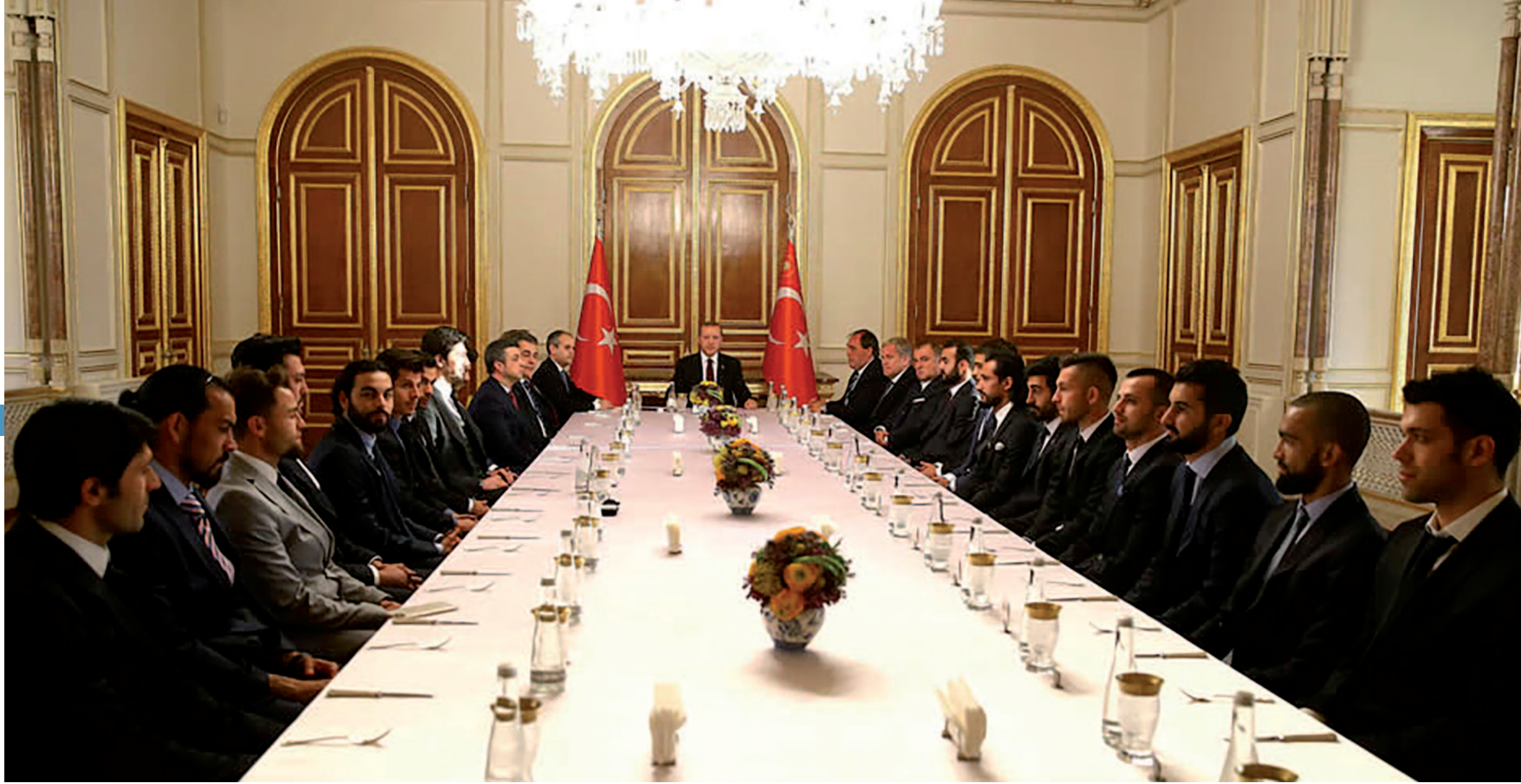
Fenerbahçe'ye ziyaret

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören ve Ku-

Heyet, ziyaretin ardında açıklama yapmadan kulüpten ayrıldı. Öte yandan Türkiye Futbol Federasyonu İcra Kurulu Üyesi Mustafa Beyazlı da Fenerbahçe kafilesini taşıyan otobüse yapılan silahlı saldırıda yaralanan otobüs şoförü Ufuk Kıran'ı hastanede ziyaret etti. Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Farabi Hastanesi'ne gelen Beyazlı, yoğun bakım servisinde tedavi gören Kıran'ın hastanede bekleyen ailesi ve yakınlarıyla bir süre görüşti.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, kaptanlarla buluştu

Fenerbahçe kafilesinin maruz kaldığı saldırının ardından Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Süper Lig takımlarının kaptanlarını Yıldız Sarayı'nda kabul etti. Fair-Play ve birlik-beraberlik vurgusunun yapıldığı zirvede hem saha içindeki hem de saha dışındaki şiddetle mücadele için azami gayret gösterilmesi gerektiği vurgulandı.

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Spor Toto Süper Lig'de yer alan takımların kaptanlarını kabul etti. Yıldız Sarayı Mabeyn Köşkü'ndeki toplantıda, Gençlik ve Spor Bakanı Akif Çağatay Kılıç, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören, Kulüpler Birliği Vakfı Başkanı Göksel Gümüşdağ ve Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim'in yanı sıra Akhisar Belediyespor kaptanı Güray Vural, Balıkesirspor kaptanı Gökhan Ünal, Beşiktaş kaptanı Tolga Zengin, Bursaspor kaptanı Ozan İpek, Çaykur Rizespor

kaptanı Kıvanç Karakaş, Eskişehirspor kaptanı Sezgin Coşkun, Fenerbahçe kaptanı Emre Belözoğlu, Galatasaray kaptanı Selçuk İnan, Gaziantepspor kaptanı Elyasa Şüme, Gençlerbirliği kaptanı Ramazan Köse, İstanbul Başakşehir kaptanı Mahmut Tekdemir, Kardemir Karabükspor kaptanı Erdem Özgenç, Kasımpaşa kaptanı Adem Büyük, Mersin İdman Yurdu kaptanı Servet Çetin, Suat Altın İnşaat Kayseri Erciyesspor kaptanı İlhan Parlak, Sivasspor kaptanı Adem Koçak, Torku Konyaspor kaptanı Hasan Kabze

ile Trabzonspor kaptanı Jose Bosingwa katıldı. Ayrıca, TFF Başkanvekili Servet Yardımcı, Kulüpler Birliği Vakfı Başkan Yardımcısı ve Eskişehirspor Başkanı Mesut Hoşcan ile Kulüpler Birliği Vakfı Denetleme Kurulu Başkanı Mesut Altan da toplantıda yer aldı. Basına kapalı toplantı, yaklaşık 1.5 saat sürdü.

Kabul, samimi bir atmosferde herkesin görüşlerini dile getirme imkânı bulmasının yanı sıra futbolseverler başta olmak üzere kamuoyuna birlik ve beraberlik mesajı verilmesine de vesile oldu. Cumhurbaşkanı Erdoğan, açılış konuşmasını yapmasının ardından, toplantıya katılan yetkilileri ve takım kaptanlarını tek tek dinledi. Fenerbahçe kafilesinin maruz kaldığı saldırının derin üzüntüye sebep olduğuna değinen katılımcılar da hem saha içindeki hem de saha dışındaki şiddetle mücadele için azami gayret gösterilmesi gerektiğini vurguladı.

“Fair-Play fiiliyata geçirilmeli”

Takım kaptanları, Türk futbolunda “Fair-Play”’in fiiliyata geçirilmesi için yöneticilerden oyunculara, siyasetçilerden medya mensuplarına varana dek herkesin duyarlılık sergilemesi, sorumluluklarını yerine getirmesi gerektiğine değindi. Toplantıya tercümanı ile katılan Trabzonspor kaptanı Jose Bosingwa, Cumhurbaşkanı Erdoğan'a buluşmaya vesile olması dolayısıyla teşekkür ederek, “Önemli olan oyuncular olarak bizlerin de saha içinde ve dışında

davranışlarımızla daima pozitif mesaj vermeyi başarmamız” dedi. Cumhurbaşkanı Erdoğan da 6222 sayılı Sporda Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun'un kendisinin Başbakanlığı döneminde çıkarıldığına işaretlerle, sorunun çözümü için uygulamaların hayata geçirilmesi kadar tespit edilen eksikliklerin de yeni düzenlemelerle giderilmesinin önemli olduğunu vurguladı. Gençlik ve Spor Bakanı Kılıç ise bu konuda federasyon ve kulüplerle daimi istişare hâlinde olduklarını belirtti. Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim de futbolda şiddeti önlemeye yönelik düzenlemelerin hem caydırıcı hem de uygulanabilir olmasının başarılması durumunda, daha iyi netice alınabileceğini kaydetti.

Sezon sonunda Huber Köşkü'ne davet

Cumhurbaşkanı Erdoğan, dış faktörlerden etkilenmemelerini ve Fair-Play'den taviz vermemelerini tavsiye ettiği konuklarına, futbol sezonu sona erdiğinde İstanbul'da Huber Köşkü'nde kendileriyle tekrar bir araya gelme arzusunda olduğunu söyledi. Erdoğan, kabul sonrasında, tek tek uğurladığı konuklarına buluşmanın anısına birer kravat hediye etti.

Melekler şehrinde bir KAPTAN

Mustafa Akkaya

Mayıs ayı koca bir sezonun final heyecanıyla birlikte bitiş hüznünü de hissettirir futbolseverlere. Baharın gelişle beraber artık bu son dönemde oynanan her maç birer kat daha yoğun umut barındırır. Liverpool taraftarları ise bu karmaşık duyguların üstüne 17 yıllık bir sevgilinin, bir kaptanın kulüpten ayrılışını tadacak. Atlantik'in diğer yakasına gitmeden evvel Anfield'daki son baharını yaşayan Steven Gerrard'ın kariyeri, Mayıs ayı misali karışık hissiyatlarla dolu bir macerayı andırıyor.

K

azandığı kupalar veya boy-nuna taktığı şampiyonluk madalyalarıyla ölçülebilecek bir değer değil Gerrard'ın futbolculuğu. Onunla eşdeğer kalitede görülen birçok oyuncunun pragmatik bir çekirge misali oradan oraya sıçrayarak elde edemediği başarıları o mütevazı Liverpool kadrosuna öncülük ederek yaşadı. Üstelik hiçbir kupanın yanına bile yaklaşamayacağı bağlılık ve aidiyet duygusunu da bunun üstüne ekleyebildi Gerrard. Sadece Anfield tribünlerinin değil, Liverpool'u seven veya sevmeyen tüm futbolseverlerin kalbinde "saygı" hissiyatının temsilcisi hâline geldi. Bu yüzyılın başında Merseyside'da dünyaya gelen çocukların kahramanı oldu, posterleriyle odalarını süsledi. Hatta belki de Everton'lı bir babanın oğluna mavi formayı giydirmekte zorlanmasına bile yol açtı Gerrard! Çok daha zengin veya elit kulüpler Liverpool'un kapısını çalarken o her zaman sağ omzundaki beyaz meleşti dinledi. Soldaki kırmızı şeytana kulak verseydi bugün evindeki madalya sayısı ikiye katlanır ve oradaki tek eksik olan Premier Lig şampiyonluğu da onların yanına eklenebilirdi.

Varsın olsun... Kim bilir, belki de ne zaman kafasını sol taraftaki şeytana çevirse oradaki kaptanlık bandına gözü takıldı, o küçük ama bir o kadar ağır kumaş parçası her seferinde aklını çeldi. Nitekim o 18 yaşında Anfield'ın çimlerine ilk kez ayak basarken dünyanın en başarılı oyuncusu olma sözü vermedi ki! Futbol tarihindeki her efsanenin bir defosu mevcutken onun tek eksiği Premier Lig madalyası olsun, çok mu? Onun kıymeti, kazandıklarından ziyade kendi çıkarlarını geri plana çekerek yaptığı fedakârlıklar ve bu uğurda elinin tersiyle ittiği kupalarla anlaşılacak. Kaptan, "Melekler Şehri" anlamına gelen Los Angeles'a fazlasıyla yakışacak.

Kime göre mükemmellik?

Bugün Messi ve Cristiano Ronaldo'ya kusursuz birer futbol tanrısı gibi bakıldığı bir ortamda mükemmel olmak imkânsız değilmiş gibi görünebilir. Ne var ki futbol tarihinde ilâh mertebesine ulaşmış isimlerin bile "keşkeleri" veya eksikleri hiç yok değil. Kramponlarını astıkları zaman bu ikilinin de içinde illa ki birer ukde kalacak. Yine de onları izleyen herkesin aklında keşkelerden ziyade

24 güzel anlar yer edinecek. Gerrard'ın yanına bu noktada sadece Messi ve Ronaldo değil, daha birçok efsane futbolcu eklenebilir. Maldini'den yola çıkılabilir pek âlâ. Yetenek, karakter, kaptanlık, örnek duruş ve tek kulüpte kazanılmış sayısız kupalar... Genç kızların gönlünü kazanmış bir moda ikonunu andıran yakışıklılığına değinmeye gerek bırakmadan bile Gerrard'ın birkaç adım önünde görülebilir Maldini. 24 yıl boyunca Milan'a hizmet etmiş böylesine bir ismin veda maçında her türlü güzellik ve duygusallık beklenirken, San Siro'nun bir kısmı tarafından yuhalandı İtalyan oyuncu. "Maldini'nin Dünya Kupası kazanmışlığı bile yok, asıl efsane Zidane'dır" diyen varsa onun kariyer finalinin çok daha trajik ve benzersiz bir hikâyeye sahne olduğunu hatırlatmakta fayda var. Onları izlemiş biri, bugün iki ismi anarken gözleri parlarsa da cümlesinin en sonuna "ama" ile başlayarak o yuhalanmayı ve Materaz-

zi'ye atılan o kafayı yâd edebilir. Yine de hafızaların en üstünde kalan daima güzellik olur. Keza Raul ve Del Piero gözyaşları içinde kulüplerinden istemeye istemeye ayrılınca ne kaybettiler? Belki onlar Gerrard'ın aksine kulübünde forma giymiş en mükemmel futbolcu olarak anılmayacak. Fakat gençlik dönemi boyunca onları çıplak gözle izleyen veya onları alkışlarken yaşanan taraftarların gözündeki isimlerin takımdan ayrılışı küçük birer ayrıntıdan fazla yer etmeyecek. Onlar kadar sabırlı olamayıp kupa kazanma amacıyla sükseli transferler yapan Zlatan Ibrahimovic ve idolu Brezilyalı Ronaldo ise Avrupa'nın en büyük kupasını kazanamamanın burukluğunu daima damağında hissedecek. Peki ya Ronaldinho ve Kaka gibilerine ne demeli? Siyah ve beyaz andıran kariyerlerinin ilk yarısında Barcelona ve Milan'la Avrupa'yı titreten ikili, bir noktadan sonra serbest düşüşe geçerek za-

manla vasatlaşıverdi. Kabul edelim ki hiçbir futbolcunun geçmişi kusursuz olamadı. Hadi biraz daha ileri gidelim ve Maradona'yı da tartışalım. Nitekim tarihte onun kadar takımına önderlik eden ve kendi nesline ilham veren bir idol yok gibi. Üstelik bunu o destansı sol ayağı, dramatik hayat hikâyesi ve günahlarıyla birleştiren Maradona dünya üzerindeki en başarılı ve bir o kadar tartışmalı futbolcu hâline geliyor. Kısacası El Diego bile mükemmel değil ve Gerrard ile bir ortak noktaları daha sayılabilir. Maradona'ya kadar saydığımız tüm isimler bir şekilde kendileriyle benzer kalitede oyuncuların yoğun olduğu takımlarda yer alabildiler. O ise farkını tam olarak bu noktada belli etti. Ne Arjantin'de ne de Barcelona'da kendi ayarının yanına bile yaklaşamayan isimlerle oynadı. Napoli'ye radikal bir kararla geçişi ise buna rağmen sıra dışı başarılarla gebede oldu. Kısacası Maradona'nın sırrı, bireysel

yeteneğini ve enerjisini tüm takıma hissettirerek onu bir anlamda kolektif hâle dönüştürbilmesinde gizliydi. Peki, bu nokta El Diego için olduğu kadar olmasa bile Gerrard için de geçerli değil mi? Anfield'da geçirdiği 17 sezonun hangisinde yıldızlar topluluğu bir takıma kaptanlık etti? O olmasaydı yine de Şampiyonlar Ligi, UEFA Kupası veya Federasyon Kupası kazanılabilir miydi? Veya Rafael Benitez'in Gerrard'ın etrafına topladığı oyuncuların gelişiminde ve motivasyonunda Gerrard'ın etkisi göz ardı edilebilir mi? Bugün rakip taraftarlar Gerrard'ın Chelsea karşısında ayağının kaymasıyla veya bir kez bile İngiltere şampiyonu olamamasıyla dalga geçiyor olabilir. Fakat zaman geçtikçe akıllarda kalan öncelikli anılar, onun golleriyle Anfield tribünlerini coşturduğu ve İstanbul ile Cardiff'te kupa kaldırırken yaşadığı gurur ile alâkalı olacak.

Kırılma anları

Kaptan Gerrard'ın saygıdeğer kariyerinde üç tane dönüm noktası kendini çok net belli ediyor. Bunlardan ilki için 2004 yılının Aralık ayına ve Anfield'a doğru bir yolculuk yapmamız şart. Şampiyonlar Ligi gruplarında son maça çıkacak olan Liverpool'un tur atlayabilmek adına rakip Olympiakos'u en az iki farkla mağlup etmesi gerekir. Bitiş düdüğüne 5 dakika varken skor tabelası 2-1 Kırmızılar lehinedir. Tribünler ayakta, 40 bin kişinin tırnakları paramparça, ortam gergin... Derken top ceza yayının önündeki Kaptan'ın önüne düşer ve o da sıradan bir şeymiş gibi topu şimşek hızıyla rakip ağlara gönderir. Coşku selinde akıp giden Anfi-

eld, bu gol sayesinde kupanın bir kulpunu tuttuğundan habersizdir. Gerrard ise attığı en güzel gol olmasa bile en değerlisinin bu olduğunu söyler bugün bile. İkinci kırılma anını ise 2005'teki o finalden sadece birkaç hafta sonra yaşar Kaptan. Sezonun sonları yaklaştıkça sözleşme yenileme konusu bir kördüğümüne dönüşse de İstanbul'daki zafer kutlamaları esnasında "Böyle bir

olaydan sonra nasıl bırakıp gidebilirim?" der ve kalacağının sinyali verir. Ne var ki Temmuz ayına gelindiğinde lig şampiyonu Chelsea'nin 32 milyon sterlinlik teklifi basına sızır, Gerrard da hayatının en zor kararını vererek Londra'ya gideceğini açıklar. Kulübün CEO'su Rick Parry bile transferin bittiğini üzülerek söylemektedir ki, daha bir hafta bile dolmadan Gerrard, Liverpool'la

nikâh tazeler. İkilemlerde kalan Kaptan için gemisini terk etmek zordan da ötedir.

Peki, o gün şeytana uysaydı Gerrard'ın hayatı ne şekilde değişirdi? Elbette ki Liverpool taraftarlarının gözünde bugünkü saygınlığından bir hayli uzakta kalırdı eski Kaptan. İşte bunun bedelini ölçmek pek mümkün olmasa da o fedakârlık sonucu Gerrard'ın neler kazandırdığına bakmak belki bir fikir verebilir.

Örneğin Chelsea formasını giyseydi ilk sezonunda Premier Lig şampiyonu olabilecekti. Eğer bugüne kadar Stamford Bridge'de kalsaydı bu kupayı ikileyecek, yanına birer de Şampiyonlar Ligi ve Avrupa Ligi madalyası daha ekleyecekti. Federasyon ve Lig Kupalarını saymaya bile gerek yok.

2005'te yuvasından ayrılamayan Kaptan'ın kapısı ertesi yıl Milan ve Real Madrid gibi iki dev tarafından tekrar çalındı. O an San Siro'ya gitseydi sezon sonunda finalde Liverpool'u yenerek yine Avrupa şampiyonu olacak, 4 yıl sonra da Serie A'yı lider tamamlayacaktı. Hele ki Bernabeu'nun yolunu tutsaydı sadece Madrid ekibinin orta saha problemini çözmekle kalmayacak, aynı zamanda 3 La Liga kupasının yanına o çok beklenen La Decima'yı ekleyecekti.

Gerrard'ı 2005'te Chelsea'ye ve 2010'da Real Madrid'e isteyen Mourinho, 2008'de de onu Inter'e transfer etmeye çalıştı. Bu teklife de gülüp geçen Gerrard, mavi-siyahlı formanın o tarihi dönemecinin bir parçası olmayı da böylece kaçırmış oldu.

Son olarak 2010'da 30 yaşını yeni doldurmuşken onu bu kez Bayern Münih düşündü fakat kaçan balık yine çok büyük olacak olsa bile Kaptan'ın cevabı aynıydı. Özetle Gerrard 2005'ten sonra Liverpool'la sadece birer Lig ve Federasyon Kupası kazanırken, onu isteyen devler toplamda 40 kupa-

lık bir müze oluşturacaktı. Elinin tersiyle ittiği başarılar Gerrard'ı bugün ne kadar pişman ediyor bilemeyiz. Yine de bir gerçek var ki o, kazanmadığı Premier Lig şampiyonluğuna sadece Liverpool formasıyla ulaşmak istedi. Başka bir formanın üstüne o madalyayı takmak belki de o kadar mutlu etmeyecekti Kaptan'ı. İşte bu hedefe geçen sezon hiç olmadığı kadar yaklaştı Liverpool. Fakat Anfield'daki Chelsea maçında ayağının kayışı, Gerrard'ın kariyerindeki üçüncü kırılma noktasını oluşturdu. Ertesi hafta Crystal Palace deplasmanında

3-0'dan 3-3'e gelen maç ise Kaptan'ın umutlarını tümüyle tüketti. Bu ay iki rakiple aynı haftalarda karşı karşıya gelecek olan Gerrard'ın Liverpool finali acı bir nostaljiye sahne olacak. Para veya kupa ile kıyaslanamayacak değerler vardır. Gerrard'ın de bunlardan biri. Belki de yakın vadede göremeyeceğimiz, nesli tükenen bir bağlılık örneği onunki. Zira mükemmel bir madalya müzesi oluşturmak yerine Anfield'ın mükemmeli olmayı tercih etti Kaptan. Bu ayın sonunda 17 yıllık sevgiliye veda ederken dökülen her bir gözyaşı, ona dair ayrı birer anıyı temsil edecek.

NIKE.COM/MAGISTA

Hayatımı futbol kurtardı

Doğup büyüdüğü, altyapı eğitimini aldığı Hollanda'da da profesyonel olduktan sonra üç sezondur Kayserispor'un formasını giyiyor. Sol açık olarak başladığı futbol kariyerini sol bek olarak sürdürüyor ve sürati, çabukluğu, hücum gücü sayesinde yeni mevkiinin hakkını son derece modern bir çizgide veriyor. A2 Millî Takımımızın formasını giyen genç oyuncu, uyuşturucunun serbest olduğu bir ülkenin arka mahallelerinde suça bulaşmaktan futbol sayesinde kurtulduğunu anlatıyor.

Mazlum Uluç

K

ayserispor formasıyla Süper Lig'de oynamanın da PTT 1. Lig'de mücadele etmenin de tecrübelerini yaşayan ve Ümit Millî Takımımızın formasını giyen Ömer Bayram'ı daha yakından tanımak istiyoruz. Ne zaman, nerede doğduğundan ve ailenin Hollanda'ya göç hikâyesinden başlayalım istersen.

27 Temmuz 1991'de Hollanda'nın Breda şehrinde doğdum. Annem de babam da aslen Kayserili. Yani memleketimin takımında oynuyorum. Annem Hollanda'da doğup büyümüş, babamsa Kayseri'den Hollanda'ya göçmüş. Orada tanışıp evlenmişler. İki kardeşiz. 16 yaşında bir erkek

kardeşim var. O da bir amatör takımda futbol oynuyor. Benden görüp heves ederek futbol oynamayı sürdürüyor ama sadece amatörce... Babamın da hem Kayseri'de hem de Hollanda'da amatör futbol geçmişi var. Dayılarım da Hollanda'da amatör olarak futbol oynamışlardı. **Senin futbol topuyla tanışman nasıl oldu? Küçükken evde cam çerçeve indiren bir çocuk muydun?**

Ben hep dışarıda top oynardım. Ama saati unutacak kadar uzun süreler boyunca oynardım. Hollanda'da saat 18.00'de sokak lambaları yanmaya başlar. O saatte evde olmam gerekirdi ama ben

“ Bir kulübe girdiğimde 13 yaşındaydım. Aslında futbola başlamak için oldukça geç bir yaştı. Ama ben daha çok dışarıda yaşamayı, arkadaşlarıyla oynamayı seven bir çocuktum. Sokakta kendi mantalitenizi oluşturuyorsunuz. Kendi ayaklarınızın üzerinde durmayı öğreniyorsunuz.

“ Futbola mahallemizin kulübü PCP Breda'da başladım. Ardından Baronie kulübüne geçtim. Bir sezon içinde kendimi göstermiş olmalıyım ki NAC Breda beni altyapısına aldı. Her şey hızlı trendeymişim gibi gelişti. 2 yıldan kısa bir süre içinde bir kulüpte futbola başlayıp bir 1. Lig takımının altyapısına sıçrama yaptım.

“ NAC altyapısında oldukça zorluk çektim. Her gün antrenman vardı ve her şey büyük bir disiplin altında yapılıyordu. Herkese “efendim” demek zorundaydınız ve bunlar benim pek de alışık olduğum şeyler değildi. Hollanda'da futbolcu olacaksanız belli kurallara uymak zorundasınız.

“ Kulüp sadece sahadaki performansınızla ilgilenmekle yetinmiyor, okuldaki başarınızı da aynı oranda önde tutuyordu. En büyük zorluğu orada çektim. Arkadaşlarımı bırakıp böyle bir hayatın içine girince bocaladım açıkçası. Çok ceza yedim, hatta neredeyse kulüpten gönderilecektim.

“ 16 yaşına geldiğimde A takımla idmanlara çıkmaya başladım. Yavaş yavaş “Nerelere geldim. Galiba bir şeyler olacak” demeye başlamıştım. Çünkü göçmenlerin yoğun olduğu bir mahallede yaşıyordum ve iyi bir hayata kavuşmanın yolu o mahallenin dışından geçiyordu.

topu bırakıp da gidemezdim. Babam beni sokaklarda çok aramıştır. Sonrasında amatör bir kulüpte oynayan dayım beni de o kulübe yazdırmak istedi ama bu iş benim aklıma pek yatmadı. Çünkü dışarıda arkadaşlarımla oynamayı daha çok seviyordum. Ama nihayetinde dayım beni mahallenin amatör takımına kaydettirdi. Zaten dayım olmasaydı ben de futbolcu olamazdım.

O kulübe girdiğinde kaç yaşındaydın?

13 yaşındaydım. Aslında Hollanda gibi bir ülkede futbola başlamak için oldukça geç bir yaştı. Ama dediğim gibi ben daha çok dışarıda yaşamayı, arkadaşlarıyla oynamayı seven bir çocuktum. Sokakta kendi mantalitenizi oluşturuyorsunuz. Kendi ayaklarınızın üzerinde durmayı öğreniyorsunuz. Daha büyük yaşlardakilerle oynayıp onlarla mücadele edebilme tecrübesini yaşıyorsunuz. Ben ufak tefek olsam da – ki hâlâ da öyleyim – hızım sayesinde onlara karşı başarılı olabiliyordum. Bunun faydasını da sonrasında çok gördüm.

Sonuçta 13 yaşına geldiğinde bir amatör takımda futbol eğitimine başladın. O süreçten bahsedermisin bize?

Futbola başladığım takım, mahallemizin kulübü PCP Breda'ydı. Bir yıl kadar PCP'de oynadıktan sonra, mahallemizdeki oyuncuların izleyen bir scoutun tavsiyesiyle Baronie kulübüne geçtim. Hatta benim hiç-

bir şeyden haberim de yoktu. Adam kulüple konuşup her şeyi ayarlamış; beni de kolumdan tutup Baronie'ye götürdü. 13-14 yaş grubu takımına girdim. Ama arkadaşlarımdan ayrıldığım için moralim de biraz bozulmuştu. Baronie'nin 13-14 yaş grubu takımı, profesyonel kulüplerin o yaş grubundaki takımlarıyla aynı ligde mücadele ediyordu. Bu da benim açımdan büyük bir avantaj teşkil etti. Bir sezon içinde kendimi göstermiş olmalıyım ki 1. Lig takımı NAC Breda beni kendi altyapısına aldı. Her şey hızlı trendeymişim gibi gelişti. 2 yıldan kısa bir süre içinde bir kulüpte futbola başlayıp bir 1. Lig takımının altyapısına sıçrama yaptım.

Sokaktan gelip kısa sürede NAC Breda gibi bir profesyonel kulüpte yer almak senin için bazı zorlukları da beraberinde getirmiş olmalı.

Kesinlikle öyle oldu. NAC altyapısında oldukça zorluk çektim. Her gün antrenman vardı ve her şey büyük bir disiplin altında yapı-

yordu. Herkese “efendim” demek zorundaydınız ve bunlar benim pek de alışık olduğum şeyler değildi. Hollanda'da futbolcu olacaksanız belli kurallara uymak zorundasınız ve bu da ciddi bir baskıyla mücadele etmenizi gerektiriyor. Oysa o dönemde benim kafamda futbolcu olmak gibi bir düşünce yoktu açıkçası. Ben sadece oyun olsun diye, hoşuma gittiği için futbol oynuyordum.

Amatör takımdaki düzenle NAC'taki düzen arasındaki farkı biraz daha açabilir misin?

Amatör takımda keyfimize göre antrenman yapardık. Canımız isterse istediğimiz mevkide oynar, istersek kaleye bile geçerdik. Maçlarda takım arkadaşlarım topu bana verir, ben de çalımla herkesi geçip ya gol atar ya da attırırdım. NAC Breda'ya geldikten sonra ise bambaşka bir yapıyla karşılaştım. Pas ve pozisyon almalar üzerine o günlerde benim açımdan bıktırıcı denilebilecek çalışmalar yapmaya başladık. NAC'ta

bana “sol açıksın” dediler ama ben o güne kadar sol açığın ne olduğunu bilmiyordum. Bir yandan da kulüp sadece sahadaki performansınızla ilgilenmekle yetinmiyor, futbolculuk kalitenizi ölçerken okuldaki başarınızı da aynı oranda önde tutuyordu. Sabahtan saat 16.00'ya kadar okula gidiyor, akşam 18.00'de de idmana çıkıyordum. En büyük zorluğu orada çektim. Her zaman birlikte olduğum arkadaşlarımı bırakıp böyle bir hayatın içine girince bocaladım açıkçası. Çok ceza yedim, hatta neredeyse kulüpten gönderilecektim.

Öyle mi? Gönderilme noktasına gelecek kadar ne yapmıştın?

Antrenmanlara sık sık geç kalıyordum mesela. Ama sağ olsunlar, hocalarım bana tolerans tanıdı ve kulüpte kalmamı sağladı. Sol açık mevkiine alışmam bile dört ay sürdü. Başlangıçta topu alıp kafama göre gidiyordum. Sonra yavaş yavaş bana verilen görevin çizgileri içinde kalmayı öğrendim. Kulüp o dönem-

17 yaşına geldiğimde bana sözleşme teklif ettiler. Sözleşme demek, gelir demek. O dönemde maddi durumumuz pek iyi değildi. Sözleşme imzalamaya ailemle gittim. Hayatımın en özel günlerinden biriydi. İmzayı attıktan sonra bir miktar para aldım ve o gün artık futbolcu olduğumu anladım.

Hollanda'da genç bir oyuncu için A takımda olmak kolay değildir. Topları siz taşırsınız, suları siz doldurursunuz. Tecrübeli oyuncular sizi sık sık azarlar. Bu süreçte dayanıklı olur, mücadeleye devam ederseniz kazanırsınız. Ben de öyle yaptım ve kendimi kanıtlayınca saygı görmeye başladım.

Hollanda'da hiçbir oyuncuyu rastgele seçmiyorlar. O yaştaki oyunculara özel antrenman programları hazırlıyor, fitness yaptırıyorlar. Van Hooijdonk A takımda oynarken gelip altyapıdaki forvetlere eğitim veriyordu mesela.

de ailemi de işin içine kattı. Beslenmem, dinlenmem ve antrenmanlara zamanında gelmemle ilgili olarak annemle konuştular ve yardımcı olmasını istediler. Altı ayda bir ailemle görüşüp, nasıl daha iyi bir noktaya gelebileceğim konusunda görüş alışverişinde bulunuyorlardı.

Bu sisteme ne zaman alışabildin? Ne zaman "Tamam, artık ben futbolcu olacağım" dedin?

Açıkçası ben günü yaşayan bir oyuncuydum. Sözünü ettiğim dönemde aklımda para kazanmak yoktu. Gülerek idmana gider ve oyun oynardım. A takım maçlarında top toplarken bile "İleride bir gün ben de bu statta top oynayacağım" gibi bir düşünce geçmiyordu kafamdan.

Van Hooijdonk'u da izlemişsindir o zaman maçlarda...

Evet, zaten hemen yanımda antrenman yapıyorlardı. A takımda ayrıca Aykut Demir de vardı. O dönemde Hollanda'daki Türk oyuncular için bir idoldü Aykut Demir, herkes onun gibi olmak istiyordu. Ben de 16 yaşına geldiğimde A takımla idmanlara çıkmaya başladım. İşte o dönemde yavaş yavaş "Nerelere geldim. Galiba bir şeyler olacak" demeye başlamıştım. Çünkü göçmenlerin yoğun olduğu bir mahallede yaşıyordum ve iyi bir hayata kavuşmanın yolu o mahallenin dışından geçiyordu. NAC Breda'da A takımla idmanlara başladığımda mahalledeki konumumda bir değişiklik olmuştu. Artık isim yapmıştım. Devre arasında İspanya'da yapılan kampa da götürüldüm. Ama ilk kahvaltıya geç kaldım (gülüyor). Bunun üzerine çok ağır bir idman cezası aldım ve Hollanda'ya geri gönderildim. Belki kahvaltıya zamanında inseydim çok daha erken bir yaşta A takımda şans bulabilecektim.

Peki, aldığın o ağır idman cezası ve kamptan geri gönde-

rilme bazı şeylerin kafana denk etmesini sağladı mı? Ben biraz kafasına göre takılan ve olayları fazla dert etmeyen bir tip olduğum için olumlu ya da olumsuz bir biçimde etkilenmedim. Bir de güler yüzlü bir insan oluşum, hocalarımın beni çabuk affetmesini sağlıyor. O zaman da öyle oldu. Hocam beni sevdiği için İspanya'da yaşananları çabuk unuttu ve 17 yaşına geldiğimde A takıma yükseldim. O zaman bana bir sözleşme teklif ettiler. Sözleşme demek, gelir demek. O dönemde maddi durumumuz pek iyi değildi. Sözleşme imzalamaya ailemle birlikte gittim. Hayatımın en özel günlerinden biriydi. İmzayı attıktan sonra bir miktar para aldım ve o gün artık futbolcu olduğumu anladım.

Kazandığın ilk parayla ne yaptın?

Paranın hepsini anneme verdim. Zaten parasız gezmeye alıştım. Halen de kazancımı ailemle paylaşıyorum. Çünkü nereden geldiğimi asla unutmuyorum.

Çok genç bir oyuncu olarak yükseldiğin A takımda neler yaşadın?

Hollanda'da genç bir oyuncu için A takımda olmak kolay değildir. Topları siz taşırsınız, suları siz doldurursunuz. Kısacası sinek gibi dolaşırsınız arada. Takımın tecrübeli oyuncuları sizi sık sık azarlar. Kolay bir durum değildir kısacası. Ama bu süreçte dayanıklı olur, mücadele etmeye devam ederseniz kazanırsınız. Ben de öyle yaptım ve bir süre sonra kendimi kanıtlayınca saygı görmeye başladım. Ama dediğim gibi başlangıçta nereden geldiğinizi size bir güzel hatırlatıyorlar. Hiç unutmam, bir keresinde antrenmanda kaleciyi de çalışmadım ama gol atmadım; topla kaleye yürümeye devam ettim. O da arkadan gelip üzerime atladı. Futbolda rakiple dalga geçilmeyeceğini o gün öğrendim. Yaşadıklarımın hepsi benim için birer ders oldu. İyi ki bunları yaşamışım diye düşünüyorum.

Kayserispor'a transferin nasıl gerçekleşti? Neden Avrupa'da kalmayı düşünmedin?

2009 yılından beri Genç Millî Takımlarda oynayan bir oyuncuydum. O dönemde de A2 Millî Takımı'na çağırılıyordum. Kayserispor'un Genel Menajeri Süleyman Hurma ağabey beni izlemiş, beğenmiş ve transferime karar vermiş. Hollanda ve Almanya'dan da transfer teklifleri almıştım ama ben şansımı Türkiye'de denemek istedim. A Millî Takım için daha fazla göz önünde bulunmam gerektiğini düşünüyordum. Kayserispor o zaman üst sıraları zorlayan bir takımdı, üstelik memleketimin takımıydı ve Süleyman Hurma ağabey de beni ne kadar çok istediklerini net biçimde ortaya koymuştu. Tüm bu değerlendirmelerle birlikte Kayserispor'u tercih ettim. Teknik Direktör Şota Arveladze'nin beni Hollanda'dan tanıyor olması ve transferim konusundaki isteği de kararımı etkileyen önemli faktörlerden birisiydi.

Sol açık olarak başladın ama artık sol bek oynuyorsun...

Kayserispor'da sol açık olarak başladım ama Şota'nın ayrılıp Prosinecki'nin gelmesinin ardından yedek kaldım. Orta saha oyuncumuz Abdullah Durak sol bek oynuyordu.

Kayserispor'un Genel Menajeri Süleyman Hurma ağabey beni izlemiş, beğenmiş ve transferime karar vermiş. Millî Takım için daha fazla göz önünde bulunmam gerektiğini düşünüyordum ve memleketimin takımı Kayserispor'u tercih ettim. Şota'nın beni Hollanda'dan tanıyor olması da kararımı etkiledi.

Kayserispor'da sol açık olarak başladım. K. Karabükspor maçında Abdullah sakatlanınca hoca beni sol bek olarak oyuna soktu. O maçın ardından da sol bek kaldım. Süratim zaten önemli bir avantaj. Fizik gücüm iyi olduğu için ileri geri gidip gelebiliyorum. Bu sayede sol bek mevkiini doldurduğumu düşünüyorum.

A2 Millî Takımı'na gelmek bana A Millî Takım'a iyice yaklaştığımı düşündürüyor. Aslına bakarsanız takımın kategorisinin ne olduğu da önemli değil benim açımdan.

A5 Millî Takımı da olsa sonuçta göğsünde ay-yıldız olan bir Millî Takım'dan söz ediyoruz ve benim için de önemli olan bu.

Kardemir Karabükspor maçında Abdullah sakatlanınca hoca "Sol bek oynar mısın?" diye sordu, "Elimden geleni yaparım" karşılığını verdim. Oyuna girince de adeta uçtum. O maçın ardından da sol bek olarak kaldım. Süratim zaten önemli bir avantaj. Fizik gücüm iyi olduğu için de ileri geri gidip gelebiliyorum. Bu sayede sol bek mevkiini doldurduğumu düşünüyorum. **Sence sol bekte mi sol açıkta mı oynamak daha keyifli?** Hollanda'da beni takip eden arkadaşlarım var. Ben onlar için, ailem için futbol oynuyorum. Başlangıçta sol bek oynamak zoruma gitmişti. Çünkü önde oynarken attığım güzel bir çalımın veya golün ardından arkadaşlarımdan büyük övgüler alıyordum ve bu da çok hoşuma gidiyordu. Sol bek oynamaya başlayınca "Ömer sana yakıştıramıyoruz" demeye başladılar. **Aslında çok da doğru bir düşünce değil bu... Bir Roberto Carlos'u, bir Maldini'yi hatırlayınca sol bekin de oyuna ne kadar katkı yapacağını anlayabilir insan.** Zaten ben de oynadıkça sol bekte görev yaparken takıma eskisi gibi katkı sağlayabileceğimi anladım. Özelliklerim, modern futbolun aradığı sol bek tipini yansıtıyor. Elbette oyunun savunma yönünde eksiklerim vardı. Taktik açıdan öğrenmem gereken çok şey vardı. 7 hafta sol açık, 2.5 sene sol bek oynadım ve bu durum benim oyun tarzımı değiştirdi. İlk defa oynamanın etkisiyle çok fazla konsantre oldum ve elimden gelenin de fazlasını yapmaya çalıştım. Bu sayede verimli bir sol beke dönüştüğümü ve yerimi doldurduğumu düşünüyorum. **Millî Takımımızın iki beki Gökhan Gönül ve Caner Erkin de klasik bek değil. Gökhan Gönül, Gençlerbirliği Oftaş'taki döneminde daha çok Orhan Şam'ın önünde sağ açık oynuyordu. Caner de yakın zamana kadar sol önde görev yapıyordu. Demek ki daha önce önde oynayan oyuncular savunma özelliklerini de**

kazandıklarında modern futbolun aradığı beklere dönüşüp mevkilerinin 1 numarası olabiliyor. Kendi açımdan baktığımda ofans zaten benim kanımda var. Mahallede büyüklere karşı oynadığım zamanlardan itibaren mücadele etmeyi sevdiğim ve hırslı bir oyuncu olduğum için de defansif yönden kendimi geliştirebildiğimi düşünüyorum. Kolay kolay kendimi ezdirmem. Önceleri hızlı olduğum için savunmada kendimi kurtarabiliyordum. Oynadıkça pozisyon bilgimi de geliştirdim ve artık mevkiimi aksatmadan doldurabiliyorum. **İki ayağını da kullanabiliyor musun?** Sağ ayağımın üzerinde durabiliyorum (gülüyor). Şaka bir yana sol ayağımı iyi kullanıyorum, sağ ayağımı geliştirmek için de çok çalıştım. Hollanda'da zaten altyapıda iki ayağınızı da kullanacak biçimde yetiştiriliyorsunuz. Orada genç oyuncuyu yetiştirmek, yeteneklerini daha iyi kullanabilecek hâle getirmek çok önem verilen bir şey. Altyapıda konunun uzmanı hâline gelmiş eski oyuncular vardı. Onlara saygı gösteriyorsunuz ve onlar da size yeni şeyler öğretmek için büyük bir gayret gösteriyor. En önemli ayrıntılardan birisi, her oyuncunun mevkiine göre eğitilmesi ve özel olarak çalıştırılması. Mesela beni sol açık olarak kullanmaya karar verdiler ve o yönde yetiştirdiler. Abartmıyorum, bir idmanda 100'e yakın orta kesiyordum. Her antrenmandan sonra da yanlarına çağırıp "Şunu eksik yaptın, şunu şöyle yapmalısın" diyorlardı. Şimdi 23 yaşındayım ve böyle bir altyapı eğitimi aldığım için çok memnunum. "Eğer böyle bir eğitim almasaydım ne olurdu?" diye düşünüyorum ve ortaya hiç de iyi bir tablonun çıkmayacağını biliyorum. Evet, zor günler geçirdim. Mesela pas çalışmalarında bazen nereye koşacağımı şaşırdım ve arkadaşlarım benimle dalga geçerdi. Ama çalışa çalışa ben de nasıl pas kullanacağımı, nereye

koşacağımı öğrendim. Hollanda'da altyapıdaki oyunculara bakıyorum, kullandıkları malzemeler, eşofmanlar, toplar, ayakkabılar, formalar, otobüsler, antrenman yaptıkları sahalar hepsi birinci sınıf. **Türkiye'dekilerle kıyaslandığında küçük bir kulüp olan NAC Breda altyapısına bu kadar yatırım yapmayı nasıl beceriyor peki?** Her sene bir oyuncu yetiştirdiğinizde altyapı için harcadığınız parayı çıkartıyorsunuz aslında. O kadar da büyütülecek bir şey değil. Ben 16 yaşında A takım idmanına çıktım ama kulübün benimle ilgili

bir gelecek planı vardı. Hiçbir oyuncularını rastgele seçmiyorlar. Gelecek gördükleri oyuncuların üzerinde duruyor, onları eğitiyor ve futbola kazandırıyor, sonra da o oyuncudan para kazanıyorlar. O yaştaki oyunculara özel antrenman programları hazırlıyor, fitness yaptırıyorlar. Van Hooijdonk A takımında oynarken gelip altyapıdaki forvetlere eğitim veriyordu mesela. Çok büyük bir organizasyondan söz ediyorum yani. Bunları yapmak için çok büyük bir kulüp olmanız da gerekmiyor. Dikkat çekici bir başka nokta da büyük bir kulüp olmasanız

bile kentin verdiği destek. Biz büyük hedefleri olmayan bir takımdık ama her hafta maçlarımızı 16-17 bin seyirci izliyordu. Hollanda'da taraftarın takıma desteği, takımın sahada aldığı sonuçlarla direkt bağlantılı değil. İnsanlar kendi şehrinin takımını destekliyor ve hafta sonu maçına gidip izlemekten keyif alıyor. Bu keyif, kazanmaktan bağımsız bir duygu. **"Keşke Kayseri'de de aynı anlayış hâkim olsa" diye düşünüyor musun?** Düşünüyorum elbette. Maçlarımıza yeterince seyircinin gelmemesi zoruma gidiyor. 1.5 milyon nüfusu olan bir şehrin takımının maçlarında hiç değilse 10-15 bin seyirci olmalı. O zaman futbolcunun da mücadele gücü artacaktır. Bunu tek başına takımın ligdeki sıralamasıyla da açıklayamazsınız. Futbolu seven insan, maç izlemeye gelir ama ne yazık ki Türkiye'de bu anlayış pek gelişmemiş. **Kayserispor'da çalıştığınız teknik adamların senin üzerindeki etkilerinden söz eder misin?** Şota'yla çalışırken, kendimi hâlâ Hollanda'daymış gibi hissettim. Çünkü onun yaptırdığı pas çalışmalarını, pozisyon oyunlarını zaten biliyordum ve benim için her şey çok rahattı. Bu nedenle bir adaptasyon problemi yaşamadım. Zaten biraz önce de söylediğim gibi Kayserispor'a gelişimin sebeplerinden birisi de Şota'nın takımın başında olmasıydı. Prosenicki'nin ise ismi bile yetiyordu. Futbolculuğu döneminde müthiş kariyere sahip bir teknik adamla çalışıyor olmak oyuncuyu da etkiliyor hâliyle. Zaten ilk sezonda takıma inanılmaz bir sıçratma yaşattı. Ama ikinci sezonda çok sayıda sakatlığa eklenen şanssızlıklar nedeniyle küme düştük. Aslında bizim için önemli bir dersti bu. Bir sezon müthiş bir çıkış yapan takımın, aynı kadroyla, aynı teknik adam yönetiminde küme düşmesi, bize futbolun her türlü sonuca açık bir oyun olduğunu yaşa-

arak öğretti. Takımın en önemli oyuncularının aynı anda sakatlanabileceğini gördük mesela. **Küme düşmek ne hissettirdi sana?** Son haftaya kadar küme düşeceğimize inanmamıştık. İçimde hep "Biz mutlaka kurtarırız" düşüncesi vardı. Belki de bu rahatlık küme düşmemize yol açtı. Düşünebiliyor musunuz, bir sezon önce neredeyse Avrupa kupalarına katılacaktık, ertesi sezon küme düştük. Ama dediğim gibi bizim için önemli bir ders oldu bu durum. Küme düştükten sonra takımı yeniden geri döndürmek için hemen hemen hiçbir oyuncumuz ayrılmadı. **Kulüp yönetimi, kadronun bozulmamasını nasıl sağladı?** Süleyman Hurma ağabey bütün oyuncularla birebir konuştu, bazı sözler verdi, takım ruhunun bozulmaması gerektiğini, küme düşmüş olsak da hepimizin çok değerli oyuncular olduğunu söyledi ve bizleri takımda kalmaya ikna etti. Biz de "Madem ki bu takımı küme düşürdük, geri döndürmek de bizim görevimiz" diye düşündük. Kayserispor yakın geçmişte Türkiye Kupası'nı kazanmış, ülkemizi Avrupa kupalarında temsil etmiş bir kulüp. Bu büyük kulübe karşı sorumluluğumuzu yerine getirmemiz gerektiğine inanmıştık ve bu sezon da bu inançla mücadele ediyoruz. **Süper Lig'e dönüş hedefinize oldukça yaklaştınız. Kadro bozulmayınca sanırım PTT 1. Lig size biraz hafif geldi.** Aslında sezona iyi başlayamadık. Üzerimizdeki "mutlaka şampiyon olmamız gerekiyor" baskısı bizi olumsuz etkiledi. Takımda Bobo ve Nobre dışında şampiyonluğa oynamış oyuncu yoktu. Biz genç oyuncular bu baskıyı başlangıçta kaldıramadık. Mesela stratejik oynamayı beceremedik. 1-0 öne geçip 2-0'ı ararken kontradan gol yedik. Ama zamanla nasıl oynamamız gerektiğini öğrendik. Süper Lig'de orta sıralar için mücadele eden bir takım olduğumuzdan karşımızdaki ta-

kımların bize karşı kapanarak oynaması söz konusu değildi. Ama PTT 1. Lig'de durum değişti. Biz o ligin en güçlü takımı olarak görünüyoruz ve rakiplerimiz kapanarak oynuyor, daha ilk dakikadan vakit geçirmeye çalışıyor. Bu düşünceye saygı göstermeniz ama bu yeni duruma göre bir taktik geliştirmeniz gerekiyor. İşte zamanla bunu öğrendik ve farkımızı ortaya koymasını bildik.

Futbola başladığında idollerin var mıydı?

Bu anlamda izlediğim tek oyuncu Ronaldinho'ydu. Onu izlerken sadece futbol izlediğimi düşünmezdim. Çok güzel bir filmi izler gibi müthiş bir keyif duyardım. Ama sol açık oynarken ve özellikle de sol bek olduktan sonra kendi mevkimin iyi oyuncularını izleyerek onların neler yaptığını gözlemliyorum. Caner Erkin'in, Motta'nın nasıl oynadığını gözlemlerken, o pozisyonlarda nasıl davranmam gerektiği konusunda dersler çıkartmaya çalışıyorum. Avrupa'daki sol bekleri daha da fazla izliyorum. En çok da Barcelonalı Jordi Alba'yı takip ediyorum. Çünkü benim sol bek tarzım ona daha yakın. Klasik bir sol bek gibi oynamıyor. Kanattan gelişen bütün atak organizasyonlarının içinde yer alıyor. Ben de o tipte bir oyuncuyum ve öğrenmeye çok açık biriyim. Kayserispor'da kısa süre çalışsa da bana büyük katkı sağlayan hocalardan biri de Mutlu Topçu'dur. Eski bir sol bek olarak benim üzerimde çok durmuş ve tecrübelerini aktarmıştı. Antrenmanlardan sonra 20 dakika kadar konuşurduk. Bana hatalarımı anlatır, pozisyonlarla ilgili bilgiler verirdi. Onunla çalışmanın da bana büyük katkısı olduğunu düşünüyorum.

Milli Takımlara ilk davet edildiğin zamanı hatırlıyor musun?

2009 yılında U17 Millî Takımı'na gelmiştim. O dönemde Hollanda da istemişti ama ben Türkiye'yi seçme konusunda çok kararlıydım. Hollanda'da doğmuş, büyümüş olsam

da aklıma Türkiye'yi tercih etmekten başka bir düşünce hiç gelmedi. Dolayısıyla onlara hemen "hayır" dedim. Zaten ilk millî maçımı da Hollanda'ya karşı oynadım.

Milli Takım oyuncusu olmanın ne gibi avantajları var?

Belki de Hollanda'da doğup büyüdüğüm için, benim açımdan Türk bayrağının anlamı çok değerli. Gurbette olmanın etkisiyle vatan hasreti çekiyorsunuz ve ay-yıldızlı formayı giydiğinizde çok farklı duygular yaşıyorsunuz. Millî formayı giyince büyük bir gurur duyuyordum. O dönemde Hollanda'dan Genç Millî Takım kampına gelirken, bütün mahalle ayağa kalkıyordu. Sanki A Millî Takım'a geliyormuşum gibi bir hava oluşuyordu. Türkiye'nin en iyi oyuncularından biri olduğunuzu düşünmek özgüveninize büyük bir katkı sağlıyor. A2 Millî Takımı'na gelmek ise bana A Millî Takım'a iyice yaklaştığımı düşündürüyor. Aslına bakarsanız takımın kategorisinin ne olduğu da önemli değil benim açımdan. A5 Millî Takımı da olsa sonuçta göğsünde ay-yıldız olan bir Millî Takım'dan söz ediyoruz ve benim için de önemli olan bu. Oraya çağrılmak dünyanın en güzel duygusu. Çağrıldığınız anda olumsuz hiçbir şey düşünemezsiniz. Sizi oraya Türkiye'yi temsil etmeniz için davet ediyorlar. Bundan büyük mutluluk olur mu?

Unutamadığın bir maç var mı?

Geçtiğimiz sezon Kayseri'de oynadığımız ve 4-2 yenildiğimiz Galatasaray maçını unutamam. Kaybetsek bile o kadar iyi oynamıştım ki medyada herkes benden bahsetmişti. Bir asist yapmış, bir de penaltı kazandırmıştım. Zaten ilk defa o maçla Türkiye'nin futbol gündeminde yer bulmuştum. O sezon ayrıca Galatasaray'ı deplasmanda 1-0 yenmiştik. O maç da benim için unutulmaz.

Attığın goller arasında bir sıralama yaparsan 1 numaraya hangisini koyarsın?

Hollanda'da çok güzel goller atmış-

tım. Türkiye'de başlangıçta sol açık oynasam da sonra uzun süredir sol bek olarak görev yapıyorum. 2 sezon gole hasret kaldıktan sonra son zamanlarda gol atmaya başladım. Ama güzel gollerim Hollanda'da kaldı, burada basit goller atıyorum. İnşallah önümüzdeki dönemde Türkiye'de de güzel goller atarım.

Gelecek ile ilgili nasıl planlar kuruyorsun?

Kayserispor beni bir noktaya getirdi. Kulübüm bana inandı, güvendi, forma verdi. Kayserispor'da üç sezondur istikrarlı bir biçimde oynuyorum ve takımın önemli oyuncularından biri olduğumu düşünüy-

yorum. İlk hedefim Kayserispor'un Süper Lig'e çıkmasına katkı sağlamak ve sonrasında Süper Lig'de hak ettiğimiz yere ulaşmak. Eğer ayrılırsam da çok güzel bir biçimde ayrılmak isterim. Hedeflerim arasında büyük bir takımda oynamak var. Bu Türkiye'de mi olur Avrupa'da mı olur bilmiyorum ama Avrupa'da yetişmiş bir oyuncu olarak oradaki bir büyük ligde oynamayı çok isterim. İngiltere Ligi atmosferi ve futbol kalitesiyle bana çok cazip görünüyor. En büyük idealim Premier Lig'de forma giymek.

İngilizcen ne durumda?

Hollanda dilini ana dilim gibi konuş-

yorum doğal olarak. İngilizcem de iyi derecede. Zaten Hollanda'daki eğitiminde İngilizce öğrenmek de var.

Kitaplarla aran nasıl?

Daha çok futbolcu biyografilerini okuyorum. Zlatan İbrahimovic'in biyografisi okuyunca kendi hayatımla da benzerlikler buldum mesela. **İbrahimoviç çocukken bisiklet çaldığını anlatıyor biyografisinde...**

Bizim de öyle yaramazlıklarımız olurdu açıkçası.

Futbolcu olmasaydın ne olurdun acaba?

Anne babamla ara sıra bu konuyu konuşuyoruz. Babam "Sen bir şekilde yolunu bulurdun" diyor bana. Ama maalesef bazı arkadaşlarım yanlış yollara saptı. Hollanda'da ne yazık ki böyle şeyler oluyor. Beni futbol kurtardı.

Bu konuyu biraz açalım istersen.

Arkadaşların nasıl yanlış yollara girdi, futbol seni nasıl kurtardı?

Biliyorsunuz, Hollanda'da uyuşturucu serbest. Genç yaştaki çocuklar para kazanmak için uyuşturucu satıyor. Birkaç arkadaşım cezaevine girdi. Siz de arkadaşlarınız ne yapıyorsa ister istemez onu yapabilirsiniz. Şu anda futbolcuyum ama ortamım aynı. Eski arkadaşlarımla ilişkimi koparmadım. İzin günlerimde ben onların yanına giderim, bazen onlar Kayseri'ye gelir, beni hiç yalnız bırakmazlar. Açıkçası onlar olmasaydı belki bugünlere gelemezdim. Bazen maçımın olduğu gün arkadaş grubumuz gezmeye giderdi, benim de içim cız ederdi. Onlarla gitmek isterdim ama şimdi hâlâ görüşmeyi sürdürdüğüm arkadaşlarım, "Ömer yapma, sen macına git" diyerek beni uyarırlar, her zaman göz kulak olurlardı. Mahallede bir çatışma olduğunda beni korur, kollar uzak tutarlardı. Dışarıda top oynarken mahalleye Ferrari'yle biri gelir, çocuklara dondurma verirdi. Futbolcuyum diye bana iki-üç tane verirdi. Herkes onun ne iş yaptığını bilirdi. Gençsiniz ve siz de "Acaba futbolu bırakıp da bu adamın yaptığı işi mi yapsam?" diye

aklınızdan geçiriyorsunuz. Altyapılarda futbol oynayan pek çok arkadaşım bu yolu seçti ama ben futbola sıkı sıkıya sarıldım. Onlar büyük paraların peşinde koşmayı tercih etti, ben ilk sözleşmemdeki aylık 1000 euroya razı oldum. İyi ki futbola sarılmışım. Sonuçta gerçek arkadaşlarımla kim olduğumu da anladım.

Kayseri'deki hayatın nasıl geçiyor?

Kayseri'de gerçekten olgunlaştığımı düşünüyorum. Hollanda'dan gelmeden önce başka takımlardan da teklifler almıştım. Daha büyük ve sosyal imkânları daha fazla olan şehirlerin takımlarını da seçebilirdim ama Kayseri'yi tercih ettim. Yatırımı kendime yapmak, futbola daha fazla yoğunlaşmak istedim. Burada yüzde 100 futbolla yaşıyorum. İdmanlardan sonra en fazla sahada kalan oyuncu benim. Zaman içinde çalışmanın ne kadar önemli olduğunu öğrendim. Ama eğer Hollanda'daki hocalar başlangıçta benim dik başlı davranışlarıma tolerans göstermeseydi ben şimdi burada olmayabilirdim. Mesela koşu yapılacağı zaman "Hocam niye koşuyoruz, ver topu oynayalım" diye itiraz ederdim. Hocalar orada bana kızmak yerine önce koşuyu yaptırır, sonra da benim istediğim gibi topla oynatırlardı. Ben de Hollandalılar her genç oyuncuya karşı özel bir davranış geliştirerek onları kazanmasını biliyor. Hiçbir insan bir başkasına benzemez. Önemli olan o insanın hangi dilden anladığını keşfetmek ve o dille hitap etmektir. Mesela ben azarlanıp bağırılarak hatta bazen kulağı çekilerek yola getirilen bir çocuktum. Hoca bunu da yapardı, ama bazen de takıma kaptan yapardı. Halbuki benim kaptanlıkla hiç alâkam yoktu. Hoca sorumluluk almanın ve takım için oynamanın ne demek olduğunu göstermek için beni kaptan yapardı ve ben de içimde olmayan bir şeyi bu yolla öğrenmiş olurdum. Aynı zamanda özgüvenim de yükseldi.

Zlatan Efsanesi

Zlatan Ibrahimović'in adı belki hiçbir zaman Maradona, Cruyff veya Zidane gibi futbol tanrıları arasında anılmayacak. Ama bugüne kadar yaptıklarıyla en azından mitolojik bir Viking tanrısı mertebesine erişmeyi hak ediyor. Zira onun bulunduğu takım başarıya koşmakla kalmıyor, aynı zamanda bunu sıra dışı biçimlerde gerçekleştirebiliyor. Zlatan'ın çocukluk günleri ve zengin karakterinde gizli olan ayrıntılar, onun pırıltılı kariyerine yükselen basamaklara dair ipuçları veriyor.

Mustafa Akkaya

Championship Manager 2001-2002, çocuksu ruhundan vazgeçemeyen futbolseverlerin unutamadığı bir oyun olarak bilinir. Okuldan eve geldiğinizde daha üzerinizdeki formayı çıkarmadan size bilgisayarı açıtırıp koltuğa oturtuveren bir efsaneydi o "CM". Üzerinden yıllar geçmiş olmasına rağmen bugün herhangi bir dost sohbetinde konusu geçtiği anda herkes bir heyecanla anılarını ortaya döker, artık birçoğu emekliye ayrılmış olan oyuncularla neler başardığını anlatır durur bıkmadan. O oyunda genç futbolcularla çalışmayı sevenlerin transfer için kapısını çaldığı ilk kulüp Ajax olurdu. Zira Stekelenburg, Chivu, Yakubu, Heitinga, Maxwell, Pasaen, Van der Vaart, Pienaar, Sneijder, Mido ve Ibrahimović'ten oluşturulabilen yetenekli bir ilk 11'in yaş ortalaması sadece 19.3 seviyesindeydi. İhtiyaca göre bu kadro içinden alılabilecek herhangi bir isim uzun yıllar takıma başarıyla hizmet edebilirdi. 2002 baharında Hollanda'da sezon bittiğinde CM ekibinin öngörü yeteneği bir kez daha pekişmişti. Zira Ajax o genç kadrosuyla ligi şampiyon ta-

mamlamış ve ek olarak Hollanda Kupası'na da uzanmayı bilmişti. Ertesi sezon şampiyonluğu PSV'ye kaptıran takım, Şampiyonlar Ligi'nde çeyrek finale çıkmış ve nihayetinde kupa paya uzanacak olan Milan'a kıl payı elenmişti. 90'ların ortasında Louis Van Gaal'in yarattığı harika nesli izleyenler, neredeyse o ekipten esintiler sunan bir dejavu yaşar gibiydi. Bosman kuralı sonucu kısa sürede parçalanan Van Gaal'in takımı gibi Ronald Koeman'ınki de zaman içinde Avrupa'nın devlerine doğru dağılacaktı. İşte o Ajax kadrosuna 2001 yazında Malmö'den dâhil olmuş ince, uzun ve nispeten çelimsiz bir genç, artık 34 yaşında yırtıcı bir deve dönüşmüş durumda. Adı Zlatan Ibrahimović olan o gencin adı bugün o dönemki takım arkadaşlarının fersah fersah önünde geliyor. 20 yaşındayken Ajax'a transfer olduğu o günden itibaren oynadığı tüm takımlarda sadece iki kez lig şampiyonluğunu kaçırdı Ibrahimović. Eğer sezon sonunda Paris Saint Germain, Ligue 1'i lider tamamlayabilirse, Zlatan 14 sezonda 25'inci kulüp kupasına kavuşarak o imrenileşi koleksiyonunu bir adım

daha genişletmiş olacak. Tek eksiği Şampiyonlar Ligi olsa da elinde o madalya yılını varken bu durum Zlatan için pek bir sorun yaratmıyor. Bugün onu başarılı olduğu kadar egosu tavan yapmış bir megaloman olarak görenlerin sayısı hiç de az olmayabilir. Fakat onda zamanla yükselen bu özgüveni anlayabilmek için Ibrahimović'in karakterine ve biraz da onu şekillendiren çocukluğuna eğilmek gerek.

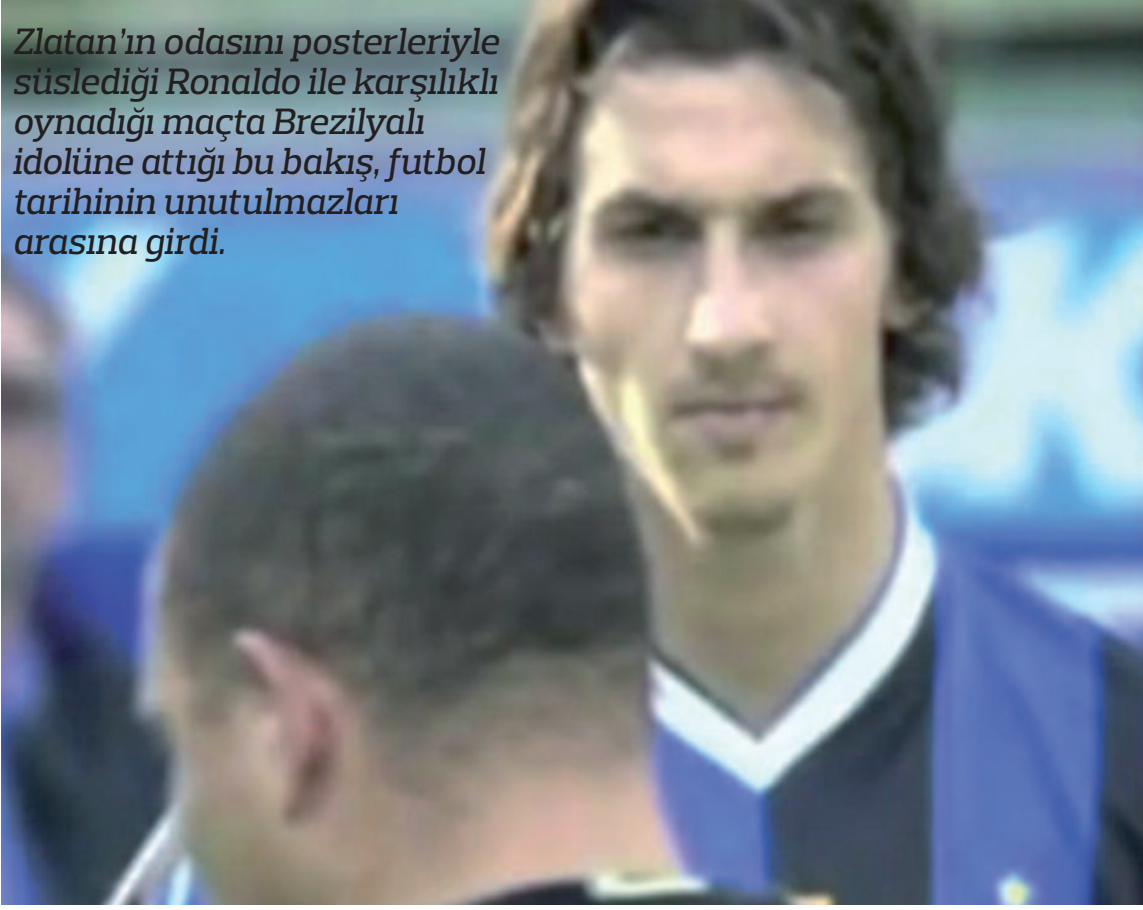
Rosengard'da bir hayalperest

Fakirlik ve zorluklarla dolu bir çocukluktan çıkıp futbol sahnesinin en önlerine uzanan hayat hikâyeleri aslında pek nadir değil. Özellikle Güney Amerika ve Afrika gibi yoksulluğun ve gelir adaletsizliğinin yüksek olduğu yerlerde yetişmiş oyuncuların çoğu benzer geçmişe sahip. Fakat yıllık 60 bin dolara dayanan kişi başı gelir ortalamasıyla dünyanın en

Ibrahimovic

Zlatan'ın odasını posterleriyle süslediği Ronaldo ile karşılıklı oynadığı maçta Brezilyalı idolüne attığı bu bakış, futbol tarihinin unutulmazları arasına girdi.

40 gelişmiş 10 ülkesinden biri olan İsveç'in gettolarında büyümek, Zlatan'ın öyküsünü sıradan olmaktan çıkarıyor. Bosnalı bir baba ile Hırvat bir annenin tanıştığı semt olan Rosengard, yüzde 86'lık göçmen nüfusuyla ülkedeki yabancı yoğunluğu en yüksek yerlerden biri. Rosengard'daki işsizlik oranının yüzde 60'larda dölaştığını ve halkın yüzde 40'ının ilkökul mezunu bile olamadığını hatırlatırsak bu bölgedeki azınlığın nasıl travmatik bir ikilemde kaldığı anlaşılabilir. Tüm bu veriler sonucu Rosengard'ın zamanla sokak çetelerinin birbiriyle ve polisle çatışıp durduğu bir bölgeye dönüşmesi de şaşırtıcı değil. 1981 Ekim'inde işte böyle bir dünyaya uyandı Ibrahimoviç. Anne ve babasının o henüz 2 yaşındayken ayrılması sonucu pek de huzurlu bir aile ortamına adım atamadı. Kendi deyimiyle eve dönüp sofraya oturduğunda klasik İsveçli çocukların duyduğu tatlı sohbetleri yaşamadı. Kendi ülkesi yangın yerine dönen babası kimi zaman eve yemek alacağı yerde bira şişeleriyle geldi, kimi zaman ise oğ-

luna İkea'dan aldığı yatağı sırtlayıp eve getirdi. Hatta genç Zlatan'ı bir idman kampına yollamak için tüm maaşını feda ettiği de oldu. Bu aile ortamında ve şiddet dolu bir semtte ünlü bir bisiklet hırsızı olarak başladığı kariyerine yetenekli bir golcü olarak devam eden Zlatan'ın bugünkü egosu pek de lüks olarak algılanmamalı. Rosengard gibi bir yerden temiz biçimde çıkabilmek için işe hayal kurarak başlamak gerek. Genç Zlatan'ın yaptığı da bu oldu. 16 yaşındayken "5 yıl sonra nerede olacağım?" konulu bir okul ödevine yazdığı cevap bunun ilk göstergesiydi: "İtalya'da profesyonel bir futbolcu olacağım, çok para kazanacağım ve deniz kenarında bir villa alacağım."

Malmö'deki ilk profesyonel sezonunda takım ikinci lige düşmüştü fakat 18 yaşındaki Zlatan yine de umutluydu. Takımın ilk fırsatta birinci lige yükseleceğini, kendisinin de üç yıl içinde millî takım oyuncusu olup Inter'e gideceğini fakat o zamana kadar araya başka kulüplerin de girebileceğini söylemişti! İşte o basamak kulüp-

lerden biri olan Ajax'ta da bu yolda ilerledi. Yedek beklediği ve golsüz berabere giden Fortuna maçının devre arasında hocası Koeman'a "Beni oyuna al ve iki gol atayım" deyiverdi. Nitekim sahaya çıktı, verdiği sözü tuttu ve Ajax maçı 4-0 kazandı. Genç Ibrahimoviç'in Rosengard'daki mütevazı odasının Ronaldo posterleriyle süslediği bir sır değil. Kendi deyimiyle kahramanı olan Ronaldo, hele bir de hayallerinin takımı Inter'de oynarken Zlatan için tam bir idoldür. Usta ve Çırak'ın 2007 Mart'ında ilk karşılıklı Milano derbisine çıkışı kesinlikle izlemeye değer. Zlatan hayalini kurduğu Inter formasını sırtına geçirmiş, Ronaldo ise kırmızı-siyahlı renklerde içinde Avrupa kariyerine son bir şans vermiştir. Başlama düdüğünü beklerken Zlatan, sadece birkaç metre uzağındaki kahramanına neredeyse bir dakika boyunca hareketsizce bakar, yer yer gözleri dalar ve gülümser. 10 yıl önce duvarına posterini astığı fenomenin dikkatini çekmeye çalışır biraz da. Bugün Youtube'da "Ibra meets Ronaldo" başlığıyla kalıcı hâle gelen o bir dakikanın ardından açılış golünü Brezilyalı atar ve eski günlerini hatırlatır. Inter adına galibiyet golünü atan isimse Zlatan olur ve bir anlamda çırak, ustasının gözüne girer.

Motivasyon araçları

Özgüven ve kızgınlık, Zlatan'ı hayallerinin bile ötesine taşıyan iki temel güdü oldu. Bu iki unsur, evindeki 24 madalya ile birleşince yanına zamanla saygınlığı da eklemeyi bildi. Fakat özellikle kızgınlığını motivasyona dönüştürebilmesi, belli bir olgunluk seviyesine erdikten sonra Zlatan'ın en büyük iç silahlarından biri oldu. En sıra dışı oyunlarını en sinirli olduğu anlarda sergiledi Ibrahimoviç. Örneğin Barcelona formasıyla

Arsenal deplasmanında oynadığı Şampiyonlar Ligi çeyrek final maçını en iyi performanslarından biri olarak hatırlar. Zira o gergin Emirates atmosferindeki maçın ilk yarım saati oldukça hareketli geçer. Sonuçta Zlatan'ın iki gol attığı karşılaşmadan Barça istediğini alır. İsveç formasıyla İngiltere'ye biri o masalsı röveşata olmak üzere tam dört gol atan Zlatan'ı orada da iten güç kızgınlığıydı. "İngiliz takımlarına gol atamazsan yeterince iyi değilsin demektir" mottosunun nedense sürekli aktığında gezindiğini belirten Zlatan, gerçekten de o güne dek Ada ekiplerine karşı pek parlak oyunlar ortaya koyamamıştı. Belki de bu yüzden başkaları onun yetersizliğine dair bir kılıf bulabilmişti. Ancak o gün tam bir Viking tanrısına dönüştü Zlatan: "İlk golü attığımda mutlu oldum. İkincisi geldiğinde çılgına döndüm. Üçüncü kez top ağlara gidince etrafıma bakındım ve 'Şimdi ne diyeceksiniz?' dedim. Son golün ardından ise 'Daha ne yapayım!' diye düşündüm". Ibrahimoviç'in özgüveni yüksek bir kişiliğe sahip olması henüz 20 yaşındayken belliydi. Malmö'de oynarken Arsene Wenger onu Arsenal'e transfer etmek istediğinde Zlatan'ın tek yapması gereken bir deneme maçına çıkıp Fransız hocayı ikna etmektir. Fakat o yeterince iyi olduğunun zaten farkındaydı ve kendini kanıtlamak zorunda oluşu hiç hoşuna gitmemişti: "Kim olduğumu bilirsiniz veya bilmezsiniz, bu kadar basit. Wenger'in odasındaydım ve gerçekten tam bir patrondu. Yine de sözleşme imzalamaya hiç yakın hissetmedim. Ertesi gün de Ajax'a gittim!" 2014 Dünya Kupası play-off'unda Portekiz ile karşılaşan İsveç, Ibrahimoviç ile Ronaldo'nun düellosuna dönüşen karşılaşmalardan boynunu bükük ayrılır. Zlatan'ın

maçtan sonra söylediği ise onun yüksek egosunu daha iyi yansıtır: "Benim olmadığım bir Dünya Kupası, izlemeye değmez!" Yine de Brezilya'ya gidip iki maçı yerinde izledi Zlatan. Wenger'in odasından çıkıp Portekiz'e boyun eğdiği güne kadar geçen 13 yılda özgüveni hiç azalmadı. Bu sürecin ona kupalardan başka kazandırdığı şey ise saygınlık oldu. Zlatan'ın 33. yaş günü için The Guardian gazetesi onunla röportaja gittiğinde İsveçli oyuncu kendisine gelen hediyeleri açmakla meşguldü. Aralarında Ligue 1 kulüplerinden Toulouse'dan gelen bir paket dikkatini çekti. İçinden sakat topuğu için bir merhem ve çocukları adına birer forma çıkmıştı. Araya iştirilmiş kartta yazanlar ise Zlatan'a duyulan saygıyı özetliyordu: "Oğlun İsa ile artık aynı yaştasın. Bütün insanlık senin tüm aileyi tekrar futbol et-

rafında birleştirmeni bekliyor. Mutlu yıllar ve çok yaşa! Son iki sezonda bize bir sürü gol attın ama kinci değiliz. Her şey için sana teşekkür etmek isteriz." Sadece Rosengard'da doğmuş olmakla bile hayata 1-0 geriden başlamıştı Zlatan. Futbola gönül vermemiş olsaydı 2001 yılında kendisini Championship Manager oyununda değil, gazetelerin üçüncü sayfasında görebilirdik. Ne var ki çocuk yaştan beri kurduğu hayalleri, idolleri, özgüveni ve kendini sürekli besleyebilmesi sayesinde müthiş bir saygınlık elde etti. Kazandığı 24 kupa mı onu bugünkü Zlatan hâline getirdi, yoksa o Zlatan olduğu için mi başarılar arka arkaya geldi? Bu soru sabaha kadar tartışılabilir ancak su götürmeyen bir gerçek var ki Ibrahimoviç'in adı artık büyük bir futbolcudan çok daha fazlasını ifade ediyor.

Zlatan o unutulmaz günde topa öyle bir vuruş yapmıştı ki, İngiltere, İngiltere olalı kalesinde böyle bir gol görmemişti...

Olgun ve dengeli

Real Madrid tarihinin en pahalı savunma oyuncusu transferini Mart ayı sonunda duyurdu ve Porto ile Brezilya Millî Takımı'nın sağ beki Danilo, Madrid ekibinin yolunu tuttu. İlker Uğur, 2011 yılından bu yana yolunun kesiştiği sağ bekini gelişimini dergimiz için kaleme aldı.

İlker Uğur

1

0 Mart 2015. Porto, UEFA Şampiyonlar Ligi son 16 turunda, 1-1'in rövanşında Basel karşısında. Avrupa'nın batı ucunda, Okyanus kıyısında, olabilecek en iyi hava şartlarında Porto, Yacine Brahimi'nin frikik golüyle 1-0 öne geçip tur için avantajını daha da iyileştiriyor ve her şey oldukça güzel görünüyor. 21. dakikada ise tüm havayı dağıtan bir anda, her şey tuzla buz olmaya çok yaklaşıyor. Porto'nun bu sezon en iyi üç oyuncusundan birisi olan Brezilyalı Danilo, araya atılan bir topu kesmek için kademeye geliyor. Kalede vatandaşı Fabiano var. Bir anlık yanlış anlaşılma hatta aptallık diyebileceğimiz bir kararla Fabiano kaleden çıkıyor, ceza sahası dışında omzuyla takım arkadaşı Danilo'ya çarpıyor. Çarpışmanın şiddeti Ejderha Stadyumu'nun en üst noktasından hissediliyor adeta. Danilo anında bayılıyor, Fabiano ağlamaya başlıyor, herkes endişeli, büyük bir panik baş gösteriyor. Bulduğum noktadan aşağıya iniyorum. Asansörden çıkınca sol tarafta, protokolü soyunma odasına bağlayan noktada Danilo'nun hamile eşi kulüp yetkilileri tarafından teselli edilmeye çalışıyor. Soğukkanlılığı ve profesyonelliği ile bili-

nen Porto kulübü yetkililerinde bile bir telaş var. Ben inene kadar Danilo ambulansa konulmuş ve hastaneye götürülmüş. Endişe ediyorum. Ertesi gün Danilo'nun hastanede çekilen videosunu görene kadar bu endişem geçmiyor. Sonra düşünüyorum. Ben bu adam hakkında neden bu kadar endişelendim? Evet, talihsiz ve kötü bir sakatlık oldu ama Danilo'nun sağlık durumunun iyi olduğunu maç bittikten bir saat sonra kulüp yetkililerinden duymuştum zaten. Danilo'yu farklı kılan nedir? Geçmişe gidiyorum biraz daha. Yıllardan 2011, aylardan Ağustos. Bogota, Kolombiya'dayım. Danilo, Brezilya U20 Millî Takımı'nın sağ beki. Temmuz başında Porto'ya rekor bir fiyatla transfer olmuş ama Santos'un talebiyle bir 5 ay daha Brezilya'da kalma kararına uymak zo-

runda. FIFA U20 Dünya Kupası'nı birkaç saat sonra kazanacak. Ardından FIFA Kulüpler Şampiyonası'nda Santos'la final oynayacak. O gün Bogota'da sahaya çıkan Brezilya Millî Takımı'nın yetenek düzeyini kavramak zor. Oscar, Willian, Coutinho, Fernando ve Casemiro, Danilo ile birlikte sahada.⁽¹⁾

Danilo o gün müthiş bir maç oynuyor fakat hat-trick yapan Oscar'dan maçın adamı ödülünü alması zor elbette. Brezilya, Portekiz'i 3-2 mağlup ederek, kıtasında düzenlenen turnuvada şampiyon oluyor. 15 Temmuz 1991'de, Brezilya'nın güneydoğusunda yer alan 14 bin kişilik Bicas şehrinde

dünyaya gelen Danilo Luiz de Silva, futbol hayatına doğduğu kente 300 kilometre uzaklıkta yer alan America kulübünde başladı. America'yla bir üst lige çıktıkları sezon Santos'a, orada geçirdiği bir sezonun ardından ise Porto'ya geldi. Bu dönemde üçüncü parti şirketlerle yapılan anlaşmalarla (TPO) Danilo'nun bonservisi katlanarak arttı. Potansiyeli bilen kulübü America, Danilo'yu Santos'a bir sonraki satıştan yüzde 25'lik hakkını saklı tutarak satıyordu. Keza Santos'tan Porto'ya da çok taraflı ve yüzdeli bir anlaşma sonucu geldi.

Filmi biraz daha ileri

sarıyorum. 11 Kasım 2014, Fenerbahçe Şükrü Saraçoğlu Stadı'nda. ALS hastaları için bir dayanışma etkinliği var ve Danilo tüm takımı toplayıp ALS hastalarının yanına getirerek fotoğraf çektiriyor. Forma imzalıyor. Fotoğrafta en içten gülen de o, maçtan sonra en sakin görünen de. Hatta futbolcuların moda figürleri olarak görüldükleri ve bazı tasarımcıların en uçuk kıyafetlerini giydikleri günlerde, maç sonunda mütevazı bir şekilde, bir kot ve tişörtle evinin yolunu tutan bir adamdan bahsediyoruz. Kulüpte herkese selam veren, kendisini tanıtan ve düzgün bir seviyede iletişim kuran bir adam. Süper star statüsünde olsa da bu hayatın getirdiği egoyla yaşamayı sevmeyi herkese hissettiriyor. 2011 yılında Danilo, Santos'tan Porto'ya transfer olurken Porto'nun şu anki sol beki, yaşıtı Alex Sandro'yla birlikteydi. Hatta o dönem Alex Sandro'nun potansiyelinin çok daha fazla olduğu düşünülüyordu. Bu ikiliyi Porto oldukça büyük bir ücret ödeyerek, toplam 28 milyon euroya transfer ederken, bunun Portekiz kulübünün "ucuza al, parlat ve paha-

lıya sat'' stratejisine ters olduğu sıkça konuşulmuştu. Danilo'nun 31 milyon euroya Real Madrid'e verildiği düşünülünce Porto'nun şimdiden bu iki transferden kâr ettiğini söyleyebiliriz. O dönem bir yetkiliye bu transferleri sordugunda, "Pahalı ancak biz almaydık Benfica alacaktı" demişti. Sonuçta söz konusu transfer olunca futbol, Porto'nun kazandığı bir oyun olarak kabul ediliyor. Real Madrid'e transferi de benzer bir şekilde gerçekleşti diyebiliriz. Zira Madrid, transferi çok da alışkın olmadığımız bir dönemde, Mart ayı sonunda duyurdu. Bunun nedeni ise Barcelona'nın Danilo'ya gösterdiği ilgi. Dani Alves'i millî takımdan kesen Danilo, Barcelona'nın oyun planı için büyük bir şanstı. Real Madrid'in kronik sağ bek sıkıntısı daha ağır bastı ve Madrid tarihinin en pahalı savunma oyuncusu transferi gerçekleşti. Önümüzdeki sezon

44 Danilo'suzluk, daha da açmak gerekirse pas oyununu Porto'dan bilen ve çizgide kendini unutturan bir oyuncusuzluk, Barcelona'yı pişman edebilir. Tabii Barcelona'nın transfer yasağı ve bir 6 ay daha bekleme zorunluluğu Danilo'nun Madrid'e gidişini hızlandırmış olabilir.

Peki, Danilo nasıl bir oyuncu ve nasıl bu kadar vazgeçilmez olabiliyor?

Bunun için yazının başında bahsettiğim sakatlık sonrasına, bir kez daha Estadio Dragao'ya gitmemiz lâzım.

Porto, 6 Nisan akşamı Estoril'i ağırıyor. Dakikalar 70'i gösterirken sol bekten sağ açığa gelen uzun pası Danilo, sağ ayağıyla yu- muşatıyor ve tek pasla Quaresma'nın önüne bırakarak koşuya başlıyor. Quaresma güzel bir topuk pasıyla topu Danilo'ya tekrar veriyor. Brezilyalının bu sefer hedefi, Jackson Martinez'in yokluğunu fırsata çeviren Vincent Aboubakar. Tek pası ince bir to-

puk hareketiyle savunmanın arkasına bırakan Aboubakar, koşusuna durmaksızın devam eden Danilo'yu bir kez daha topla buluşturuyor ve süper sağ bek saniyeler içerisinde, müthiş bir sakinlikle topu filelere yolluyor. Top kontrolü üst düzey, adam eksiltebilen ve sürekliliği en üst düzeyde bir bek. Bunun yanına frikik yeteneği ve şutunu da eklerseniz, Real Madrid'in kendisine neden 31 milyon euro ödediğini daha iyi anlayabiliriz. Fakat en büyük özelliği bunlar değil. En önemli özelliği, sürekli olarak üst seviyede oynaması ve performansının hemen her maç ortalamasının üstünde olması. Danilo, Porto'ya transfer olduğu dönemde kendisine, "Nasıl bir oyuncusun?" sorusunu soran gazeteciye iki kelimeyle cevap vermişti: "Olgun ve dengeli." O Jogo Gazetesi'ne bunu söylediği zaman tarihler Temmuz 2011'i gösteriyordu. 20 yaşında genç bir adamın kendisini olgun ve dengeli olarak nitelendirmesi çok

sıra dışı değil mi?

Porto'nun resmi dergisi Dragoes'e⁽²⁾ verdiği ilk röportajda "Burada önemli bir oyuncu olacağım, buna eminim" demesi ise kendine güvenini gösteriyordu. Amatör bir futbolcu olan babasıyla maçlara gittiğinde futbolcu olmayı kafasına koymuş bir genç adam, "O günden itibaren aklımın ucundan başka bir şey geçmedi" diyordu. Bu kendine güvenin altında Danilo'nun sağlam karakteri yatıyor. Buna bir başka güzel örnek verelim. Danilo, mükemmel tatil hayalini şöyle özetliyor: "Tatilde Guaruja Plajı'nda buzlu çay içerek dinlenmeyi ve doğduğum Bicas şehrinde çocukluk arkadaşlarımla arasına karışıp, tekrar onlar gibi olmayı seviyorum. Ayaklarımla yere basması beni mutlu ediyor."

Danilo, kariyerinin en önemli iki anı olarak Libertadores finalinde attığı gol ve vatandaşı Kelvin'in Benfica'ya attığı son saniye golüyle kazanılan şampiyonluğu gösteriyor. Tabii Kolombiya'da kazanılan Dünya Kupası şampiyonluğu ve Brezilya Millî Takımı formasını giydiği maçlar da unutulmazları arasında. Dünyanın en iyi futbolcuları arasında gösterilen Neymar'la Santos'ta, Falcao, James Rodriguez ve Hulk'la Porto'da oynayan Danilo, önümüzdeki sezondan itibaren Real Madrid formasını giyerek Galacticos'tan birisi olmaya hazırlanıyor. Real Madrid'e nasıl bir katkı yapacak zaman gösterecek elbette ama sakinliği, mütevazı yapısı ve çalışkanlığıyla hayran kitlesini genişleteceği kesin.

1- Neymar'ın süperstarlık yolunda hızla ilerlediği yılda, Lucas Moura'nın da katılmadığı bu turnuvada, o gün konuşulan isim bu beş oyuncudan birisi değil, Henrique adında turnuvanın gol krallığına rahatlıkla ulaşan ama sonra ortalıkta pek görünmeyen bir gençti.

2- Dragoes, FC Porto kulübünün her ay çıkan resmi dergisidir ve röportajlarda belirtilen ifadeler bu dergiden alınmıştır.

Üst üste 3. kez Avrupa'nın en iyi havayolu seçildik. Bu gurur Türkiye'nin.

Dünyanın en saygın sivil havacılık değerlendirme programı Skytrax, milyonlarca yolcuya "Avrupa'nın en iyi havayolu hangisi" diye sordu.

Cevap bu sene de değişmedi.

Türk Hava Yolları 3 senedir Avrupa'nın en iyi havayolu. Türkiye'nin dünyadaki gururu. Yolcularımıza sonsuz teşekkürler. Çalışanlarımıza gönülden tebrikler.

Globally Yours | **TURKISH AIRLINES**

Son zamanlarda Serie A'da iki yakaları bir araya gelmeyen ve gün geçtikçe daha da sıradanlaşma tehlikesiyle karşı karşıya kalan Milano ekipleri, Avrupa'nın tek hâkimi oldukları dönemlerin hasreti içinde... 25 yıl evvel Milan, 50 sene öncesindeyse Inter üst üste ikinci Avrupa şampiyonluklarını kutlamakta ve adeta karşılarına çıkacak rakip bulamamaktaydı...

Milano için nostalji zamanı

Onur Erdem

Takvimler 23 Mayıs 1990'ı gösteriyor. Yer, Viyana'nın o zamanki adıyla Prater (bugünkü Ernst Happel) Stadyumu. Milan ile Benfica'yı karşı karşıya getiren Şampiyon Kulüpler Kupası finalinde 68'inci dakikaya girmek üzereyken Milan'ın Hollandalı santrforu Marco van Basten, defansın arkasına iyi bir koşu yapan vatandaşı Frank Rijkaard'ın önüne topu güzelce bırakıyor ve Rijkaard da kalecinin yanından fileleri bularak Milan'a 1-0'lık galibiyeti, dolayısıyla da kupayı getiriyor. Geriye dönüp bakıldığında bu

başarının aslında tek bir kupa zaferinden daha fazlasını ifade ettiği görülebilir. Zira bir önceki sezon da aynı kupayı müzesine götürmeyi bilen Milan, böylelikle üst üste ikinci şampiyonluğunu elde etmişti. Aradan geçen çeyrek asır içerisindeyse bu başarıyı bir kez daha tekrarlayan henüz çıkmadı. Şampiyon Kulüpler Kupası, oynanmaya başladığı 1955 yılından beri, şampiyon unvanını koruyabilen yedi takım görmüş, Milan da sekizinci olarak listeye dâhil olmuştu. Fakat liste daha fazla genişlemedi. Milan o tarihten sonra 1994,

2003 ve 2007 yıllarında da Şampiyonlar Ligi şampiyonlukları yaşadı ve birkaç sene öncesine kadar da Avrupa'nın hâlâ en tehlikeli takımlarından birisiydi. Ancak son zamanlarda takımın gitgide güç kaybetmesi, özellikle iki yıldır büyük bir krize dönüşmüş durumda ve Milan, üst üste ikinci Avrupa şampiyonluğunun 25'inci yıldönümünün yaklaştığı şu günlerde, bırakın Avrupa kupalarında zafer peşinde koşmayı, bu seviyede mücadele edebilmekten bile çok uzaklarda. Biraz daha gerilere, yarım asır

öncesine gittiğimizdeyse bu kez San Siro'dayız. Inter, kendi standında oynanan Şampiyon Kulüpler Kupası finalinde ve ilginç bir tesadüf eseri karşısındaki takım yine Benfica. Karşılaşmanın skoru da yine 1-0 Milano ekibi lehine. Golde bu sefer dönemin ünlü sağ açığı Brezilyalı Jair'in imzası var. Bu sonuçla Inter de üst üste ikinci kez Avrupa şampiyonluğuna ulaşıyor ve tarihinin en parlak günlerini yaşıyor. Inter'in bu şampiyonluğunu da özel kılan birçok neden vardı. Öncelikle, ezeli rakipleri Milan, sadece iki sene öncesinde bu kupayı İtalya'ya ilk kez getiren takım olmuştu. Milan'ın bu başarısının ardından hiç vakit kaybetmeden iki kez Avrupa şampiyonluğuna ulaşan Inter ise 1965 itibarıyla İtalya'nın Avrupa kupalarındaki en başarılı takımı hâline gelmişti.

Bunun yanı sıra, mavi-siyahlılar Real Madrid ve Benfica'dan sonra bu kupada şampiyonluk unvanını korumayı başaran üçüncü takım olarak da Avrupa futbolunda kendisine özel bir yer edinmişti. Ne var ki Inter, bu başarısının ardından uzun süre Avrupa kupalarında başarıya da hasret kalmıyordu. 1990'lı yıllarda üç kez UEFA Kupası'nda şampiyonluk yaşamalarına karşın Şampiyon Kulüpler Kupası ve Şampiyonlar Ligi'nde yıllar yılı beklentilerin dışında kalıyordu. 2010'da, tam 45 yıl aradan sonra Kupa l'de yeniden zirveye çıkan mavi-siyahlılar bunun ardındansa çok keskin bir düşüş yaşamaktan kurtulamadı. Milano'nun iki düşman kardeşinin son iki yıldaki durumuysa içler acısı denecek türden. Geçen sezon Inter Avrupa kupalarına katılamazken bu sezon da Milan Çiz-

me'nin dışına çıkamadı. Güncel UEFA sıralamasında iki ekip de ilk 20 içerisinde yer almıyor ve böylesi bir duruma 1981 yılından beri ilk kez rastlanıyor. Üstelik 2006 ve 2007'de Milan bu sıralamada birinciyken Inter de dördüncü durumdaydı. Dahası, bu düşüş bir anda bitecek gibi de görünmüyor zira Serie A'da mevcut sezonun bitimine altı hafta kala Inter 45 puanla dokuzuncu ve Milan da 43 puanla 10'uncu sırada yer alıyor. Bu da, son maçlarda önemli bir galibiyet serisi yakalayamamaları hâlinde iki takımın da önümüzdeki sezon Avrupa kupalarında boy gösteremeyeceği anlamına geliyor. İki kulübün de özellikle son yıllarda maddi açıdan darboğaza girmelerinin ceremesini çektikleri söylenebilir. İngiltere, İspanya ve Almanya liglerinin genel olarak

Milan'ı 90'lı yıllarda dünyanın en iyi takımı haline getiren üç Hollandalı; Gullit, Van Basten ve Rijkaard...

kulüplerine artık Serie A'dan daha fazla para kazandıran organizasyonlar olması; Chelsea, Manchester City ve Paris St. Germain gibi aniden yüklü miktarda nakit girdisi sağlayabilen kulüplerin ortaya çıkması ve ileriye iyi görmeden yapılan aşırı harcamalar, Inter ile Milan'ın görece olarak Avrupa'nın maddi açıdan zirvesinde yer alan kulüpleri bir hayli geriden takip etmek zorunda kaldığının bir göstergesi... Özellikle Serie A'nın genel anlamda Avrupa genelinde bir itibar kaybı yaşıyor olması da bu sorunların yakın gelecekte aşılabileceği ihtimalini zayıflatıyor.

İki kulübün geçmişin ne denli gerisinde kalmaya başladıklarına dair verilebilecek bir diğer güzel örnek de yine çeyrek asır öncesinden... 1990'da, kulüpler kadrolarında üç yabancı oyuncu bulundurabiliyorken, Milan'ın yabancıları Ruud Gullit, Marco van Basten ve Frank Rijkaard, son Avrupa şampiyonu Hollanda Milli Takımı'nın en önemli oyuncularının numundaydı. Keza Inter'in yabancıları Lothar Matthaus, Andreas Brehme ve Jürgen Klinsmann da son dünya şampiyonu Federal Almanya Milli Takımı'nın yıldızla-

rıydı. Namlıgıup dünya üçüncüsü olan İtalya Milli Takımı'nın da o günkü iskeleti, Milanlı ve Interli oyunculardan oluşmaktaydı. Bugün ise yabancı sınırı olmamasına karşın Milan ve Inter'in artık dünya çapında oyuncuları olduğunu söylemek zor. Örneğin Brezilya'daki son Dünya Kupası'nda ilk üçe giren takımlarda oynayıp da şu anda Inter kadrosunda yer alan isimler Arjantin'den Campagnaro ile Palacio ve Almanya'dan Podolski... Milan'da ise aynı kritere uyan tek isim, Hollandalı Nigel de Jong... Üstelik bu oyuncular, formasını giydikleri

Inter'e damga vuran Alman yıldızlar Matthaeus, Klinsmann ve Brehme...

takımların yıldızları değil, hatta düzenli olarak ilk 11'de dahi şans bulamıyorlar. Şu ana kadar kazandıkları toplam 10 Avrupa şampiyonluğuyla bu alanda Milano'yu Madrid'le birlikte zirveye taşıyan Milan ve Inter, aynı zamanda şehirlerine iki Avrupa şampiyonu birden çıkaran tek şehir olma unvanını da kazandırmış durumda. Son birkaç yıldaki duraklama yakın gelecekte de devam edecek ve bu iki ekip Avrupa futbolunda iyice gözlerden uzak mı kalacak yoksa Milano yeniden kıtanın en önemli futbol merkezlerinden biri olarak haritada parlayacak, bunu elbette zaman gösterecek.

Artık isterseniz bu noktada gelecek ilgili olasılıklardan ziyade yeniden geçmişe odaklanalım ve iki takımın Avrupa şampiyonlukları unvanlarını korumalarının 25'inci ve 50'nci yıllarında bu zaferlerin nasıl yaşandığına dair ayrıntıları bir kez daha hatırlayalım...

Inter tarihinin en iyisi

Inter 3-1 Real Madrid 27 Mayıs 1964

Inter'in kulüp tarihinde pozitif anlamdaki en büyük kırılma noktası, herhalde 1960 yılında Arjantinli Helenio Herrera'nın teknik

direktörlüğe getirilmesi idi. Avrupa'da daha evvel Atletico Madrid ve Barcelona gibi takımları çalıştıran ve bunların ikisiyle de şampiyonluklar yaşayan Herrera, Inter'le de Serie A'daki ilk zaferini üçüncü sezonunda yaşamıştı. Ancak önünde çok daha büyük bir sorumluluk vardı zira biraz önce de belirttiğimiz üzere aynı sezon Milan Şampiyon Kulüpler Kupası'nı kazanmış ve bu kupayı İtalya'ya getiren ilk takım olmuştu. Inter'in de artık hedefi öncelikle ezeli rekabette dengeyi sağlamaktı.

Mavi-siyahlılar 1963-64 sezonunda Avrupa macerasına Everton karşısında başladı ve rakibini iki maç sonunda tek golle de olsa saf dışı bırakmayı başardı. Ardından Monaco, Partizan ve Dortmund'u eleyen Inter, böylece finalde Real Madrid'in rakibi olmuştu. 27 Mayıs'ta Viyana'nın ev sahipliğini yaptığı finalde öncelikle İspanyolların Puşkaş, Di Stefano, Gento ve Amancio gibi yıldızlardan oluşan hücum gücünü Picchi, Guarnieri, Burgnich ve Facchetti'den müteşekkil savunma hattıyla durdurmayı başaran Inter, ardından da hücumdaki yıldızlarından Sandro Mazzola'nın sazi eline almasıyla birlikte ibreyi lehine çevirmişti. Mazzola, ilk yarının bitimine iki

Şampiyon Kulüpler Kupası'nın 1964 finalinde Inter ve Real Madrid kaptanları seremonide...

Inter, Şampiyon Kulüpler Kupası'ndaki son zaferini 1965 yılında Benfica karşısında yaşamıştı.

dakika kala takımını öne geçirirken, ikinci yarıda Milani farkı ikiye çıkartarak Inter'i iyice rahatlatıyordu. Karşılaşmanın bitimine 20 dakika kala Felo'dan gelen gol, Real Madrid'i yeniden umutlandırdıysa da 79. dakikada bir kez daha sahneye çıkan Mazzola maçın skorunu tayin ediyor ve 3-1'lik galibiyet, Inter'e tarihinin ilk Avrupa şampiyonluğunu getiriyordu.

Inter 1-0 Benfica 27 Mayıs 1965

Inter'in önünde artık daha büyük bir sınav vardı. O da bu başarıyı tekrar etmek, şampiyonluk unvanını koruyabilmektir. Üstelik bunu başarmaları hâlinde ezeli rakipleri Milan'ı da bu alanda geride bırakacaklardı. 1964-65 sezonunda Şampiyon Kulüpler Kupası'na bu hedefle giren Helenio Herrera ve öğrencileri, ilk turu bay geçmelerinin ardından ikinci turdaki ilk maçlarında Dinamo Bükreş'i 6-0'lık skorla mağlup ederek iddialarını açıkça ortaya koyuyordu. Rövanşı da 1-0 alarak çeyrek finalde kalan Inter, bu turda ise karşısında İskoç şampiyonu Ran-

gers'ı buldu. Mavi-siyahlılar Milano'daki ilk maçta bir ara üç farklı öne geçip tur vizesini neredeyse cebine koyduysa da daha sonra gelen bir Rangers golü maçın 3-1 bitmesini sağlamış ve işi ikinci maça bırakmıştı. Glasgow'daki söz konusu mücadeledeyse ev sahibi ekip erken bir gol bulmanın da etkisiyle Inter'i bir hayli zorlamış fakat maçta başka gol olmayınca İtalyan ekibi yine de turu geçmeyi bilmişti.

Final öncesinde Inter'in önündeki son engel Liverpool'du. Anfield'daki ilk maçta Kırmızılar fırına gibi esmiş ve 3-1'lik bir galibiyet elde etmişti. Dolayısıyla Inter'in üst üste Avrupa şampiyonluğu hayalleri de büyük ölçüde örülenmişti. Ancak ikinci maçta roller tamamen değişecekti. Karşılaşmanın henüz 10. dakikası dolmuşken Inter 2-0'lık üstünlüğe ulaşmıştı. Yeterli skoru elde etmesine karşın frene basmayan mavi-siyahlılar, ikinci yarının ortalarına doğru kaptanları Facchetti ile üçüncü golü de bulmuş ve bir kez daha Kupa 1 finaline adlarını yazdırmayı başarmıştı. Ayrıca bu maç, genellikle takımına uygunlattığı katı savunma anlayışıyla

Gullit, Van Basten ve Rikaard'ın yanı sıra İtalya Milli Takımı'nın iskeletini oluşturan yıldızları da kadrosunda barındıran Milan, 1989 ve 1990'da Şampiyon Kulüpler Kupası'nı üst üste iki kez müzesine taşımıştı.

hatırlanan Helenio Herrera'nın gerektiğinde hücumda da üretkenliği ziyadesiyle sağladığını göstermesi açısından güzel bir örnekti. Takımı kendisine yetecek skoru sağlamasına karşın gol aramaktan vazgeçmemiş ve sol bekiyle üçüncü golü atmıştı. 27 Mayıs 1964'te ilk Avrupa şampiyonluğunu elde eden Inter, tam bir yıl aradan sonra, 27 Mayıs 1965'te unvanını korumak adına, Şampiyon Kulüpler Kupası'ndaki üst üste ikinci finaline çıkıyordu. Rakibi, o yıllarda Avrupa'nın en iyi birkaç takımından biri olan Benfica'ydı. Öyle ki Benfica 1961'de Real Madrid'in beş yıl süren hegemonyasının ardından bu kupaya uzanan ikinci takım olmuş, bir sonraki yıl da ikinci zaferini elde etmişti. Hatta iki yıl öncesinde bir kez daha finale kadar gelmişler fakat bu kez Milan'a takılmaktan kurtulamamışlardı. Ancak Inter'in elinde önemli bir avantaj vardı, o da sezon başında finalin oynanacağı stat olarak San Siro'nun belirlenmiş olmasıydı. Mavi-siyahlılar, zorlu rakibi karşısında 70 bini aşkın seyircisinin de desteğini alacaktı. Bu şartlar altında başlayan karşılaşmada

Benfica'nın, deplasmanda oynamasına karşın Inter'i önceki yıl Real Madrid'in zorladığından daha fazla zorladığı söylenebilir belki ama bu yine de Herrera'nın öğrencilerini durdurmaya yetmemiş ve ilk yarının bitimine iki dakika kala Jair fileleri havalandırmayı bilmişti. İkinci devrede de skorda herhangi bir değişiklik olmayınca Inter hayalini kurduğu zafere ulaşmış ve kendisine Avrupa futbolunda hayli özel bir yer edinmişti.

Üç Hollandalıyla uçan takım

Milan 4-0 Steaua Bükreş 24 Mayıs 1989

Aslında Milan'ın, 1988-89 sezonundaki Şampiyonlar Ligi macerasının biraz şanslı bir biçimde başladığı söylenebilir. Zira kırmızı-siyahlılar, ilk turda Bulgar şampiyonu Levski Sofya'yı (o günkü adıyla Vitosha) elemelerinin ardından ikinci turda Kızılyıldız ile eşleşmiş ve Belgrad'da rakibinin elinden yoğun sis sayesinde kurtulmuştu. Şöyle ki, iki takımı Milano'da karşı karşıya ge-

tiren ilk maç 1-1 sona ermişti. Belgrad'daki rövanştaysa Kızılyıldız 1-0 öne geçmişti ve tura yakın olan taraftı. Ancak sahaya çöken ve görmeyi neredeyse imkânsız hâle getiren yoğun sis nedeniyle maçın hakemi, 65. dakikaya gelindiğinde karşılaşmayı tatil etti. Buraya kadar her şey normal belki ama bundan sonrasında pek değil. Zira maç ertesi gün hava açılınca oynandı oynanmasına ama 65. dakikadan değil de en baştan başladı. Hâliyle Kızılyıldız'ın atmış olduğu o gol de güme gitmişti. Yeni müsabaka ise 1-1 sona erdi ve Milan, penaltı atışları sonucunda rakibini elemeyi başardı. Milan'ın çeyrek finaldeki rakibiye, Werder Bremen'di. Alman ekibini de 180 dakikada bulduğu tek golle geçen Milan böylece son dört takım arasına kalmıştı. Ancak bu noktaya kadar deyim yerindeyse biraz ite kaka gelmiş olması, yarı finalde eşleştiği Real Madrid karşısındaki şansının da bir hayli sorgulanmasına yol açmıştı. Buna karşın Milan, Bernabeu'da oynanan ilk maçtan 1-1'lik beraberlik çıkarmayı başarıyordu. 15 gün sonra Milano'da oynanan rövanş maçıysa, Milan'ın o yıllarda

Avrupa futboluna ne denli büyük bir damga vurmak üzere olduğunun bir göstergesi niteliğindedi. Daha ilk yarıda Ancelotti, Rijkaard ve Gullit'le üç farklı üstünlüğü elde eden ev sahibi ekip, ikinci yarının başlarında van Basten ve Donadoni ile gollerine devam etmiş ve Real Madrid'in Avrupa kupalarındaki en ağır yenilgisini tatmasını sağlamıştı: 5-0. Böylesine etkileyici bir galibiyetin ardından uzanılan finalde de Milan, rakibi Steaua Bükreş karşısında açıkça favori hâline gelmişti. Nitekim kırmızı-siyahlılar, Barse-lona'da oynanan karşılaşmada, Steaua'ya karşı da Real Madrid önünde sergiledikleri oyunun bir benzerini sahaya yansıtıyordu. 18. dakikada Gullit'le öne geçen, 27'de de van Basten'le farkı ikiye çıkaran Milan, 39. dakikada bir kez daha Gullit'in sahneye çıkmasıyla skoru 3-0'a getiriyor ve henüz ilk yarıda galibiyeti büyük ölçüde garantiliyordu. İkinci yarı-

nın hemen başında van Basten'den gelen dördüncü gol ise Steaua'nın umutlarını tamamen kırıyor ve Milan 20 yıl aradan sonra bu büyük kupayı üçüncü kez kazanıyordu. Kırmızı-siyahlılar böylece ezeli rakipleri Inter'i de Avrupa şampiyonluğu sayısında geride bırakmıştı.

Milan 1-0 Benfica 23 Mayıs 1990

Milan, Şampiyon Kulüpler Kupası'nda 20 yıl aradan sonra zafere ulaşmış taraftarlarını sokaklara dökerken, aynı sezon ezeli rakip Inter ise Serie A'da şampiyonluğa ulaşmıştı. Bu da rekabetteki gerilimi bir nebze daha arttırmaktaydı. 1989-90 sezonunda Avrupa'da Inter'in ilk turda Malmo'ye elenmesiye belki de Milan'ın üst üste ikinci Avrupa şampiyonluğu yolunda ayrı bir motivasyon unsuru olmuştu. Ezeli rakibi büyük bir fiyaskoya imza

atarken, Milan ise aynı turda HJK Helsinki'yi rahat geçmişti. İkinci turdaysa kırmızı-siyahlıları hayli zor bir sınav bekliyordu. Zira Real Madrid'le eşleşmişlerdi ve İspanyollar birkaç ay önceki 5-0'lık hezimetini unutturabilmek için bu maça özel olarak biliniyordu. Buna karşın Milan, rakibini ilk maçta Rijkaard ve van Basten'in gollarıyla 2-0 devirmeyi bildi ve her ne kadar rövanşta 1-0 yenilseye de turu geçen taraf oldu. Milan'ın çeyrek finaldeki rakibiye, iki yıl önce Kupa Galipleri Kupası'nı ve Süper Kupa'yı kazanmış olan Mechelen'di. Belçika ekibi ilk maçta skoru 0-0'a bağladıktan sonra Milano'daki rövanşta da 90 dakika boyunca kalesini gole kapayınca maç uzatmalara gidecekti. Ancak bu bölümde van Basten ve Simone'den gelen goller, Milan'a yarı final kapısını açacaktı. Yarı finalde de Bayern Münih ile eşleşen Milan'ı bir kez daha 210 dakikalık bir tur senaryosu beklemekteydi. Milano'daki ilk maç 1-0 kazanan kırmızı-siyahlılar, Münih'teki ikinci maçın normal süresini aynı skorla geride tamamlamıştı. Uzatma dakikalarındaysa Borgonovo, Milan'ı rahatlatan beraberlik sayısını kaydetmiş, daha sonra McInally'nin skoru 2-1'e getirmesiye Bayern için yeterli olmamıştı. Viyana'da Benfica'ya karşı oynanan final, uzun süre golsüz gitse de aslında Benficalıların da oynadıkları aşırı defansif oyun sayesinde itiraf ettikleri bir gerçek vardı ki, bu da Milan'ın o dönem itibarıyla artık Avrupa'nın en etkili, en tehlikeli takımı olduğuydu. Nitekim bu katı savunma anlayışı da anca 68. dakikaya kadar işe yarayacak ve o dakikada sahneye çıkan Rijkaard, kupayı bir kez daha Milano'ya götürmelerini sağlayacak olan golü, filelere bırakacaktı.

Milan'ın 1990 finalinde Benfica'yı yenerek kupayı kazandığı maçtaki tek golünü Frank Rijkaard atmıştı.

Övgü değil eleştiri istiyorum

Almanya'da yetişip Türkiye'yi tercih eden ve Ümit Milli Takımımızın formasını giyen yetenekli orta saha oyuncusu, Galatasaray'a karşı oynadığı kupa maçındaki performansı ile dikkatleri üzerine topladı. O gün Sneijder'den çok etkilendiğini ve saha içinde Hollandalı yıldızdan çok şey öğrendiğini anlatan genç oyuncu, övülmekten hoşlanmadığını, tam tersine kendisini geliştirecek eleştirilere kulak vermeyi tercih ettiğini söylüyor. Türkiye'deki genç oyuncuların yeterince çalışmamasını ise şaşkınlıkla karşılıyor.

Mazlum Uluç

F

utbolseverler seni özellikle Ziraat Türkiye Kupası maçlarında izleme fırsatı buldu ve çok beğendi. Almanya'da doğup büyüyen bir oyuncu olan Hakan Barış'ı futbolseverlere daha yakından tanıtmak istiyoruz. Bize aileni ve Almanya'ya göç hikâyenizi anlatır mısınız? 19 Ocak 1994'te Bielefeld'de dünyaya geldim. Üç ablam var. Ben ailenin en küçük çocuğu ve tek erkek evladım. Aslen Kırşehirli olan ailem 1980'de Almanya'ya göç etmiş. Babam

emekli, annem ev hanımı. **Futbol topuyla nasıl ve ne zaman tanıştın?** Aslında futbol hayatım doğduğum günden başlamış (gülüyor). Çünkü gerçek bir futbol tutkun olan babam ismini de Hakan Şükür'den esinlenerek koymuş. En başından itibaren babamın desteğini hep yanımda gördüm. Futbol hayatım boyunca karda, kışta, yağmurda babam hep benimle birlikteydi. Futbola 4 yaşındayken bir kasaba takımında başladım. Ar-

dından Türkgücü'nde oynadım. Sonra yine bir kasaba takımında forma giydim. O takımda, 19 yaşında vefat eden Alex isminde bir antrenörüm vardı. Üzerimdeki emeği çok büyüktür. Bana, Arminia Bielefeld'e gitmem konusunda nasihatte bulunmuştu. Alex'in ölümünden bir yıl sonra Arminia Bielefeld'le yaptığımız bir maçı 5-3 kazandık ve takımın gollerinden üçünü ben attım. Bunun üzerine Arminia Bielefeld'e transfer oldum. O sırada 10 yaşındaydım.

Almanya Futbol Federasyonu'na çok teşekkür etmek istiyorum. Çünkü genç oyunculara harika bir çalışma ortamı hazırlıyorlar. Oradaki kalite bambaşka. Türkiye'deki altyapılara bakıyorum ve çocuklar için üzülüyorum. Çünkü Almanya'daki imkânlarla sahip değiller.

Önce santrfor oynuyordum. İsmi aldığım Hakan Şükür gibi bir golcüydim. Sonra orta sahaya geçtim, bir ara sağ bek oynadım ama sonra şimdiki mevkiimi buldum. Orta sahada oyunun her iki yönünü de oynayabilen bir oyuncuyum. Mücadele etmeyi seviyorum.

Türkiye'de dinlenmenin ne kadar önemli olduğunu öğrendim. Maçtan sonra kampa dönüp dinlendiğimde vücudumdaki toparlanmayı birebir gözlemleyince değerini daha iyi anladım. Kendime iyi bakıyorum, futboluma konsantre oluyorum ve oynadığım mevkiin hakkını vermeye çalışıyorum.

Dardanelspor'da oynamak bana tecrübe kazandırdı. Türkiye'de nasıl futbol oynandığını orada öğrendim. Çok kısa sürede bir antrenör değişikliği yaşadık. Bu benim için yeni ve öğrenilmesi gereken bir şeydi. Bir ara kadro dışı kaldım. Ama sabrettim, dua ettim ve yeniden kadroya girip oynamaya başladım.

Ronaldinho'yu izlemekten büyük bir keyif alırdım. Küçükken idolüm Ronaldinho'ydu. Şimdiki idolüm ise Arda Turan. Annesini, babasını, yetiştiği ortamı anlattığı zaman kendimi ona benzetiyorum. Diğer yandan da onun ulaştığı hedeflere ulaşmak istiyorum.

Arminia Bielefeld altyapısında yetişme süreci sana neler kazandırdı?

Bu noktada Almanya Futbol Federasyonu'na çok teşekkür etmek istiyorum. Çünkü genç oyunculara harika bir çalışma ortamı hazırlıyorlar. Oradaki kalite bambaşka. Türkiye'deki altyapılara bakıyorum ve çocuklar için üzülüyorum. Çünkü Almanya'daki imkânlarla sahip değiller. Bizim çok sayıda çim sahamız vardı, o yaşta bile haftada üç idman yapıyorduk. Çok kaliteli antrenörlerimiz vardı ve bizim için büyük fedakârlıklarda bulunuyorlardı. Sabah okula gittiğimden itibaren akşam yapacağım antrenmanı düşünüyordum çünkü o çalışmalardan büyük bir

keyif alıyordum. U19'a kadar bu düzen sürdü. Her yaş grubunda çok kaliteli turnuvalarda mücadele ediyorduk ve bu da gelişimimize büyük bir katkı sağlıyordu. Orada kurulan düzenin oyuncunun yetişmesi ve gelişmesi için ne kadar kaliteli olduğunu yaşayarak gördüm. **Futbolcu olduğumu çok küçük yaştan itibaren anladım yani...** Evet. Ancak diğer yandan da çocukluğunuzu yaşayamıyorsunuz. Okula da çok fazla odaklanamıyorsunuz. Her hafta sonu turnuvaya katıldığınız için kendinize vakit ayıramıyorsunuz. Futbolcu olmayı kafanıza koyduğunuzda sadece futbola odaklanıyorsunuz. Profesyonelliğin ne olduğunu, bu işten para kazanıldığını bilmiyordum ama sürekli televizyondan maç izliyor ve "Bir gün

Almanya'dayken okula gider, sonra geri dönüp antrenmana çıkar, antrenmandan sonra da ekstra çalışmalar yapardık. Burada ise oyuncular okula gitmiyor, sadece antrenmana çıkıyor, ama ekstra çalışma yapmıyor. Bunun nasıl bir mantalite olduğunu anlayamıyorum.

Hocalarımın bana "İyisin" demesinden hoşlanmam. Ben övülmeyi değil, eksiklerimin gösterilmesini istiyorum. Ovgü almaktansa eleştirilerden faydalanarak kendini geliştirmenin daha doğru bir yöntem olduğunu düşünüyorum.

Felipe Melo'nun oyun tarzını çok beğeniyorum. Davranışları eleştirilebilir ama bana göre bir orta saha oyuncusunun nasıl oynaması gerektiğini çok iyi ortaya koyuyor. Galatasaray'a oyunun iki yönünde de büyük katkı sağlıyor.

Sneijder bambaşka bir oyuncu. Maç içinde bile ondan öğrendiklerim oldu. O kadar hızlı düşünüyor ki, daha top kendisine gelmeden neler yapabileceğini hesaplıyor ve kafasından geçirdiklerini en doğru biçimde uygulamaya dökabiliyor.

Benim için millî oyuncu olmak bambaşka bir durum. İnsanın bu forma altında yanlış bir şey yapma şansı olamaz. İnsana büyük bir sorumluluk yüklüyor. Türk insanını temsil etmek gibi bir göreviniz var ve bu bambaşka bir duygu.

56

ben de bu oyunculardan birisi olacağım" diyordum. Bunun için çok çalıştım ve emeğimin karşılığını da aldım.

Futbola başladığın ilk dönemde hangi mevkide oynuyordun?

Önce santrfor oynuyordum. İsmi aldığım Hakan Şükür gibi bir golcüydim. Sonra orta sahaya geçtim, bir ara sağ bek oynadım ama sonra şimdiki mevkiimi buldum. Orta sahada oyunun her iki yönünü de oynayabilen bir oyuncuyum. Mücadele etmeyi seviyorum ve futbolda mücadele etmeden maç kazanılamayacağını biliyorum. Oyunun hem mücadele hem de topu kullanma bölümünde aktif olarak bulunabildiğim orta sahada görev yapmaktan büyük bir keyif alıyorum.

Bu iki fonksiyonu hakıyla yerine getirebilmek için fiziksel açıdan çok kuvvetli olmak gerekiyor...

Ben de bunun farkındayım ve kendime çok iyi bakmam gerektiğini biliyorum. İnsanlar genç bir oyuncunun böyle yaşayamayaca-

ğını zannedebilir ama ben gerçekten de çalışmasına, beslenmesine ve dinlenmesine çok dikkat eden bir futbolcuyum. Başlangıçta böyle değildim. Almanya'da kamp diye bir olgu yoktu ve maçtan sonra herkes evine giderdi. Ama Türkiye'de dinlenmenin ne kadar önemli olduğunu öğrendim. Maçtan sonra kampa dönüp dinlendiğimde vücudumdaki toparlanmayı birebir gözlemleyince değerini daha iyi anladım. Kendime iyi bakıyorum, futboluma konsantre oluyorum ve bu sayede oynadığım mevkiin hakkını vermeye çalışıyorum.

Neden Almanya'da kalmak yerine Türkiye'ye gelmeyi tercih ettin?

Arminia Bielefeld'in U19 takımında oynamaya başladıktan sonra Türkiye'nin Almanya'daki oyuncu seçmelerine katılmıştım. İyi maçlar çıkardım ve önce Avrupa karmasına sonra da U19 Millî Takımı'na seçildim. O dönemde Tamer Tuna Hocamız benimle Dardanelspor için konuştu. Türkiye'ye gelmek aklımın ucunda bile yoktu. Arminia Bielefeld de beni A takım kadrosuna almıştı. Ancak ben genç millî takımlar için Türkiye'yi tercih edince bir anda bana bakışları değişti. Benim içinse önemli olan elbette Genç Millî Takımların formasını giymekti. Bunun üzerine Dardanelspor'un teklifini kabul edip Türkiye'yi kabul ettim.

Dardanelspor o dönemde 2. Lig'de mücadele ediyordu. 2. Lig senin için biraz düşük bir seviye değil miydi?

Belki öyleydi ama Dardanelspor'da oynamak bana önemli tecrübeler kazandırdı. Bir kere Türkiye'de nasıl futbol oynandığını orada öğrendim. Orada bütün zorluklarla yüzleştim. Mesela çok kısa sürede bir antrenör değişikliği yaşadık. Bu benim için yeni ve öğrenilmesi gereken bir şeydi. Bir ara kadro dışı kaldım. Bu da benim açımdan yeni bir problemdi.

Ama sabrettim, dua ettim ve yeniden kadroya girip oynamaya başladım. İyi oynayınca transferde de gündeme gelen bir oyuncu oldum. Bu da bir başka tecrübe olarak haneme yazıldı. **O dönemde hangi takımlar seni istemişti?**

Eskişehirspor'a transfer olacaktım. Ertuğrul Sağlam'ın yardımcısı olan Ümit Bozkurt Hoca beni izlemiş ve tavsiye etmişti. İmza aşamasına kadar geldik ama transfer gerçekleşmedi. Ardından da Manisaspor'a transfer oldum. İyi ki de olmuşum. Kendimi burada çok iyi hissediyorum. Ortam harika, Manisa güzel bir şehir, tesislerimiz mükemmel.

Biraz başa dönersek, idollerin var mıydı?

Ronaldinho'yu izlemekten büyük bir keyif alırdım. Küçükken idolüm Ronaldinho'ydu. Şimdiki idolüm ise Arda Turan. Annesini, babasını, yetiştiği ortamı anlattığı zaman kendimi ona benzetiyorum. Diğer yandan da onun ulaştığı hedeflere ulaşmak istiyorum. Öncesinde de İspanya'da oynamak gibi hedefim vardı, şimdi orada oynamayı daha çok istiyorum. Arda Turan elbette benden çok daha iyi bir oyuncu ama ben de mutlaka İspanya'da oynama hedefine ulaşacağıma inanıyorum.

Eğitim hayatını nereye kadar sürdürdün?

Almanya'da 12 yıl eğitim gördüm ve üniversite aşamasına kadar geldim.

Sarı kart sayın oldukça fazla. Bunu neye bağlıyorsun?

Saha içinde oldukça agresif bir yapım var. Kaybetmeyi hiç sevmiyorum ve kazanmak için bütün gücümle mücadele ediyorum. Rakibe karşı kasıtlı hareketlerim olmasa da sert bir futbol anlayışım var ve bu nedenle de dediğiniz gibi sık sık sarı kart görüyorum. **Manisaspor'da sezon başında yedek oyuncuyken ilk on bir oyuncusuna dönüşme sürecin**

nasıl gelişti?

Manisaspor'a imza attıktan sonra Kartepe kampında çıktığım ilk antrenmanda sakatlandım. Röveşataya kalktığım bir pozisyonda yere ters düştüm ve kolum kırıldı. İki ay futbol oynayamadım. O dönemde takımın iskeleti de oluştu. Dolayısıyla iyileştikten sonra da bir süre şans bulamadım. **Peki, o dönemde "Acaba ben bu takımda yer bulamayacağım" gibi bir endişe hissettin mi?**

Hayır, hissetmedim. Çünkü çalışırsam başarabileceğimi biliyordum. İzin dönemlerinde Almanya'ya giderdim ama o dönemde Almanya'ya gitmeyi kestim. Oynayamadıktan sonra Almanya'ya gitmenin bir anlamı yoktu benim için. Kendimi tamamen çalışmaya verdim ve takımda yer bulabilmek için mümkün olandan daha fazla gayret ettim. "Her işte bir hayır vardır" derler ya, kolumun kırılması da benim için hayırlı oldu. Hazır bir takıma girmek için verdiğim mücadelenin karşılığını sürekli oynayan bir oyuncu hâline gelerek aldım.

Türkiye Kupası maçlarında özellikle Galatasaray'a karşı gösterdiğin performans oldukça dikkat çekiciydi.

Bence her futbolcunun ayağına böyle bir şans gelmez. Maçtan önce soyunma odasında arkadaşlarıma da bunu söyledim, "Bugün kendinizi gösterirseniz vitrine çıkabilirsiniz. Bu maç hepimiz için kendimizi gösterme adına önemli bir fırsat. Skor ne olursa olsun mücadeleyi bırakmayın" dedim. Maç boyunca da bu düşünceyle mücadele ettim. Açıkçası maçta neler yaptığımı farkında değildim ama daha sonra maçın kaydını izlediğimde iyi şeyler yaptığımı gördüm. Elbette bu iyi oyunda takım arkadaşlarımdan katkısı büyük. Hep birlikte iyi oynamaya çalıştık.

Takım arkadaşların arasında ileride iyi yerlere geleceğini düşün-

duğün isimler var mı?

Çok genç bir takımımız ve aramızda gerçekten de iyi oyuncular var. Mesela benim gibi Ümit Millî Takım kampında bulunan Gökhan Sazdağı bu oyunculardan biri. Ama bazı oyuncular da yetenekli olmalarına rağmen fazla çalışmıyor. **Burası ilginç. Bir oyuncu neden çalışmaz? Çalışmanın onu daha iyi yerlere getireceğini neden bilmez?** Bunun nedenini bilemiyorum. Almanya'dayken okula gider, sonra geri dönüp antrenmana çıkar, antrenmandan sonra da ekstra çalışmalar yapardık. Burada ise çok farklı bir sistem var. Oyuncular

okula gitmiyor, sadece antrenmana çıkıyor, ama ekstra çalışma yapmıyor. Bunun nasıl bir mantık olduğunu anlayamıyorum. Mesela kiralık listesine yazılmayı da kabullenemiyorum. Daha gençsin, oyna, kendi kabul ettir, kiralanma. Bizim işimiz futbol. Ekstradan çalışacağın 1 saat. O çalışmayı yap, sonra ne yapacaksan yine yap.

Bugün Millî Takımlara çağrılan bir oyuncu olmanı sağlayan özelliklerini saymanı istesem neler söylersin?

Ben çalıştığım, en başından beri futbola emek verdiğim için bu-

57

rada olduğumu düşünüyorum. 6 ay önce Ümit Millî Takım'a çağırılacağımı söyleselerdi inanmazdım. Kolum kırılmıştı, oynamıyordum ve buraları düşünemiyordum. Ama eğer çalışırsanız Allah emeğinizin karşılığını mutlaka verir. Çalışacaksınız ve dua edeceksiniz. O zaman mutlaka amacınıza ulaşırsınız.

Hocaların senin en çok hangi özelliklerini beğeniyor?

Çok koştumamı, takım oyunu oynamamı seviyorlar. Ben de her zaman bunun üzerine daha fazla koymayı, daha fazla güçlenmeyi istiyorum. Bence bu noktaya gelişimdeki en önemli iki etken bunlardır.

Her oyuncu gelişime açıktır. Dolayısıyla herkesin eksik yönleri vardır. Kendinde eksik gördüğün yönler neler?

Benim açımdan Messi'den de daha iyi bir futbolcu olan Ronaldo bile antrenmandan sonra çalışmayı bırakmıyor. Demek ki her oyuncu açısından iyinin de iyisi var ve herkes kendisini geliştirmek zorunda. Ben de her açıdan daha iyi olmam gerektiğini biliyorum. Zaten hocalarımdan bana "İyi-sin" demesinden hoşlanmam. Övülmeyi değil, eksiklerimin gösterilmesini istiyorum. Övgü almaktansa eleştirilerden faydalanarak kendini geliştirmenin daha doğru bir yöntem olduğunu düşünüyorum. Bizim hocamız o yönden çok iyi. Hiçbir zaman performansımızı övmez. O gün iyi oynasam da "Bununla yetinme, devam et ve daha iyisini yapmaya çalış" der. Çünkü mutlaka iyinin daha iyisi var. Olaya genel bakışım bu şekilde. Daha iyi olmam gereken yönlerin ne olduğuna gelince; gol pozisyonlarına daha fazla girebilmem için daha çok koştumam gerekiyor. Ayrıca gol pozisyonlarında daha iyi vuruşlar yapabilmek için de çalışmam lâzım. Oynadığım pozisyonda bana çok iş düşüyor. Defansif açıdan pozisyonlarımı daha iyi belirle-

meli, daha fazla konuşarak arkadaşlarımı yönlendirmeliyim. **Oynadığın bölgede beğendiğin oyuncular kimler?** Galatasaraylılar dışında pek sevil-mese de ben Felipe Melo'nun oyun tarzını çok beğeniyorum. Davranışları eleştirilebilir ama bana göre bir orta saha oyuncusunun nasıl oynaması gerektiğini çok iyi ortaya koyuyor. Galatasaray'a oyunun iki yönünde de büyük katkı sağlıyor. Büyük takım oyuncusu olacaksanız tek yönlü oynayamazsınız.

Galatasaray'a karşı oynarken seni en çok etkileyen oyuncu kimdi?

Sneijder bambaşka bir oyuncu. Maç içinde bile ondan öğrendiklerim oldu. O kadar hızlı düşünüyor ki, daha top kendisine gelmeden neler yapabileceğini hesaplıyor ve kafasından geçirdiklerini en doğru biçimde uygulamaya dökabiliyor.

Seyrederek öğrenmek de bir me-tottür. Bu anlamda izlediğin

oyuncular var mı?

Futbolu izlemeyi çok sevmiyorum. Hatta kendi maçlarımı bile fazla seyretmem. Ben seyrederek değil, oynayarak öğrenmeyi seviyorum. Mesela Sneijder'e karşı oynarken onun bütün özelliklerini öğrendim. Ona karşı bir kez daha oynarsam nasıl davranacağımı biliyorum. Bir kere adam topla dönmüyor, direkt koşu yoluna oynuyor. Demek ki ona müdahale ederken çok daha çabuk olmak gerekiyor.

Sneijder'le aynı takımda olsan senin futbolunu da yukarı taşıyacağına düşünüyor musun?

Kesinlikle çok farklı olur. Otomatikman benim de oynama hızımı yukarı çeker. Hayatımda ilk defa böyle bir futbolcuya karşı oynadım. Galatasaraylı diğer futbolculardan hiçbir şey kapmadım ama Sneijder beni inanılmaz etkiledi.

Manisaspor'da profesyonelliğiyle size örnek olan oyuncular var mı? Çağdaş Atan ağabey böyle bir

oyuncu. 35 yaşında ama antrenmandan sonra fitness yapıyor. Kendisine inanılmaz bakıyor. Genç oyunculara da örnek oluyor. Hatta örnek olmanın da ötesinde bizi de kendisiyle birlikte çalışmaya zorluyor. Bazen canım istemese bile "Beni yalnız bırakma" diyerek fitness sokuyor. Böyle bir oyuncuyla aynı takımda bulunmanın benim için şans olduğunu düşünüyorum.

Millî Takım'a ilk davet edilişinden söz eder misin?

2013 yılında Feyyaz Uçar Hocamız tarafından U19 Millî Takımı'na çağırılmıştım. İspanya'daki La Manga Turnuvası'na gitmiştik. Doğrusunu söylemek gerekirse o turnuvada çok kötü bir performans göstermiştim. Millî formanın ağırlığı o kadar fazlaydı ki... Büyük bir heyecan duymuş ve o heyecanı bir türlü yenememişim. Benim için millî oyuncu olmak bambaşka bir durum. İnsanın bu forma altında yanlış bir şey yapma şansı olamaz. İnsana büyük bir sorumluluk yüklüyor. Türk insanını temsil etmek gibi bir göreviniz var ve bu bambaşka bir duygu.

Gelecek ile ilgili hedeflerin ve hayallerin neler?

İlk hedefim Manisaspor'un ligde kalması. Sonrasında emeğimin karşılığını alacağımı düşünüyorum. Bundan sonraki adımım Süper Lig olacak inşallah. Bir gün mutlaka büyük bir takımın formasını giyeceğimi biliyorum. Çünkü çalıştığım zaman karşılığını aldığımı gördüm.

Futbolun dışındaki hayatında neler var?

Ailemi çok özledim ve her boş vaktimde Almanya'ya gidiyorum. Televizyon izlemeyi sevmiyorum. Hele spor programlarını izlemeyi hiç sevmiyorum. Kitap okumak ya da film izlemek zaten hayatımın bir parçası gibi, bu nedenle onları boş vaktimi değerlendir-mek olarak görmüyorum.

Memleketin ilk futbol birincisi

Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı'nın kurulmasının ardından 1924 yılında Türkiye Futbol Birinciliği müsabakaları tertip edildi. Bu müsabakalara katılan kulüpler kendi şehirlerinde tertip edilen liglerde şampiyon olmuşlar ve bu suretle Ankara'daki birincilik müsabakalarına katılmaya hak kazanmışlardı. Ankara İstiklal Sahası'ndaki finalde Bahriye'yi 3-0 mağlup eden Harbiye, Türkiye'nin ilk futbol birincisi olmuştu.

1924 senesinde tertip edilen ilk Türkiye Futbol Birinciliği'nde şampiyon olan Harbiye oyuncularını kulübün a'zaları ile birlikte (İstiklâl Sahası, Ankara)

Memleket Futbol Tarihine Umûmi Bir Nazar

Memleketimizde futbol ilk defa on dokuzuncu asrın son çeyreğinde İngiliz Levantenler tarafından oynandı. İngilizler Devlet-i Aliyye'nin hemen bütün limanları ile bazı şehirlerinde mukim (yerleşik) olmakla birlikte, ekseriyetle İmparatorluğun üç büyük limanında bulunuyorlardı. Bu üç liman; Selânik, İzmir ve Pâyitaht İstanbul'da (her ne kadar irâdenin istibdâdı olsa da) on dokuzuncu asır ile yirmincinin dönemecinde ilk mahalli ligler teessüs etti.

İzmir'de, Selânik ve İstanbul'a nazaran liglerin birkaç sene evvel tesis edildiği bilinmekle birlikte, şimdiki bilgiler dâhilinde kat'i bir tarih vermek mümkün değildir. Mamafih İngiliz James La Fontaine'nin İstanbul'dan önce İzmir'de Smyrna Association Football League'i (İzmir Futbol Ligi) kurduğu Levantenlerle yapılan röportaj ve hatıratlarda anlatılmaktadır. Türkiye'de Levantenlerin futboldaki hâkimiyeti Balkan Harbi'ne kadar sürmüştür.

Bu tarihten sonra futbol mın-tıka birliklerine (erken dönem federasyonlar) Türkler ve azınlıklar hâkim olmuşlardır. İzmir'in ilk Türk kulüpleri Karşıyaka ve Altay mevcut İzmir Ligi'ne girmemişler (veya girmemişler) bu sebepten kendi aralarında bir lig tesis etmişlerdir. Selânik'te Rum, Musevi ve İngiliz kulüplerinin bir lig etrafında yarıştığı bilinmektedir. Erken devirde birçok vilayette kulüp sayısının kâfi olmaması sebebiyle ligler kurulamamış,

bazılarında ise mektepler vasıtası ile mektep futbol ligleri teşekkül etmiştir. Örneğin Bursa'da mektepler arasında futbol ligi 1912-13 sezonunda tertip edilmiş ve ligi Dârülmualimin kazanmıştır. İstanbul'da ise 1904 senesinde başlayan lig, bir sezon Balkan Harbi dolayısıyla yapılamamış, bir sezon da İngilizlerin İttihad Spor sahasını işgal etmelerinden dolayı akim kalmıştır. 1904-05 sezonunda yapılan ilk ligi, aynı namı İngiliz Sefareti maiyet yatının asker ve subaylarından mürekkep futbol takımı H.M.S. Imogene kazanmıştır.

İzmir'de 1900'lerin hemen başında tertip edildiğini tahmin ettiğimiz lige İngiliz Bornova ve Smyrna ile erken devirlerde teessüs eden Rum ve Ermeni kulüplerinin katıldığı bilinmektedir. Bununla beraber, malûmat edindiğimiz ilk sezon 1908-09'da oynanmış ve şimdi Atina'da bulunan Rum Pannionios kulübü şampiyon olmuştur. Sonraki senelerde yine bir Rum kulübü olan Apollon'un üstünlük sağladığı bilinen lig, istirdâdı (kurtuluş) müteakip, 1923-24 sezonunda Türklerin eline geçmiştir.

Memleketin diğer şehirlerinde Türk kulüplerinin iştirâk ettiği lig müsabakaları meş'um Umûmi Harp ve sonrasındaki mütareke dolayısıyla ancak 1920'lerin başında tertip edilebilmiştir. Mesela Ankara ve Trabzon'da bilinen ilk futbol ligi 1921-22 sezonunda başlarken, işgal altındaki Anadolu vilayetlerinde mahalli futbol ligleri ancak işgalden kurtuluşlarını müteakip tesis edilebilmiştir.

1905-06 İstanbul Ligi şampiyonu Kadıköy Futbol Kulübü. İstanbul Ligi'ni tesis eden James La Fontaine ayakta soldan dördüncü.

İzmir'in ilk kulüplerinden İngiliz Smyrna Kulübü (1906)

Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı'nın Kurulması

Temelleri 1921 Teşrin-i Evvel'inde İstanbul'da atılan Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı resmen 31 Temmuz 1922 Pazartesi Şehzadebaşı'ndaki Letafet Apartmanı'nda teşekkül etti. İttifakın kurulmasını müteakip diğer şehirlerde mintikalar kurularak teşkilâta bağlandı. Mintikalar kurulmasını takip eden süreçte mintika lig maçları tertip edilmeye başlandı. Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı'nın Futbol Heyet-i Müttehidesi (Futbol Federasyonu) teşkilâta bağlı bütün mintikaların tertiplediği ligler üzerinde umûmi ve nihai karar mercii idi. T.İ.C.İ kurulduktan sonra Türkiye Futbol Heyet-i Müttehidesi 20-21 Mayıs 1923 tarihinde FIFA'ya yapılan muvakkat (geçici) kabulü asil üyeliğe çevirdi ve daha Cumhuriyet ilân edilmeden 26 Ekim 1923 tarihinde Ro-

manya Millî Takımı ile ilk millî müsabakayı icra etti. Heyet-i Müttehida bundan sonra Millî Takım'ı Paris Olimpiyat Oyunları'na hazırlamak maksadıyla İskoç antrenör William (Billy) Hunter ile anlaştı. Britanyalı teknik adam aynı zamanda İstanbul Ligi kulüplerinden Galatasaray'ı da çalıştırıyordu. Pek de başarılı geçmeyen Paris'teki futbol turnuvası ve meşhur Şimâl Turnesi sonrası mintikalar arası umûmi bir kongre ve kongre ile birlikte atletizm, güreş, futbol ve bunun gibi branşlar için ilk defa olmak üzere bir Türkiye Birinciliği tertip edildi. Bu ilk umûmi kongrenin notları ile futbol birinciliği müsabakalarını Hâkimiyet-i Milliye idman muhabiri Azizoglu'nun kaleminden aşağıya naklediyorum. Kongre notları Ayın Tarihi mecmûasından alınmıştır:

Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı İlk Umûmi Kongresi

"... Vatanın her bucağından koşan on altı mintika idmancıları; 5 Eylül 340 (1924) Cuma günü Başvekil İsmet Paşa Hazretleri, Adliye Vekili Necati, Maârif Vekili Vasıf, Sıhhiye Vekili Refik Beyefendilerle, memleketimizin erkân-ı askeriye ve ekâbir-i memurini, süferâdan (elçiliklerden) bazılarının bulundukları çadırın önünden bir resm-i geçit yaptılar. Bu resm-i geçit Türk centilmenlerinin vakarını gösteren en hoş bir manzara oldu. Sonra Ankara'da toplanmış olan mintika sporcuları arasında birincilik müsabaka-

ları yapıldığı gibi, bilhassa en mühim ve kuvvetli mintikalar arasında seçme müsabakaları ve atletik ayırma (eleme) müsabakaları icrâ edilmiştir." Kongrenin ilk günü Adliye Vekili Necati Bey kongre ri-yasetine namzet gösterildi ve ittifakla reis seçildi. Taib Servet Bey de reis-i sanî (ikinci başkan) seçildi. Kongre nizamnamesi için bir encümen belirlendi. Ayrıca bir evvel İstanbul'da yapılan ilk kongrelerdeki eski heyetin hesabı ve tetkiki için bir encümen daha tesis edildi.

Kongreye ri-yaset eden
Adliye Vekili Necati Bey

Türkiye İdman
Cemiyetleri İttifakı
Reisi
Ali Sami Bey

Mintikaların Delege Sayısı ve Encümenler

Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı'nın ilk umûmi kongresine katılan mintikaların gönderdikleri murahhasların adetleri şu suretteydi:

Adana 3, Ankara 11, Eskişehir 4, İstanbul 43, Bahriye 8, Canik 2, Trabzon 1, Karesi 6, Antalya 4, Edirne 11, İzmir 9, İzmit 5, Bursa 6, Harbiye 12, Konya 6, atletizm 13, güreş 6, futbol 12, bisiklet 6 ki; cem'an 161 murahhas olduğu zikredildi (Toplamı 168 oluyor). Kongrenin ikinci gününde Bisiklet Heyet-i Müttehidesi'nin kongreye katılıp katılmayacağı hususunda münakaşa oldu. Nihayetinde Bisiklet Federasyonu a'zalarının kongrede kalmasına karar verildi. Yine bu celsede yurarda sözü edilen iki encümene dâhil olan a'zânın isimleri de açıklandı: Nizamname Encümeni A'zaları: Esad Adil Bey (Karesi), Emin Ali Bey (İstanbul), Muvaffak Bey (Bisiklet), Ahmed Fetgeri Bey (Güreş), Ferit Bey (Eskişehir), Mü-lazım Nazif Efendi (Harbiye),

Emrah Lütü Efendi (Bahriye), Kenan Efendi (İzmir), Nuri Doğan Efendi (Kocaeli), İbrahim Efendi (Konya), İbrahim Turgut Bey (Ankara), Hamdi Emin Bey (Futbol), Tevfik Bey (Antalya), Nevzat Efendi (Adana), Burhaneddin Bey (Atletizm), Niyazi Efendi (Canik), Ali Ulvi Bey (Bursa). Mütalaat ve Hesabat Tetkiki Encümeni A'zaları Binbaşı Fuad Bey (Harbiye), Nureddin Bey (Canik), Süreyya Refet Bey (Konya), Tevfik Bey (Antalya), Ferit Bey (Ankara), Hafız Hilmi Efendi (Kocaeli), Danyal Bey (İzmir), Faris Bey (Bahriye), Nafiz Bey (Adana), Kadir Bey (Bursa), Feyzi Bey (Eskişehir), Hasan Basri Bey (Karesi), Ali Seyfi Bey (İstanbul). Listelerde tanındık isimler de var. Örneğin Tüzük Encümeni listesinde Ahmet Fetgeri Bey, Beşiktaş Jimnastik Kulübü'nün kurucusu ve Güreş Federasyonu Başkanı. Ayrıca İbrahim Turgut Bey, Ankara İdman Yurdu'nun ilk futbolcularından ve Ankara Mintikası hakemlerinden...

Hamdi Emin Bey ise otuzlu senelerde uzunca bir dönem federasyon başkanlığı yapmış olan Hamdi Emin Çap'tır. Burhanettin Bey ise Anadolu Kulübü kurucularından ve Şeyhül Muharririn Burhanettin Felek Bey'dir. İnceleme ve Hesaplar Tetkik Encümeni listesinde ise Altaylı meşhur futbolcu Danyal Bey ve İstanbullu gazeteci ve terbiye-i bedeniyeye muallimi Ali Seyfi Bey göze çarpıyor. Kongrenin üçüncü gününde Gazi Mustafa Kemâl Hazretleri ile Kâzım Karabekir Paşa Hazretleri'ne bir teşekkür telgrafi çekilmesi alkışlarla kabul edilirken, İzmir'in kurtuluşu dolayısıyla bütün sporcuların bir resm-i geçit yapması ayrıca gece de fener alayı düzenlenmesine karar verildi. Yine bu celsede spor ve sağ-lık işlerinin birlikte incelenmesinin gereği vurgulanarak, kongredeki doktor ve eski jimnastik muallimlerinden bir sağlık komisyonu kuruldu.

Ankara'da yapılan ilk umûmi kongreye katılan murahhaslar
Millet Bahçesi Sinema Binası önünde toplu halde (Eylül 1924, Ankara)

Alınan Kararlar

Öğleden sonraki celsede Maarif Vekili Vasıf Beyefendi'nin kongreye iştiraki münakaşa konusu oldu. Uzun tartışmalardan sonra Vekil Bey alkışlarla kongre çalışmalarına ilâve oldu.

Bu celsede kongrenin tutanak defterine ithal ettiği (geçirdiği) maddeler şöyle idi:

1- Bilumum Türkiye memleketinde spor sahaları için alâkadarların yardımının temini.

2- Yalnız postaya ait olmak üzere bilumum spor malûmât-ı varakanın (spor ile ilgili evrakın) bilâücret (ücretsiz) nakli.

3- Bilumum spor teşkilatına merbut (bağlı) cemiyetlerin, yaptığı müsamerelerden her türlü resm-i ahzından (harçlardan) istisnası.

4- Bilumum spor teşkilatına merbut kulüplere bina temini.

5- Cemî bir surette yapılan spor kulüpleri seyahatlerinin nisf-ı ücretle temini ve makamattan teshîlat-ı lazıme (lazım olan kolaylığın) gösterilmesi.

6- Belediyelerin vâridâtlarından cüzzi bir kısmının spora tahsis mecburiyeti zimmında Karesi murahhaslarının takriri ve Karesi Belediye Reisi Hayrettin Bey'in bu babda verdiği izâhat üzerine bu babda belediyeler kanununa bir madde ilâvesi.

7- Sporcuların hayat ve sıhhatlerinin muhafaza ve i'tâsı hususunda hükümetten istirahat ve teminatta bulunmasına karar verildi.

Kongrenin dördüncü ictimasında ise üç gün sonunda alınan kararlar zapta geçirildi. Buna göre;

1- Lüzumu kadar muvazzaf memur istihdam edilmek üzere mıntika a'zâsının ve merkez-i umûmiyenin Ankara'ya nakli müttefikan;

2- Futbol, atletizm, güreş, bisiklet heyet-i müttehidelerinin İstanbul'da ibkâsı (birakılması);

3- Sıklet (Ağırlık, Halter) heyet-i müttehidesinin teşkilinin kabulüne,

4- Boks heyet-i müttehidesinin ayrıca teşkilinin kabulüne,

5- Tenis, voleybol, basketbol heyet-i müttehidesinin İzmir'de teşkili (bu hususta İzmir murahaslarının esamî lazım ve halbuki İzmir murahasları kongrede mevcut olduklarından bir takrir verilmiştir.)

Bu sırada Reis Necati Bey, İzmir kulüplerinden birine mensup olduğundan belki bitaraflığını muhafaza edemeyeceğini beyan ile riyaset mevkiini terk ederek reis vekili Tâib Servet Bey makam-ı riyasete geçmiş ve müzakerata devam edilmiştir.

Birçok müzakere ve münakaşadan sonra, atletizm birlik heyetinin verdiği karar feshedilerek

İzmir'de bir tenis heyet-i müttehidesinin teşkilinin kabulüne,

6- Deniz heyet-i müttehidesinin İstanbul'da teşkiline,

7- Bisiklet, eskrim, nişancılık heyet-i müttehidesinin hükümet muhafiliyle (temsilcisiyle) temas-

tan sonra Harbiye mıntikasında teşkiline,

8- Hokey heyet-i müttehidesinin İstanbul'da teşkiline,

9- Heyet-i müttehidelerin 1928 Olimpiyat hazırlıklarına şimdiden başlamaları ve 1341 (1925) kongresine bu mesaiye dair rapor vermeleri ve Milli Olimpiyat Cemiyeti'yle teşrik-i mesaiye,

10- Heyet-i müttehedelerin dar-ı salahiyetlerinin (sahip oldukları yetkinin) tevsîi zimmında (genişletilmesi hususunda) nizamnameye mevâd-ı mahsusa (özel maddeler) ilâvesiyle nizamname encümenine havalesine,

11- Bahriye, Harbiye mıntıkları kabul ve muvakkat kararın kat'iyetine (geçici kararın kesinleştirilmesine),

12- Askeri mıntikalar hakkındaki

nizamnameye vaz edilecek (ortaya konulacak) proje, nizamname encümenine,

13- Zümre-i teşkilatın maârifde dâhil, kabul ve bu gibi kabullerin merkez-i umûmi tarafından imzasına,

14- Nizamname Encümeni'nin ictimaa gelen arkadaşları kaç kişi olursa olsun vazifeye başlanmasına karar,

15- Maraş ve Urfa'da birer mıntika tesisi veya en yakın mıntıkaya iltihaklarının temini,

16- (Bugünkü) Bursa kurtuluş günü merasimine bütün idmancılarının iştirakine ve Bursa'ya divan-ı riyasetçe bir telgraf keşidesine,

17- Antalya murahaslarının mesârif-i râhiye (yol masrafları) takrirlerinin Maârif Vekâleti'nden matlublarının (alacaklarının) isaf-ı

ricasına,

18- Spor levazımâtının ehven-i fiyatla tedariki için kantin teşkiline,

19- Her sene Türkiye birincilik müsabakalarının başka başka yerlerde yapılmasına ve mıntika teklifinin heyet-i muhtereme kararına iktirânına,

20- Gülle Heyet-i Müttehidesi'nin İstanbul'da teşkiline,

21- Cirit atma teşkilatının kabulüne,

22- Mıntikalarda muvazzaf idare memuru ve kâtip istihdamı meselesinin nizamname encümenine havalesine...

Görüldüğü üzere ilk umûmi kongrede basketbol, voleybol ve tenis federasyonlarının İzmir'de kurulması teklif edilmiş ve Tenis Federasyonu'nun İzmir'de kurulmasına karar verilmiş.

Bu teklif ve karar şimdiye kadar bilinmiyordu.

Bundan başka birçok spor dalı için federasyon kurulması ve spor için belediyelerin ve bakanlıkların iş-

leri kolaylaştırmaları hakkında bir dizi karar alındığı gözlemlenmektedir.

Son İctima ve Federasyon Başkanlarının Seçimi

12 Eylül 340 Cuma günü son ictimâda heyet-i müttehide intihâbı (seçimi) icra edildi. Ve on heyet-i müttehidenin reis ve reis-i sâniklerine âtîdeki zevat (aşağıdaki kişiler) intihâb edildi. Biz futbolseverleri en fazla ilgilendiren fede-

rasyonumuzun ilk başkanı Yusuf Ziya (Öniş) Bey'in 103 oyla ve büyük bir farkla başkan seçilmesinin yanı sıra Hamdi Emin (Çap) Bey'in de yine hatırı sayılır bir rey adedi ile ikinci başkan olmasıdır: Bu son ictimâda sporcular geceli

Heyet-i Müttehide	Reis	Reis-i Sâni
Hokey	91 Tâib Servet Bey	80 İsmail Hakkı Bey
Boks	72 Kemâl Ragıp Bey	57 Suphi Bey
Futbol	103 Yusuf Ziya Bey	88 Hamdi (Emin) Bey
Atletizm	81 Unvan Bey	51 Burhan (Felek) Bey
Bisiklet	71 Muvaffak Bey	98 Hüsnü Bey
Güreş	68 Burhanettin Bey	56 Seyfi Bey
Tenis	78 Server Bey	60 Tevfik Bey
Denizcilik	95 Ferit Bey	91 (Cemâl) Faris Bey
Gülle	74 Ahmed Bey	71 Şevki Bey
Eskrim	56 Ömer Lütfi Bey	53 Fuad Bey

Jimnastik ve Futbol Birincilerinin Açıklanması

Kongre, riyaset vazifesini büyük bir muvaffakiyetle bitiren Necati Bey'e teşekkür ettikten sonra jimnastik ve futbol şampiyonlarını da açıkladı: "Mazhar Bey'in Türkiye jimnastik şampiyonluğu hakkında

kongreye bir takrir verilmiş ve bu takrir ekseriyet-i azîm ve alkışlarla kabul olmuştur. Beşiktaş Kulübü, Urfa Gençlik Birliği İdman Yurdu, Maraş Er Meydanı müessisi Mazhar Bey Türkiye Cumhuriyeti jim-

gündüzlü kongreye riyaset eden Adliye Vekili Necati Bey'e teşekkür ettiler. Necati Bey de kısaca bir nutk-i irad ettiler:

"Türkiye Cumhuriyeti kuvvetlidir. Çünkü kuvvetli uzuvlara istinâd eder (dayanır). Türkiye Cumhuriyeti samimidir. Çünkü samimi kalplerin içinde yaşar. Türkiye Cumhuriyeti ebedi bir hayata mâliktir. Çünkü kendisine ebedi bir hayat mev'ûd (vaat edilmiş) edilmiş olan Türk milletinin arzu ve iradesinin bir ifadesidir."

Bu nutuk üzerine kongre a'zâları Türkiye Cumhuriyeti ve onun reisi ve başvekil şerefine "yaşa" diye bağırarak kongreye nihayet verildi.

nastik şampiyonudur. Şu halde Türkiye futbol birincisi Harbiye takımı, ikincisi de Bahriye (efrad-ı cedide mektebi), üçüncüsü de Ankara Anadolu San'atkâran Gücü olmuş oluyor."

Sporcularımız ve Başvekilimiz

Sporcular Ankara Garı'nda İsmet Paşa tarafından bizzat uğurlanmıştır. Bakın bu kısım nasıl anlatılmış:

"... Başvekil İsmet Paşa Hazretleri sporcularımızı bizzat istasyonda teşyî etmişler (uğurlamışlar) ve her kulübe ayrı iltifatta bulunarak gençliği teşcî eylemişlerdir (yüreklendirmişlerdir). İsmet Paşa Hazretleri kulüp reislerini ve muavinlerini tebrik ediyor ve ellerini iki eliyle çok samimi sıkıyor, okşuyordu. Beşiktaşlılara çok takdiratta bulunmuşlar, Harbiye Kulübü'ne iltifatta bulunmuşlardır. Harbiyeliler beraberce fotoğraf alınmasını rica etmişler, Paşa Hazretleri memnuniyetle icabet etmiştir."

Türkiye Futbol Birinciliği

Şimdi de yukarıda bahsedilen ilk Türkiye Futbol Birinciliği müsabakalarının tamamını neşretmek istiyorum. Bu müsabakalara katılan

kulüpler kendi şehirlerinde tertip edilen liglerde şampiyon olmuşlar ve bu suretle Ankara'daki birincilik müsabakalarına katılmaya hak

kazanmışlardır. Bazı mıntıklarda şampiyon olan kulüpler tespit edilemediğinden o kulüplerin isimleri yerine mıntika isimleri yazılmıştır.

Türkiye Futbol Birinciliği (04-12 Eylül 1924, Ankara)

1.Tur

4 Eylül 1924 Perşembe, İstiklâl Sahası, Ankara

09:30	Gençlerbirliği (Konya)	3-0	Trabzon İdman Ocağı
11:30	Beşiktaş (İstanbul)	6-1	Eskişehir İdman Yurdu
16:00	Bahriye (İstanbul)	7-0	Karesi Takımı
18:15	Anadolu Turan San'atkâran Gücü (Ankara)	2-0	Bursa San'atkâran Gücü

Vaktin darlığına binaen 5 Eylül'e ertelendi.

5 Eylül 1924 Cuma, İstiklâl Sahası, Ankara

09:30	Canik Takımı	0-H	Edirne Takımı
10:00	Harbiye (İstanbul)	2-0	Adana Takımı
18:30	Adapazarı İdman Yurdu	2-0	Antalya Takımı

İlk devresi oynandı. 6 Eylül'e ertelendi.

1.Tur Tekrar Müsabakaları

16:00	Anadolu Turan San'atkâran Gücü (Ankara)	2-0	Bursa San'atkâran Gücü
-------	---	-----	------------------------

Maçın son 15 dakikası oynandı

6 Eylül 1924, Cumartesi, İstiklâl Sahası, Ankara

09:30	Adapazarı İdman Yurdu	3-0	Antalya Takımı
-------	-----------------------	-----	----------------

Maçın ikinci devresi oynandı.

Çeyrek Final

6 Eylül 1924, Cumartesi, İstiklâl Sahası, Ankara

17:30	Bahriye (İstanbul)	1-0	Edirne Takımı
-------	--------------------	-----	---------------

7 Eylül 1924, Pazar, İstiklâl Sahası, Ankara

11:30	Altay (İzmir)	5-0	Adapazarı İdman Yurdu
16:00	Beşiktaş (İstanbul)	0-2	Harbiye (İstanbul)
18:30	Anadolu Turan Sanatkararı Gücü (Ankara)	2-1	Gençlerbirliği (Konya)

Yarı Final

9 Eylül 1924 Salı, İstiklal Sahası, Ankara

18:30	Harbiye (İstanbul)	3-0	Altay (İzmir)
-------	--------------------	-----	---------------

10 Eylül 1924 Çarşamba, İstiklal Sahası, Ankara

18:30	Bahriye (İstanbul)	2-0	Anadolu Turan San'atkâran Gücü
-------	--------------------	-----	--------------------------------

Final

12 Eylül 1924 Cuma, İstiklal Sahası, Ankara

18:30	Harbiye (İstanbul)	3-0	Bahriye (İstanbul)
-------	--------------------	-----	--------------------

Hakem: Yusuf Ziya

TEKNOSA
300
MAĞAZASIYLA
SEN NEREDEYSEN
ORADA

Edirne'den Kars'a, Sinop'tan Anamur'a teknoloji alışverişinde Türkiye'nin yanındayız.

teknosa.com

444 55 99

twitter.com/teknosa

facebook.com/teknosa

instagram.com/teknosa

izlesene.com/teknosa

TEKNOSA

U12 İzmir Cup

yet, 2 beraberlik, 1 yenilgi alıp, rakip fileleri tam 35 kez havalandı. 1-0 geriye düştüğü final maçında Paris Saint Germain'i 2-1 mağlup eden İspanyol çocuklar, maç bitiminde müthiş sevinç görüntüleri verdi. Athletic teknik ekibinin maçın tam ortasında as takımı tamamen saha kenarına alıp, yedek oyuncularına forma vermesi ise turnuvanın en unutulmaz hareketi olarak ayakta dakikalarca alkışlandı.

Barcelona da izledi

Dünya futbolunun devlerinden Barcelona, U12 İzmir Cup'ı mercek altına alıp Avrupa Proje Direktörü David Badia, Asya Proje Koordinatörü Marc Velasco Borrell ve FCBescola'nın Türkiye Temsilcisi

Ümit Şahin'i izleyici olarak gönderdi. UEFA Şeref Üyesi ve FIFA İcra Kurulu Üyesi Şenes Erzik, TFF İcra Kurulu Başkanı Arif Koşar, İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu, Başkan Vekili Dr. Sırrı Aydoğan, TFF eski Başkanı Mahmut Özgener, işadamı Kemal Çolakoğlu ve İzmir Ticaret Odası Başkanı Ekrem Demirtaş da Selçuk'a giderek çocukların bu sevinçlerine ortak oldu.

Önümüzdeki yıl 72 takım

Altınordu Başkanı Seyit Mehmet Özkan, önümüzdeki yıl turnuvayı en az 72 takımla yapmayı planladıklarını, çalışmalarına hemen başlayacaklarını söyleyerek, "Altınordu olarak kendimize bambaşka bir yol yaptık ve bu

yolun üzerinde yürüyoruz. Hedefimiz, bu ülkenin çocuklarının daha fazla spor yapmasını sağlamak. Yenmek, yenilmek hiç önemli değil. Çocuklarımız, bu turnuvalarda oynaya oynaya sosyalleşecek, futbola bakış açıları değişecek. Bu bile bize yeter" dedi.

Gönüllü turizm elçileri

Turnuvanın ikinci gününü izleyen İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu ise gördüğü manzaranın etkileyici olduğunu söyleyerek, "Bu organizasyon daha da büyüyüp gelişecek ve marka bir futbol turnuvası hâline gelecek. Bugün, burada dünya çocukları evlerine çok güzel anılarla dönüyor. İnanıyorum ki seneye

Rüya gibi geçti

20 ülkeden 48 takımı İzmir'de buluşturan U12 İzmir Cup, birbirinden heyecanlı maçlar, tarihe geçen final, ünlü konukları ve yansımalarıyla ön plana çıktı. 352 maçın oynandığı, filelerin 1374 kez havalandığı turnuvada şampiyonluğu Athletic Bilbao elde etti.

Altınordu'nun projelendirip hayata geçirdiği, İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin desteklediği U12 İzmir Cup, İzmir'de üç gün boyunca tam bir futbol şölenine dönüştü. Dünyanın farklı ülkelerinden 48 takımı Altınordu'nun Selçuk-Efes Tesisleri'nde bir araya getiren dev organizasyon, müthiş görüntülere sahne olurken, İzmir'de 2005 UNIVERSIADE'in ardından son yıllarda düzenlenen en büyük organizasyon olarak ta-

rihteki yerini aldı. Birbirinden heyecanlı 352 maçın oynandığı turnuvada, tribünler tam 1374 kez gol sevinci yaşadı.

Athletic fırtınası

Dört bine yakın futbolseverin takip ettiği, tribünlerin rengârenk görüntülere büründüğü U12 İzmir Cup'ta, Altınordu'nun kardeş kulübü Athletic Bilbao mutlu sona ulaştı. Üç günde 17 maç oynayan Bilbao, 14 galibi-

daha kalabalık gelecek ve İzmirimizin gönüllü turizm elçileri olacaklar" diye konuştu. İzmir Ticaret Odası Başkanı Ekrem Demirtaş ise önümüzdeki yıl tüm katılacak takımların sponsoru olacaklarına söz verdi.

Kocaman "U12 Cup beyaz sayfa"

Konyaspor Teknik Direktörü Aykut Kocaman, U12 İzmir Cup'ı "Türkiye'nin beyaz sayfası" olarak nitelendirdi. Fenerbahçe kafilisine yapılan saldırıyı değerlendi-

ren Kocaman, "İnsanlarda artık hiç mi vicdan, merhamet kalmadı" vurgusu yaparken, "Neyse ki Altınordu, bunca sıkıntının arasında U12 İzmir Cup'ı düzenleyerek dünyanın 48 farklı ülkesinden çocuğu İzmir'de bir araya getirdi. Bunları bizlerin düşünmesi, yapması, becermesi gerekiyor. Gerçekten büyük bir iş yaptılar. Altınordu Başkanı Seyit Mehmet Özkan'a ve organizasyonda emeği geçenlere yürekten teşekkür ederim. Bence bu turnuva, Türkiye'nin en ihtiyacı olduğu dönemde açılan beyaz sayfasıdır. Bu çocuklar 10-15 sene sonra dünya futbolunda söz sahibi olacak ve ülkemizi her zaman bu turnuvadaki güzel halleriyle hatırlayacak" dedi.

Rakamlarla U12 İzmir Cup

U12 İzmir Cup'ta çok çarpıcı rakamlar ortaya çıktı. 14 sahada oy-

nanan maçlarda 28 hakem, 48 ayrı takımın maçını yönetti. 198 gönüllünün görev yaptığı dev organizasyonda 3 günde 25'er dakikadan 352 maç oynandı ve fileler 1374 kez havalandı. Dört bine yakın futbolseverin takip ettiği U12 İzmir Cup'ta Athletic Bilbao, 44 puanla mutlu son ulaşırken, 17 maçta tam 35 gol attı.

En iyi derece Bornova'dan

U12 İzmir Cup'a katılan 9 İzmir ekibi arasında en iyi dereceyi, amatör küme takımlarından karma bir ekiple Selçuk'a gelen Bornova Karması yaptı. Yeşil-be yazlı ekip, kalecinin attığı son dakika golüyle ilk 16'ya kalırken, turnuvayı 15. sırada bitirdi. Altınordu ise 17-32 mücadelesi oynadığı U12 İzmir Cup'ta 18. oldu.

ARKO[®] MÜKEMMEL TIRAŞ MEN KARŞI KONULAMAZ SEN!

Bir öpücük asla yetmez!

Profesör

Alman futbolunun son 10 yıldaki dönüşümü, çeşit çeşit teknik adamlar da çıkardı. Karizmatığı, dünya şampiyonu ve hatta çılgın profesörü... Ralf Rangnick bu kalıplardan sonuncusuna giriyor. Zira ülkede adını duyuruş şekli, yeniliklere kafa patlatması ve sıra dışı tarzı sayesinde Rangnick'in kariyeri hep fırtınalı oldu. Profesör, Red Bull şirketindeki yeni görevi ile kendini bulmuşa benziyor.

S

on Oscar film ödülleri en iyi uyarlama senaryo ödülünü kazanmıştı The Imitation Game, nam-ı diğer Yapay Oyun. İkinci Dünya Savaşı esnasında tüm İngiliz istihbaratı şifreli Alman yazışmalarını çözmek için çaresizce uğraşırken birden Alan Turing adlı genç bir matematikçi ortaya çıkar. Arkadaşları tarafından "Prof" olarak anılan Turing o günlerde herkese delilik gibi gelen bir işe kolları sıvar. Alman şifrelerini algoritmalar üreterek kırmaya yarayan ve sonraları adına "bilgisayar" denecek olan bir makine üretmeyi amaçlar. Projenin yüksek mâliyeti, başarısız denemeleri ve gitgide bir zaman kaybı olarak görülmesi sonucu Turing'in yolu yetkililer tarafından defalarca kesilse bile o vazgeçmez. Nihayet ürettiği aletle İngilizlere stratejik bir istihbarat kaynağı sunar ve savaşın süresi onun sayesinde kısalmış.

Ateşkesten 13 yıl sonra dünyaya gelen ve "Profesör" lakabını almak için 90'lı yılları bekleyen Ralf Rangnick'in öyküsü aslında Turing'in hayatından kesitler barındırıyor. Onun yöntemleri de tıpkı Turing gibi zamanının ilerisinde olduğu için özellikle büyük kulüpler nazarında önce heyecan yarattı, sonrasında ise sabırsızca kapı önüne kondu. Veya fikirlerini özgürce gerçekleştirebileceği ortam kaybolduğunda kendisi görevinden ayrılmış. Fakat Rangnick ke-

sinlikle pes etmiş değil. Red Bull bünyesindeki Salzburg ve Leipzig kulüplerinde 2012 yılından beri sportif direktör olarak görev yapan Profesör, sonunda hayalindeki görev çerçevesini bulmuş olabilir.

İlk adımlar

Rangnick profesyonel olarak teknik adamlık kariyerine başlama kararını aldığı anda henüz 20'li yaşlarındadır. O sıralarda doğduğu bölgenin takımı olan amatör Backnang'ı çalıştırırken Rangnick'in yolu, her genç teknik adama kısmet olamayacak bir isimle kesişir. Valeriy Lobanovsky'nin çalıştırdığı Dinamo Kiev her yıl o bölgede iki haftalık bir sezon arası kampına girmektedir ve bu kez rakip olarak Backnang'ı seçer. Genç Rangnick o gün 90 dakika boyunca gördüklerine inanamaz:

"O kadar yoğun pres yapıyorlardı ki, sahada kesinlikle bizden en az üç kişi daha fazlalardı diye düşündüm. Maçın 11'e 11 oynandığını anlamam için oyuncular gerçekten tek tek saymam gerekti. Hareketlilikleri, enerjileri ve organize oluş şekilleri şaşırtıcıydı. Bu tamamen yeni bir futbol tarzıydı." Maç sonunda heyecanını gizlemeyen Rangnick soluğu Lobanovsky'nin yanında alır ve Ukraynalı efsanenin oyun görüşüne dair birinci ağızdan olabildiğince bilgi toplar. Birkaç sene sonra Lobanovsky ile temel olarak benzer bir tarza sa-

hip olan ve bu felsefeyi daha da ileri taşıyan Arrigo Sacchi'ye de aynı hayranlığı duyar. İtalya'daki arkadaşları ona Sacchi'nin Milan'ının maçlarına dair video kasetleri gönderir. Hatta bunları o kadar çok izler ki en sonunda yorgun düşen kasetçalar bozulur. Foggia kulübünü 3. Lig'den alıp Serie A'ya taşıyan Zdenek Zeman ise Rangnick'in son idolüdür. Çek teknik adamın da antrenman yöntemleri ilginç gelir ona.

Nitekim bu ilham verici isimlerden topladığı bilgileri amatör bir kulüp olan Ulm'un teknik direktörüken uygulamaya koyulur Rangnick. 1998 yılında henüz ilk denemesinde takımı 2. Lig'e taşıdıktan sonra Almanya'da 1963'ten beri yayınlanan Spotstudio adlı köklü programa konuk olur. İşte "Profesör" lakabını alması tam da bu yayından sonrasına denk gelir. Zira ülke futbolu hâlâ Beckenbauer'in neredeyse 30 yıl önce tanımladığı liberolu 3-5-2 sistemine sarılmış hâldeyken o bambaşka bir yoldadır. Canlı yayında eline kalemi alıp tahtaya çizerek alan savunmasını ve dörtlü defansın yapılmasını detaylarıyla anlatmaya çalışır. Elbette henüz 40 yaşındaki genç bir teknik adamın bu kadar sıradışı ve devrimci bir yaklaşım sergilemesi hoş karşılanmaz. Programın peşisıra ona takılan lakap aslında yüceltici değil, alaycıdır bu yüzden. Fakat zamanının biraz ilerisindedir

Rangnick. Nitekim yeni sezonda Ulm hiç zaman kaybetmeden bir basamak daha atlar ve Bundesliga'ya yükselir.

Arafta bir tarz

Ulm'daki başarısı Sportstudio'da yarattığı medyatik etkiyle de birleşince Rangnick'in yolu Stuttgart'a düşer. Fakat onun sabır isteyen radikal yöntemleri Bundesliga'da hemen meyve vermez ve iki sezon sonunda oradan ayrılır. Tekrar 2. Lig'e dönüp Hannover'in başına geçer ve takımın 13 yıllık Bundesliga özlemini dindirir. Sıra Schalke'yi çalıştırmaya gelir fakat Stuttgart'taki deneyiminin benzerini burada da yaşar. Yine vites küçülten Profesör, 2006 yazında amatör Hoffenheim'ın projesi için kolları sıvar. İlk iki sezonunda takıma küme yükseltir ve Bundesliga'daki ilk sezonunda devre arasına ligin zirvesinde girer. Profesör artık alay edilen değil, saygı gören bir karakter hâline gelir. Ralf Rangnick'in kariyerine kısaca göz attığımızda alt seviye takımlarda beklenmedik başarılar elde ettiğini, üst seviyeye geçtiğinde ise kısa sürede iplerin koptuğunu görebiliriz. Bunun başlıca sebebi, Rangnick'in kısa sürede pragmatik bir takım oluşturmak-tan ziyade oyuncularını eğiten

vizyoner bir filozof kimliğine sahip oluşuydu. İlk Bundesliga deneyimi olan Stuttgart'ta sınıfta kalışının sebebi, bir sportif direktörle çalışmaya alışkın olmamasıydı. Tıpkı Hannover kariyerinin ikinci yarısı ve Schalke tecrübesinde olduğu gibi... Hoffenheim'e geçtiğinde ise her şey bambaşkaydı çünkü tam da istediği gibi tepeden tırnağa tüm kontrol ondaydı. Tamamen yenilikçi bir tarza sahip olan Rangnick'in geleneksel yönetim biçimine sahip büyük kulüplerde başarılı olamaması doğal bir sonuç. Örneğin Schalke'de denemeye çalıştığı birçok şeyin muhafazakâr bir anlayışa takılıp durduğunu söyler Rangnick: *"İşte böyle bir alışkanlığın olduğu Schalke'ye geldiğimde bu anlayışı silkelemek zorundaydım. Hoffenheim'da uzun ve verimli tartışmalar sonucu çok değerli fikirler şekillendirdik. Fakat yine de örneğin topu en çabuk şekilde rakip alana taşımayı amaçlayan 'muzlar' isimli antrenmanı geleneksel bir kulüpte yapmak kolay değildi. Basın ertesi gün çıldırdığımı yazabilirdi!"* Peki, Rangnick'in küçücük bir kasaba olan Hoffenheim'da yakaladığı beklenmedik başarının sırrı neydi? Öncelikle hiçbir oyuncunun maaşı Profesör'den

yüksek değildi. Bu noktada bir anlamda klasik şirket kültürünü temel alan Rangnick, en fazla sorumluluk kimdeyse en fazla maaşı da onun alması gerektiğini düşündü. Bu doğrultuda sadece takımdaki değil, kulüpteki her pozisyonda doğru kişinin olduğundan emin olmaya çalıştı ve profesyonel isimlerle anlaştı. Bu değişimi herhangi bir profesyonel kulüpte kısa sürede yapmak imkânsızdı. İşin saha ayağında ise Rangnick her daim genç ve yeni şeyler öğrenmeye açık yeteneklerle çalışmayı benimsedi. Takım Bundesliga'ya yükseldiğinde yaş ortalaması sadece 21.9'du ki, bu rakam Hoffenheim U23 takımınıninkinden bile düşüktü! Yine burada yaptığı araştırmalar sonucu gol atmak için en ideal zamanın topu kapalıktan 8 saniye sonrası olduğunu keşfetti Rangnick. Böylece idmanlarda eline saati aldı ve topu kapan takımına en fazla 10 saniye içinde rakip kaleyi bulma hedefi koydu. Hoffenheim'da 2006-2008 yılları arasında doğan bu fikri önce Barcelona'da Pep Guardiola, sonra Borussia Dortmund'da Jürgen Klopp'un zirveye taşıdığını düşünürsek Rangnick'in gerçekten de zamanının ilerisinde yaşadığını görebiliriz.

Red Bull macerası

Hoffenheim'ın ardından sadece 6 aylık bir Schalke dönemi daha yaşasa da Profesör kronik yorgunluk sebebiyle teknik direktörlüğe ara vermek ister. Birkaç ay sonra 2012 baharında bir kafede otururken telefonu çalar. Karşıdaki ses Gerard Houllier'ye aittir ve "Merhaba Ralf. Şu an Dietrich Mateschitz (Red Bull'un kurucu sahibi) ile birlikteyiz ve müsaitsen bir helikoptere atlayıp sana uğrayalım!" der. Böylece bir zamanlar Stuttgart, Hannover ve Schalke'de sportif direktörlerle anlaşılmadığı için bocalayan Rangnick, Red Bull bünyesindeki Salzburg ve Leipzig kulüplerinde aynı sıfatla göreve başlar! Profesör, Mateschitz'den teklif aldığı ilk gün Salzburg ve Leipzig'in yaş ortalaması 29'du. Fakat ona göre 23 yaşını geçmiş bir futbolcunun artık şekillendirilmesi çok zordu. *"Reklamlarda 'Red Bull kanatlandırır' diyerek 16-25 yaş aralığındaki gençlere hitap ediyorsunuz ama iki takımda da 30 yaşında oyuncular var"* diyerek patronunu kolayca ikna eder. Böylece kısa sürede takımların yaşı 24'e kadar düşer. Bugün prensip olarak Salzburg ve Leipzig'e sadece 17-23 yaş aralığındaki kabiliyetli oyuncularını transfer etmeye devam ediyor

Rangnick. Doğru oyuncu ve teknik ekip transferleri sayesinde oluşturduğu hücumcu, pres yoğunluklu ve hızlı futbolla da tam olarak Red Bull tüketicisinin isteğini karşılayabiliyor. Teknik anlamda iki kulüp de Rangnick'in çizdiği manifesto doğrultusunda oynamaya çalışıyor. İlk prensip reaktif olmaktan ziyade aktif olmayı emrediyor, yani hem toplu hem topsuz alanda oyuna hükmetmeyi. İkinci madde ise fazladan hiçbir bireysel harekete gerek duymadan her bölgede sayısal üstünlük kurmayı amaçlıyor. Üçüncü olarak topu kaybettikten sonra onu 5 saniye içinde kazanmayı ve o anda dağınık olan rakibin kalesine hızlıca gitmeyi öngörüyor. Son olarak tüm bu hareket sürecini çabucak gerçekleştirebilmek için sprint özelliği öne çıkan oyuncularını tercih ediyor. Geçtiğimiz sezon Salzburg, Avusturya Ligi'ni şampiyon tamamladı ve Avrupa Ligi'nde Fenerbahçe'ye elenerek çeyrek finali kaçırdı. Leipzig ise Rangnick'in görevde olduğu iki tam sezonun ikisinde de artık şaşırtıcı olmayan biçimde küme yükseldi. Bugün Bundesliga'ya çıkma mücadelesi veren Leipzig'in ivmesi imrenilecek seviyede. 2009'da kulüp sıfırdan kurulup dördüncü ligde oynamaya başladığında şehir halkı tarafından hemen kabul edilmemişti.

Rangnick göreve başladığında tribüne ortalama 2 bin seyirci geliyordu. Bugün Leipzig'in 30 bin civarında düzenli taraftarı bulunuyor ve özellikle genç oyuncuların enerjisi, takımı halka yakın hissettiriyor. Red Bull'da yönettiği projeler sayesinde kendi deyimiyle fiziksel ve mental anlamda hiç olmadığı kadar sağlıklı durumda Rangnick. Elbette teknik adamlıktan sportif direktörlüğe geçişi pek kolay olmadı zira artık ortada geçmemesi gereken bir çizgi vardı ve bunu kestirmek zaman gerektirdi. Bugün teknik adamın ve kendisinin sorumluluklarını rahatça ayırt edebildiğinin farkında ve daha fazla tatmin olacağı bir işi hayal bile edemiyor. Rangnick'in sadece çalıştırmış olduğu ekiplere bakıldığında inişli çıkışlı bir kariyer görülebilir. Fakat onun idol bellediği isimlerin felsefesi modern futbola adapte edildiğinde ortaya uygulanması külfet isteyen bir vizyon çıkıyor. Red Bull'un sürpriz teklifi olmasaydı Rangnick'in en büyük başarısı Hoffenheim'ı Bundesliga'nın kalıcı kulüplerinden birine dönüştürmesi olacaktı. Bugünkü sportif direktör rolü ona geçmişindeki her hamleden daha çok yakışıyor. Salzburg ve özellikle Leipzig'in geleceği ise şimdiden merak uyandırıyor.

Rangnick'in yaş ortalamasını 29'dan 24'e düşürdüğü Red Bull Salzburg, Avusturya Ligi'nde geçtiğimiz sezonu şampiyon olarak tamamladı.

Efsane üçlünden bir yıldız kaydı

Türk futbolseverlerin unutamadığı yabancı oyuncular arasında yer alan ve ülkemizde toplam 9 sezon forma giyen John Leshiba Moshoeu, kansere yenilerek 49 yaşında hayata gözlerini yumdu. Ülkemize Gençlerbirliği'nin unutulmaz Kona-Moshoeu-Khuse üçlüsüyle giriş yapan Güney Afrikalı orta sahanın bıraktığı izleri kendisini yad etmek adına bir kez daha hatırlayalım...

Aydın Güvenir

Herkes, onu 1993-94 sezonu başında Gençlerbirliği'nin Afrika'dan getirdiği üç yabancı ismin bir parçası olarak tanıdı ilk olarak. Demokratik Kongolu Andre Kona, Güney Afrikalı Donald Ace Khuse ile John Leshiba Moshoeu hem gösterdikleri performans hem de sempatik tavırlarıyla Türk futbolseverlerin kısa sürede gönlünü kazanmış, ileriki yıllarda da ülkemizdeki Afrikalı oyuncu akımının başlamasına vesile olmuşlardı. İşte bu üç isimden ileriye dönük orta sahada görev yapan John Leshiba Moshoeu, ülkemize 28 yaşında transfer olmasına rağmen toplam 9 sezon boyunca çeşitli Türk takımlarının formasını giyip futbolseverlerin aklında önemli izler bırakmayı başarmıştı. Gençlerbirliği'ndeki ikinci sezonunda kırmızı-siyahlı ekibin ligi Dört Büyüklerin arkasında beşinci sırada bitirmesinde büyük payı vardı. Gazetelerde adları o dönem Kona-Moşe-Kuse diye sıralanan üç Afrikalı arasında takımdan ilk kopan isim de

1995-1996 sezonunun başında Kocaelispor'a transfer olan Moshoeu oluyordu. Şimdikiinin aksine 90'lı yıllarda ligin en güçlü ekipleri arasında yer alan Kocaelispor'daki ilk senesinde, bir önceki sezon olduğu gibi, oynadığı takımının ligi Dört Büyüklerin hemen ardından beşinci olarak bitirmesinde emeği büyüktü. Yeşil-siyahlı ekipteki ilk sezonu esnasında düzenlenen Afrika Kupası'nda ise iki yarı finalde olmak üzere kaydettiği dört golle Güney Afrika'nın şampiyonayı zirvede bitirmesinin öncülerinden biriydi. Güney Afrikalı oyuncu, Kocaelispor'daki ikinci sezonunda ise Türkiye'deki ilk kupasını kaldırdı. Holger Osieck yönetiminde, Dumitru Stangaciu, Mert Meriç (Mirković), Nuri Çolak, Tayfur Havutçu, Evren Turhan, Kaan Dobra (Dobrowski), Zeki Önatlı ve Faruk Yiğit gibi isimleri kadrosunda bulunduran yeşil-siyahlı ekip, iki ayaklı oynanan Türkiye Kupası Finali'nde Trabzonspor'u devirip tarihindeki ilk Türkiye Kupası

şampiyonluğunu kazanmıştı. Bu başarılı kadronun saha içindeki beyni ise hiç şüphesiz John Leshiba Moshoeu'ydi. Çıktığı 76 maçta 20 gole imza attığı 2.5 sezonluk Kocaelispor kariyerinin ardından gösterdiği performansla 32 yaşında iken 1997-98 sezonunun devre arasında takım arkadaşı Faruk Yiğit'le birlikte Fenerbahçe'ye transfer olan Güney Afrikalı oyuncu, sarı-lacivertli ekipteki ilk gollerini 26. haftada Ankaragücü karşısında deplasmanda oynanan maçta atıyor, hem ağları iki kere havalandırarak takımına 2-0'lık galibiyeti getiriyor hem de yeni takımındaki

ilk gollerini Türkiye'de ilk kez ayak bastığı stadyum olan Ankara 19 Mayıs'ta kaydediyordu. O sezon Fenerbahçe ligi şampiyon olarak bitiremeye de Moshoeu, sezon sonunda oynanan Başbakanlık Kupası'nda uzatmalarda Trabzonspor'a karşı kaydettiği penaltı golüyle takımına kupayı kazandırıyor. Böylelikle tarihte oynanan son Başbakanlık Kupası'nda John Leshiba Moshoeu, Türkiye'deki ikinci kupasını da yine finalde Trabzonspor'u mağlup ederek kaldırıyor. O sezonun ardından yazın

Gençlerbirliği'nde efsane haline gelen Moshoeu - Kona - Kushe üçlüsü...

Fransa'da düzenlenen 1998 FIFA Dünya Kupası'nda da boy gösteren Güney Afrikalı oyuncu, Galatasaray'ın hegemonyası ile geçen yıllarda Fenerbahçe ile hiç lig şampiyonluğu kazanamadıktan sonra 2000-2001 sezonunun devre ara-

sında Mustafa Denizli'nin Fenerbahçe'sinden, Nejat Biyediç'in Burasspor'una transfer oldu. Moshoeu, sarı-lacivertli ekipte geçirdiği 3 sezonda ise çıktığı 75 maçta toplam 15 gole imzasını koydu. İleriye dönük orta saha oyuncusu, yeşil-beyazlı ekipte ise 1.5 sezon forma giyip, oynadığı 48 maçta 7 gol kaydettikten sonra ülkemizden ayrıldı ve Türkiye'ye geldiği takım olan Kaizer Chiefs'e 9 sezonun ardından geri döndü. 2011 yılına dek yani tam 46 yaşına kadar futbol kariyerine devam eden John Leshiba Moshoeu, iki sene önce yakaladığı kansere 21 Nisan 2015 günü yenilerek hayata gözlerini yumdu. 24 yıl gibi uzun bir profesyonel futbol kariyeri geçirdikten sonra kısa sürede aramızdan ayrılan Güney Afrikalı futbolcu, 9 sezonda Türkiye'de yaptıklarıyla futbolseverlerin sevgisini ve saygısını kazandı. Bunun yanı sıra, Gençlerbirliği'nin Kona-Moshoeu-Khuse ile yakaladığı üçlü transfer başarısı Türk futbolunda ileriki yıllarda da birçok kulübe (Tita-Jaba-Wederson, Ankaraspor / Aurelio - Da Silva - Jarro - Eduardo, Trabzonspor) bu tarz transferleri gerçekleştirme konusunda örnek oldu.

Defanstaki top ustası

Almanya'nın köklü kulüplerinden Nürnberg'in ikinci takımında forma giyen genç oyuncu, uzun süre 10 numara oynamanın getirdiği teknik becerisi sayesinde bugün stoper mevkiinde çok farklı bir profil çiziyor. İki ayağını da kullanabilmesi ve oyun kurucu özellikleri sayesinde günümüz futbolunun mumla aradığı modern stoperlerden biri olma yolunda hızla ilerleyen başarılı oyuncu, Milli Takımlarımız için de geleceğin umut vaat eden isimlerinden biri olarak görülüyor.

Rasim Artagan

Futbol topuyla nasıl ve ne zaman tanıştın?

5 yaşındayken futbola başladım. Frankfurt'ta bulunan yerel bir kulübe adım attım. Sonra ailece başka bir şehre taşındık. O zaman da başka bir kulübe geçtim ve 5 yıl da orada futbol oynadım. Daha sonra Eintracht Frankfurt'un altyapısına transfer oldum. Orada da 4 sene oynadım. U19'dan da direkt Nürnberg II takımına transfer oldum. Şu an A takımıyla birlikte idmanlara çıkıyorum ve bazen Bundesliga 2'de maç kadrosuna

giriyorum. Ancak daha ziyade Almanya Bölgesel Lig'de mücadele eden Nürnberg II'de oynuyorum. Henüz A takımıyla maça çıkamadım ancak yakın bir zamana forma giyeceğime eminim.

Ailenin futbolcu olman konusundaki tutumu nedir?

Ailem her zaman arkamdaydı. Babam olmasa asla futbol oynayamazdım. En büyük destekçim babam. Eğitim sürecimle yakından ilgilendi ve beni bütün idmanlara kendisi götürdü. Bu konuda babama çok teşekkür

borçluyum.

Ailen ne işle meşgul?

Babam, Almanya'da taksi şöförlüğü yapıyor ve bir taksi durağını işletiyor.

Kaç kardeşsiniz? Ailende senden başka futbolcu var mı?

Üç kardeşiz. Bir ağabeyim, bir kız kardeşim var. Ağabeyim de futbolcu. 22 yaşında ve Almanya 5. Ligi'nde forma giyiyor.

Altyapı eğitimine en fazla katkı sağlayan kulüp hangisiydi? Çalışma sistemi hakkında biraz bilgi verir misin?

Almanya'da en önemli şey di-

Ben teknik bir stoperim. Topla oynamayı seviyorum. Oyunu defanstan çok iyi kurabiliyorum. Takımı çok çabuk bir biçimde атаğa kaldırabiliyorum. Sadece topu kesen ve rakibi durduran klasik bir stoper değilim.

Geçen sene Galatasaray beni istemişti. Ama menajerim ve ailemle aldığım ortak karar doğrultusunda transferim gerçekleşmedi. Önümüzdeki periyotta neler olacak bilemiyorum. Nürnberg'de benimle nasıl ilgilenecekler; bu konu önemli. Ona göre karar vereceğim.

David Luiz'i çok beğeniyorum. Onu tam bir stoper olarak görmüyorum. Kafa golleri var. Uzaktan golleri var. Frikik golleri var. Komple bir oyuncu. Aynı zamanda tekniği çok sağlam. Kendime onu örnek alıyorum diyebilirim.

Semih Kaya'yı çok takdir ediyorum. Çünkü gösterdiği gelişim gerçekten inanılmaz. Nereden nereye geldi. Yakın bir zaman önce kimse tanıımıyordu ancak şimdi herkes tanıyor ve saygı duyuyor. Bu çok önemli bir şey ve ben bu durumu kendime örnek alıyorum.

Almanya'da her şeyin tam olması gerekir. Bunun için de disiplin en önemli şey. İstersen en büyük futbolcu ol ama idmana ya da yemeğe geç kal; anında üstünü çizerler. Bir de Almanya'da oyuncunun fiziki durumunu çok önemsiyorlar.

Dünyanın hiçbir yerinde böyle bir tesis görmedim. Kelimenin tam anlamıyla mükemmel. Her şey muhteşem. Çok büyük ve etkileyici. Tesisi çok beğendim. Yemek yerken yanınızda Arda Turan, Gökhan Töre gibi yıldızların da olması genç oyuncular için çok önemli.

siplin. Eintrach Frankfurt'un U16 takımında forma giyerken ilk kez Türkiye'de Genç Millî Takımlara çağrıldım. Abdullah Ercan Hocam beni izlemiş ve çok beğenmiş. Sağ olsun beni ilk kez Millî Takım'a davet eden odur. Eintracht Frankfurt'ta U15 döneminde açıkçası çok iyi değildim. Ancak o süreçte kendimi çok iyi eğittim. U16'da gelişimim başladı ve kaptanlık da yaptım. Her geçen sene biraz daha üstüne koyarak ilerledim. Alman teknik adamların üzerimde çok büyük katkısı oldu.

Futbola defans oyuncusu olarak mı başladın?

Hayır, 10 numara pozisyonunda forma giyiyordum. Oyun kurucuydum. Ancak şimdi stopere döndüm.

10 numara oyun kurucu olarak başlamanın, sana ne gibi katkıları oldu?

Ben teknik bir stoperim. Topla oynamayı seviyorum. Oyunu defanstan çok iyi kurabiliyorum. Takımı çok çabuk bir biçimde атаğa kaldırabiliyorum. Sadece topu kesen ve rakibi durduran klasik bir stoper değilim. Frankfurt'ta 10 numaradan 6 numaralı pozisyona döndüm. Bir gün bir maçta stoperde açık vardı ve hocam beni bu pozisyonda oynattı. O gün de çok iyi oynadım ve kendimi gösterdim. Daha sonra hocalarım benim stoperde devam etmem gerektiğine karar verdi. Uzun zamandır da stoper olduğum için artık bu alanda devam edeceğim.

Nürnberg'in ikinci takımında geçirdiğin bu sezonun kısa bir özetini yapar mısın?

Bu sezon açıkçası beklediğim kadar forma şansı bulamadım. Hedefim zaten Bundesliga... Bu benim ilk profesyonel sezonum. Bu senenin başında ilk profesyonel imzayı attım. Ancak şu an Nürnberg II'de oynamaktan memnun değilim. Önümüzdeki sezon antrenörüm ne derse o olacak. Yeniden şansımı kullanmaya çalışacağım. Açıkçası bu sezon Nürnberg II'yi iki antrenör çalıştırdı. İlk antrenör varken her şey daha güzeldi. Bana ve diğer gençlere şans tanıyordu. Ancak yeni hocamız için aynı şeyi söyleyemeyeceğim. Onun döneminde maalesef istediğim şans bulamıyorum. Her şey sıfırdan başladı. Antrenör değişikliği bana hiç yaramadı. Yeni antrenörümüzün kendine

has bir düzeni var. 18 kişilik kadroya 17 kişi alıyor. Bana "Senin bir stoper olarak çok iyi tekniğin var. Çok iyisin ancak Bundesliga 2'de başka özellikler aranıyor" dedi. Bundesliga 2'e uzun topa anında hamle yapan ve oyun kurmayan stoperleri tercih ediyorlar. Ben onlara oranla daha teknik kalıyorum.

Geçtiğimiz sezon adın transfer gündeminde dolaşmıştı. Türkiye'ye gelmeyi düşünmüyor musun?

Geçen sene Galatasaray istemişti beni. Ama menajerim ve ailemle aldığım ortak karar doğrultusunda transferim gerçekleşmedi. Çünkü benim için çok erken olduğunu düşündüler. Önümüzdeki periyotta neler olacak bilemiyorum. Nürnberg'de benimle nasıl ilgilenecekler; bu konu önemli. Ona göre karar vereceğim.

Okul eğitimini sürdürüyor musun?

Okul devam etmiyor. Zorunlu eğitimi tamamladıktan sonra devam etmedim. Futbolla birlikte mesleki eğitim dersleri yürümedi. Ben de sadece futbola yöneldim.

Futbolda kendine örnek aldığın, idolün futbolcular var mı?

David Luiz'i çok beğeniyorum. Onu tam bir stoper olarak görmüyorum. Kafa golleri var. Uzaktan golleri var. Frikik golleri var. Komple bir oyuncu. Aynı zamanda tekniği çok sağlam. Kendime onu örnek alıyorum diyebilirim.

Senin bu tarz gollerin ya da oyun tarzın var mı? Kendinde eksik gördüğün yönler neler?

Kornerlerde kafa topları için çıkıyorum ama açıkçası çok golüm olduğunu söyleyemem. Eksik olarak gördüğüm kısım fiziğim. Daha güçlü ve kaslı olmam lazım. Ayrıca ofansif yönde kendimi eğitem gerekiyor. Özellikle kafa toplarına çok çalışmalıyım. U17'deyken frikik atıyordum ancak şimdi kullanmıyorum.

Peki, futbol hayatın boyunca unutamadığın bir maç var mı?

Evet var... Bayern Münih ile yaptığımız maçı unutamam. Frankfurt'ta oynarken Bayern Münih'le karşılaşmıştık. Stoperdim ve çok iyi oynadım. 3-0 kazandık ve iki golü penaltıdan ben attım. İki sene ciddi sakatlık yaşadım. Sanırım o

sakatlığı yaşamayı çok daha iyi yerlere gelirdim. Yazın kendimi çok geliştireceğim.

Ümit Millî Takım'a ikinci kez seçildin. Bundan sonra ise önünde A Millî Takım var. Seni neden Millî Takımlara çağırdıklarını düşünüyorsun?

U16'dan bu yana Millî Takım'dayım. U19'dayken Avrupa Şampiyonası'na katılmaya çok yaklaştık. Ancak Sırlara karşı son dakikalarda mağlup olduk ve elendik. Orada gösterdiğim performanstan dolayı herkes çok memnundu. Zaten Millî Takımlarda da hep direkt oynadım.

Takım antrenmanları haricinde ekstra çalışmalar yapar mısın?

Basketbol oynuyorum. Tekniğimi geliştirmeye çalışıyorum. Küçük top alıp evde top kontrolümü geliştirmek için sektiriyorum. Bu konuda üzerine koymam lazım.

Türkiye liglerini izliyorsundur. Beğendiğin oyuncu ya da oyuncular hangileri?

Forvet olarak Beşiktaşlı Demba Ba'yı çok beğeniyorum. Defans oyuncusu olarak da Galatasaray'dan Semih Kaya'yı çok takdir ediyorum. Çünkü gösterdiği gelişim gerçekten inanılmaz. Nereden nereye geldi. Yakın bir zaman önce kimse tanıımıyordu ancak şimdi herkes tanıyor ve saygı duyuyor. Bu çok önemli bir şey ve ben bu durumu kendime örnek alıyorum.

Almanya'da doğup büyüyen oyuncuların forma aşkı biraz daha ön planda gözüküyor. Millî Takım'a çağrıldığında ne hissetmiştin?

Çok mutlu oldum. Rüya gibiydi. Abdullah Ercan Hocamız beni çağırdı. Maça çıktığımda, Millî Marşımız okunurken kalbim deli gibi çarpıyordu. Ukrayna'da Rusya'ya karşı oynuyorduk. Çok şanslıydım o maçta. 25. dakikada 2-0 mağlupken oyuna girdim. Ve daha sonra her maçta forma giydim, direkt oynadım. Ailem benimle bü-

yük gurur duydu. Herkes çok sevindi. Evimizin içinde resmen bir bayram havası yaşandı. Türkiye'deki akrabalarımın birçok tebrik telefonu aldım.

Ailenle birlikte mi yaşıyorsun?

Ben Nürnberg'deyim, onlar Frankfurt'ta...

Gelecekle ilgili planın nedir? Nerede olmak istiyorsun?

Küçük noktalara çok büyük bakmaya çalışıyorum. Premier Lig en büyük hayalim. Bir gün orada forma giymeyi çok isterim. En kısa zamanda Nürnberg'de kendimi göstermeye çalışacağım.

Futbol mesainin dışında neler yapıyorsun?

Futboldan kalan zamanımı ailemle geçiriyorum. Boş günüm olunca hemen Frankfurt'a gidiyorum. Kardeşlerim benim ayrı olmama çok alışamadı. Bu sebeple onlarla vakit geçiriyorum. Arkadaşlarıyla görüşüyorum.

Almanya'da doğdun, büyüdün, zaman zaman da Millî Takımlar sebebiyle Türkiye'ye geliyorsun. Sence Almanya ile Türkiye arasındaki futbol farkı nedir?

Kesinlikle disiplin... Almanya'da her şeyin tam olması gerekir. Bunun için de disiplin en önemli şey. İstersen en büyük futbolcu ol ama idmana ya da yemeğe geç kal; anında üstünü çiziyorlar. Bir de Almanya'da oyuncunun fiziki durumunu çok önemsiyorlar. Ancak Türkiye'de oynadığın futbol önemli. Açıkçası ben de futbol oynamayı sevdiğim için Türkiye'deki anlayış benim daha çok işime geliyor.

Önümüzde bir Hakan Çalhanoğlu örneği var. Almanya'da doğup büyüdü ve şimdi Avrupa'da da adından çok sık söz ettiriyor. Hakan'ın performansı, sizin gibi Almanya'da yaşayan Türk oyuncularını nasıl etkiliyor?

Futbolda her şey çok hızlı geliyor. İki sene önce Hakan Çalhanoğlu'nu kimse tanımıyordu ancak şimdi bütün dünya tanıyor.

Bu sebeple bizim için çok güzel bir örnek. Ben de kendimi geliştirsem Hakan Çalhanoğlu'nun bulunduğu konuma gelebileceğimi biliyorum. Şans geldiği zaman elimden geleni göstermeliyim ki önüm açılsın, herkes beni izlesin. **Ümit Millî Takımımız, 2017 UEFA U21 Avrupa Şampiyonası Elemeleri'nde Hollanda, Slovakya, Belarus ve Kıbrıs Rum Kesimi ile 8. Grup'ta yer alıyor. İlk maçımız Eylül ayında Hollanda ile... Grubu değerlendirir misin? Sence Türkiye, finallere gidebilecek mi?**

Hollanda en güçlü rakip... Ancak futbol o kadar ilerledi ki herkes herkesi yenebilir. İyi, kötü farkı ortadan kalkıyor. Eskiden Türkiye çok yukardaydı ancak şu an aynı seviyede değil. Ben inanıyorum ki yakın bir zamana yine sıçrama yapacağız. 2017 Avrupa Şampiyonası Finalleri'ne mutlaka gideceğiz. Biz aslında yetenek olarak dünyadaki birçok takımdan üstünüz. Ama disiplin konusunda sorunlarımız var. Bunun üzerinde çok durmamız gerekiyor. Disiplin kesinlikle şart.

Avrupa'da doğup büyüyen Türk oyuncular, Mesut Özil örneğinde olduğu gibi başka Millî Takımları tercih edebiliyor. Sana da böyle bir teklif geldi mi?

Tam olarak teklif gelmedi. Ancak U17'deyken Ukrayna'ya karşı hazırlık maçımız vardı. Almanya'nın ikinci antrenörü de bu maçı izledi ve babama, "Özgür gelecekte ne yapacak? Onun gibi modern bir stoper arlıyoruz" gibisinden sözler söyledi. Ancak direkt olarak bir teklif gelmedi.

Peki, bu teklif gelirse ne düşünüsün? Almanya mı, Türkiye mi?

O konuda Mesut Özil'in tercihi saygı duyuyor ve kendisini anlayabiliyorum. Ancak benim için Türk Millî Takımı'ndan başka bir tercih olamaz. Başka bir ülke için oynamayı kesinlikle düşünmüyorum.

Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde ilk kez kamp yapıyorsun. Bu tesis hakkında neler söylersin?

Dünyanın hiçbir yerinde böyle bir tesis görmedim. Kelimenin tam anlamıyla mükemmel. Her şey muhteşem. Çok büyük ve etkileyici. Tesis çok beğendim. Burada yemek yerken yanında Arda Turan, Gökhan Töre gibi yıldız oyuncular da oluyor. Bu, bizim gibi genç oyuncular için çok önemli. **Peki futbol hayatında yaşadığın ilginç bir anıyı bizimle paylaşır mısın?**

Almanya'ya karşı U17 Millî Takımı'ndayken maç yapmıştık. Sahaya çıkmadan önce tünelde Alman oyuncularla yan yana duruyorduk. Bir futbolcu, kramponlarını bağlamak için eğildi. Antrenör hemen geldi ve kendisine, "20 dakika zamanın vardı. Neden ayakkabını bağlamadın? Ayakkabını bağlamak için şimdiymi buldun" gibisinden sözler söyledi ve kızdı. Bu gerçekten disipline en güzel örnek. Almanya'da bu tarz ufak örnekler bile çok önemli. Türkler çok rahat. Herkes istediği gibi davranabiliyor. Sonra zaten o maçta 4-0 yenildik. Yetenek olarak dünya ile farkımız yok ancak fizik ve disiplin olarak çok fark var.

Attığınız her adımda,
kalktığınız her atakta,
çektiğiniz her şutta,
milletçe heyecan dorukta!

Türkiye inanıyor, biz inanıyoruz.
Millî Takımımızı Avrupa Şampiyonası yolunda
yürekten destekliyoruz.

0 850 202 0 202
www.suratkargo.com.tr

suratkargo

İspanyollar tam gaz

Büyük heyecana sahne olan çeyrek final maçları, beklenildiği gibi favorilerin turu geçmesiyle son buldu. Porto sürpriz yapmaya çok yaklaşıp da rövanşa soluğu yetmedi. Monaco ve Juventus ise yıllar sonra tekrar Şampiyonlar Ligi'nde bu seviyede oynamayı başardı. Son dört takım arasına ise iki İspanyol, bir Alman ve bir İtalyan kaldı.

Mustafa Koç

20 Mart günü çeyrek final kuraları çekildiğinde, eşleşmeler tüm futbolseverleri heyecanlı karşılaşmaların beklediğini vaat etmişti. Nitekim öyle de oldu. Üç İspanyol takımının yer aldığı eşleşmelerde bir de Madrid derbisi yaşandı. Geçtiğimiz sezon Şampiyonlar Ligi finalinde karşılaşan iki Madrid ekibi soluksuz geçen iki maça imza attı. Barcelona ise İngiliz Manchester City'den sonra yine Arap sermayesi ile büyük bir çıkış yakalayan Paris Saint

Germain'le karşılaştı. Porto, Bayern Münih karşısında ilk maçta büyük bir adım atmayı başardı ancak ikinci maçta Almanlar gerçek güçlerini gösterdi; ilk maçtaki şoka karşılık Porto'yu gol yağmuruna tuttu. Eski şaşaalı günlerini tekrar yakalamak için yıllardır sabırlı yatırımlar yapan Juventus ise bu amacına ulaşmaya bir adım daha yaklaştı. Monaco ile karşılaşan İtalyanlar kısır geçen maçların ardından yarı finale adım atmayı başardı.

İki maçta da Barça

Geçtiğimiz sezon çeyrek finalde Atletico Madrid'le karşılaşan Barcelona, iki maçta da Madrid temsilcisine üstünlük kuramayıp Şampiyonlar Ligi'ne veda etmişti. Bu sezon ise rakip, yaptığı yatırımların karşılığını bu Haziran'da almayı uman Paris Saint Germain'di. İkinci turda iddialı Chelsea'yi dramatik bir şekilde eleyen Fransızlar, Barcelona karşısına daha inançlı çıktı. Ancak çeyrek finalin ilk maçında, Chelsea karşısında tartışmalı bir şekilde kırmızı kart gören Ibrahimoviç'ten yoksunlardı. Ibrahimoviç'in olmayışı büyük bir gol silahının eksikliğinin yanı sıra takımın özellikle son iki sezondur sahip olduğu ruhun yarısını da kaybetmiş

Barcelona, PSG'yi her iki maçta da yenerek turu geçti. Neymar iki maçta gol atarak turun yıldızı oldu.

olmak demektir. Parc des Princes'te oynanan ilk maçta oyun tamamen Barcelona'nın üstünlüğünde geçti. PSG, Chelsea karşısında olduğu gibi kendi sahasında bekleyip kaptığı topolarla hücum etmeyi planlamıştı ancak bu plan tamamen Barcelona'ya yaradı. Oyunun üstünlüğünü ilk yarı boyunca elinde tutan Barcelona, kaptığı bir-iki pozisyonun ardından Neymar'la 1-0 öne geçmeyi başardı. İkinci yarıda ise daha fazla rakip sahada kalan ve tehlikeler yaratmaya çalışan Fransızlar bu kez de Luis Suarez'i tutmayı başaramadı ve Uruguaylının attığı iki golle maç 3-0'a geldi. Özellikle Suarez'in attığı ikinci gol uzun süre hafızalardan çıkmayacak cinstendi. Maçın son anlarında ise Mathieu kendi kalesine attığı golle skoru belirledi ve ilk maç Katalanların 3-1 üstünlüğüyle sona erdi.

Kendi evlerinde aldıkları bu skorla İspanya'da Fransızların işi çok zordu ancak Ibrahimoviç, Nou Camp'ta kadrodaydı. İlk maçın neredeyse kopyası gibi geçen maçta bu kez sahnede Iniesta ve Neymar vardı. İlk yarı boyunca ortaya harika bir performans koyan Iniesta, ilk golde Neymar'a mükemmel bir asist yaptı ve skorun 1-0'a gelmesini sağladı. Devre bitmeden bu kez de Dani Alves'in ortasında kafayla golü bulan Neymar, yarı finali artık garantileyen golü atmış oldu. Son haftalarda teknik direktör Luis Enrique'nin kendisini maçların ikinci yarılarında sürekli oyundan almasından yakınan Neymar, performansı göz doldurdu. Oyunun ikinci yarısı, tıpkı ilk maçta olduğu gibi PSG'nin atakları ile geçti ancak bu atakların hiçbirisi golle sonuçlanmadı ve maç 2-0 Barcelona'nın üstünlüğü ile sona erdi.

Toplam 180 dakikalık Madrid derbisinde sadece tek gol çıktı ve bu gol de Real'i Şampiyonlar Ligi'nde üst üste beşinci kez yarı finalist yaptı.

Madrid'in büyüğü Real

Bir diğer eşleşme ise Madrid derbisine sahne oldu. Geçtiğimiz sezon Şampiyonlar Ligi Finali'nde karşı karşıya gelen Real Madrid ile Atletico Madrid, bu sezon çeyrek finalde mücadele etti. İlk maç Atletico Madrid'in evinde, Vicente Calderon'da oynandı. Simone'nin artık alışlagelmiş oyun anlayışı ile sahaya çıkan Atletico ilk yarı boyunca topa sahip olan Real Madridli oyuncuların ileride uyguladığı baskıyla topu kapıp hızlı hücum yapmaya çalıştı ancak son üç sezondur özellikle büyük maçlarda başarıyla uyguladıkları bu oyun anlayışı bu maçta çok fazla işe yaramadı. Real Madrid ilk yarı boyunca çok ciddi ataklar geliştirdi. Ancak bu sefer de sahneye Slovenyalı genç kaleci Jan Oblak çıktı. Real Madrid'in geliştirdiği tehlikeli ataklarda harika kurta-

rışlar yaparak kalesinde devleşen Oblak sayesinde Atletico, ilk yarıyı gol yemeden tamamlamış oldu. İkinci yarıda da takımlar oyun anlayışlarında çok büyük bir değişikliğe gitmedi ve maç 0-0 beraberlikle sonuçlandı. İkinci maçta ise Real Madrid'de büyük eksiklikler vardı. Benzema, Bale ve Modric'ten yoksun olarak sahaya çıkan Real Madrid'de özellikle Benzema'nın yerine forma giyen Javier Hernandez dikkat çekti. 76. dakikada ikinci sarı kartını gören Arda'nın oyundan ihraç edilmesinden sonra Real Madrid karşı kaleye çok daha rahat gitmeye başladı. 88. dakikada maç boyunca birçok pozisyonun yararlanamayan Hernandez golü buldu ve Real Madrid'in final yolundaki en önemli adımını attı. Bu maçta da Jan Oblak çok önemli kurtarışlar yaparak Atletico adına dikkat çekti. Geride kalan dakika-

larda başka gol olmayınca maç bu şekilde tamamlandı ve Madrid kentinin yarı finale yükselen takımı Real oldu. Son beş sezondur art arda beşinci kez yarı finale kalan Real Madrid de önemli bir başarıya daha imza attı. Atletico Madrid ise geçtiğimiz sezon elde ettiği başarıların ardından bu sezon başında en önemli oyuncularını kaybetmesine rağmen çeyrek finale ulaşma başarısını gösterdi.

Bayern rövanşta patladı

Çeyrek final karşılaşmalarındaki en ilginç sonuç ise Porto-Bayern Münih eşleşmesinin ilk maçında yaşandı. Portekiz'de oynanan ilk maça, daha önce Beşiktaş forması da giyen Ricardo Quaresma damgasını vurdu. Daha maçın 10. dakikasında biri penaltıdan olmak

üzere iki gol atan Portekizli, Alman temsilcisi üzerinde soğuk duş etkisi yaratmayı başardı. Sakatlıklar nedeniyle en önemli oyuncularından mahrum olarak sahaya çıkan Bayern'de Ribery, Robben, Schweinsteiger ve Alaba gibi isimler yoktu. Bavyeralılar ilk yarı bitmeden Thiago'nun golüyle 2-1'i yakalasa da Porto ikinci yarıda golcü oyuncusu Jackson Martinez'le bir gol daha buldu ve maçı 3-1 kazanmayı başardı. Bu yenilgi de Bayern Münih'in, Portekiz'deki ilk yenilgisi olarak kayıtlara geçti. Bayern, ikinci maçta Portekiz'deki kadrodan tek değişiklikte sahaya çıktı. Ancak 70 bin taraftarın önünde maça öyle bir başlangıç yaptılar ki, ilk yarı boyunca Porto rakip sahayı göremeden soyunma odasına gitmek zorunda kaldı.

Bu baskı sonucunda 40. dakikada 5-0 gibi bir skor elde etmeyi başardılar. Porto ikinci yarıya yaptığı değişikliklerle karşılık vermek amacıyla çıktı ancak 73. dakikada Martinez'le bir gol bulmalarına rağmen 88'de Alonso serbest vuruştan şık bir gol daha attı ve maç 6-1 sona erdi. Böylece Bayern Münih de Şampiyonlar Ligi'nde art arda dördüncü yarı finaline ulaşmış oldu.

İtalyan işi

2006 yılında İtalya'da yaşanan şike skandalından sonra eski şaşı günlerini arayan Juventus, son yıllarda Serie A'yı domine etmeye başladı ve bu sezon da Şampiyonlar Ligi'nde yarı finale ulaşmayı başardı. Atletico Madrid'in de bulunduğu gruptan ikinci

Eski günlerinin peşindeki Juventus, Monaco engelini geçerek Şampiyonlar Ligi'nin son dört takımı arasına adını yazdırdı.

olarak çıkmayı başaran Juve, ikinci turda Borussia Dortmund ile eşleşmiş ve her iki maçta da rakibine üstünlük kurarak çeyrek finale yükselmişti. Rakibi Monaco ise ikinci turda Arsenal karşısında İngiltere'deki maçta aldığı sonuçla dikkatleri üstüne çekmişti. Daha önce Şampiyonlar Ligi'nde final de oynayan Monaco, Emirates'de Arsenal karşısında sergilediği oyunla sahadan 3-1'lik skorla ayrılmayı başarmıştı. Rövanş karşılaşmasında Arsenal 2-0'lık bir galibiyet elde etmiş olsa da deplasman golü avantajıyla çeyrek finale yükselmeyi bildiler ve Juventus'un rakibi oldular. İtalya'da oynanan ilk maç,

Juventus adına pozisyon bakımından zengin geçse de skor olarak çeyrek finalin diğer maçlarına göre kısırdı. Monaco, Arsenal karşısında olduğu gibi kendi sahasında bekleyip kaptığı topolarla gol aramayı tercih etti. Ancak yakaladıkları birkaç pozisyonu sonlandırmayı başaramadılar. Juventus ise özellikle Tevez ve Vidal'le çok önemli pozisyonlardan yararlanamadı. Birçok pozisyon bu şekilde heba olurken kazanılan penaltıyı Vidal ağlara gönderdi ve siyah-beyazlılar sahadan 1-0 galip ayrılmayı bildi. İkinci maçta ise roller değişti. Monaco kendi evinde daha baskılı

oynamaya çalıştı ve birçok pozisyona girdi. Ancak Juventus ilk maçta yakaladığı avantajlı skoru korumayı bildi ve maç golsüz beraberlikle sonuçlandı. Maçın ikinci yarısında Pirlo'nun kullandığı ve direktten dışarıya giden serbest vuruş ise maç adına akıllarda kalan en önemli anlardan biriydi. Juventus da 2002-2003 yılında oynadığı finalden sonra ilk defa Şampiyon Ligi'nde yarı finale yükselme başarısı göstermiş oldu.

Devlerin yarı finali

Real Madrid ve Bayern Münih art arda dört yıldır Şampiyonlar Ligi'nde yarı finale kalmayı başardı. İlk üç eşleşmede iki kez Real Madrid'le karşılaşan Almanlar, Barcelona ile de bir kez karşı karşıya gelmişti. Bu sezon tekrar eşleşen Barcelona ile Bayern Münih arasındaki karşılaşmalar bizlere soluksuz geçecek iki maç vaat ediyor. 2012-2013 sezonundaki kapışma harika iki maça sahne olmuş ve Barcelona'nın tarihi hezimetle sonuçlanmıştı. Evindeki maçı 4-0 kazanan Almanlar, rövanşta da 3-0 galip gelmeyi bilmiş ve finale yükselmişti. Bu maçın bir başka yönü ise Pep Guardiola. Barcelona ile geçirdiği dönem elde ettiği kupalar ve başarılarla kulüp tarihinin en önemli figürlerinden biri olmayı başaran Guardiola, bu kez Bayern'in başında eski kulübü ile karşılaşacak. En son onun liderliğinde bu kupayı kazanan Barcelona ise Alman temsilcisini geçip finale ulaşmayı hedefliyor. 2014'ün son dönemlerinde takımın yaşamış olduğu düşüşle eleştiri oklarının hedefi hâline gelen Luis Enrique, özellikle yeni yılla birlikte harika bir çıkış yakaladı ve ligde liderliği ele geçirmenin yanı sıra Şampiyonlar Ligi'nde de iyi bir performans ortaya koymayı başardı. Özellikle hücum hattını oluşturan Messi, Neymar ve Sua-

Çeyrek finalin ilk maçlardaki sürprizini, Bayern'i 3-1 yenen Porto yapmıştı. Ancak Bayern, evindeki maçta Porto'ya 6-1'le ağır bir fatura keserek yarı finale çıktı.

rez üçlüsünün son dönem-
de ortaya koyduğu harika
performans Katalan ekibi-
nin en büyük artışı olarak
göze çarpıyor. Bayern'de ise
sakatlık kâbusu baş gös-
termiş durumda. Takımın
en önemli oyuncularının
sakatlıkla boğuşuyor ol-
ması, Pep Guardiola'nın ka-
fasını karıştırabilecek en
büyük unsur. Porto karşı-
sında ilk maçtaki mağlubi-
yeti kendi evlerindeki
müthiş baskı sonucunda
telaflı edilebildiler ancak bu
kez karşılarında Barcelona
olacak.

Real Madrid ise 2003'ten bu
yana ilk kez Şampiyonlar
Ligi'nde yarı finale ulaşan
Juventus'la karşılaşacak.
Eskiden Juventus'un teknik
direktörlüğünü de yapmış
olan Carlo Ancelotti, Real
Madrid'in de en büyük koz-
larından biri. Büyük tecrü-
beye sahip İtalyan teknik
adam, daha önce biri geçti-
ğimiz yıl yine Real Madrid'le
olmak üzere bu kupayı üç
kez kaldırmayı başardı.
Hücum hattında ise Ro-
naldo ve Benzema harika
bir sezon geçiriyor. Toni
Kroos ve James Roriguez
ikilisinin oluşturduğu uyum
Real Madrid'in ön plana
çıkan artıları. Juventus'un
ise defans ve orta sahada
sahip olduğu güç, parmak
ısırtacak cinsten. Vidal,
Pirlo ve Pogba ile harika bir
orta saha üçlüsüne sahip
olan İtalyanlar, hücumda ise
Real Madrid'den sezon ba-
şında transfer olan Morata
ve Tevez ile gol arıyor ola-
cak. Final yolunda büyük
heyecana sahne olacak
maçların ilki 5-6 Mayıs,
rövanş karşılaşmaları ise
12-13 Mayıs'ta oynanacak.

Bayern Münih ile
Barcelona iki sezon
önce Şampiyonlar
Ligi'nde karşılaşmış,
Almanlar, Katalanları
4-0 ve 3-0'la
hezimete uğratmıştı.
O dönemde
Barcelona'nın başında
bu hezimetleri
yaşayan Guardiola bu
kez Bayern'in kurmay
başkanı olarak eski
takımının karşısına
dikilecek.

milli takımın yanındayız

milli takım enerji sponsoru

Koç

f / Opet | t / OpetTr

opet

Varşova'ya bir kala

UEFA Avrupa Ligi'nde çeyrek final heyecanı da geride kaldı. Sezonun en büyük sürprizlerinden Dnipro, Club Brugge'u eleyerek yarı finale kalmayı başardı. Napoli, Fiorentina ve geçen yılın şampiyonu Sevilla da yarı finali gören diğer ekipler oldu.

Mustafa Koç

A

vrupa'nın 2 numaralı kupası, büyük heyecanlara sahne olmaya devam ediyor. Yıllardır Şampiyonlar Ligi'nin gölgesinde olması nedeniyle yeterince ilgi gösterilmediğinden dem vurulan ve eleştirilen UEFA Avrupa Ligi, son geçirdiği format değişikliğiyle daha ilgi çekici ve heyecanlı hâle gelmiş durumda. Şampiyonlar Ligi'nin aksine sürprizlere her zaman açık

olan Avrupa Ligi, bu yönden de futbolseverleri kendine çekmeyi başarıyor. Bu sezon da en büyük sürprizi Ukrayna temsilcisi Dnipro yapmış durumda. Dinamo Kiev'le birlikte gruptan çıktıktan sonra ulaşabilecekleri yer konusunda yapılan tahminleri alt üst eden Dnipro, şimdi ise yarı final macerasında karşımızda olacak.

Son şampiyon tam gaz

Geçtiğimiz sezon Avrupa Ligi'ni şampiyon olarak tamamlayan Sevilla, bir önceki turda karşılaştığı Villarreal'i tura hiç ortak etmeden elemeyi başarmıştı. İspanyol ekibi, çeyrek finaldeki rakibi olan Zenit Saint Petersburg'la birlikte bu eşleşmede seyir zevki yüksek iki maç vaat ediyordu. İki takım da bu beklentilere karşılık verdi. İspanya'da oynanan maçta Sevilla, oyuna istediği gibi başlayamadı ve müsabakanın ilk bölümü Zenit'in ataklarıyla geçti. Sonunda da Zenit, 29'uncu dakikada kanat oyuncusu Ryazantsev ile golü buldu. Yenilen golden sonra kendine gelen

İspanyollar, oyun üstünlüğünü eline geçirdi ve özellikle ikinci yarı Zenit üzerinde büyük bir baskı kurmayı başardı. Maçın son bölümünde golcü oyuncuları Bacca ile beraberliği yakalamayı başardılar ve maçın bitimine iki dakika kala Suarez, ceza sahası dışından attığı harika golle Sevilla'ya galibiyeti getirdi.

Sevilla adına ilk maçta elde edilen skor ikinci maç için çok avantajlı olmasa da rövanş maçı tam istedikleri gibi başladı. Maçın hemen başında kazanılan penaltı atışını Bacca gole çevirdi ve Sevilla için yolu yarılmış oldu. Ancak Zenit pes etmedi. Sevilla üzerine kurdukları büyük baskı sonucu buldukları iki golle öne geçmeyi bildiler. Özellikle kaleci Beto'nun önde olduğunu gören Hulk'un attığı gol geceye damgasını vurdu. Maçın bu şekilde bitip uzatmalara gideceği tahmin edilirken bu kez sahneye Sevilla'dan Gameiro çıktı ve bitime 5 dakika kala attığı golle hem beraberliği hem de turu getiren golü attı. Müzesinde üç tane Avrupa Ligi kupası bulan Sevilla daha önce bu kupayı art arda iki kez kazanmayı başarmıştı. Geçtiğimiz sezonun şampiyonu bu sezon da yarı finale yükselmeyi bildi ve unvanını koruma amacına çok yaklaştı.

Napoli'ye kolay geldi

Kupanın iddialı iki ekibi Wolfsburg ve Napoli'nin eşleşmesi çeyrek finalin dikkat çeken bir diğer mücadelesiydi. Bu sezon Bundesliga ve Avrupa Ligi'nde sergilediği performansla dikkat çeken Almanlarla, Rafa Benitez gibi bir tecrübenin önderliğinde ilerleyen Napoli karşı karşıya geldi. Almanya'da oynan ilk maç, seyir zevki

Wolfsburg'un Bundesliga'daki başarısı, Napoli karşısında geçer akçeye dönüşemedi.

açısından beklentileri arttırıyordu ancak Napoli'nin Wolfsburg karşısında elde ettiği farklı galibiyeti kimse beklemiyordu. Harika bir atmosferde geçen maça attığı iki golle Hamsik ve bir gol, bir asistle oynayan Higuain damgalarını vurdu. Schürrle, De Bruyne ve Bas Dost'la iyi bir hücum hattına sahip olan Wolfsburg bu maçta etkisiz kalınca beklenmedik bir skor ortaya çıkıverdi. İtalya'daki ikinci maça Wolfsburg iddiasını kaybetmesi için yedek ağırlıklı bir kadroyla çıktı. Cüneyt Çakır'ın yönettiği maçta, Napoli ikinci yarının

başında bulduğu iki golle durumu 2-0'a getirdi ancak Wolfsburg, bir dakika içinde attığı iki golle beraberliği yakaladı ve maç bu skorla sona erdi. Napoli, Avrupa kupalarında evinde yenilgisiz tamamladığı 12. maçın sonunda yarı finale ulaşmayı başardı.

Son anda Dnipro

Üçüncü turda temsilcimiz Beşiktaş'ı eleyen Club Brugge'un rakibi Ukrayna temsilcisi Dnipro Dnipropetrovsk'ti. Avrupa Ligi'nin en az gol atan ve yiyen takımların-

Beşiktaş'ı eleyen Brugge, Dnipro engeline takılarak elenirken, Ukrayna temsilcisinin peri masalı sürüyor...

Kupayı bir kez daha kucaklamak isteyen Sevilla, zorlu Zenit engelini de aşarak hedefine bir adım daha yaklaştı.

dan biri olan Dnipro, Belçika'da oynanan ilk maçta da kalesini gole kapamayı başardı ve rövanş için umut vaat eden bir skorla evine döndü. Ukrayna'da oynanan ikinci maç ise pozisyon bakımından çok kısır geçmesine rağmen Dnipro, öne geçebilecek pozisyonları yakalayan taraftı. Belçika temsilcisinin neredeyse hiç etkili olamadığı maçta bitime sekiz dakika kala, Shakhov ceza sahası dışından attığı harika golle Dnipro'yu öne geçirdi ve maç bu skorla sona erdi. Ülke içinde yaşanan siyasi ve ekonomik sıkıntılara rağmen elde edilen bu yarı final, büyük bir anlam kazanmış oldu.

Fiorentina bileğinin hakkıyla

Bir diğer Ukrayna temsilcisi olan Dinamo Kiev ise İtalyan Fiorentina ile karşı karşıya geldi. Bir önceki turda Şampiyonlar Ligi'nden gelen Roma ile karşılaşan Fiorentina, turu zorlanmadan geçmeyi bilmişti. Dinamo Kiev ise İngiliz

temsilcisi Everton'ı kupa dışına iterek çeyrek finale yükselmeyi başarmıştı. Ukrayna'da oynanan ilk maç tamamen Fiorentina'nın üstünlüğü ile geçti ancak gol Dinamo Kiev'den geldi. Karşılaşmanın bu skorla bitmesi beklenirken uzatma anlarında oyuna sonradan dâhil olan Babacar maça dengeyi getirdi ve turun İtalyan temsilcisinin ellerinden kaymasına izin vermedi. Rövanşta da ilk maçtaki gibi Fiorentina üstünlüğü vardı. Dinamo Kiev, ilk yarının sonuna doğru Lens'in ikinci sarıdan oyundan atılmasıyla tamamen etkisiz kaldı. İlk yarıda Mario Gomez, maçın son dakikasında ise Vargas skoru 2-0'a getirdi ve Mor Menekşelerin 2008'den bu yana ilk kez yarı final heyecanı yaşamasını sağladı.

Finale giden yol

24 Nisan'da çekilen yarı final kurasından sonra artık final hesapları ciddi şekilde yapılmaya başlandı. Dnipro ile eşleşen Napoli, kolay bir kura çekmiş gibi gözükse de Ukrayna temsilcisinin yarı finale gelene ortaya koyduğu mücadele hiç de kolay lokma olmadıklarını gösterdi. Napoli'nin ise en büyük kozu teknik direktörü olarak gösterilebilir.

Valencia ve Chelsea ile daha önce bu kupayı kaldıran Benitez, Liverpool ile de iki kez Şampiyonlar Ligi finali yaşadı ve birini müzesine götürdü. Ligde işler umulanın gerisinde olsa da sahip olduğu tecrübe ile takımını finale taşıması sürpriz sayılmamalı. Özellikle çeyrek finalde kupanın favorilerinden biri olan Wolfsburg önünde alınan galibiyet bunun en büyük örneklerinden.

Sevilla-Fiorentina eşleşmesinin ise çok daha çetin bir mücadeleye sahne olması bekleniyor. Son şampiyon Sevilla, unvanını korumak için Fiorentina'yı da geçmek zorunda. 2012'den bu yana başında olduğu Eflatunlarda iyi işler çıkaran Vincenzo Montella, kaptanlarda devre arasında takıma katılan ve büyük katkı veren Mohamed Salah ile tecrübeli Joaquin, forvette Mario Gomez ve orta sahada Aquilani, İtalyanların en önemli kozları. Sevilla ise geçen yıldan kaybettiği oyuncular olsa da sahip olduğu tecrübeyle finale kadar ulaşmayı hedefliyor. Bu sezon ligde de iyi işler çıkaran Sevilla, dar kadrosuna rağmen Avrupa Ligi'nin en iddialı ekplerinden biri. Finale giden yolda, ilk maçlar 7, rövanş mücadeleleri ise 14 Mayıs'ta oynanacak.

Fiorentina, Dinamo Kiev'i eleyerek 2008'den bu yana ilk kez Avrupa Ligi'nde yarı finali gördü.

Milli Forma ile Haydi Maça

ONLINE MAGAZA

Türkiye'nin en önemli değerlerinden birisi, tüm ülkeyi peşinden koşturan, zaferleriyle coştığımız Milli Takımımızın ürünlerine uygun fiyata herkesin ulaşabilmesi için Türkiye Futbol Federasyonu olarak 2014 yılının sonlarına doğru bir online mağaza açtık.

eshop.tff.org adresinden ulaşabileceğiniz bu mağazadan Milli Takım'la ilgili pek çok ürünü görebilir ve satın alabilirsiniz.

Bu sitede yaptığımız perakende satışların yanı sıra Milli Takım ürünlerini satmak isteyen kurum ve kuruluşlara özel kampanyalarımızın mevcut olduğunu da belirtmek isteriz.

Amacımız Milli Takım ürünlerini tüm futbolseverlerin ulaşabileceği noktalara götürmek, bunun yanı sıra Milli Takım ürünlerini ülkemizin turistik değer taşıyan ürünleri arasına sokarak Türkiye'den götürülecek hediyeler arasında yer etmesini sağlamaktır.

En önemli hedef ise önümüzdeki yıllar içerisinde Milli Takım formamızın dünyanın en çok satılan Milli Takım formları arasında yer edinmesini sağlamaktır.

Bu yolculuğumuzda sizlerin desteklerine ihtiyaç duyuyoruz.

Satış noktalarınızda Milli Takım ürünlerimize yer vermek, kataloglarınıza koymak ve stoklarınızda bulundurmak isterseniz urunsatis@tff.org adresine mail yollamanız yeterli olacaktır. Biz sizleri arayacak ve ürünlerimizle ilgili bilgilendireceğiz.

Destekleriniz için şimdiden teşekkür eder, saygılarımızı sunarız.

Türkiye Futbol Federasyonu

ÖZEL
KOLEKSİYON

<http://eshop.tff.org>

Ay-yıldızla 300 maç

Lüksemburg müsabakasıyla birlikte 300. millî maçını izleyen usta gazeteci, Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim tarafından imzalı bir ay-yıldızlı formayla kutlandı. 42 yıllık gazeteciyle meslek hayatını, Millî Takım'daki anılarını ve futbolumuzun içinde bulunduğu durumu konuştuk.

Rasim Artagan

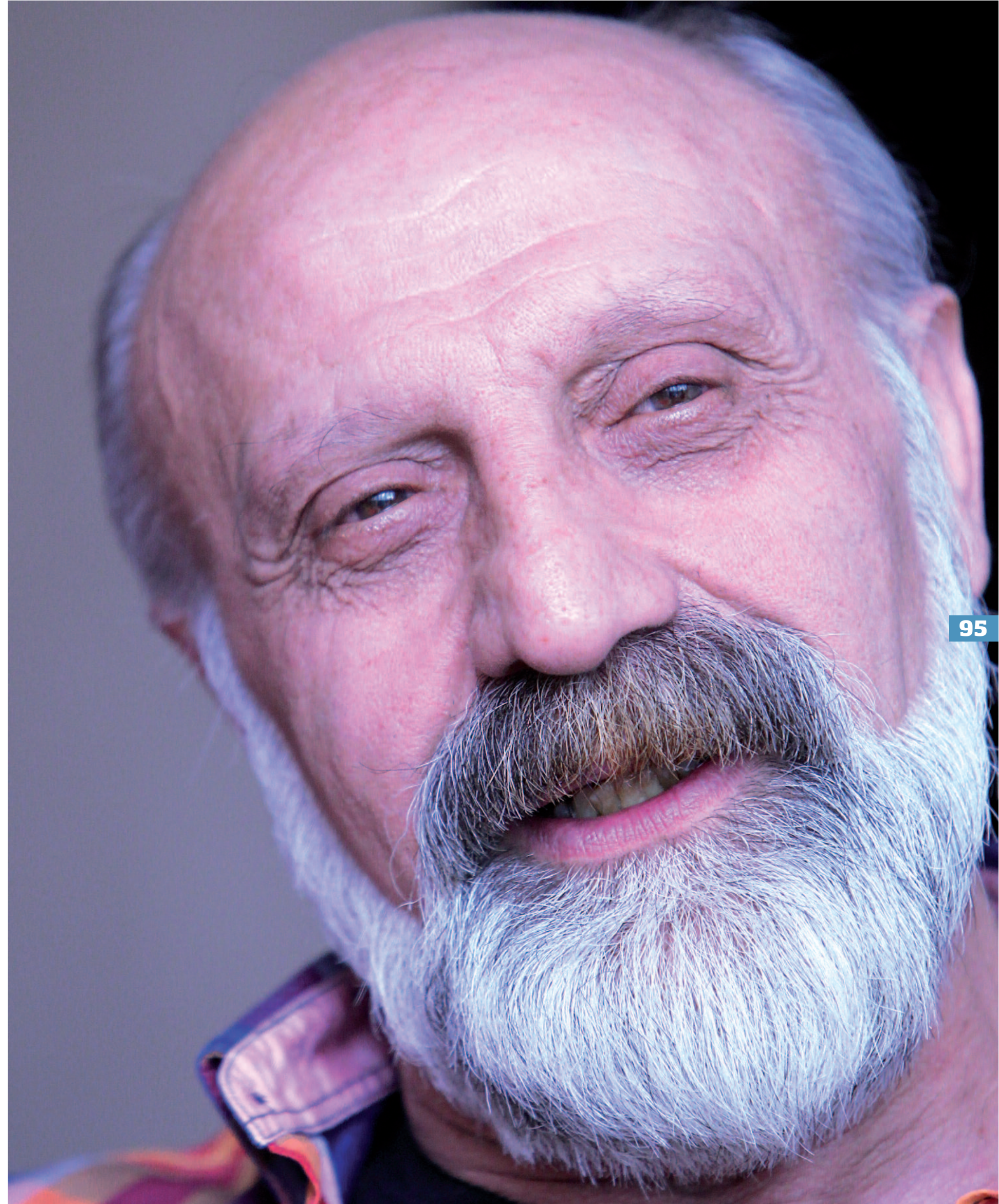
94

Bilal Meşe kimdir? Gazeteciliğe nerede, nasıl başlamıştır? Bize biraz anlatabilir misiniz? Mesleğe 1973 yılında Türk Haberler Ajansı'nda başladım. Gazetecilik okulu bitirmedim. Liseden sonra okuyamadım ve tamamen tesadüf eseri mesleğe adım attım. Gazeteciler Cemiyeti'nin çay ocağını işleten Hüsnü amca, ağabeyimin kayınpederi. Elazığlı kendisi. Oraya Ankara'dan kaçıp gelmiştim. Öğrenci olayları nedeniyle o yıllar biraz karıştı. Orada zaman zaman çay ocağında çalıştım. Sonra Türk Haberler Ajansı'nın müessese müdürü Engin Bey'le tanıştım. O zaman 17 yaşındayım. "Ne iş yapıyorsun?" dedi. Anlattım kendimi. Ajansa götürdüler

beni. O zaman Türk Haberler Ajansı, Ortadoğu'nun en büyük ajansı ve müthiş derecede tarafsızdı. Orada 6 ay çalıştım. Gündüz yazılan haberleri gece teleksle İstanbul gazetelerine geçiyordum. Çok ünlü ağabeylerimiz de vardı. Bülent Ecevit gelirdi. CHP'li milletvekillerinin geldiği bir yerdi ajansımız. 6 ay bu işi yaptıktan sonra Kadir ağabeye, "Ben gidiyorum" dedim. Bu 6 aylık süreçte geceleri de ajansta yatıyordum. **O zaman her şeyi de temelden öğrenmişsinizdir.** Evet, fotoğraf çekmeyi öğrendim. Laborantlığı öğrendim. Teleks yazmayı öğrendim. Bant okumayı öğrendim. Haber yazmayı öğrendim. Gece boş vakitlerimde hep bunları çalıştım.

Hiç unutmam, bir gün İran Konsolosluğu'na baskın olmuştu. Ben oradan fotoğraf çekmiştim. O fotoğraf gazetelerde yer aldı ki, o dönem gazeteci filan değilim. Sonra Kadir ağabeyle konuştum, "Ankara'ya gidiyorum" dedim. Bana kızdı. "O ağabeyler gibi olmak istiyorum" dedim. Veysel Serçe vardı Spor Müdürü... Ergin Sanver vardı yardımcısı. Faik Gürses de Beşiktaş muhabiriydi. Faik ağabeyle aramızda 3 yaş var. "O ağabeyler gibi olmak istiyorum" dediğim için bana bir Nikon fotoğraf makinesi alındı. Çelik kasa. Nikon herkeste yoktu. Hüseyin Kırçalı'da vardı. Yarım boton, çelik kasa makine verdiler bana. Derken ben polis-adliye muhabirliğine baş-

95

Mesleğe 1973 yılında Türk Haberler Ajansı'nda başladım. Gazetecilik okulu bitirmedim. Liseden sonra okuyamadım ve tamamen tesadüf eseri mesleğe adım attım. Fotoğraf çekmeyi, laborantlığı, teleks yazmayı, bant okumayı, haber yazmayı orada öğrendim.

Amerika Genel Kurmay Başkanı Clark Clifford gelmişti. Onun askeri kıyafetiyle bir portresini çekmiştim. Türk Haberler Ajansı imzasıyla Time Dergisi'ne kapak oldu. Böyle durumlarda para alıyorsunuz. Dışarıdan bana 1000 dolar gibi bir para geldi.

Spor muhabirliğimle birlikte Şeref Stadi'ndaki toprak sahada Beşiktaş'la tanıştım. Süleyman Seba ağabeyle de orada tanıştım. 42 seneye varan bir dostluğumuz oldu. O yıllara kadar Galatasaraylıydım. Süleyman ağabeyi ve Beşiktaş'ı tanıdıkça sempatim arttı.

1985 senesinde A Millî Takım hikâyem başladı. Yılmaz Gökdel, Kalman Mezsöly, Coşkun Özari, Mustafa Denizli, Tınaz Tırpan, Sepp Piontek, Fatih Terim, Şenol Güneş, Ersun Yanal, Guus Hiddink ve Abdullah Avcı ile yani 11 hocayla çalıştım.

Lüksemburg maçının oynanacağı gün Fatih Hoca beni kampa çağırıyor. Selçuk İnan kendi formasını çıkardı. Fatih Terim ve tüm oyuncular tarafından 300. maç anısına imzalanmış. Şaşırdım tabii. "Nasıl yani hocam?" dedim. "Evet, bu senin 300. maçın" dedi. İnanılmaz bir andı benim için.

42 yıllık meslek hayatımda 38 ödül aldım. Neredeyse her yıla bir ödül düşüyor. Ama birincilik var, ikincilik de var tabii. TSYP ödülleri biliyorsunuz bizim için Oscar niteliği taşır. Bir yılın emegidir o. Meslekte hep yapılamayacak haberlere imza attım. Yolsuzlukları ortaya çıkardım.

Millî Takım'la Belçika'dayız. Sergen, "Ağabey dördüncü ayağı öğren, bana işaret et" dedi. "Tamam" dedim. 6 numara geldi. Ben de elimi havaya kaldırıp, "6" yaptım. Mustafa Denizli döndü bana, "Bilal Meşe 4. ayakta 6 numara mı geldi?" dedi. Böyle yakalandım. Kıpırmızı oldum, çöktüm.

ladım. Bütün öğrenci olaylarında, bütün çatışmalarda yer aldım İstanbul'da. 1973'ten sonra 1976'da Ankara'ya tayin oldum. Orada bir boşluk oluştu, parlamento muhabirliğine başladım. **Başınıza o sırada ilginç bir olay geldi mi?**

Amerika Genel Kurmay Başkanı Clark Clifford gelmişti. Onun askeri kıyafetiyle bir portresini çekmiştim. Türk Haberler Ajansı imzasıyla Time Dergisi'ne kapak oldu. Böyle durumlarda para alıyorsunuz. Dışarıdan bana 1000 dolar gibi bir para geldi. O zamanki rakam. Her gün meclise gidiyorsunuz. Takım elbise giymek ve traşlı olmak zorundasınız. Kot pantolonla giremezsiniz meclise. Derken 1976'da evlendim, 77'de ikizlerim oldu ve askere gittim. Askerlik bittikten sonra İstanbul'a dönüş yaptım ve spor muhabirliğine başladım.

Beşiktaş'la ne zaman tanıştınız? Spor muhabirliğimle birlikte Şeref Stadi'ndaki toprak sahada Beşiktaş'la tanıştım. Süleyman Seba ağabeyle de orada tanıştım. 42 seneye varan bir

dostluğumuz oldu. O zaman yönetici değil, dışarıdan bir ağabey rolündeydi. Aslında o yıllara kadar Galatasaraylıydım. Fanatik değildim ama. Süleyman ağabeyi ve Beşiktaş'ı tanıdıkça sempatim arttı. Gariban takımı. Şeref Stadi'ndaki yokluklar içerisindeki bir takımı tutmak çok güzel bir duyguydu. Taraftarı enteresan. Halkın içinden gelen bir takım. Süleyman ağabeyi tanıdıktan sonra Beşiktaş sevgim arttı. Beşiktaşlı olmam, onun sayesinde oldu. Ama her kulübe gidiyordum ben. Fenerbahçe muhabirliği de yaptım. Fatih Terim, Galatasaray'da top oynarken Galatasaray muhabirliği de yaptım. Atletizm esas branşım, sonra da güreş gelir. Ama futbol 1 numaradır. Ajansta olduğumuz için her dala gidiyorduk. Faik Gürses, İstihbarat Şefi'ydi. Bu mesleğe başlamamı tamamen Faik ağabeye borçluyum. Ondan sürekli destek aldım. Ama tabii ki dil

bilmeme eksikliğini yıllarca hissettirdim. Dünyaya gelsem yine gazeteci olurum. Ama en az 2-3 dil bilmek isterim. Bu yüzden sıram geldiği halde olimpiyatlara bile gitmedim.

Peki, Millî Takım hikâyemiz nasıl başladı?

1985 senesinde A Millî Takım hikâyem başladı. Yılmaz Gökdel, Kalman Mezsöly, Coşkun Özari, Mustafa Denizli, Tınaz Tırpan, Sepp Piontek, Fatih Terim, Şenol Güneş, Ersun Yanal, Guus Hiddink ve Abdullah Avcı ile yani 11 hocayla çalıştım.

Mart ayında 300. millî maçınızı izlemeniz onuruna Lüksemburg karşılaşması öncesi Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim tarafından size tüm takımın imzaladığı bir forma hediye edildi. Bu jestin hikâyesini anlatır mısınız?

Evet, 300. millî maçım Lüksemburg karşılaşmasıydı. Ben hatırlamıyorum ama ilk maçım yine Lüksemburg karşılaşmasıymış. Sağ olsun Atilla Türker kardeşim bu rakamları çıkarmış. Ben farkında değildim olayın. Lüksemburg maçının oynanacağı gün ilginç bir olayla karşılaştım. A Millî Takım Medya İletişim Direktörü Hande Sümertaş bana, "Fatih Hoca seni istiyor" dedi. Şaşırdım. Çünkü Millî Takım kampına girmek yasak. Ben de tesadüf, o maç için Avrupa'da yaşayan Türk arkadaşlarıma bilet almaya otele gelmişim. Hoca beni görmek istediğinde çok şaşırdım. Halbuki ben gelmeden Twitter'dan paylaşılmış bunlar. Atilla Türker'e de çok teşekkür ederim. Onun sayesinde 300. maçım olduğunu öğrendim. Sonra Fatih Hoca'nın yanına gittim. Abdullah Ercan'la tavla oynayıp stres atıyorlardı. Hande Sümertaş, "Bülent Bayraktar Hoca diyor ki, Burak Yılmaz'ın kızı oldu; sen de bir mesaj ver; moral olsun" dedi. Allah Allah, şaşırdım tabii ki. Bir şey dönüyor ama ne? Tekrar Fatih Hoca'nın ya-

nına gittim. Selçuk İnan da hoca'nın yanındaydı. O sırada Selçuk kendi formasını çıkardı. Fatih Terim ve tüm oyuncular tarafından 300. maç anısına imzalanmış. Şaşırdım tabii. Hayretler içerisinde kaldım. "Nasıl yani hocam?" dedim. "Evet, bu senin 300. maçın" dedi. İnanılmaz bir andı benim için.

Bir gazetecinin yaşayabileceği en güzel anılardan bir tanesi sanırsınız...

Gerçekten çok önemli. Yılda demek ki 12-13 maç izlemişim. Şu anda Millî Takım'da en eski muhabir benim. Yazarlığım da var. Gazeteciliğin en iyi tarafı muhabirliktir. Bunu yıllardır yaşıyorum. Hâlâ sabah 09.00'da gazeteye giderim ki, gitme zorunluluğum da yok. Çünkü o havayı yaşamak zorundayım. Halkın arasında mutlaka dolaşmak zorundayım. Sosyal bir adamım ben. Gecede herhalde 3-4 saat uyumuşum 30 yılda.

Peki, Milliyet Gazetesi'ne geçiş süreciniz nasıl oldu?

Daha sonra ajansta spor müdürlüğü yaptım. Milliyet'e geçişim de enteresan. Oraya torpille geldim. Çünkü Milliyet Gazetesi, Tercüman'la beraber o zamanki spor basınının idolüydü. En büyük idealimdi orada çalışmak. Ama tabii ki oraya girmek mümkün değildi. Namık Sevik müdürüm vardı. Kendisine "imparator" derlerdi. Giyimiyle, konuşmasıyla gerçek bir imparatordu. Fuları onda gördük, İslam Çupri'de gördük. Mehmet Ali Yılmaz, Güneş'i alınca ajansta lokavt ilân edildi. Sendika ile sıkıntılar oldu. Ben de sendikalıyım ve aynı zamanda spor müdürüyüm. Yanımda 25 kişi çalışıyor. Bugün Kartal Yiğit, Turgay Demir gibi sayabileceğim birçok irili-ufaklı muhabir benim yanımdan yetişme. Onlarla da gurur duyarım. Hakan Yılmaz diye bir öğrencim daha var, o da şu anda Miami'de yaşıyor. TIR filosu

var. Bahri Havadır benim tale-bemdir. Çok adam yetiştirdim. Yüksel Aytuğ da benim öğrencim. Gerçekten Genel Yayın Yönetmeni olacak kapasitede bir yetenektir kendisi. Kalem çok güçlü. Ajans kapatılınca iyot gibi açıktı kaldık. Ben bir sorumlu olarak onlara iş bulmak zorundaydım. Birçok kişi iş buldu ama ben yine açıktaydım. O zaman Şansal Büyüka, Güneş'in başındaydı. Ben de oraya gidecektim. Mehmet Ali Bey de istedi beni. İslam Çupı ağabey, cemiyet lokaline geldi bir gün. Çağaloğlu'nda bulunan Türkiye Gazeteciler Cemiyeti'nin en üstü eskiden lokaldi. Orada mesleğin keyfini sürerdik. O zaman çok paramız da yoktu. Jetonlarla gezerdik. Ama fotoğraf makinem her zaman yanımdaydı. Benim silahımdı. Kayıt cihazım da yanımdadır her zaman. Hâlâ da yanımda. İslam ağabey bana, "Seni yarın Milliyet Gazetesi'ne bekliyorum. Namık ağabey seninle görüşecek" dedi. "Ama ağabey ben Güneş'e gidiyorum" dedim. "Olsun, sen gel" cevabını verdi. Ajanstayken bizim geçtiğimiz haberlere, ismi lâzım değil birçok arkadaşımız imzasını atardı. Ajans gizli kahramandı o dönemde, çünkü çok atlatma haber yapıyorduk. Bunlar bilinmezdi. B.M., H.Y. gibi rumuzlar kimliğimizi ortaya koyardı aslında. Ertesi gün gittim. Namık ağabeyin odasına girerken bile sıkıntı çektim. Çünkü adam imparator. Çok sevecen fakat ağırlığı var. İmparator lâkabı boşuna takılmamış. Odasının kapısı her zaman açıktı. İsteyen istediği zaman girebilirdi. Ben çekine çekine gittim. Namık ağabey bana, "Seni tanımıyorum ama ajansta müdür olduğunu biliyorum. İslam Çupı seni bana çok övdü. Seninle birlikte buraya üç kişi istiyorum" dedi. O arada Bahri Havadır, Türkiye'ye geçmişti. Yalçın Türk ve Hakan Yıldırım işsizdi. "Namık ağabey yanlış anlama ama ben orada

Sergen'in at yarışı oynamasına yardım eden Bilal Meşe, Mustafa Denizli'ye yakalandığı anı anlatıyor...

spor müdürüyüm. Yanımda arkadaşlarım var, işsizler. Onları alın, beni almayın" dedim. "Nasıl yani?" dedi. Müdürlük ve sorumluluk bunu gerektiriyor. Öncelikle onlara iş bulmak zorundayım. Namık ağabey, "Doğru söylüyorsun; çok haklısın. Sen bir dakika bekle" dedi. Doğan Heper o zaman Genel Yayın Yönetmeni'ydi. Namık ağabey gitti, geldi, "Tamam, senle beraber dört kişi geliyorsunuz" dedi. Milliyet maceram böyle başladı.

O dönemin efsane isimlerini bize biraz anlatır mısınız?

Milliyet'e geldikten sonra Namık ağabeyle 6 ay çalıştım. Sonra vefat etti. Allah rahmet eylesin, müthiş bir insandı. Oradaki arkadaşları tanıyoruz tabii ki ama yeni bir yere gelmenin de telaşı da var bizde. Namık ağabey, "Bir hafta burada misafirsiniz. Çayınız, kahveniz benden. Oturun, sadece izleyin, sistemi öğrenin" dedi. Bir hafta sonra da, "Arkadaşlar artık

misafirlik bitti. Ne var elinde" diye konuştu. O zaman Bob Geldof diye bir şarkıcı var. Afrikalı açlar için turneler düzenliyordu. Ben de o dönem BBC Türkçe servisine spor haberleri, spor yorumları yapıyorum günlük. Oradan bir kazancım da var. Güzel rakamlardı. Oradaki bir arkadaşım, benden İstanbul'daki ünlü atletlerin isimlerini istedi. "Neden?" dedim. "İstanbul'da, Afrikalı açlar için bir koşu düzenlenecek" cevabını verdi. Atletizm Basın Komitesi'ndeyim Cüneyt Koryürek'le birlikte. Herkesin haberi var, bir tek benim yok. Saklamışlar bu haberi. Namık ağabeye, "Ünlü atletler, Afrikalı açlar için koşacak" dedim. İsmet Tongo'nun kulakları çınlasın, onu çağırdı. "İsmet tam sayfa bu haberi giriyorsun. Boğaz Köprüsü fotoğrafı bulun" dedi. Birinci haftamda tam sayfa çıktım ve ödül aldım. Bu haber Cüneyt Koryürek'in istifasına neden oldu. Şansal ağabey, Aybars Hünelp ve

Oğuz Tongsir'i havaalanından geri çevirmişler. Çünkü çok büyük bir haber. Büyük bir organizasyonla ünlü atletler koştu köprüde. Namık ağabeyin vefatından sonra Nezih Alkış geldi. Nezih ağabey, Hürriyet'e transfer olduktan sonra Şansal ağabey geldi. **Şansal Büyüka ile anılarınızı anlatır mısınız?** Onunla da güzel anılarımız vardır. Dışarıdan birbirimizi tanıyoruz ama beraber çalışmadığımız için beni çok tanımıyor. Bizim meslekte insanın altını oyarlar. Ben işkoliktim. Çok çalışırdım. Her yerde vardım. Her gece gezerdim. Spor camiasının gittiği yerlerde ben de vardım. Bir takım ayak oyunları oldu. O zaman Beşiktaş'ın kamplarına foto muhabiri gitmezdi. Tek kişi giderdik ve her şeyi yapardık. O zamanki ekonomi buna elverişliydi. Kıbrıs kampına gideceğim Beşiktaş'la... Şansal ağabey bana soğuk davra-

nıyor. Kamp da bir ay sürecektir. Şansal ağabeye, "İsterseniz ben gitmeyeyim. Bana karşı bir sıkıntınız var. İsterseniz istifa edeyim" dedim. "Yok kardeşim git" dedi ama yüzüme bile bakmadı. Çözemedim bu olayı tabii. Daha bu kadar tecrübeli de değiliz. Sonra kampa gittik. Antalya'da bir Metin Tekin röportajı yaptım. Tabii o zamanlar Metin sarı fırtına. İnanılmaz fotoğraflar, inanılmaz lâflar. Tam sayfa olmuştu. Döndüm geldim, Şansal ağabey servisin ortasında, "Bu adamla ilgili bir daha kimse bana bir şey söylemesin. Dedikodu getirmesin. Ağır konusurum" dedi. Bana da "Kardeşim eline sağlık. Allah senden razı olsun. Seninle ilgili yanlış düşünmüşüm" sözlerini kullandı. Bir maaş ikramiye aldım. **Bugüne kadar kaç ödül aldınız?** 42 yıllık meslek hayatımda 38 ödül aldım. Neredeyse her yıla bir ödül düşüyor. Ama birincilik var,

ikincilik de var tabii. TSYD ödülleri biliyorsunuz bizim için Oscar niteliği taşır. Bir yılın emegidir o. İtalya'da Capello ile Gordon Milne'i bir araya getirdim. Çok önemliydi benim için. Meslekte hep yapılmayacak haberlere imza attım. Yolsuzlukları ortaya çıkardım. Gordon Milne'i kovduran haberler benden çıkmıştır. Yanlış transferler, sahte oyuncularla ilgili haberleri hep ben yaptım.

Süleyman Seba ile yakınlığınız da ön plandaydı.

Evet, baba-oğul gibiydik. Bana "Bilal Seba" derlerdi. O yüzden de çok küfür yedim. Ama hiçbir zaman yılmadım. Yani Süleyman ağabey gibi bir fenomenle 42 yıl aynı masayı paylaşmak benim için büyük şerefti. Hatta bana "Bilal Seba" dediklerinde gurur duyardım. Çünkü çok düzgün bir insandı, adam gibi bir adamdı Süleyman ağabey. Türkiye aşığı, Atatürkçü, aydın bir insandı. Laik,

Milli formayla ilk olarak 9 Eylül 1980 günü Romanya ile oynanan U18 maçında tanışan F. Çalimbay, A millî formayla ise tamı tamına bir hafta sonra oynanan İzlanda müsabakasında tanıştı. Sıradaki henüz 18 yaşında olan Rıza Çalimbay, maçın 76. dakikasınca Engin Verel'in yerine çıkmıştı. O günden itibaren Millî Takım'la toplam 100'den fazla maçta çıkan, ay-yıldızlı forma altında tek golü atan Rıza Çalimbay, 1992'de UNICEF'in düzenlediği organizasyonda Almanya'ya k

Cumhuriyetçi bir başkandı. Başkanlar üstü bir başkandı. Bütün kulüplerin başkanları, Süleyman ağabeyi ziyarete gelirdi. Ama asla taraf olmadım. Bütün gazetecilik ilke ve prensiplerimi yerine getirdim. "Bu ağabeyimdir, bu dostumdur" demedim. Kimseyi pas geçmedim. Kayıt dışı hikâyeleri yazmadım.

Birkaç örnek alabilir miyiz?

Gordon Milne yeni gelmişti Beşiktaş'a. Yemeğe çıktık kendisiyle. Bir transfer var. Almanya'dan alınacak ama ismi bilmiyoruz. Bir akşam yemekte Milne, "Sana bir isim vereceğim ama altı ay yazmayacaksın" dedi. Stefan Kuntz'ı söyledi. 6 ay sonra beni cep telefonumdan aradı ve bozuk Türkçe-siyle, "Bilal yazabilirsin" dedi. Ve bu haber manşet oldu.

Peki, Süleyman Seba'dan haber konusunda bir yardım aldınız mı?

42 yıllık dostumdur, sadece bir haber dışında kendisinden hiçbir zaman haber alamadım. Bir tane haber aldım, o da şuydu. Yine Gordon Milne'in gitmesinden sonra bir antrenör boşluğu doğdu. İhsan Topaloğlu o zaman spor müdürü. Şansal ağabeyin lâkabı, "Matkap"tı. İhsan ağabeye de, "Küçük matkap" diyorduk. Gürcan Bilgiç, Halil Özer ve benim sırtımda boza pişirirlerdi. Ondan çektiğimizi hiç kimseden çekmedik. Ama yigidi öldürür, hakkını verirdi. En büyük parayı Şansal Büyüka zamanında kazandık. Gazeteciliğin hakkını veren gazetecilerdi. Şansal ağabey 10 tonluk bir yük gibiydi bizim üzerimizde. Haber atladığımız zaman Nuriosmaniye'de deprem olurdu. Öyle bağıırdı. Ama haber atlattığın zaman da krallık gelirdi. Cep telefonları çıktı ve daha çok çalışmaya başladık. Çünkü adam istediği zaman buluyor bizi. İhsan ağabey bir gece beni aradı. "Manşet boş, acilen haber bul" dedi. Ben de Sinema Sevenler Derneği'ndeyim. Kalktım gece yarısı Süleyman ağabeyi Akaretler'de

bir otelde buldum. Hasan Arat, Fahrettin Curoğlu ile oturuyorlardı. Beni gördü. O zaman lâkabım "Kara Sakal..." Beni gördü, "Oooo Kara Sakal... Ne o bu saatte geldin buraya? Uyumuyor musun oğlum sen? 24 saat yarasa gibi geziyorsun" dedi. "Baba, hoca kim olacak ne olursun söyle. 40 yıllık arkadaşız, bir kez haber vermedin" dedim. O sırada gömleğimi yırttım. Çünkü burama kadar gelmişti artık. Evet, haber alabilmek için resmen üstümü-başımı yırttım. "Manyak mısın? Ne yapıyorsunuz?" dedi. Sonra dedi ki, "Galatasaray'da bir tane adam var. Kıvrık, beyaz saçlı. Hatta iki tane stoper getirdi. Galatasaray'ı şampiyon yaptı, fena değil." Bu kadar! Gece 1'e 5 kala tam sayfa yaptık, Feldkamp dedik. Ama Feldkamp lâfı, Süleyman ağabeyin ağzından çıkmadı.

Milli Takım anılarınızı alabilir miyiz?

11 hocayla çalıştım. Çok anılarım var. Özellikle Mustafa Denizli ile çok güzel bir anım var. Sergen Yalçın'la ilgili. Sergen'in at yarışı merakı var. Belçika'dayız. Sergen bana, "Ağabey dördüncü ayağı öğren, bana işaret et" dedi. "Tamam" dedim. 6 numara geldi. Ben de elimi havaya kaldırıp, "6" yaptım. Mustafa Denizli döndü bana, "Bilal Meşe 4. ayakta 6 numara mı geldi?" dedi. Böyle yakalandım. Kıpırmızı oldum, çöktüm. Bir Sergen'e bakıyor, bir bana bakıyor. Yakalanmam bu oldu. Bir de İtalya'da Şenes Erzik ağabeye yakalandım. Yine Sergen yüzünden. Bana "İstanbul'dan faks çektir, galopları getir ağabey" dedi. Ben de geldim bunu takım oteline bırakırken Şenes ağabey gördü, "Ne oldu galopları mı getirdin?" dedi. Orada da yakalandım.

Fatih Hocayla ilgili aklınıza ilk gelen anılarınız neler?

1996'da ilk kez Avrupa Şampiyonası'na gittiğimizde Yaşar Saygı vardı yanımda. Omuz omuza yıl-

larca çalıştık. Çok iyi bir sanatçıydı. Üreten, düşünen bir arkadaşımızdı. Günlerce kafa patlattık. "Ne yapalım, ne yapalım" derken "Wembley'e götürelim Fatih Hocayı" dedik. Fatih Hocayı oraya götürmek bir hadise. Fikir Yaşar Saygı'nın, ama lojistik destek veren benim. Fatih Hocaya gittik. O zaman Levent'te oturuyor. "Frak giydireceğiz, limuzin tutacağız" dedik. Bir ay uğraştık ho-

cayı ikna etmek için. Sonuçta götürdük. Hiç unutmam, stada girerken skorboardda, "Welcome to Fatih Terim" yazıyordu. Bunu İngilizler yazmıştı.

Futbola döndüğümüz zaman?..

Brezilya'ya gidemedik, bu çok kötü. Bütün bu çalıştığım hocaların hepsi başarılı bana göre. Ama önce Türk futbolunu analiz etmek gerek. Türk futbolu çok mu iyi de biz oralara gidemiyoruz? Buraya

kim gelirse gelsin hiç fark etmez. Yine bu Millî Takım, 77 milyon içinden seçiliyor. Dolayısıyla Selçuk'u alacaksın, Burak'ı alacaksın, Arda'yı her gelen almak zorunda. Örnek veriyorum bunları. İzlanda maçı bana göre skandaldır. Fatih Hocayı suçlayamayız ki. Ömer Toprak çıkıyor, yapılmayacak bir hareket yapıp takımı en kritik maçta 10 kişi bırakıyor. 3-0 yenildik. Fatih Hoca ne yapacak bu takıma? Kement mi atacak da adamın elini tutacak? Her türlü analizi yapıyor hocalar. Gece uymazlar. Rakibi analiz ederler ve oyuncunun önüne sunarlar. Bir takımın başarısındaki hoca payı yüzde 20'yi geçmez. Bilemediniz yüzde 23'tür. Hiddink geldi de ne yaptı? Bir yere mi götürdü bizi? Ben hep yerli hocadan yanayım. Bir başarısızlıkta ben faturayı hocaya çıkarmam. Tamamen saha içinde- kilere çıkartırım. Hollanda maçı... Bitime 4 dakika kala 1-1 bitiyor. Fatih Hoca ne yapsın? Yapaçağı hamleler vardı ama Serdar Aziz sakatlandı. Bence Türk futbolunun altyapısına inmeli. Hakan Şükür gitti, yerine Burak var. Şener'le karşılaştım Lüksemburg maçında; çok beğendim. Gökhan'ın yerini zorlayabilecek bir oyuncu var da mı bulmuyorlar? Bence yetişmiyor! Altyapılar kulüplerde bitik durumda.

EURO 2016 yolunda son olarak Hollanda'yı elimizden kaçırdık ve tek puana razı olduk. 5 puanla 5. maçlar sonunda 4. sıradayız. Şimdi 12 Haziran'da grup sonuncusu Kazakistan'la oynayacağız. Ardından Letonya, Hollanda, Çek Cumhuriyeti ve İzlanda maçları; yani ortada 15 puan var. EURO 2016 şansımızı nasıl görüyorsunuz?

Matematik olarak şansımız sürüyor ama mantık olarak pamuk ipliğine bağlıyız. İnanılmaz puanlar kaybettik. Puan alacağımız Çek Cumhuriyeti maçında mesela penaltımız verilmedi. Çok yan olaylar da var. Bu grupta herkes

herkesi yenebilir. Hollanda ve biz favoriydik. Biz dördüncüyüz, Hollanda üçüncü. Hollanda'yı yensek bugün farklı şeyler konuşuyor olacaktık. Herhalde artık üçüncülük için savaşaacağız. Herkes puan kaybedebilir. Bizim yukarıyı yani bir ve ikiyi yakalama şansımız biraz zor gözüküyor.

Canlı izlediğiniz en iyi futbolcu kimdir?

Messi örneğini verir herkes ama ben onun oynadığı futbolu beğenmiyorum. Benim keyif aldığım futbolculardan biri Sarı Fırtına Metin Tekin'di. İnanılmazdı. Bir de Hakan Şükür var... Havada asılı kalırdı. O bile eleştirildi, yerden yere vuruldu. Niye bir Burak Yılmaz, niye Hakan Şükür yok ülkede. Çünkü yetişmiyor. Son nesilde Gökhan Töre, Fernandes, Quaresma çok keyif veriyordu. Çok sistem olmayacak oyunda. Futbolcu görsele de hizmet edecek, hareket yapacak. O yüzden sayabileceklerim bunlar. Arda'yı da unutmamak lâzım. Arda takımı dinlendiren, topu saklayan bir oyuncu.

Peki, Fenerbahçe'nin yaşadığı silahlı saldırı olayına değinelim. Ne düşünüyorsunuz?

Benim başladığım yıllarda Beşiktaş'ta bir fotoğraf var. Çok güzel bir örnek vereceğim. Beşiktaş-Fenerbahçe maçı. Herkes kravatlı ve bütün Fenerbahçeli, Beşiktaşlı taraftarlar beraber oturuyor. Küfür yok, kavga yok, silah yok, bıçak yok. Sadece "Hakeme gözlük" diye bağıırırlar. Beraber maç izleniyordu. Biz o yıllardan çok uzaklaştık. Geçmişte inanın maça kadınlar geliyordu. Şimdi inanılmaz küfürler ediliyor. Hele ki silahlı saldırı olayı inanılmaz. Her şeyi gördük ama böylesini görmedik. Bunun yorumu filan yok artık. Sözün bittiği yerdeyiz. Bu oyunun içinde hepimiz varız, batarsak hepimiz batırız. Bu olayların temelinde eğitimsizlik yatıyor. Herkesin eğitimsizliği...

NICE MUTLU SENELERE

Bu ay 1960'lı yılların en iyi orta saha oyuncularından İspanyol Luis Suarez ile İngilizlerin meşhur Charlton kardeşlerinin büyüğü Jackie Charlton 80, dünya futbolunun son büyük liberosu diyebileceğimiz Franco Baresi ise 55 yaşına girmeye hazırlanıyor. TamSaha olarak yaşayan efsaneleri tebrik ediyor, uzun ömürler diliyoruz.

Onur Erdem

Luis Suarez Miramontes

Nesiller boyu anlatılan bir efsane

Günümüzde artık "Luis Suarez" dendiğinde akıllara Barcelo-
na'nın ve Uruguay Millî Takı-
mı'nın ısırgan otu mizaçlı golcü
yıldızı geliyor. Ancak yakın za-
mana kadar bu ismin akıllara
getirdiği yegâne oyuncu, İspan-
yol futbolunun gelmiş geçmiş
en büyük isimlerinden biri ola-
rak Luis Suarez Miramontes'ti.
Barcelona ve Inter gibi Avru-
pa'nın en büyük kulüplerinde,
bu kulüplerinin tarihlerinin en
iyi dönemlerinden ikisinde yıl-
dız- laşan, üstüne üstlük İspan-
yol Millî Takımı'nın da kazanmış
olduğu ilk Avrupa şampiyonlu-
ğunda başrole soyunan isim-
lerden biri olan Suarez, hâliyle
bir döneme damgasını vur-
makla yetinmemiş ve nesiller
boyu anlatılacak bir efsaneye
dönüştü.
İspanya İç Savaşı'nın arifesinde
diyebileceğimiz 2 Mayıs 1935'te,
Galiçya'nın A Coruna şehrinde
dünyaya gelen Suarez'in çocuk-
luğu da hâliyle hayli kaotik bir
ortamda geçmişti. Her ne kadar
iç savaş 1939'da sona ermiş ve
İspanya 1939-45 yılları arasın-
daki II. Dünya Savaşı'na katılma-
mış olsa da içeride ve dışarıda
yaşanan bu gelişmeler ülkenin
ekonomisini dibe vurdurmuş,
üstüne üstlük iç savaş sonra-

sında yurttan yönetimi ele geçi-
ren General Franco'nun baskıcı
rejimi de halk için nefes almayı
iyiden iyiye zorlaştırmıştı.
Böylesi bir ortamda futbol ise
insanlar için en büyük kaçış
noktalarından birini teşkil edi-
yordu. Hele ki seyirci değil de bir
de futbolcu olduysanız, hem
maddi durum hem de itibar an-

lamında ülkedeki en şanslı kişi-
ler arasına girebiliyordunuz. Do-
layısıyla futbola yeteneği olanlar
için bu oyunun asli unsurların-
dan birine dönüşebilmek, belki
de her zamankinden daha
önemliydi. Suarez de bu şartlar
altında futbolculuk macerasına
14 yaşındayken, doğduğu şehrin
takımı Deportivo'nun altyapı-

sında başladı ve dört sene içinde de
profesyonelliğe adım atmayı ba-
şardı. Orta sahadaki yetenekleri,
Deportivo'daki ilk ve tek sezonunda
çok çabuk fark edilen genç yıldız,
sezon sonunda Barcelona'ya imza
atarak müthiş bir yükseliş gösteri-
yordu.
Barcelona'ya transferi sonrasında
ilk sezonunu ikinci ligdeki Industri-
al'de kiralık olarak geçiren Suarez,
1955-56 sezonundan itibaren Bar-
ça'da da düzenli bir biçimde oy-
namaya başlayacaktı. Barcelona'da
Kubala, Kocsis ve Czibor gibi ola-
ğanüstü ofansif yeteneklerin arka-
sında genç yaşına rağmen takımın
orkestra şefliğine soyunan Sua-
rez'in bu dönemdeki belki de en
büyük şanslıysa, kariyerine nere-
deyse baştan aşağı şekil verecek
olan ünlü teknik adam Helenio Her-
rera ile yollarının kesişmesiydi.
Suarez'in Barcelona'daki ilk büyük
başarısı, 1958'de Avrupa Fuar Şe-
hirleri Kupası'nın kazanılmasıyla
geldi. 1958-59 sezonunda yurti-
çinde ligi ve kupayı kazanarak
'duble' yapan Barça, bir sonraki
sezon da ligde üst üste ikinci kez
şampiyonluğa ulaşırken Avru-
pa'da da Fuar Şehirleri Kupası'nı,
finalde Birmingham City'yi devire-
rek ikinci kez müzesine götürü-
yordu. Takımın beyni konumun-
daki Suarez de bu başarılarla gös-
terdiği katkı sayesinde aynı yıl
Altın Top ödülüne layık görülerek
Avrupa'nın en değerli futbolcusu
konumuna gelecekti.
Avrupa'nın 1 numaralı futbol orga-
nizasyonu olan Şampiyon Kulüpler
Kupası, oynanmaya başladığı tarih-
ten itibaren müthiş bir Real Madrid

hâkimiyetine sahne olmuş ve Be-
yaz Şimşekler kupanın ilk beş se-
zonunun tamamında da peş peşe
zaferler yaşamıştı. 1960-61 sezonu
başlarken de Madrid cephesinde
hedef, üst üste altıncı Avrupa şam-
piyonluğuydu belki ama bu yolda
kendilerine 'dur' diyen takım, yurti-
çinde de iki sezondur şampiyonluğu
ellerinden alan taraftan, yani Barce-
lona'dan başkası değildi. İki ekip
turnuvanın ikinci turunda karşılaş-
mış ve Bernabeu'da oynanan ilk
maç 2-2 biterken, Barça'nın iki go-
lüne de Suarez imzasını atmıştı.
Nou Camp'taki rövanştaysa rakibini
2-1'le deviren Barcelona, çeyrek fi-
nale yükselen taraf olmuştu.
Real Madrid zaferi sonrasında sıra-
sıyla Hradec Kralove ve Hamburg'u
da eleyerek finale gelen Barcelona,
buradaysa Benfica engeline takıla-
rak kupayı adeta avucunun için-
den kaçıracaktı. Sezonun sona-
ermesinin ardındansa Suarez kari-
yerindeki asıl sıçramayı yapacağı
kararı alıyor ve bir yıl önce Inter'e
giden eski hocası Helenio Her-
rera'nın ısrarlı transfer tekliflerini
geri çeviremeyerek Milano'nun yo-
lunu tutu- yordu. Üstelik Inter'in bu
transfer için harcadığı 250 milyon
liret sayesinde "dünyanın en pahalı
futbolcusu" unvanının da yeni sa-

hibi olmuştu.
Suarez, yeni takımındaki ilk sezo-
nunda, ezeli rakip Milan engelini
aşamaması neticesinde lig ikincili-
ğiyle yetinse de ertesi sezon bu
durum telafi edilecek ve Inter, Serie
A'yı zirvede tamamlayacaktı.
1963-64 sezonuysa Inter tarihinin
en parlak döneminin başlangıcı sa-
yılabilirdi. Şampiyon Kulüpler Ku-
pası'nda sırasıyla Everton, Monaco,
Partizan ve Borussia Dortmund'u
eleyerek finale gelen Inter, finalde
de Real Madrid'i 3-1'lik net bir skorla
devirerek tarihinin ilk Avrupa şam-
piyonluğunu elde ediyordu. Üstelik
bunun devamında takım Kıtalar-
arası Kupa'da da Independiente'yi
devirmeyi başarıyor ve bir anlamda
dünyanın en iyisi oluyordu.
1964 yılı, Suarez için sadece kulüp-
ler düzeyindeki başarılarla da sınırlı
kalmayacaktı. İspanya, ev sahipli-
ğini yaptığı Avrupa Şampiyona-
sı'nda yarı finalde Macaristan'ı 2-1,
finalde de son şampiyon SSCB'yi
yine aynı skorla 2-1 devirerek
mutlu sona ulaşacaktı. Suarez böy-
lece o yılı, hem kulüpler hem de
millî takımlar düzeyinde Avrupa
Şampiyonu olan ilk futbolcu olarak
kapatıyordu.
Bir sonraki sezonda da Inter açı-
sından senaryo değişmeyecekti.
Şampiyon Kulüpler Kupası'nda bu
kez de Dinamo Bükreş, Liverpool
ve Rangers'ı saf dışı bıraktıktan
sonra finalde Benfica'yla karşıla-
şan ve bu maçtan da tek golle galip
ayrılan Inter, üst üste ikinci kez
Avrupa şampiyonu oluyordu. Kıta-
lararası Kupa'da da yine Indepen-
diente'yi devirerek zafere ulaş-
mayı bilmişlerdi.

1965-66 sezonundaysa Inter'in serisi son buluyor ve mavi-siyahlılar Şampiyon Kulüpler Kupası'na yarı finalde Real Madrid'e elenerek veda ediyordu. Ancak aynı sezon Serie A'yı şampiyonlukla tamamlayan Inter, bir sonraki yıl yine Kupa l'de mücadele etme hakkını elde edecekti. Bunun sonucunda 1966-67 sezonunda Inter ile Real Madrid'in yolları bu kez çeyrek finalde kesişiyor ve Suarez ile arkadaşları, rakiplerini kupanın dışına iterek önceki yılın rövanşını da alıyordu. Inter ar-

dından yarı finalde CSKA Sofya'yı eleyerek finale yükseldiyse de Celtic engelini aşamayacaktı. 1970 senesinde, 35 yaşını doldurmasının ardından Inter'den ayrılan Suarez, kariyerinin son durağı olarak Sampdoria'da karar kılacaktı. Üç yıl süresince de Cenova ekibinin formasını giyen başarılı oyuncu, 1973'te aktif futbola veda etmesinin ardından teknik adamlığa soyunuyor ama buradaki kariyeri, önceki kadar parlak olmuyordu. Aralarında Inter, Sampdoria ve De-

portivo gibi eski takımlarının da bulunduğu birçok ekipte genelde kısa süreliğine çalışan Suarez'in en önemli göreviyse 1980'lerin sonunda İspanya Millî Takımı'nın başına geçmek oldu. İspanya'yı 1990 Dünya Kupası'na götüren Suarez, buradaysa ikinci turda Yugoslavya'ya elenmekten kurtulamadı. 1995'te Inter'deki üçüncü ve son döneminin bitmesi sonrasında futbol adına scout olarak çalışmaya karar verdi. Kendisi halen Inter adına scout görevini sürdürüyor.

Jackie Charlton

Kemik gibi bir defans

Dünya futbolunun tüm zamanlarındaki en iyi ağabey-kardeş ikilileri söz konusu olduğunda akıllara gelen ilk çiftlerden biri kuşkusuz Charlton kardeşlerdir. Federal Almanya ile 1954'te dünya şampiyonluğu yaşayan Fritz ve Otmar Walter kardeşlerden sonra 1966'da aynı mutluluğu tadan Jackie ve Bobby Charltonlar, Walter kardeşlerle birlikte dünya şampiyonluğu gören iki ağabey-kardeş ikililerinden biri olarak sadece bu özellikleri ile bile futbol tarihinde kendilerine özel bir yer edinmişlerdi.

Öte yandan, her ne kadar iki kardeş de dünya şampiyonu bir millî takımda oynayacak kadar üst düzey olsalar da yaşça küçük olan Bobby'nin belki de İngiliz futbolunun bugüne kadar yetiştirdiği en parlak isim olması, ağabey Jackie'yi biraz gölgede bırakacaktı. Hatta kendisinden bahsedildiğinin anlaşılabilmesi için soyadının söylenmesi hiçbir zaman yeterli olmayacak, önüne her zaman adının da eklenmesi gerekecekti. 8 Mayıs 1935'te Newcastle yakınlarındaki Ashington'da doğan Jackie Charlton, madenci bir babanın oğluydu ve kendi geleceğiyle ilgili en büyük olasılık da onun da babasıyla aynı mesleği icra

etmesiydi. Hatta 15 yaşına geldiğinde babasının yanında kömür madenlerinde çalışmaya da başlamıştı. Öte yandan Charlton'ın üç dayısı ise vaktinde Leeds United'da forma giymişlerdi. Rivayete göre dayılarının da aracılığıyla kendisi bir gün Leeds altyapısında bir deneme maçına çağrıldı. Madencilğin ne denli zor bir iş olduğunu bizzat yaşayan Charlton, hâliyle bunu çok iyi bir kurtuluş fırsatı olarak gördü ve hayli başarılı bir performans sergilemesi sonucunda gerekli vizeyi alarak Leeds'in altyapısına geçiş yaptı. Sadece iki yıl içerisinde Charlton, Leeds'in A takımında oynamaya başlayacaktı. Uzun boyu ve güçlü fiziği sayesinde özellikle hava toplarında son derece etkili bir savunmacı olan Charlton, 20 yaşından itibaren Leeds'in vazgeçilmez oyuncularından biri hâline gelecekti. Leeds United'daki ilk yıllarında bir kez birinci lige yükseldikten dört yıl sonra küme düşme üzüntüsünü yaşayan ve geri dönmek için dört yıl daha bekleyen Charlton, özellikle bu geri dönüş sonrasında takımıyla birlikte peş peşe başarılar elde edecek ve mevkiinde de ülkesinin en iyi oyuncuları arasına girecekti. Leeds United, birinci lige geri döndüğü mevzubahis 1964-65 sezonundan, Charlton'ın futbolu bırakacağı 1972-73 sezonuna kadar hep ligi ilk dört sıra içerisinde bitirdi. Bunlardan 1968-69 sezonunda tarihinin ilk şampiyonluğunu elde eden Yorkshire ekibi, beş kez de ligi ikinci sırada tamamladı. Takım ayrıca 1968'de Lig Kupası'nı, 1972'deyse Federasyon Kupası'nı kazanma başarısını gösterdi. Charlton ve Leeds United'ın başarıları yurtiçiyle de sınırlı kalmayacaktı. 1967'de Fuar Şehirleri Kupası'nı finalde Dinamo Zagreb'e

Charlton kardeşlerden Jackie Leeds'te, Bobby ise Manchester United'da efsane olmuştu.

kaybeden Leeds, bir sonraki yıl ise Ferencvaros'u devirerek bu kupayı müzesine götürecekti. Leeds, 1971'deyse bu başarısını tekrarlayacak ve Juventus'u 2-2 ve 1-1'lik skorlarla alt ederek ikinci kez bu kupanın sahibi olacaktı. Jackie Charlton'ın kariyerinde zirveye çıkışıysa şüphesiz 1966'da İngiltere'nin ev sahipliğini yaptığı Dünya Kupası'nda oldu. Turnuvanın ilk turunda Uruguay, Meksika ve Fransa'yı geride bırakan, çeyrek finalde de Arjantin'i tek golle geçen İngiltere, yarı finale gelene dek kalesinde tek gol dahi görmemişti. Ünlü file bekçisi Gordon Banks ve kaptan Bobby Moore'la birlikte bu savunma başarısında en çok ön plana çıkan isimlerden biri de Jackie Charlton'dı. Ne var ki İngiltere'nin gol orucu, yarı finaldeki Portekiz maçında Jackie'nin yaptırdığı penaltı sonrası Eusebio'nun attığı golle bozulacaktı. Bereket, daha öncesinde küçük

kardeş Bobby iki kez rakip fileleri havalandırmış ve bir bakıma ağabeyini de kurtarmıştı. Maçı 2-1 kazanan İngiltere finale yükseliyor, finalde de Federal Almanya'yı 4-2 mağlup ederek tarihinin ilk ve tek dünya şampiyonluğunu elde ediyordu.

1973'te Leeds formasıyla futbolu bırakan ve bu formayı taşıdığı 762 resmi maçla bugün bile Leeds tarihinin en çok oynayan oyuncusu unvanını koruyan Charlton, ardından teknik adamlığa başladı. Middlesbrough, Sheffield Wednesday ve Newcastle gibi kulüplerde görev yapması sonrasında 1986 yılında İrlanda Cumhuriyeti'nin başına geçti. Burada geçireceği 10 yıl hem Charlton'ın teknik adamlık kariyerinin hem de İrlanda futbol tarihinin en parlak dönemi olacaktı.

O güne dek hiçbir büyük turnuvada boy göstermemiş olan İrlanda Cumhuriyeti, Charlton yönetiminde ilk olarak 1988 Avrupa Şampiyonası'na katılan sekiz takımdan biri oldu. İlk turda İngiltere'yi yenip SSCB ile berabere kalma başarısını gösteren İrlandalılar, son maçlarında Hollanda karşısında bir beraberlik dahi alsalar yarı finale kalabileceklerdi ancak son dakikalarda yedikleri bir golle bu şansı kaçırdılar. İki yıl sonraysa İtalya'daki Dünya Kupası'na katılan İrlanda; İngiltere, Hollanda ve Mısır'ın yer aldığı gruptan çıkmasının ardından ikinci turda da Romanya'yı elemiş, çeyrek finaldeyse ev sahibi ülkeye tek golle teslim olmuştu. Son olarak 1994 Dünya Kupası'nda da boy gösteren Charlton yönetimindeki İrlanda, buradaysa ikinci turda Hollanda'ya elenmişti. İrlanda'nın 1996 Avrupa Şampiyonası'na katılamaması sonrasında görevini bırakan Charlton, sonrasında bir takım çalıştırmayı tercih etmedi.

Liberonun diğer adı

Franz Beckenbauer'dan sonra vatandaş Gaetano Scirea ile birlikte "libero" denildiği zaman akla gelen belki de ilk isim olan Franco Baresi, Milan'ın yakın dönem tarihinin de adeta bir aynasıydı. 8 Mayıs 1960'ta Brescia'da doğduktan sonra 12 yaşında Milano'ya geçip Milan'ın altyapısında futbola başlayan Baresi, 17'sine geldiğinde kırmızı-siyahlı ekipte profesyonel olmuş ve 20 yıl boyunca da Milan formasını olabilecek en iyi şekilde sırtında taşımıştı. Aslında Baresi'nin Milan'daki ilk yılları, kulüp açısından bir hayli iniş-çıkışla doluydu. Takımının değişmez oyuncusu olduğu 1978-79 sezonu, Milan'ın şampiyonluğuyla sona ermişti. Ancak ertesi sezonun sonunda, Totomercato olarak anılan şike skandalı sonrasında Milan Serie B'ye düşürülünce karanlık bir dönem de başlayacaktı. Kırmızı-siyahlılar her ne kadar bir yıl aradan sonra Serie A'ya geri dönmüş olsalar da zayıflamış kadroları burada tutunmak için yeterli olmayacak ve o yıl gerisin geriye tekrar Serie B'ye düşeceklerdi. 1983'te kalıcı olarak Serie A'ya geri dönen Milan, şampiyon olacağı 1987-88 sezonundan itibaren Avru- pa'nın en iyi takımlarından

birisine dönüşecekti. 1988'deki bu şampiyonlukta Milan, kalesinde 30 maçta sadece 14 gol görmüştü. Savunmanın beyni konumundaki Baresi de elbette bu başarıda aslan payına sahipti ve çoğu kişiye göre de artık mevkiinde dünyanın en iyisiydi. 1988-89 sezonuysa Milan'ın 20 yıl aranın ardından Avrupa'nın zirvesine çıkışına sahne olacaktı. Şampiyon Kulüpler Kupası'nda Levski Sofya, Kızılyıldız, Werder Bremen ve Real Madrid'i eleyerek finale kalan Milan, Steaua Bükreş'le oynadığı finalden de 4-0'lık çarpıcı bir sonuçla ayrılarak kupanın sahibi oluyordu. Kırmızı-siyahlılar ertesi yıl da bu büyük başarıyı tekrarlayacaktı. Final yolunda bu kez Helsinki, Real Madrid, Mechelen ve Bayern Münih'i deviren Baresi ve arkadaşları, finalde de Benfica'yı tek golle geçmeyi başarmışlardı. Milan bu iki büyük zaferin yanı sıra bunlar sayesinde oynamaya hak kazandığı Süper Kupa ve Kıtalararası Kupa finallerinde de Barcelona, Sampdoria, Atletico Nacional ve Olimpia Asuncion'u de-

virerek dörtte dört yapmış ve 1990'ların başında dünyanın en kudretli takımı hâline gelmişti. Baresi, İtalya Millî Takımı'nın da Scirea'dan sonraki liberosu olmuş ve 10 yılı aşkın bir sürede 82 maçta gök mavili formayı taşımıştı. 1982'de dünya şampiyonu olan takımın kadrosunda olan fakat turnuvada tek bir maçta dahi oynayamayan Baresi, sonraki üç Dünya Kupasında ise savunmanın liderliğini üstlenecekti. İtalya'nın ev sahipliğini yaptığı 1990 Dünya Kupası'nda hedefi elbette şampiyonluktu. Ancak gök mavililer, yarı finalde Arjantin'e penaltı atışları sonucunda boyun eğince üçüncülükle yetinmek zorunda kalmışlardı. 1994 Dünya Kupası ise çok daha dramatik bir sona sahne olacaktı. Meksika, Norveç ve İrlanda ile beraber bulunduğu gruptan son anda üçüncü olarak çıkan, ardından da ikinci turda Nijerya'yı uzatmalarda eleyebilen İtalya, sonrasındaysa açılmış ve İspanya ile Bulgaristan'ı da geçerek finale kadar gitmişti. Öte yandan Baresi, İtalya'nın Norveç'le oynadığı ikinci grup maçında menüsküsünden bir sakatlık yaşamıştı ve turnuvayı kesin olarak kapattığı düşünülüyordu. Fakat küçük bir operasyon sonrası hayret verici bir biçimde iyileşen kaptan, final maçında yeniden dümenin başındaydı. Ne var ki 120 dakika boyunca 'gol' sesi çıkmayan maçta iş penaltı vuruşlarına kalmıştı ve İtalya adına ilk penaltıyı kullanan Baresi'nin bu atıştan yararlanamaması da takımının kupayı kaybetmesinde (Massaro ve Roberto Baggio'nun kaçırdığı diğer penaltılarla birlikte) belirleyici olmuştu. Önemli bir sakatlıktan yeni çıktıktan sonra korkunç bir sıcaklık altında 120

dakika sahada kalan bir oyuncunun penaltı vuruşları için ilk tercih olmasıysa maçtan sonra teknik direktör Arrigo Sacchi'nin belki de en çok sorgulandığı noktaydı. Baresi'nin yeniden Milan kariyerine dönecek olursak, kaptanlığını yaptığı kırmızı-siyahlılar onunla birlikte 1990'larda üçü üst üste olmak üzere dört şampiyonluk daha kazandı. Yine bu dönemdeki en önemli başarıysa, 1994 yılında kazanılan Şampiyonlar Ligi'ydi. Grup aşamasında Porto, Werder Bremen ve Anderlecht'i geride bırakan Milan, yarı finalde de Monaco'yu geçtikten sonra finalde Barcelona'yı 4-0'la adeta sürklase ederek kupaya uzanmıştı. Ancak Baresi bu

maçı, cezası nedeniyle kaçırmıştı. Milan bunun haricinde bu kupada 1993 ve 1995 yıllarında da final oynamış ancak iki maçı da 1-0'lık skorlarla kaybetmişti. Milan adına son olarak 1996-97 sezonunda mücadele eden Baresi'nin futbolu bırakmasının ardından kendisiyle adeta özdeşleşen 6 numaralı forması da emekli edilerek müzeye kaldırıldı. Altyapısından yetiştiği, 20 yıl boyunca oynadığı, bunun 15'inde kaptanlığını yaptığı kulübünde bu süre zarfında altı Serie A, üç Şampiyon Kulüpler Kupası/Şampiyonlar Ligi, üç UEFA Süper Kupası ve iki de Kıtalararası Kupa zaferi gören bir oyuncu için böylesi bir jest de elbette hiç sürpriz değildi.

İzmir, Edirne ve Antalya...

Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim'in futbolun paydaşlarıyla bir araya gelerek görüş alışverişinde bulunduğu ve projelerini paylaştığı "Futbol Buluşmaları"nın ikincisi İzmir'de, üçüncüsü Edirne'de, dördüncüsü ise Antalya'da gerçekleşti.

Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim'in düzenlediği "Futbol Buluşmaları"nın ikincisi İzmir'de organize edildi. Swisso-tel Büyük Efes'in ev sahipliği yaptığı organizasyonun ilk toplantısına İzmir, Manisa ve Aydın'da bulunan profesyonel

kulüplerin teknik direktörleri, gençlik geliştirme programı teknik sorumluları ve antrenörleri katıldı. Toplantıda Akhisar Belediyespor, Altınordu, Bucaspor, Göztepe, Karşıyaka, Manisaspor, Altay, Aydınspor 1923, Menemen Belediyespor,

Nazilli Belediyespor, Turgutluspor, Balçova Yaşamspor, Bergama Belediyespor, Çine Madranspor ve Tire 1922 Spor kulüplerinin temsilcileri özellikle genç oyuncu gelişimi konusundaki düşüncelerini ve önerilerini dile getirerek, genç

futbolcu gelişimi ile ilgili temel konular olan eğitim, tesisler ve lig organizasyonları hakkındaki görüşlerini ifade etti. Günün ikinci toplantısında Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, Akhisar Belediyespor, Altınordu, Bucaspor, Göztepe, Karşıyaka, Manisaspor, Altay, Aydınspor

1923, Menemen Belediyespor, Nazilli Belediyespor, Turgutluspor, Balçova Yaşamspor, Bergama Belediyespor, Çine Madranspor ve Tire 1922 Spor kulüplerinin başkanları ve futbol şube sorumluları ile bir araya geldi. Bu toplantıda özellikle İzmir'deki stadyum problemi ve kulüplerin mali konu-

lardaki kaygıları dile getirildi. Son toplantıda ise İzmir, Manisa ve Aydın illerinde yer alan üniversitelerin BESYO yetkilileri, il millî eğitim müdürleri, il spor müdürleri, TÜFAD, ASKF ve belediye temsilcileri ve MHK İzmir Bölge sorumlusu katıldı. Bu toplantıda ise amatör futbolun gelişimi, üni-

versiteler ile birlikte yapılabilecek çalışmaların artırılması, belediyelerin futbola yaptıkları katkılar, oyuncu gelişimi ve antrenör eğitimi ile ilgili görüşler aktarıldı. "Futbol Buluşmaları"nda ayrıca Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim tüm gruplara antrenör eğitimi, profesyonel futbol uygulamaları, futbol lisesi gibi bir çok proje ile ilgili bilgi verdi.

Üçüncü durak Edirne

Futbol Buluşmaları'nın üçüncüsü ise Edirne'de yapıldı. Edirne'deki Futbol Buluşmaları kapsamında ilk toplantıda Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, kulüplerin teknik direktörleri, gençlik geliştirme programı teknik sorumluları ve antrenörleri ile bir araya geldi. Babaeski Spor, Çorluspor 1947, Edirnespor, Edirne Spor Gençlik Kulübü, Ergene Velimespor, Kırklarelispor, Lüleburgazspor ve Tekirdağspor kulüplerinden teknik adamların katıldığı oturumda Trakya Bölgesi'ndeki tesis sorunları, kulüplerin maddi sıkıntıları, BAL'ın

TFF'nin antrenör eğitiminde yaptığı yeni düzenlemeler, kulüp yapılarının dönüşümüne dair yapılan ve yapılması planlanan çalışmalar ile hem gençlik geliştirme ligleri hem de profesyonel liglere yönelik projeler hakkında bilgi verdi. Günün ikinci toplantısında Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim; Çorluspor 1947, Edirnespor, Edirne Spor Gençlik Kulübü, Ergene Velimespor, Kırklarelispor ve Tekirdağspor kulüplerinin başkanları ile futbol şube sorumluları, Edirne, Kırklareli ve Tekirdağ'da yer alan üniversitelerin BESYO müdürleri, il milli eğitim müdürleri, il spor müdürleri, TÜFAD, ASKF ve belediye temsilcileri, il futbol temsilcileri ve il hakem kurulu başkanlarıyla bir araya geldi. Bu toplantıda ana gündem maddelerini liglerle ilgili düzenlemeler, amatör futbolun gelişimi, üniversitelerle birlikte gerçekleştirilebilecek ortak projeler ve kulüplerin ekonomik problemleri oluşturdu. Terim de katılımcılara TFF'nin çalışmalarıyla ilgili bilgi aktardı.

Dördüncü durak Antalya

Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim'in futbolun paydaşlarıyla bir araya geldiği "Futbol Buluşmaları"nın dördüncüsü Antalya'da gerçekleştirildi. Titanic Deluxe Belek'te düzenlenen organizasyonun ilk toplantısında Fatih Terim; Albimo Alanyaspor, Antalyaspor, Fethiyespor, Denizli Büyükşehir Belediyesi, Kemer Tekirovaspor, Kızılcabölükspor, Manavgatspor ve Sandıklıspor'un kulüp başkanları ve futbol şubesi sorumlularıyla bir

araya geldi. Toplantıda kulüp yapıları, altyapı ve tesis sorunları, lig organizasyonları konuları ele alındı. Katılımcıların dile getirdiği sorunları ve çözüm önerilerini dinleyen Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, TFF'nin ilgili konularda yaptığı çalışmalar ve diğer projeleriyle ilgili de bilgi verdi. Terim, Futbol Buluşmaları kapsamında 28 Nisan günü de profesyonel kulüplerin teknik direktörleri, gençlik geliştirme programı teknik sorumluları ve antrenörleri ile bir toplantı gerçekleştirdi.

"Futbol Buluşmaları"nın Antalya etabının son toplantısında Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, 28 Nisan günü saat 15.30'da ASKF ve TÜFAD Başkanları, BESYO Müdürleri, Gençlik ve Spor İl Müdürleri, Milli Eğitim İl Müdürleri, Futbol İl Temsilcileri, İl Hakem Kurulu Başkanları ve belediyelerin spor teşkilatı sorumluları ile görüş alışverişinde bulundu. Antalya'daki Futbol Buluşmaları organizasyonuna Antalya, Denizli, Muğla, Uşak, Afyon, Isparta ve Burdur'dan temsilciler katıldı.

Ştefan Kovacs - Gavriil Kachalin - Ted Drake

SAYGI DURUŞU

Yirmi yıl önce Mayıs ayı adeta büyük teknik direktörlerin yaprak dökümü gibiydi. Ajax'ta Rinus Michels'in halefi olma görevini başarıyla yerine getiren Ştefan Kovacs, SSCB'yi Avrupa şampiyonluğuna taşıyan Gavriil Kachalin ve Chelsea'yi ilk kez büyükler arasına sokan Ted Drake aynı ay içerisinde bu dünyaya veda etmişlerdi. TamSaha olarak üç büyük ismin de anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

Onur Erdem

Ştefan Kovacs

Rinus Michels'in halefi

Futbol tarihindeki en enteresan yükseliş öykülerinden birisinin kahramanı olarak niteleyebileceğimiz Ştefan Kovacs, aynı zamanda Balkanların yetiştirdiği en önemli teknik adamlardan biri olmasıyla da dikkat çekiyor. Yalnız Kovacs'ın bir de şanssızlığı var ki o da kariyerinin en büyük başarılarını yaşadığı Ajax'ta, futbol tarihinin en büyük teknik adamlarından Rinus Michels'in halefi olarak görev yapmış olması... Öyle ki Kovacs, Ajax'a Michels'ten daha fazla Avrupa şampiyonluğu kazandırmış olmasına karşın yine de Michels'in gölgesinden kurtulmayı başaramamış ve hak ettiğine kıyasla çok daha az övgü alabilmiştir. 2 Ekim 1920'de Romanya'nın Temeşvar kentinde doğan Kovacs, futbolcu bir aileden geliyordu. Kendisinden dokuz yaş büyük olan ağabeyi Nicolae, Romanya Millî Takımı'nın erken dönemlerinde kadroda kendisine sıklıkla yer bulan bir isimdi. Hatta Nicolae Kovacs, 1930'da Uruguay'da düzenlenen ilk Dünya Kupası'nı da da Romanya adına forma giymiş (üstelik Romanya, o turnuvaya

Avrupa'dan katılan sadece dört takımdan biriydi) ve takımının Peru'yu 3-1 yendiği ilk maçta bir de gole imza atmıştı. Daha sonra 1934 ve 1938 Dünya Kupalarında da boy gösteren ağabey Nicolae, böylece Romanya'yı bu üç turnuva da temsil eden beş isimden biri hâline gelmişti. Ştefan Kovacs'ın da futbola merak salmasında elbette ağabeyi önemli bir etkiye sahipti. Ancak Ştefan, futbolculuğa başladıktan sonra bir türlü ağabeyinin çıkmış olduğu seviyeleri göremeyecekti. Bırakın Dünya Kupası'nda oynamayı, tek bir kez bile millî takımda yer alamadı. İkinci Dünya Savaşı'nın kaotik ortamı içerisinde ve sadece 18 yaşındayken gittiği Belçika'da yaklaşık üç sezon kadar, lige yeni yükselmiş olan Olympique Charleroi forması giymesi sonrasında burada da çok bir iz bırakamaması ülkesine geri dönmesine yol açmış, fakat Romanya'da da üst düzey bir kulüpte oynama şansı elde edememişti. Universtatea Cluj takımıyla bir kez yaşamış olduğu lig beşinciliği, kariyerinde gördüğü en büyük başarıydı.

Ancak futbolda, futbolculuğu döneminde etrafa hiçbir parıltı saçmazken teknik adamlığa geçmesiyle birlikte birden yıldızlaşan isimlere dair birçok hikâye vardır. İşte Ştefan Kovacs'ın kaderinde de böyle bir hikâyenin kahramanı olmak vardı. 1953'te futbolculuk yaşantısına nokta koyduğu Universtatea Cluj'da aynı yıl teknik direktörlüğe başlayan Kovacs, yedi yıl boyunca görev yaptığı bu kulüpte iki lig beşinciliği daha yaşayacaktı. İlk bakışta önemli bir başarı

olarak gözükmese de bu, tarihinin tek şampiyonluğunu 1933'te yaşayıp ardından orta sıralara mahkûm olmuş bir kulüpte yapılmış iyi bir başlangıç olarak kabul edilebilirdi. Kovacs daha sonrasında 1962-67 yılları arasında Romanya Millî Takımı'nda yardımcı teknik adamlık görevinde bulundu. Burada adını ülke futbol kamuoyuna daha iyi duyurması neticesindeyse 1967'ye gelindiğinde Romanya'nın en büyük iki kulübünden biri olan Steaua Bükreş'in yeni teknik patronu oldu. Steaua'daki ilk sezonunda takımının yedi yıllık şampiyonluk hasretine son vermeyi başaran Kovacs, sonraki üç sezonda ise ligde zirvenin gerisinde kalsa da en azından Romanya Kupası'nı

kucaklamayı bilecekti. Kulüp yönetimi de kendisinden memnundu ve Bükreş'teki görevini sürdürmesi muhtemeldi. Ne var ki Amsterdam'dan gelen beklenmedik bir teklif, Kovacs'ın teknik adamlık kariyerini baştan aşağıya değiştirecekti. Kendisinden, Ajax'ı Avrupa şampiyonluğuna taşımasının ardından Barcelona'nın yolunu tutan Rinus Michels'in halefi olması isteniyordu. Kovacs bu teklifi kabul etti etmesine ama bir anda yoğun tartışmaların da odak noktası hâline geldi. Kendisini ülkesi dışında neredeyse kimse tanıamaktaydı ve Michels gibi bir ismin ardından böylesine adı sanı duyulmamış birisiyle anlaşılması, Ajax yönetiminin de hayli eleştirilmesine yol açmıştı. Bir rivayete göre yönetim, Michels sonrası için 15 kişilik bir aday listesi çıkarmış ve en şöhretli olanı daha ziyade en ekonomik olanı tercih etmişti. Neticede 1971-72 sezonuna Ajax, Kovacs yönetiminde girdi ve çok geçmeden de endişelerin ne denli yersiz olduğunu ortaya koyan bir performans sergilemeye başladı. Kovacs, Michels'in oturduğu total futbol anlayışını aynen muhafaza etmeyi tercih etmiş, bir bakıma maceraya atılmamıştı. Öte yandan, katı disipliniyle ön plana çıkan Michels'in aksine futbolcularına çok daha fazla özgürlük tanımasıyla da dikkat çekiyordu. Bu ilk sezonda, Avrupa şampiyonluğu unvanını korumak için de mücadele eden Ajax,

Şampiyon Kulüpler Kupası'nda Dynamo Dresden, Marsilya, Arsenal ve Benfica'yı saf dışı bırakarak geldiği finalde Inter'i Cruyff'un gollerıyla 2-0 mağlup ederek amacına ulaşıyordu. Üstelik Kovacs'ın öğrencileri bununla da yetinmeyecek ve lig şampiyonluğuyla Hollanda Kupası'nı da kazanarak sezonu üçlemeyi tamamlayarak kapatacaktı. 1972-73 sezonunda da Ajax cephesinde değişen bir şey olmadı. Avrupa'da bu kez de Bayern Münih ve Real Madrid gibi rakipleri devirerek finale gelen, burada da Juventus'u tek golle geçen Amsterdam ekibi, üst üste üçüncü kez bu kupayı kazanarak Real Madrid'den sonra böylesine bir seri elde eden ilk takım oluyordu. Ayrıca Süper Kupa'da Rangers'ı, Kıtalararası Kupa'da da Independiente'yi deviren Ajax, dünyanın en güçlü takımı olduğunu dost düşmana kanıtlıyordu. Aynı sezon ligde de mutlu sona ulaşan Ajax'ta Kovacs artık herkesin takdirini kazanmıştı. Hatta Romanya Devlet Başkanı Nikolay Çavuşesku'nun Hollanda'ya yaptığı bir ziyaret esnasında Kraliçe Beatrix'in kendisine "Bizden nasıl bir armağan istersiniz, neticede siz bize Kovacs'ı verdiniz, bizim de size bir karşılık vermemiz gerekir" dediği bile vâki idi. Gelgelelim bu görkemli birliktelik kısa sürdü. Sezon sonunda Ajax'ın artık doyum noktasına ulaştığını ve yıldız isimlerin de

takımdan yavaş yavaş ayrılacaklarını düşünen Kovacs (nitekim Cruyff da Barcelona'nın yolunu tutuyordu) zirvede bırakmak gerektiğine kanaat getirerek görevinden ayrıldı.

Ne var ki bundan sonrasında atıldığı maceralarda bir türlü istediğini bulamayacak ve vermiş olduğu bu karardan ötürü de bir bakıma pişmanlık duyacaktı. Müteakip 15 yıl içerisinde sırasıyla Fransa ve Romanya Millî Takımları, Panathinaikos ve Monaco'yu çalıştıran Kovacs, bu süre zarfındaki tek başarısını, 1982'de Panathinaikos ile Yunanistan Kupası'nı kazanarak elde etti. 1987 sonunda Monaco'dan ayrılmasının ardından da teknik direktörlüğe noktayı koyan Ko-

vacs, 12 Mayıs 1995'te vefat ettiğindeyse Ajax'ın dördüncü Av-

rupa şampiyonluğunu elde etmesine sadece 12 gün kalmıştı.

Gavriil Kachalin

Altın madalyalı usta

'Sovyet futbolu" ve "teknik adamlık" kavramları yan yana geldiği zaman hemen her futbolseverin gözünde hiç kuşkusuz Valeri Lobanovsky'nin donuk bir ifadeyle kulübede oturmakta olan siması canlanmaktadır. Efsane teknik direktör gerçekten de 1970'lerde ve 1980'lerde SSCB'nin futboldaki neredeyse bütün başarılarında bilfiil rol oynamış, ardından son yıllarını da bağımsızlığını yeni kazanan Ukrayna'nın futbol dünyasında kendisini ispat etmesine adanmıştı. Peki, Sovyet futbolu Lobanovsky ile mi var olmuştu? Bu soruya vereceğimiz cevap ise kesin bir "hayır" olacaktır. Zira Loba'dan çok öncesinde, SSCB bir başka devrimci teknik adama sahip olmuş ve onunla birlikte dünya futbolunun en parlak

ekollerinden birini ortaya çıkar-mıştı. Söz konusu kişinin adı da Gavriil Kachalin'di.

Kachalin'in 17 Ocak 1911 tarihinde Moskova'da başlayan yaşantısında yolunun futbolla kesişmesi, günümüz şartlarına göre geç bir yaşta, 1920'lerin sonlarında gerçekleşmişti. 1936'ya gelene kadar yerel takımlarda forma giyen Kachalin, bu tarihteyse Dinamo Moskova'nın kadrosuna katılma şansını elde etmişti. Ancak kulüpte yer aldığı altı sezon içerisinde hiçbir zaman düzenli olarak ilk on birde forma giymeyi başaramadı. Yine de Dinamo Moskova'daki son iki yılı, onun futbolla ilgili yaşantısında çok büyük bir kırılma noktasını teşkil edecekti zira bu dönemde, Rus futbolunun belki de ilk büyük taktisyeni olarak kayıtlara geçen Boris Arkadiev'in öğrencisi olmuştu.

Arkadiev'in kalabalık ve sürekli hücumla destek veren orta saha ile hızlı oyun anlayışlarını kulağına küpe eden Kachalin, vasatın altındaki futbolculuk kariyerine nokta koymasından sonra yoluna teknik direktörlükte devam etme kararını da yine bu dönemde vermişti. 1942'de kramponlarını asmasından yaklaşık üç yıl sonra Trudovye Rezervi takımında başlayan yeni kariyerindeki ilk önemli sıçramayı 1949'da Lokomotiv Moskova'nın başına geçerek gösteren Kachalin, 1955'teyse SSCB Millî Takı-

Kachalin yönetiminde Olimpiyat şampiyonu olan SSCB Millî Takımı

mı'nın yeni teknik sorumlusu oluyordu.

Kachalin'in teknik direktörlükteki en büyük başarıları da SSCB Millî Takımı'yla gelecekti. Lev Yashin, Igor Netto, Nikita Simonyan ve Eduard Streltsov gibi yıldızları barındıran çok iyi bir jenerasyon yakalayan SSCB, Kachalin yönetimindeki ilk önemli zaferini de 1956 Melbourne Olimpiyatları'nda elde edecekti. Turnuvanın finalinde Yugoslavya'yı tek golle deviren Sovyetler, altın madalyanın sahibi olacaktı.

Bu başarının ardından 1958 Dünya Kupası'nda da boy gösteren ancak çeyrek finalde ev sahibi İsveç engeline takılan Sovyet futbolunun asıl zirve noktasıysa, 1960 yılında düzenlenmeye başlayan Avrupa Futbol Şampiyonası'nın ilk organizasyonu teşkil edecekti. Bir nevi Final Four usulü oynanan turnuvanın yarı finalinde Çekoslovakya'yı 3-0'lık net bir skorla dize getiren Kachalin'in öğrencileri, finalde de Yugoslavya'yı 120 dakika sonunda 2-1 mağlup ederek kupaya uzanmıştı.

SSCB, 1962'de Şili'deki Dünya Kupası'nda yine çeyrek finalde ev sahibi takım engeline takılırken, turnuva sonrasında Kachalin görevinden ayrılıyor ve kısa

süreliğine önce Özbek takımı Pakhtakor Taşkent'i, ardından da Gürcü ekibi Dinamo Tiflis'i çalıştırıyordu. 1964 yılında Kachalin yönetimindeki Dinamo Tiflis'in Sovyet Ligi'nde tarihinin ilk şampiyonluğunu elde etmesi, başarılı teknik adamın karnesindeki en büyük artılardan biri olacaktı.

Kachalin'in kariyerinde üstlendiği son büyük görevse, 1970 Dünya Kupası'nda bir kez daha SSCB Millî Takımı'nın başında yer almaktı. Ancak kaderde yine çeyrek finalde elenmek vardı ve bu defa da Uruguay'a uzatmalarda tek golle boyun eğmekten kurtulamayacaklardı. Kupanın ardından yeniden Dinamo Tiflis'e dönen ve kulübe bir lig ikinciliği kazandıran Kachalin, sonrasında da Dinamo Moskova'da iki sezon görev yapıp iki lig ikinciliği daha gördü. Teknik direktörlüğe 1975'te Pakhtakor'da son noktayı koyan deneyimli futbol adamı, daha sonra bir süre de Dinamo Moskova'nın altyapısında koordinatörlük görevini üstlendi. Sovyet futbolunda bir bakıma Boris Arkadiev'den bayrağı devralıp bunu Valeri Lobanovsky'ye aktarmayı başaran isim olarak da tanımlanabilecek Kachalin, 23 Mayıs 1995 tarihindeyse aramızdan ayrıldı.

İki büyük takımın efsanesi

Futbolculuğu sırasında bir kulüpte efsaneleştikten sonra teknik direktörlükte de ezeli rakibin saflarına geçip harikalar yaratan kaç isim sayabilirsiniz ki? Akıllara gelebilecek belki de ilk isim herhalde futbolculuğunda Milan, teknik direktörlüğünde de Juventus'la Avrupa şampiyonluğu gören Giovanni Trapattoni olur. Ancak bu alanda Trapattoni'den bile eskileri vardır. Arsenal ve Chelsea tarihlerine iki farklı karakter olarak adını yazdıran Ted Drake gibi.

16 Ağustos 1912'de Southampton'da doğan Drake, 1931 yılında aynı kentin takımında profesyonel futbolculuk yaşantısına 'merhaba' demişti. Güney ekibinde oynadığı üç sezon içerisinde ligde 50'ye yakın gol atarak tüm dikkatleri üzerine çeken genç santrforu takibe alan kişilerin başındaysa Arsenal teknik direktörü Herbert Chapman gelmekteydi. Chapman, o dönemlerde futbol dünyasında 'teknik direktör' denildiğinde belki de akıllara gelen ilk isimdi. 1920'lerin ortasında mütevazı Huddersfield Town takımıyla üç sene üst üste lig şampiyonluğu yaşamış, ardından geçtiği Arsenal'de de 1930'la-rın ortasında benzer bir seri başlatmıştı. Hâliyle böyle-sine bir teknik adamın radarına girmiş olmak da Drake için başlı başına bir referans niteliğindedeydi. Nihayet beklenen birliktelik

1934 baharında gerçekleşti. Ancak Drake buruk bir sevinç yaşıyordu zira kendisi Londra'ya gelmeden yaklaşık iki ay önce, onu çok isteyen Chapman, zatürre nedeniyle hayatını kaybetmişti. Yine de genç oyuncu, Chapman'ın kendisiyle ilgili beklentilerini boşa çıkarmayacak ve ertesi yıl, kulüpte geçirdiği ilk tam sezonu rakip filelere yolladığı 42 golle gol kralı olarak tamamlayacaktı. Bu goller de Londra ekibinin üst üste üçüncü kez ligi zirvede tamamlamasında aslan payını teşkil edecekti.

Bir sonraki sezonda Arsenal'in Highbury'de Aston Villa'yı konuk ettiği maç ise Drake'in bugün bile kırılmayan bir rekoruna sahne olacaktı. Yıldız oyuncu, Aston Villa ağlarını üç değil, beş değil, tam yedi kez sarsmış ve lig tarihinin bir maçta en çok gol atan oyuncusu unvanını eline geçirmişti. Günümüzde bu rekorun artık egale edilmesinin bile neredeyse imkânsız olduğu düşünülürse Drake'in adının İngiliz futbol tarihinde sonsuza dek silinmeden kalabileceğini iddia etmek de herhalde abartı olmayacaktır. Arsenal'de 1945'e kadar futbol oynayan Drake, takımıyla birer lig şampiyonluğu ve Federasyon Kupası sevinci daha yaşayacaktı. Aslında daha uzun süre kırmızı-beyazlı formayı taşıma niyeti vardı ama omurgasından yaşadığı bir sakatlık buna mü-

Arsenal formasıyla Aston Villa'ya bir maçta 7 gol atan Drake'in rekoru bugün bile kırılabilmiş değil.

saade etmemişti. Futbolu bıraktığında Arsenal adına attığı 139 golle de kulübün o ana kadarki en golcü ismi konumundaydı. Drake, bu veda sonrasında hiç vakit kaybetmeden teknik direktörlüğe soyundu. Kaderin bir cilvesi olsa gerek, ilk görev aldığı yer, Herbert Chapman'ın ebedi istirahatgâhının bulunduğu Londra'nın Hendon semtinin takımıydı. Bu yarı amatör takımda bir sezon geçirdikten sonra Reading ile anlaşılan ve beş yıla yakın da bu kulüpte çalışan Drake, 1952'deyse teknik adam olarak yıldızının parlamaya-çağı Chelsea'nin başına geçti. Chelsea, o tarihlerde henüz Ada futbolunda önemli bir takım değildi. Tek başarıları, 35 yıl evvel kazandıkları lig üçüncülüğüydü. Onun haricinde bir

Futbolculuğu döneminde bir Arsenal efsanesi olan Ted Drake, teknik direktörlüğü döneminde ise Chelsea'ye tarihinin ilk şampiyonluğunu kazandırarak yeni bir büyük takımın doğmasına kapı açtı.

türlü ligi üst sıralarda tamamlamıyorlar, hatta vakitlerinin çoğunu küme düşmeme mücadelesi vererek geçiriyorlardı. Drake görev gelmeden önceki iki sezonda da 22 takımlı ligi sırasıyla 20 ve 19. sıralarda tamamlamışlardı ve sadece iki takımın küme düşüyor olması sayesinde lige tutunabilmişlerdi. Ted Drake, Chelsea'de göreve başladığında kulüpte tepeden tırnağa bir değişime gitmek gerektiğini düşünüyordu. Öyle ki, bu doğrultuda takımın amblemi bile değişti ve bir aslan figüründe karar kılındı. Kulübün lâkabı da "emekliler" iken "maviler"e dönüştürüldü. Asıl önemli değişiklikse alt ligler için önemli bir scout sistemi kurulmasıydı. Bu sayede Chelsea kadrosunu düşük mâlîyete rağmen büyük ölçüde yenileyecekti. Ne var ki bu değişiklikler meyvesini çok çabuk vermedi ve Drake'in ilk sezonunda Chelsea ligi bir kez daha 19. sırada tamamladı. İkinci sezondaysa yapılan kadro yavaş

yavaş kendisini gösteriyor ve ligi sekizinci sırada tamamlıyordu ki, takım ligde 18 yıl sonra ilk kez bu kadar yukarıda yer alıyordu. Hayallerin gerçeğe dönüştüğü sezonsa 1954-55 sezonu oldu ve Chelsea, kuruluşunun 50'inci yılında tarihinin ilk şampiyonluğunu elde etti. Fakat bu başarı kalıcı olmadı zira Chelsea'nin ikinci ve üçüncü ligden topladığı oyuncularla elde ettiği bu şampiyonluk, söz konusu oyuncuların değerlerini anında birkaç katına çıkarmıştı ve ekonomik açıdan o yıllarda hiç de güçlü olmayan kulübün bu kadroyu muhafaza edebilmesi de çok çok zordu. Nitekim çok geçmeden mecburi bir revizyon daha yaşandı ve kulüp, altyapısından çıkardığı genç oyuncu lara yönelmek zorunda kaldı. Bu dönemin en büyük kârıysa, o altyapıdan A takıma yükselenler arasında İngiliz futbolunun en büyük golcülerinden birine dönüşecek Jimmy Greaves'in yer almasıydı. Ancak bu revizyonun ardından

Chelsea bir türlü 1955'teki o başarının kıyısından bile geçemedi, yeneden orta sıralarda mücadele eden bir takım hüviyetine büründü. Birkaç yıl böyle devam etmesinin ardından da 1961-62 sezonunun başlarında, lige ve kupaya kötü bir başlangıç yapılması üzerine Chelsea yönetimi Drake ile yollarını ayırma kararı aldı. Gelgelelim bu hamle, Chelsea'yi kurtarmadığı gibi daha da dibe sürükleyecekti ve Londra ekibi sezon sonunda ligi son sırada tamamlayarak küme düşecekti. Chelsea'den ayrılmasının ardından bir başka Londra takımı olan Fulham'da kısa bir süre rezerv takım çalıştırıcılığı yaptı Drake. Oğlunun o esnada burada oynaması bu kararında belirleyici olan tek etkeni. Belli ki gözünün hâlâ çocuğunun üzerinde olmasını istiyordu. Ardından Fulham'da yöneticiliğe soyunan Drake, kulübün başkanlığına kadar gelecek ve 30 Mayıs 1995'te hayatını kaybedene kadar da bu görevi sürdürecekti.

TFF heyeti UEFA Pro Lisans Değişim Programı'na katıldı

UEFA 6. Pro Lisans Değişim Programı çerçevesinde Türkiye, Galler, İsrail ve Macaristan Futbol Federasyonlarının Pro Lisans Kursu katılımcıları 13-16 Nisan 2015 tarihleri arasında İsviçre'nin Nyon kentinde bir araya geldi. Organizasyonda UEFA Eğitimcileri Frank Ludolph, Ian Lupescu, Howard Wilkinson, Peter Rudbaek, Nico Romeijn, Packie Bonner, Graham Turner, Graham Peaker, Ioan Lupescu ve Jacques Crevoisier eğitimler verdi. Programda katılımcılar Shakhtar Donetsk ile Chelsea arasında oynanan U19 Şampiyonlar Ligi finalini izleyerek analizlerini sundu. Ayrıca her ülke kafilesine Şampiyonlar Ligi maçlarının rakip analizi ve maç ön-

cesi saha hazırlık ödevleri verildi. TFF heyeti Real Madrid olarak Atletico Madrid takımının analizini yaptı ve UEFA eğitimcilerine sundu. TFF'nin Pro Lisans kursiyerlerinin ortak kararı ile teori sunumunu Okan Buruk ve Tan Kesler, saha içi pratik çalışma sunumunu Abdullah Ercan yaptı. Flash röportaj sunumundaki soruları ise Arif Erdem cevapladı. Organizasyona katılan Galler kafilesinde Patrick Vieira, Sol Campbell, Craig Bellamy, Les Ferdinand gibi isimler de vardı. Ayrıca UEFA, ülkemizden Tugay Kerimoğlu ve Abdullah Ercan ile UEFA Web Sitesi'nde ve televizyonunda kullanılmak üzere röportajlar gerçekleştirdi. Kapanış günü TFF Heyeti Başkanı

ve Eğitim Sorumlusu olarak Yücel Uyar ve diğer katile başkanlarının katıldığı açık oturum yapıldı. UEFA yetkilileri TFF heyetine Galler kafilesi ile beraber gösterdikleri yüksek performanstan dolayı teşekkür etti. TFF heyetinde Pro Lisans Kursu'na katılan Abdullah Ercan, Alaettin Tutaş, Arif Erdem, Hakan Tecimer, Hami Mandıralı, Hamit Cihan, Hasan Özer, İsmet Kamak, Nevzat Dinçbudak, Okan Buruk, Orhan Kaynak, Önder Karaveli, Reha Kemal Erginer, Sait Karafırtınalar, Sefer Yılmaz, Selahaddin Dinçel, Sercan Görgülü, Suat Kaya, Şenol Fidan ve Tugay Kerimoğlu ile birlikte TFF'nin antrenör eğitimcileri Ömer Kaner ve Muammer Birdal da yer aldı.

FIFA, ACIBADEM FULYA SPORCU SAĞLIĞI MERKEZİ'Nİ MÜKEMMELİYET MERKEZİ OLARAK SEÇTİ

FIFA Türkiye'de ilk defa bir merkeze
"FIFA MEDICAL CENTRE OF EXCELLENCE" sertifikası verdi.
Bu sertifikaya dünyada sadece 26 merkez sahip.
Bu gurur Türkiye'nin...

ACIBADEM

www.sporcusagligimerkezi.com

Fatih Terim, kadın antrenör kursunu ziyaret etti

Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, TFF Futbol Gelişim Direktörlüğü tarafından Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde kadın antrenörlere yönelik açılan UEFA B Lisans Kursu'nu ziyaret etti. Kursiyerlerin çalışmalarını izleyen Terim, daha sonra kursa katılan kadın antrenörlere bir konuşma yaptı. Türkiye'de Federasyon çatısı altında kadın futbolunun temellerinin 1993 yılında TFF'de Millî Takımlar Teknik Direktörü olarak görev yaptığı dönemde atıldığını hatırlatan Terim, kadın futboluna büyük önem verdiklerini ve kadın futbolunun gelişimi için çalışmalar gerçekleştirdiklerini söyledi.

Bu alanda yapılan en önemli hamlelerden birinin bu kurs olduğunu belirten Terim, "Kadın antrenörlerimiz için uzun zamandır kurs açılmıyordu. Biz bunu açtık. Çünkü elit kadın futbolcuların yetişmesi için nitelikli kadın antrenörlere de ihtiyacımız var. Sizler bu nedenle önemli bir görev üstleniyorsunuz. Gelecekte başarılı kadın futbolcuların yetişmesine büyük katkınız olacağına inanıyorum" dedi. Terim, konuşması-

nın ardından kursiyerlerin sorularını cevapladı. Kursta UEFA Kadın Futbolu Uzmanı Hesterine De Reus, TFF An-

trenör Eğitimcileri Mahmut Nedim Karadeniz ve Necla Güngör Kırağası ile Gülhan Gündüz Şişman eğitmen olarak yer aldı.

UEFA A ve B kursları Riva'da yapıldı

Türkiye Futbol Federasyonu Futbol Gelişim Direktörlüğü tarafından düzenlenen UEFA A ve UEFA B Lisans ikinci aşama kursları Riva Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde yapıldı. UEFA A Lisans İkinci

Aşama Kursu 30 Mart-11 Nisan tarihleri arasında gerçekleştirildi. 24 kursiyerin katıldığı kursta Ömer Kaner, Muammer Birdal, Nur Mustafa Gülen, Dr. Coşkun Küçüktepe ve İbrahim Eke eğitmen olarak görev aldı.

24 kursiyerin katıldığı, 30 Mart-10 Nisan tarihleri arasında yapılan UEFA B Lisans İkinci Aşama Kursu'nda ise Atilla Yüce, Tuna Güneysu, Dr. Coşkun Küçüktepe, Necla Güngör ve İbrahim Eke eğitim verdi.

UEFA Regions Cup'taki rakipler belli oldu

Ankara Bölge Karması'nın katılacağı ve 26 Haziran-4 Temmuz 2015 tarihleri arasında İrlanda Cumhuriyeti'nde düzenlenecek olan UEFA Regions Cup Finalleri'nin kura çekimi yapıldı. Kura çekimi sonucuna göre Ankara Bölge Karması finallerde A Grubu'nda Eastern Region (İrlanda Cumhuriyeti), South Mora-

via (Çek Cumhuriyeti) ile Tuzla Canton (Bosna-Hersek) takımlarıyla mücadele edecek. 8 takımın katıldığı UEFA Regions Cup Finalleri'nde B Grubu'nda ise Zagreb Union (Hırvatistan), Dolnoslaski Region (Polonya), Eastern Region (Kuzey İrlanda) ve Wirttemberg (Almanya) takımları yer aldı. Ankara Bölge Karması 26

Haziran'da Eastern Region, 27 Haziran'da Tuzla Canton, 28 Haziran'da South Moravia takımlarıyla karşı karşıya gelecek. Turnuvada A ve B gruplarının birincileri, 4 Temmuz 2015 Cumartesi günü Tallaght Stadium'da yerel saatle 16.00'da final maçında şampiyonluk mücadelesi verecek.

3. Lig'in yenilerinden TFF'ye ziyaret

Bölgesel Amatör Lig'den, Spor Toto 3. Lig'e yükselme başarısı gösteren kulüplerin temsilcileri, TFF'nin Beykoz Riva'da yer alan merkezinde TFF Başkanı Yıldırım Demirören'le bir araya geldi. Ziyarette TFF 2. Başkanvekili ve Profesyonel Kurul Başkanı Arif Koşar ile TFF İcra Kurulu üyesi ve Profesyonel Kurul Başkan Yardımcısı Mustafa Beyazlı da yer aldı. Yaklaşık yarım saat süren ziyaretin ardından heyet, TFF Müzesi'ni gezdi ve öğle yemeği yedi. Bilindiği üzere Cizrespor, Yomraspor, Dersimspor, Kozan Belediyespor, Kastamonuspor 1966, Zara Belediyespor, Bodrum Belediyesi Bodrumspor, Manisa Büyükşehir Belediyespor, Sultanbeyli Belediyespor, Düzcüspor ve Tekirdağspor kulüpleri Spor Toto 3. Lig'e yükselme başarısı göstermişti.

NACAR
PRECISION WATCH SINCE 1929

KALBİMİZ TİK TAK ATIYOR!
MİLLİ TAKIMLAR RESMİ SAAT TEDARİKÇİSİ

Şampiyon liseliler Riva'da

Guatemala'da düzenlenen Okul Sporları Dünya Futbol Şampiyonası'nda şampiyon olan Trabzon Erdoğdu Anadolu Lisesi, Beykoz Riva'da bulunan Türkiye Futbol Federasyonu Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Merkezi'ni ziyaret etti. Şampiyonluk kupasıyla birlikte ziyarete gelen Trabzon Erdoğdu Anadolu Lisesi'ni Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim Kurulu Üyeleri Cengiz Zülfikaroğlu, Mustafa Beyazlı ve Taylan Üner ağırladı. Oyuncular ve teknik heyet daha sonra Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri ile tesislerin içerisinde bulunan TFF Müzesi'ni gezip bilgi aldı. Öğle yemeğinin ardından günün anısına hatıra fotoğrafı çekildi ve ziyaret son buldu. Guatemala'da yapılan şampiyonada yarı finalde Fransa ekibini 1-0 mağlup eden Trabzon Erdoğdu Anadolu Lisesi, Brezilya ile oynadığı final maçını da 19. dakikada Volkan Batman ve 44. dakikada Talha Aydemir'in golleriyle 2-1 kazanarak şampiyonluğu elde etmişti.

Carrefour SA

MİLLÎ TAKIMLAR PERAKENDE TEDARİKÇİSİ

DESTEK LAZIMSA CARREFOURSA

Kalbimiz de desteğimiz de her zaman yanınızda.
Haydi Türkiye, Euro 2016'ya.

UEFA, millî oyuncular için eğitim programı başlatıyor

UEFA, Millî Takım Oyuncuları için Yönetici Geliştirme Programı'nı başlatarak, millî takım oyuncularının gelecekte futbol yönetiminde yer alabilmelerini sağlamak ve futbolcuları bu doğrultuda gerekli olan özelliklerle donatmaya hazırlanıyor. Eğitim programı üst düzey oyunculara saha içindeki karar verme ve liderlik özelliklerini başka bir alana aktarma imkânını sunarak, oyuncuların hâlihazırdaki bilgileri ve oyunu okuyabilme özellikleri-

nin ilerleyen yıllarda da futbol dünyasına yarar sağlamaları için kullanılması hedefleniyor. Program dünya çapında iki önemli akademik enstitü olan The Centre de Droit et d'Economie du Sport (CDES) Limoges Üniversitesi ve Birkbeck Sport Business Center, Birkbeck tarafından sağlanacak. UEFA'nın bu programı ayrıca FIFPro (Dünya Futbolcular Birliği) ve ECA (Avrupa Kulüpler Birliği) ortaklığı çerçevesinde geliştirildi. UEFA Başkanı Michel Platini prog-

ramla ilgili broşürde, "Futbolun sürekli gelişen bir yapısı olması, sahadaki en yüksek seviyelere ulaşan kişilerce bilinen bir gerçek. Programın en önemli amaçlarından biri, oyunculara futbolun başka alanlarında da kariyerlerini sürdürebilmeleri için gerekli olan becerileri kazandırmaktır" ifadelerine yer verdi. Programla ilgili daha fazla bilgi ve başvuru için "<http://www.uefa-mip.com>" adresine başvurmak gerekiyor.

UEFA Futbol Hukuku Programı başlıyor

Kongo Demokratik Cumhuriyeti'nden TFF'ye ziyaret

Kongo Demokratik Cumhuriyeti Büyükelçisi Marcel Mumbumba Tshidmba, Türkiye Futbol Federasyonu'nu ziyaret etti. Genel Sekreter Kadir Kardeş'la görüşen ve Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'ni gezen Tshidmba, iki ülke arasındaki ilişkiyi güçlendirmek için ortak çalışmaların artarak devam etmesi gerektiğini belirtti.

UEFA Futbol Hukuku konusundaki son gelişmeleri öğrenerek, ilgili konular hakkında kendilerini geliştirmek isteyen hukukçular için UEFA Futbol Hukuku Programı başlatıyor. 12 aya yayılacak program dört haftalık oturumdan oluşacak. UEFA, programla ilgili olarak Türkiye'den Kadir Has Üniversitesi, İtalya'dan Padova Üniversitesi ve İspanya'dan Rey Juan Carlos Üniversitesi ile işbirliği oluşturdu.

Program sonunda başarılı olan katılımcılar spor hukuku ileri eğitim sertifikası alacak.

Programda "Futbol Hukukuna Giriş", "FIFA Transfer Kuralları", "Diğer Futbol Kural ve Talimatları", "CAS ve Prosedürleri" başlıklarında eğitim verilmesi planlanıyor.

Program için toplam 20 katılımcı seçilecek.

Adayların UEFA üye federasyonlarından birisinin hukuk bölümünde, bir futbol kulübü, futbolcu birliği veya ligde hukuki pozisyona sahip olması veya futbolla ilgili konularla ilgilenen bir hukuk firmasında çalışması gerekiyor.

Programa son başvuru tarihi 30 Haziran 2015 olarak belirlendi.

Profesyonel Futbolcular Derneği'nden ziyaret

Türkiye Profesyonel Futbolcular Derneği Yönetim Kurulu, TFF'nin Beykoz-Riva'da yer alan idari merkezini ziyaret etti ve Başkan Yıldırım Demirören'le bir araya geldi. Yaklaşık 1 saat süren ziyarette TFF Birinci Başkanvekili Servet Yardımcı, İcra Kurulu Üyeleri Cengiz Zülfiaroğlu ve Mustafa Beyazlı da yer aldı. TFFD Genel Sekreteri Hakan Ünsal'ın yanı sıra millî futbolcular Bülent Korkmaz, Alpay Özalan, Ergün Penbe, Recep Çetin, Tolunay Kafkas, Tümer Metin, Ümit Davala, Tayfur Havutçu ve Ogün Temizkanoğlu da ziyarette hazır bulundu. Yapılan görüşmenin ardından millî futbolcular, Başkan Yıldırım Demirören'le birlikte TFF Müzesi'ni gezdi.

U18'ler İtalya'ya yenildi

U18 Millî Takımımız, deplasmanda oynadığı hazırlık maçında İtalya'ya 1-0 yenildi. Natale Palli Stadi'ndaki karşılaşmanın tek golünü 38. dakika Bifulco attı. AS Casale takımının 1913-14 sezonunda İtalya Lig Şampiyonu olmasının 100. yılı nedeniyle oynanan maçı İtalya A Millî Takım

Teknik Direktörü Antonio Conte de takip etti. İtalya U18 takımının yardımcı antrenörlüğünü Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim'in Fiorentina takımını çalıştırdığı dönemden oyuncusu Paolo Vanoli yaparken, İdari Menajer olarak da yine Fatih Terim'in Fiorentina döneminde kulübün Sportif Direk-

törü olan Giancarlo Antognoni yer aldı. U18 Millî Takımımızda teknik direktör Vedat İnceefe'nin yanı sıra A Millî Takım kaleci antrenörü Alper Boğuşlu ve A Millî Takım fiziksel performans sorumlusu Levent Şahin de kulübede bulundu. Gençlerimiz, İtalya karşısında şu kadroyla mücadele etti: Übeyd Adıyaman (Muhammed Şengezer dk. 46) - Savaş Polat, Burak Bekaroğlu (Alperen Babacan dk. 83), Hasan Kuruçay, Berkin Şenol - Sabit Yılmaz, Alican Özfesli (Furkan Ünver dk. 46), Abdullah Balıkcı (Emirhan Aydoğan dk. 71), Hayrullah Alıcı (Devrim Taşkaya dk. 24) (Oğuzhan Palaz dk. 71) - Ahmethan Köse (Samed Karakoç dk. 46), Fatih Aktay.

Lüksemburg'da hayal kırıklığı

U17 Millî Takımımız, Lüksemburg'la 7 ve 9 Nisan tarihlerinde oynadığı iki maçtan da yenilgiyle ayrıldı. Boevange-sur-Atter Sahası'nda oynanan ilk maçı Lüksemburg 2-1 kazanırken, ev sahibinin gollerini 7.dakikada Florian Bohnert ve 74. dakikada Danel Sinani, gençlerimizin golünü ise 66. dakikada Rifat Can Aslan attı. 9 Nisan'da Erpeldange Sahası'ndaki maçı da Lüksemburg, 59. dakikada Edvin Muratovic'in penaltıdan attığı golle 1-0 kazandı. Karşılaşmayı Lüksemburg Büyükelçimiz Salim Levent Şahin-kaya ve büyükelçilik yetkilileri de izledi.

U16'lar Fransa'da turnuvaya katıldı

Teknik Direktörlüğünü Ahmet Ceyhan'ın üstlendiği U16 Millî Takımımız, Fransa'da Mondial Montaigu Turnuvası'na katıldı. B Grubu'nda Fildişi Sahili, İngiltere ve Meksika ile eşleşen U16 Millî Takımımız, ilk maçında Fildişi Sahili'ne 58.dakikada Amani Franck Anoumou'dan yediği golle 1-0 yenildi. İkinci maçında 75. dakikada Reiss Nelson'dan yediği golle İngiltere'ye de aynı skorla mağlup olan gençlerimiz, gruptaki son maçında Meksika'ya da 3-1 yenildi ve grubunu son sırada tamamladı. Millîlerimizin golü 31. dakikada Hüseyin Bulut atarken, Meksika'nın gollerini Adrian Lozano Magallanes (dk. 40 ve dk. 46 penaltıdan) ile Paolo Medina Etienne (dk. 71) kaydetti. U16 Millî Takımımız, Belçika ile oynadığı yedincilik maçını ise 2-0 kazandı. Bu maçtaki gollerimizi 45. dakikada Abdülkadir Ömür ve 79. dakikada Hapsuno Yıldız attı. U16 Genç Millî Takımımızda şu oyuncular yer aldı: Recep Yemişçi (Altınordu), Mehmet Burak Balkır (Bursaspor), Görkem Çelik, Ufukcan Engin (Dardanelspor), Ömer Faruk Canbirdi (Eskişehirspor), Mahsun Çapkan, Oğuz Kağan Güçtekin (Fenerbahçe), Ali Ülgen, Barış Zeren, Alperen Kılıç, Batuhan Ahmet Şen, Furkan Korkut (Galatasaray), Mustafa Talha Özbay (MKE Ankaragücü), Abdülkadir Ömür (Trabzonspor), Cafer Tosun, İsmail Karakaş (Trabzonspor A.Ş.), Hapsuno Yıldız Hüseyin Bulut (Borussia Dortmund).

Belçika'da iki maç

Şenol Ustaömer yönetimindeki U15 Millî Takımımız, Belçika'da düzenlenen Uluslararası Üçlü Turnuva'da bir galibiyet, bir de yenilgi aldı. İlk maçını Tubize şehrindeki URBSFA/KBVB Football Center'da Kuzey İrlanda ile oynayan gençlerimizin, rakibini 9. dakikada Sefa Akgün ve 52. dakikada Recep Gül'ün gollerıyla 2-0 yendi. U15 Millî Takımımız, ikinci maçında ise Belçika'ya 6.dakikada penaltıdan Hotman El Kabbari ve 28.dakikada Gregory Descotte'tan yediği gollerle 2-1 yenildi. Bu maçtaki tek golümüz 47. dakikada Ozan Muhammed Kabak'tan geldi. U15 Millî Takımımızın kadrosunda şu oyuncular yer aldı: Hasan Ali Adıgüzel (Akhisar Belediyespor), Ozan Can Oruç (Altınordu), Mustafa Çay (Beşiktaş), Kerem Atakan Kesgin Gökay Keleş (Bucaspor), Atakan Akyol İsmail Berk Koçak (Fenerbahçe), Abdussamet Karnuç, Ramazan Emirhan Civelek, Ozan Muhammed Kabak, Bekir Melih Gökçimen, Atalay Babacan, Recep Gül (Galatasaray), Ercan Şirin (Gençlerbirliği), Muzaffer Kahrıman (Başakşehir), Taner Deniz (Kartalspor), Enes İslam İlkin (Samsunspor), Sefa Akgün (Trabzonspor).

Kadınların rakipleri belli oldu

Kadın A Millî Takımı'nın 2017 UEFA Kadınlar Avrupa Şampiyonası elemelerindeki rakipleri belli oldu. İsviçre'nin Nyon kentinde bulunan UEFA'nın merkezinde yapılan kura çekiminde Kadın A Millî Takımımız, 5. Grup'ta Almanya, Rusya, Macaristan ve Hırvatistan'la eşleşti. 2017 UEFA Kadınlar Avrupa Şampiyonası elemelerinde 40 takım 5'erli olarak 8 grupta mücadele edecek. Elemeler sonunda grup birincileri ile en iyi 6 grup ikincisi direkt olarak finallere katılmaya hak kazanacak. Geri kalan 2 grup ikincisi ise play-off oynayacak ve bu eşleşmeden galip çıkan takım da finallere katılmaya hak kazanacak. 2017 UEFA Kadınlar Avrupa Şampiyonası Temmuz-Ağustos 2017'de Hollanda'da düzenlenecek ve ev sahibi Hollanda

GROUP 1	GROUP 2	GROUP 3	GROUP 4
Iceland Scotland Belarus Slovenia FYR Macedonia	Spain Finland Rep. of Ireland Portugal Montenegro	France Ukraine Romania Greece Albania	Sweden Denmark Poland Slovakia Moldova
GROUP 5	GROUP 6	GROUP 7	GROUP 8
Germany Russia Hungary Turkey Croatia	Italy Switzerland Czech Republic Northern Ireland Georgia	England Belgium Serbia Bosnia-Herz. Estonia	Norway Austria Wales Israel Kazakhstan

finallere doğrudan katılacak. 2017 UEFA Kadınlar Avrupa Şampiyonası Elemeleri Eylül 2015 ile Eylül 2016 tarihleri arasında oynanacak.

Play-Off Turu'na kalan iki takım ise 17-25 Ekim 2016 tarihlerinde çift maçı eliminasyon sistemine göre karşı karşıya gelecek.

Kadın U19'lar finalleri kaçırdı

Kadın U19 Millî Takımımız, Portekiz'de oynanan 2014-15 UEFA U19 Kadınlar Avrupa Şampiyonası Elit Tur 1. Grup'u 2 yenilgi, 1 beraberlikle son sırada tamamladı ve finallere katılma hakkını kaybetti. U19 Kadın Millî Takımımız, ilk maçını Finlandiya ile oynadı. Lagos şehrindeki Estadio Fernando Cabrita'da oynanan maçta gollerimizi 35. dakikada Ebru Topçu ve 90.

dakikada Remziye Bakır atarken, Finlandiya'nın gollerini 47 ve 66. dakikalarda Collin Kaisa kaydetti. Faro-Loule şehrindeki Estadio Algarve'de oynanan ikinci maçında İspanya'ya 6 ve 32. dakikalarda Garcia Perez, 43 ve 51. dakikalarda Sanchez Falcon Andrea ile 76. dakikada Turmo Crespo Marta'dan yediği gollerle 5-0 yenilen U17 Kadın Millî Takımımız, Ferreira

şehrindeki Estadio da Nora'daki son maçında ise Portekiz'e 63. dakikada Joana Marchao'dan yediği golle 1-0 mağlup oldu. Tüm maçlarını kazanan İspanya, 9 puanla grubu lider olarak tamamlayarak Avrupa Şampiyonası finallerine katılmaya hak kazanırken, millîlerimiz 1 puanla, Portekiz ve Finlandiya'nın ardında grubu dördüncü sırada bitirdi.

Kızlar gruptan çıkamadı

Kızlar U17 Millî Takımımız, Adana ve Tarsus'ta oynanan 2014-2015 UEFA U17 Kızlar Avrupa Şampiyonası Elit Tur 1. Grup'ta finallere katılma şansını kaybetti. Gruptaki ilk maçını Tarsus İlçe Stadi'nda Finlandiya ile oynayan U17 Millî Takımımız, rakibini 52 ve 69. dakikalarda Kader Hançar'ın gollarıyla 2-1 yenerek iyi bir başlangıç yaptı. Adana 5 Ocak Fatih Terim Stadi'nda oynadığı ikinci maçında İsviçre'ye 4-0 yenilen kızlarımız, Tarsus İlçe Stadi'nda oynadığı üçüncü ve son maçında Sırbistan'a 2-0 mağlup olunca 3 puanda kaldı. 9 puanla grubu lider olarak tamamlayan İsviçre Avrupa Şampiyonası'na katılmaya hak kazanırken, 3'er puana kalan Türkiye, Sırbistan ve Finlandiya elendi.

Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, 2014-2015 UEFA U17 Kızlar Avrupa Şampiyonası Elit Tur maçları için Adana'daki Seyhan Otel'de kampta bulunan

Kızlar U17 Millî Takımı'nı ziyaret etti. Ziyaret esnasında oyuncularla sohbet eden Terim, futbolda kazanmanın elbette önemli olduğunu ancak

asıl önemli olanın oyuncuların futbol oynamaktan keyif almaları ve izleyenlere de keyif veren bir oyun sergileyebilmeleri olduğunu belirtti.

Fatih Terim'den kızlara ziyaret

Yeni sezonun planlaması açıklandı

Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim Kurulu, Beykoz Riva'daki TFF Merkezi'nde yaptığı toplantıda 2015-2016 sezonu PTT 1. Lig, Spor Toto 2. ve 3. Lig sezon planlamalarını açıkladı. Açıklanan planlamaya göre PTT 1. Lig'de birinci devre 14-15-16 Ağustos 2015'te başlayacak ve 25-26-27 Aralık'ta tamamlanacak. İkinci devre ise 15-16-17-18 Ocak'ta başlayıp 13-14-15 Mayıs 2016'da sona erecek. Spor Toto 2. Lig'de birinci devre 6 Eylül 2015'te başlayıp 20 Aralık'ta sona erecek. İkinci devre ise 17 Ocak 2016'da başlayacak ve 30 Nisan'da sona erecek. Spor Toto 3. Lig'de ise birinci devre 23 Ağustos 2015'te başlayacak ve 13 Aralık'ta sona erecek. 10 Ocak 2016'da başlayacak ikinci devre ise 30 Nisan'da tamamlanacak.

Ali Düşmez'den Ağrı'ya malzeme yardımı

Ağrı ASKF tarafından düzenlenen "Yılın Spor Adamları" ödül törenine katılmak üzere Ağrı'ya giden Türkiye Amatör Spor Kulüpleri Konfederasyonu (TASKK) Genel Başkanı ve TFF Yönetim Kurulu üyesi Ali Düşmez, Ağrı ASKF'yi ziyaret ederek spor kulüplerine malzeme yardımında bulundu. Düşmez, yaptığı açıklamada, Ağrı'ya gelmekten, Ağrılılarla buluşmaktan memnuniyet duyduğunu belirtti. Bölgeye gelmeyi çok istediğini dile getiren Düşmez, "Ağrı'da da güzel işlere imza atılmış. Ben de genel başkanlığı yaptığım TASKK ve üyesi olduğum Türkiye Futbol Federasyonu adına bugün sizlerle birlikteyim. Futbolun can damarlarından biri olan amatörlerin sorunlarının çözülmesi için gereken çabayı her zaman sizlerle birlikte göstereceğim" dedi.

Amatör Müsabakalar Sağlık Protokolü son aşamada

Türkiye Futbol Federasyonu ve Sağlık Bakanlığı, Amatör Futbol Müsabakaları Sağlık Protokolü ile ilgili görüşmelerini tamamladı. Sağlık Bakanlığı'nda 22 Nisan günü yapılan toplantıya TFF'yi temsilen Yönetim Kurulu Üyesi ve Amatör İşler Kurulu Başkanı Ali Düşmez ile Amatör İşlerden Sorumlu Genel Sekreter Yardımcısı Adnan Ersan, Sağlık Bakanlığı'nı temsilen de Acil Sağlık Hizmetleri Genel Müdürü Doç. Dr. Osman

Arıkan Nacar, Sağlık Hizmetleri Genel Müdürü Alaaddin Dilsil ve diğer bürokratlar katıldı. Görüşmeler sonunda hazırlanacak protokol yakın zamanda Sağlık Bakanı Dr. Mehmet Müezzinoğlu'nun da katılımıyla imzalanarak süreç başlatılacak. Protokol çerçevesinde Sağlık Bakanlığı amatör futbol maçlarında görev alacak kişilere ilkyardım için kurs eğitimi verilmesi konusunda gerekli tüm desteği sağlayacak.

iyi uykular,
yenilenmiş hayatlar...

Set : Magnum
Yatak : Euphoria

yatsan
güzel bir gün gecedan başlar

www.yatsan.com

+TEMPUR
MATTRESSES AND PILLOWS

www.tempur.com.tr

Serta
WE MAKE
THE WORLD'S
BEST MATTRESS.™

www.sertayatak.com.tr

KING
KOIL
producing mattresses since 1898

www.kingcoil.com.tr

Sealy
Since 1881

facebook.com/yatsanyatak

@yatsanyatak

444 35 99

TFF Gündemi

Nike Premier Cup U15 Şampiyonu Galatasaray

2014-2015 Sezonu Nike Premier Cup U15 Süper Finali Beylerbeyi Stadyumu'nda oynandı. Rakibi Kasımpaşa'yı 4-3 yenerek şampiyon olan Galatasaray, Türkiye'yi 7-11 Mayıs 2015 tarihlerinde Danimarka'da düzenlenecek olan Nike Premier Cup U15 Avrupa Şampiyonası'nda temsil etme hakkı kazandı. FIFA kokartlı

hakem Mete Kalkavan'ın yönettiği maçı, Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim de izledi. Antalya DSİ Spor'u 2-0 yenen Bursa Arabayatağıspor ise turnuvayı üçüncü olarak tamamladı. Final ve üçüncülük maçı sonrası kupa töreni düzenlendi. Şampiyon Galatasaray'a kupa ve madalyalarını Türkiye Futbol Federasyonu

Amatörlerden Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi Ali Düşmez verirken, ikinci Kasımpaşa ve üçüncü Bursa Arabayatağıspor'a kupa ve madalyalarını Futbol Gelişim Direktörü Fatih İbradı, Amatör İşlerden Sorumlu Genel Sekreter Yardımcısı Adnan Ersan ve NIKE Pazarlama Müdürü Tunç Saral takdim etti.

Zafer Bursa Arabayatağı'nın

2014-2015 sezonu Nike Premier Cup U15 Türkiye Şampiyonası İzmir'de oynanan final müsabakaları ile sona erdi. Yerel liglerde 1269 takımın katıldığı U15 liglerinden Türkiye Şampiyonası'na katılmaya hak kazanan 110 takımın 12 Mart 2015 tarihinde başlayan müsabakaları, Bursa Arabayatağı'nın birinciliği ile sonuçlandı.

3-4 Nisan 2015 tarihlerinde İzmir'de oynanan final müsabakasını Antalya DSİ'yi 3-2 yenen Bursa Arabayatağı kazanırken, üçüncülüğü ise 1-1'lik eşitliğin ardından atılan penaltı atışları sonucu İstanbul Bağlarbaşı'na karşı 6-4 galip biten Diyarbakır Ergani elde etti. Final müsabakalarından sonra dereceye giren takımlara

kupa ve madalyalarını TFF Yönetim Kurulu üyesi ve Amatör İşler Kurulu Başkanı Ali Düşmez, Çiğli Belediye Başkanı Hasan Arslan, TFF Genel Sekreter Yardımcısı Adnan Ersan, İzmir Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürü Ali Osman Tatlısu ve İzmir ASKF Başkanı Kadri Yatkın törenle verdi.

SENİN ADIN TÜRKİYE

İnanıyoruz, güveniyoruz,
Bize yeni mutluluklar yaşatacağınızı biliyoruz.
Vurduğunuz gol, yolunuz Avrupa olsun.

ngkutahyaseramik.com.tr

@millitakimaski

FUTBOL MİLLİ TAKIMLAR ANA SPONSORU

NG | KUTAHYA
SERAMİK

2. Lig karma maçları oynandı

Millî Takımlar izleme heyeti tarafından oluşturulan Spor Toto 2. Lig karmasının kampı sona erdi. Genç Millî Takımlarda görev yapan teknik direktör ve antrenörlerin sezon başından bu yana düzenli takipleri sonucu oluşturulan oyuncu havuzundan seçilen 50 futbolcu, 4 ayrı takıma ayrılarak 2 maç oynadı. İlk iki karmanın Titanic Hotel Lara sahasındaki maçı saat 11.00'de başladı. Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim'in girişimiyle ilk kez geçtiğimiz yıl başlatılan, bu yıl da aynı

düzen ve kararlılıkla devam edilen karma organizasyonundaki diğer maç da saat 13.00'te yapıldı. Karma maçlarına şu oyuncular katıldı: Abdülkadir Aksu, Abdülkadir Parmak, Anıl Şahin, Ali Aytemur, Alihan Tuncer, Ali Kemal Başaran, Batuhan Altarlan, Batuhan Er, Batuhan Tur, Burak Taşdemir, Can Demir Aktav, Emre Taysi, Enes Ünal, Enes Kubat, Ersel Aslıyürek, Furkan Soyalt, Furkan Mehmet Tuncel, Hasan Ayaroğlu, Gökhan Payal, Hüsamettin Yener, İhsan Turgut Kırveli, İs-

mail Güven, İsmet Kavuştu, İsmet Yumakoğulları, Mahmut Şeker, Maksut Taşkiran, Mehmet Yeniler, Melik Derin, Mertcan Demire, Metin Aydın, Muhammet Emre Kalcan, Muhammed Gönülaçar, Murat Paluli, Nurettin Çağlar, Oğuzhan Demirci, Okan Deniz, Onur Muhammet Parlar, Ömer Faruk Öztürk, Ömür-can Yıldırım, Rahman Buğra Çağiran, Samet Akaydın, Semih Beyaz, Semih Ergül, Tufan Özbozkurt, Veli Akbulut, Veli Çetin, Yakup Alkan, Yunus Emre Yalçın.

3. Lig karması toplandı

Millî Takımlar izleme heyeti tarafından oluşturulan Spor Toto 3. Lig karması toplandı. Genç Millî Takımlarda görev yapan teknik direktör ve antrenörlerin sezon başından bu yana düzenli takipleri sonucu oluşturulan oyuncu havuzundan seçilen 50 futbolcunun kampı Antalya Titanic Beach Resort Lara'da başladı. Oyuncular akşam antrenmanını da Titanic Hotel Lara sahasında gerçekleştirdi. Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim'in girişimiyle ilk kez geçtiğimiz yıl başlatılan, bu yıl da aynı düzen ve kararlılıkla devam edilen karma organizasyonunda şu oyuncular yer aldı:

Murat Hocaoglu, Uğur Aygören, Ahmet Yazar (Dardanelspor), Fatih Gülmez, Gökhan Köseoğlu, Umur Aslan (Ankara Demirspor), Sercan Çobanoğlu, Oğuz Çetinkaya, Okan Dernek, Berk Karababa (Çatalcaspor), Asil Kaan Güler, Burak Yılmaz (Kızılcabölükspor), Cihan Topaloğlu (Tire 1922), Samet Dinçer, Hasan Cankurt (Şekerspor), Nuri Melih Mursal, Yakup Yiğit (Sivas Dört Eylül Belediyespor), Doğukan Bad (Eyüpspor), Yakup Demir, Medeni Bingöl, Emrah Tacir, Ozan Hançer (Van Büyükşehir Belediye), Rıdvan Çakır, Furkan Mehmet Tuncer, Nurettin Çağlar (Anadolu Üsküdar 1908), Samet Akaydın, Melik Derin,

Kerem Çağatay (Sancaktepe Belediye), Şeyhmus Abdülkadir Aksu (Güngörenspor), Tahir Kurtuluş, Ali Koçok (Silivrispor), Metin Peker, Hüseyin Rüzgar, Ebubekir Şentürk (Batman Petrol Spor A.Ş.), Eren Demir (Niğde Belediyespor), Oğuzhan Demire, Aykut Çift (Gölcükspor), Mazlum Güneş, Sadık Baş, Alim Harlak (Bursa Nilüferspor), Hasan Kul (Orhangazispor), Baran Yardımcı, Enes Şimşek, Ferhat Gerger (Manavgatspor), Furkan Safı (Etimesgut Belediye), Canberk Özçakır (Adliyespor), Yakup Alkan, Ozan Papaker (Tuzlaspor), Hüseyin Yahyaoğlu (Arsinspor), Abdülkadir Akyıldız (Sakaryaspor).

U17 Türkiye Şampiyonu Çayirovaspor

2014-2015 sezonu U17 Türkiye Şampiyonası Konya'da oynanan final müsabakaları ile sona erdi. Final maçında Hatay Payas Belediyesi'ni 3-0 mağlup eden Kocaeli Çayirovaspor şampiyon oldu. Normal süresi 1-1 eşitlikle sonuçlanan üçüncülük karşılaşmasının uzatmalarında bulduğu golle Ortaca Belediyespor'u 2-1 mağlup eden Giresunspor ise şampiyonayı üçüncü olarak tamamladı. Yerel liglerde 1436 takımın arasından U17 Türkiye Şampiyonası'na katılmaya hak kazanan 121 takımın iştiraki ile 2 Nisan 2015 tarihinde başlayan müsabakalar 25-26 Nisan 2015 tarihlerinde Konya'da oynanan final müsabakaları ile sona erdi. Final maçlarının ardından dereceye giren takımlara kupa ve madalyalarını TFF Genel Sekreter Yardımcısı Adnan Ersan, Konya Futbol İl Temsilcisi Hacı İbrahim Samur ve ASKF yetkilileri törenle verdi.

TFF Müzesi'nde 200 öğrenci

Türkiye Eğitim Gönüllüleri Vakfı Beykoz Öğrenim Birimi'ne bağlı öğrenciler TFF'nin Riva'da bulunan Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp

ve Eğitim Tesisleri'ni ziyaret etti ve Futbol Müzesi'ni gezdi. Yaklaşık 200 öğrencinin katılımıyla gerçekleşen ziyarette öğrenciler tesislerde

yer alan restoranda öğle yemeği yedi ve Türkiye Futbol Federasyonu tarihi ile Millî Takımlarımız konularında bilgilendirildi.

Futbolun kraliçesi Konak Belediyespor

Kadınlar 1. Ligi'nde 2014-2015 sezonunun şampiyonu Konak Belediyespor oldu. İzmir ekibi, İzmit İsmetpaşa Stadı'nda yapılan karşılaşmada Ataşehir Belediyespor'u

54. dakikada Yağmur Uraz ve 72. dakikada Esra Erol'un attığı gollerle 2-0 yenerek mutlu sona ulaştı. Konak Belediyespor böylelikle üst üste üçüncü kez Kadınlar 1. Ligi'nde

şampiyonluğa uzandı. İzmir temsilcisi şampiyonluk unvanının yanı sıra önümüzdeki sezon ülkemizi UEFA Kadınlar Şampiyonlar Ligi'nde temsil etme hakkını kazandı.

138

Kadınlar 3. Ligi'nde şampiyon Beşiktaş

Kayseri'de düzenlenen Kadınlar 3. Ligi play-off final maçında Ağrı Birlikspor'u 2-1 mağlup eden Beşiktaş şampiyon oldu. Final maçında karşı karşıya gelen Beşiktaş ve Ağrı Birlikspor, play-off ilk maçları so-

nunda finale yükselerek önümüzdeki sezon Kadınlar 2. Ligi'nde mücadele etme hakkı kazanmıştı. Üçüncülük maçında ise Van Büyükşehir Belediyespor, Yahya Mazlum Halk Eğitim'i uzatma sonunda

2-1 mağlup etti. Van Büyükşehir Belediyespor, Kadınlar 2. Ligi'nin onuncusu ile Yahya Mazlum Halk Eğitim ise Kadınlar 2. Ligi'nin dokuzuncusu ile ileri bir tarihte baraj maçı yapacak.

50 yıldır birlikte olmak,
aynı dili konuşabilmektir.

Coca-Cola Türkiye'de 50 YIL

TFF Gündemi

Arıcı, bir kez daha TFFHGD Başkanı

Türkiye Faal Futbol Hakemleri ve Gözlemcileri Derneği (TFFHGD) 11. Olağan Genel Kurulu'nda Abdurrahman

Arıcı, üst üste ikinci kez başkanlığa seçildi. Türkiye Futbol Federasyonu olarak, TFFHGD başkanlığına yeni-

den seçilen Abdurrahman Arıcı ve yönetim kurulu üyelerini kutlar, görevlerinde başarılar dileriz.

MHK Futsal Hakem Gelişim Kampı Bursa'da yapıldı

TFF Futsal Ligi finalleriyle eş zamanlı olarak düzenlenen Futsal Hakem Gelişim Kampı Bursa'da yapıldı. Merkez Hakem Kurulu tarafından yakından takip edilen final organizasyonunda, Futsal Hakemlerinden Sorumlu Merkez Hakem Kurulu Üyesi İlhami Kap-

lan kamp süresince hakemleri değerlendirdi. Futsal Hakem Gelişim Kampı 22-24 Nisan tarihleri arasında eleme usulüne göre oynanan olan 8'li final müsabakalarında görev alan Futsal hakemlerinin katılımıyla düzenlendi. Ulusal Eğitimci Sebahattin

Şahin ile Futsal Eğitimsi ve FIFA Futsal Hakemi Ozan Soykan tarafından yürütülen programda oyun kuralları ve teknik konularda dersler düzenlendi. Futsal Millî Takım Teknik Direktörü Ömer Kaner de kampın açılış bölümüne katıldı.

Ayhan Kızıl vefat etti

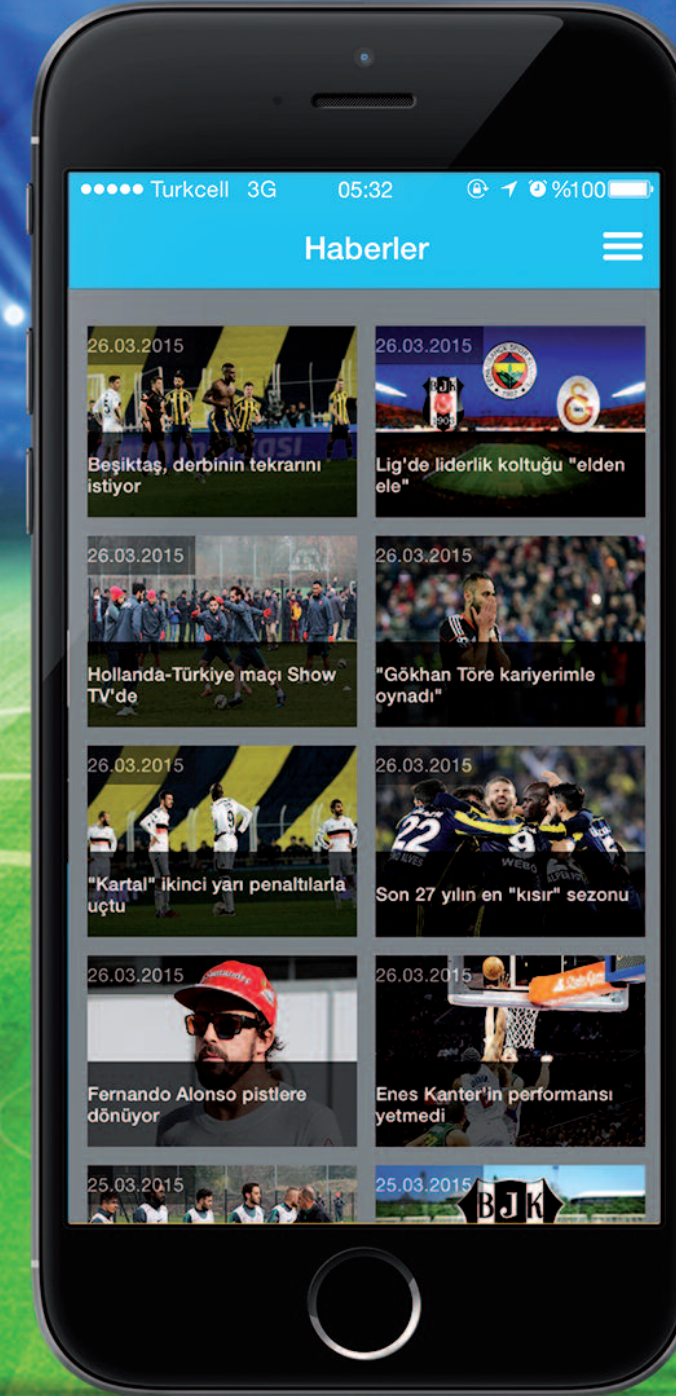
Bursaspor'un Divan Kurulu üyesi, eski yönetim kurulu üyesi ve 2. başkanı, Uludağ Üniversitesi eski rektörlerinden; TFF eski yöneticilerinden ve Bursaspor eski başkanı Levent Kızıl'ın babası Prof. Dr. Ayhan Kızıl vefat etti. Merhum Ayhan Kızıl'a Allah'tan rahmet; ailesi, Bursaspor camiası ve tüm sevenlerine başsağlığı dileriz.

Aykan Köseoğlu'nu kaybettik

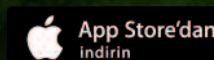
Beynelmîl eski hakemlerimizden Aykan Köseoğlu vefat etti. Köseoğlu'nun naaşı Avcılar H. Ahmet Camii'nde öğle namazını müteakip kılınan cenaze namazının ardından Kozlu Mezarlığı'nda toprağa verildi. Merhum Aykan Köseoğlu'na Allah'tan rahmet, ailesi ve futbol camiasına başsağlığı dileriz.

GOLLERCEPTE

**İŞTE TARAFTAR, İŞTE UYGULAMA!
GOLLER CEPTE'Yİ İNDİR, TAKIMININ GOLLERİ
CEBİNE GELSİN!**

Hemen İndir

Mutlu bir gelecek, bugünden yetişecek.

Futbol köylerimize katılan yüzlerce çocuk, futbol sayesinde gelişen dostluklarını göstermek için hep birlikte bir bayrak hazırladı.

Bu bayrağın, rekabetle saf duyguların bir arada barınabileceğini ve futbolun birleştirici gücünü herkese hatırlatması dileğiyle...

Miniklerin kendi elleriyle boyadıkları orta saha bayrağının hikayesine ulkerocuklaricinfutbol.com'dan erişebilirsiniz.

